تقریظ

(داسلام اخلاقي نظام) دهغه درسي کتاب نوم دی چې محترم وروړپوهندوي سيداحمد(فاطمي) دپوهنوالۍ علمي رتبې ته دترفيع په منظورتاليف کړی اوماته دننګرهارپوهنتون دشرعياتوپوهنځي دمحترم رياست لخوادکتنې اوارزيابۍ لپاره رسما راليږل شوی ؤ.مادغه کتاب سرترپايه ولوست،کمې لږې ملاحظې په کې موجودې وې دمحترم مؤلف په تفاهم سره حل اورفع شوی.

داکتاب په ګڼ شمېرخپرکيوکې تنظيم شوی اوهرخپرکی دغولاندې اړوندو لوستنوته شامل دی:په اسلامي شريعت کې داخلاقو او ادابو پېژندنه اودهغوي مقام ،داسلا مي معتقداتوسره اداب اواخلاق،داسلامي سپېڅلي شريعت له نظره ځيني مهم اخلاق(اخلاص،دژبې ساتنه،رحم
کول،دخپلول پا لل،دګاونډيو سره
سلوک،تقوا ،صبر،سخاوت،شجاعت،مېلمه پالنه،اجازه غوښتل،سلام اچول،دخوړلواوڅښلواداب،دصنف اومجلس اداب،دسفراداب،تواضع،عفو،حياءاوداسې نور)داسلامي شريعت له نظره ځيني ناوړه اخلاق(غيبت،دروغويل،نميمت،رياء،تکبر،تجسس،چاپلوسي اوداسې نور.

هرفصل ياخپرکی په يوه لنډه مقدمه سره پېل اوبيااړونده درسونه پکې په تفصيل سره بيان شوي اودخپرکي په پاي کې دخپرکي داړندومطالبوخلاصه راوړل شوی ورپسی تمرين،اودخپرکي مربوط ماخذونه ليکل شوي دي.

دکتاب دمطالبودښې بډاينې په منظوردډېروښواومعتبرومراجعوڅخه ګټه اخستل شوېده.

داچه دغه کتاب ددرسي کتاب دتاليف دمعيارونواوکچوسره سم تاليف شوی،په هرخپرکی کې مقدمه،اصلی مطالب،خلاصه،تمرين اوماخذونه شتون، لري معتبرو مناو [illegible] ماخذ کتنې [illegible] دکتاب اعتبار اوعلمي حېثيت

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زیاد کړی، په محتوا ، شکل، او ظاهري بڼه کې یې هم کومه ستونزه نه لیدل کېږي، د اسلامي ثقافت د یو سمستر لپاره پوره کافي بلل کېږي.
نوزه د پورتنیو نکتو په نظر کې نیولو سره دا کتاب یو معیاري درسي کتاب بولم، کوم چې د درسي کتاب د تالیف ټول معیارونه په ښه توګه پکې رعایت شوي دي، او هم یې د درسي کتاب په حېث د استفادې او چاپ وړ بولم.
په پای کې ګران وروړ پوهندوي فاطمي صاحب ته د پاک الله له دربار څخه دلاز یاتو کامیابیو او جزیل اجر غوښتونکې یم.

په درنښت

پوهاند محمد ابراهیم نورزایي

د کابل پوهنتون د شرعیاتو پوهنځي استاد

تقریظ

د شرعیاتو پوهنځي محترم ریاست ته

السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

و بعد: د الله د حمد او ثنا وروسته خوشحاله یم چې د محترم پوهندوی سید احمد "فاطمي " د تألیف په هکله خپل نظر څرګند کړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱- محترم پوهندوی سید احمد "فاطمي" (د اسلام اخلاقي نظام) تر عنوان لاندې خپله لیکنه بشپړه کړې اود اسلام اخلاقي نظام بې په څلورو فصلونو کې په ترتیب سره خلاصه کړې په لومړی فصل کې د اسلامي اخلاقو په ارزښت او دویم فصل کې د اسلامي معتقداتو په هکله اخلاقي چلند ، په دریيم فصل کې د یو لړ مهمو اخلاقي مو اصفاتو یادونه او په څلورم فصل کې د ځینو ناوړه اخلاقو څخه د ځان ساتلو او د ډډه کولو په اړوند په زړه پورې څېړنه کړې.
۲- رښتیا چې د اسلام اخلاقي نظام په اسلامي او بشري ټولنو کې هم ځانګړې مقام لري، خو افسوس چې زمونږ خلک او ټولنې د اخلاقو او آدابو څخه په ډېره لرې فاصله کې قرار لري او شاید چې زمونږ د روانو بد مرغیو یو عامل د اخلاقو او آدابو نه رعایت کول وي.
هیله ده چې د محترم پوهندوی سید احمد "فاطمي" دغه لیکنه زمونږ د ټولنې د اخلاقي کمزوریو یوه تشه ډکه کړي.
۳-نوموړي تالیف که د یوی خوا د یو درسي کتاب په حیث د محصلینو په ګټه دی د بلې خوا په معنوي ډګر کې طبیعي خبره دی چې لوستلو او یادولو سره بې کیدای شي د محصلینو په اخلاقي سویه کې یو مثبت بدلون راولي چې دا زمونږ د ټولو غوښتنه ده.
۴-ما نوموړي تالیف سر تر پایه ولوست او د اصلاح لپاره مې خپلې ملاحظې او نیوکې ور په ګوته کړې وی ، محترم "فاطمي" زما د ملاحظو په نظر کې نیولو سره خپل تالیف ته نوی بڼه ورکړه چې دادی په سلیسه او روانه پښتو ژبه ستاسو په وړاندې پروت دی.
۵-په لیکنه او تالیف کې بې د معتبرو علمي منابعو او ماخذونو څخه په پوره امانت داری سره استفاده کړی، د نصوصو پښتو ژباړه بې ډېره معیاري او په زړه پورې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲-که محترم پوهندوی سید احمد "فاطمي "د پوهنوالۍ علمي رتبې د ترفیع نور شرائط پوره کړي وي زه بې نوموړی تالیف د ترفیع لپاره کافي بولم او د پوهنوالۍ علمي رتبی ته بې د لوړیدو سپارښتنه کوم.

په درنښت

پوهنوال دکتور دل آقا "وقار "

د ننګرهار پوهنتون دشرعیاتو پوهنځي استاد

تقریظ

د شرعیاتو پوهنځی محترم ریاست ته !

د محترم پوهندوی سید احمد "فاطمي " درسي کتاب چې د عصري پوهنځیو دربیمو ټولګیو لپاره یې د پوهندوی علمي رتبې څخه د پوهنوالۍ علمي رتبې ته د ترفیع لپاره (د اسلام اخلاقي نظام) تر عنوان لاندې لیکلې دی، سرتر پایه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې ولوست او غواړم چې د نوموړي درسي کتاب په هکله خپل نظر په لاندې ټکو کې څرګند کړم:

ما د دغه کتاب ټوله محتوی له لومړۍ کرښې څخه نیولې بیا تر وروستۍ کرښې پورې، هره کرښه او کلمه په دقت سره ولوستله، په رښتیا چې محترم پوهندوی سید احمد "فاطمي" په دې لیکنه کې ډېر زیار اېستلی او نوې مفاهیم یې را برسېره کړي دي.

محترم لیکوال د لیکنې په دوران کې علامات الترقیم (لیک نښې) په پوره دقت سره مراعت کړي دي، چې لوستونکې سره د مفهوم په پوهاوي کې مرسته کوي.

د دوی دغه درسي کتاب یوه مقدمه، څلور فصلونه او په پای کې په معیاري توګه د مأخذونو فهرست راوړل شوې دی، په مقدمه کې یې د موضوع مطابق خبرې کړي دي او د لیکنې اړتیا ته یې اشاره کړېده.

په لومړي فصل کې یې د اخلاقو تعریف او د هغوې ځای او مقام په اسلام کې په مدلله توګه د قرانکریم او احادیثو په رڼا کې څېړلي دي په دویم فصل کې یې د ځینو اسلامي معتقداتو آداب او اخلاق په مفصله توګه روښانه کړي دي چې استناد یې په اسلامي شریعت کړېدی او بیا په درېیم فصل کې یې د اسلامي شریعت له نظره ځینې ښه اخلاق څېړلې دی چې پېژندنه یې پر هر محصل لازم دی او په څلورم فصل کې د اسلامي شریعت له نظره ځینې ناوړه اخلاق په ګوته شویدي که څه هم په اسلامي فقه او تعلیماتو کې دغسې ډول، ډول کتابونه لیکل شوي او څېړل شوي خو په داسې مشخصه بڼه چې د پوهنتونونو د عصري پوهنځیو لپاره لیکنه وي، چا دا کار نه دی کړی او که کړي یې هم وي چندان معیاري نه دي.

محترم پوهندوی سید احمد "فاطمي" خپل کتاب په روانه پښتو ژبه لیکلی دی جملې یې روانې او عام فهمې دي، تعقید لفظي او معنوي نه لري، نو په دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اساس که محترم پوهندوی سید احمد "فاطمي " د ترفیع نور شرایط بشپړ کړي وي، ددې اثر لیکلو سره د پوهنوالۍ علمي رتبې ته د جګېدو استحقاق لري، هیله ده لوړو مقاماتو ته پېشنهاد شي.

په درنښت

پوهنوال مسعود "نېکبخت"

د ننګرهار پوهنتون استاد

د پېل خبرې

له هر څه وړاندې دکائناتو د خالق ډېر شکر اداء کوم چې مـا کمزوري انسـان تـه یـې (د اسلام اخلا قي نظام) تر عنوان لاندې د درسي کتاب د تألیفولو توفیق راپه برخه کړ.

په دوهم قدم کې ټولو هغو ورونو ته د الله تعالی څخه د دینا او اخرت بریالیتوب غواړم چې ماسره یې د دی کتاب په لیکولو کې مرسته کړی په ځانګړي توګه د کابل پوهنتون د شرعیاتو پوهنځي مشر استاد محترم پوهاند

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمد ابرهيم "نورزی" صاحب او د ننگرهار پوهنتون د شرعياتو پوهنځي مشر استاد محترم پوهنوال دکتور قاري دل آقا "وقار" صاحب او د ننگرهار پوهنتون د ژبو او ادبياتو پوهنځي د عربي څانگی مشر استاد محترم پوهنوال مسعود "نيکبخت" صاحب.

نوموړو دريو تنو د لوړو علمي رتبو لرونکو استاذانو چې دلوړو زده کړو وزارت د لوايحو مطابق ذکر شوی درسي کتاب ورته راجع شوی ؤ، د خپلو زياتو عملي مصروفيتونو او مشغوليتونو سره، سره هر يوه په خپل وار خپل ډېر قيمتي وخت زما ددې کتاب په اصلاح کولو کې لګولی، د دې کتاب هر کرښه او هر جمله يې په ډېر غور سره لوستې او په هکله يي ما ته ډېرې قيمتي علمي مشوری او لارښوونې کړي دي بالاخره دا دی د درسي کتاب په بڼه ګرانو لوستونکو ته وړاندی شو.

بيا هم که زما په دې ليکنه کې کومه سهوه ، خطاء ، کمی ، زياتی يا نمګړتيا موجوده وي درنو لوستونکو څخه په ډېر احترام غواړم چې د خپل اسلامي مئسوليت په اساس ما ورته متوجه کړي تر څو يې اصلاح کړم.

پوهنوال سيد احمد (فاطمي

دلومړي چاپ مقدمه

الحمد لله الکريم الرزاق، والصلاة والسلام على من بعث لاتمام مکارم الاخلاق وعلى اله وصحبه ومن تبعهم باحسان الى يوم التلاق اما بعد :

دلوړو زده کړو محترم وزارت لخوا د دولتي او شخصي پوهنتونو نو ټولو عصري پوهنځيو کې د اسلامي ثقافت مضامين د ځوانانو سالمې اسلامي روزنې په منظور درسي کريکولم کې ځای په ځای شوي دي چې د دغه ثقافتي مضامينو له جملې څخه يو يې هم د (داسلام اخلاقي نظام) مضمون دي چې د پوهنتونونو د عصري پوهنځيو د دريېمو ټولګيو په لمړي سمستر کې اونۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې اوسمهال دیو درسي ساعت په توګه تدریسیږي دا چې په ننګرهار پوهنتون کې د نوموړی مضمون لپاره درسي کتاب وجود نه درلود او د یاد مضمون په اړه زمونږ هېواد کې ډېرې لږې لیکنې شوي چې هغه هم په هغو معیارونو برابری نه دي چې د پوهنتون د درسي کتاب په توګه ومنل شي نو د ننګرهار پوهنتون د شرعیاتو پوهنځي داسلامي ثقافت څانګی ماته دنده وسپارله چې د پوهندوي علمې رتبی څخه د پوهنوالۍ علمې رتبی ته د ترفیع لپاره د(داسلام اخلاقي نظام) مضمون لپاره درسي کتاب ولیکم د یاد درسي کتاب لپاره مفردات داړوندې څانګې لخوا وټاکل شول چې د پوهنځي د علمې شورا له تائید وروسته د لوړو زده کړو د محترم وزارت د اکاډمیکو چارو محترم ریاست ته دموافقې لپاره واستول شول چې دهغوی له تائید وروسته مې د نوموړي کتاب په لیکلو پېل وکړ.

البته د اسلامي اخلاقي نظام اهمیت او ارزښت په دی کې دی چې د ټولو انسانانو نیکمرغي او بدبختي ورپورې تړل شوی هغه په دی ترتیب چې په اسلامي اخلاقو عمل کول د اخروي ګټو ترڅنګ بېشمیره فردي او ټولنیزې دنیوي ګټې منځ ته راوړي او د اسلامي اخلاقو تر پښو لاندې کول د ګن شمېر اخروي بدبختیو بر سیره ډېر زیات فردي او ټولنیز دنیوي کړاونه زیږوي، نن سبا چې زمونږ ګران هېواد څه د پاسه درې لسیزې د جنګونو او کړاونو اور کې سوزي او د سیاسي، اقتصادي او اجتماعي ستونزو په سمندر کې لاهو دي اصلي لامل یې زمونږ د هېوادوالو په عملي ژوند کې د اسلامي اخلاقو نشتوالې دی کچېرې زمونږ هېوادوال خپل ژوند په اسلامي اخلاقو ودروي او د ژوند په ټولو برخو کې اسلامي اخلاق عملي کړي یقیناً زمونږ هېواد او ټولنه به د ټولې نړۍ د انسانانو لپاره د ژوند په ټولو اړخو نو کې د سوکالۍ، پرمختګ، ورورولئ او خوښۍ ډېره ښه بیلګه وګرځي، په حقیقت کې نن ورځ ډېرو مسلمانانو اسلامي اخلاق هېر کړې دي هغه اخلاق چې انسانان د دنیوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او اخروي نيکمرغيو اوچتو درجو او مرتبو ته رسوي او دعزت ،شرف او وقار لوړ مقام ورته حاصلوي او ددی اخلاقو څخه سرغړونه او غفلت انسانان د بدبختۍ ژورې کندې ته غورځوي او د دنيوي او اخروي ذلتونو او کړاوونو بحر کې يي لاهو کوي.

د پوتنيو ټکو په پام کې نيولو سره زه دی ته وهڅيدم چې د خپلې ټولنې په وړاندې د خپل اسلامي مسؤليت په اساس د اسلام اخلاقي نظام عنوان لاندې خپلو ګرانو محصلينو ته درسي کتاب وليکم البته ددی درسي کتاب له لوستلو څخه مقصد دا ندی چې محصلين يوائې اسلامي اخلاق وپيژني الفاظ او معناګاني يي زده کړي بلکې اصلي هدف او مراد ور څخه دادی چې دوی خپل ټول ژوند په اسلامي اخلاقو ودروي چې په داسې کولو سره به ټولې نړۍ کې تر ټولو غوره انسانان همدوي وګرځي.

د ذکر شوي مضمون د درسي ساعتونو په نظر کې نيولو سره مې ډيره هڅه کړی چې د کتاب حجم ډېر غټ نشي نو له همدی امله مې اهم مسائل په لنډو ساده الفاظو شرحه کړي، هرې موضوع کې مې د ډېرو قراني آيتونو او حديثونو له ذکر کولو ډډه کړی يو يا دوه قراني آيتونه او حديثونه مې د بيلګې په توګه بيان کړي دي همدارنګه هره موضوع کې مې د رسول الله صلی الله عليه وسلم او صحابو کرامو داخلاقو ډيرې بيلګې نه دی ذکر کړي بلکې د موضوع د وضاحت لپاره مې يو يا دوو مثالونو باندې بسنه کړې، د قراني آيتونو ژباړه مې په ډېر دقت سره د معتبرو پښتو تفسيرونو څخه را نقل کړی او د نبوي احاديثو په ترجمه کولو کې مې په پوره امانتدارۍ د ژباړې اصولو او مقرراتوته ځانګړی توجه کړی، موضوع پورې اړونده مسائل مې د مهمو معتمدو مصادرو او مراجعو څخه راټول کړي چې په دی اساس ويلی شم چې په دی کتاب کې مې چې د اخلاقو په اړه هره خبره کړی منشأ يې قراني آيتونه او نبوي احاديث دي، د کلماتو او جملو په ترکيب کې مې ساده او آسانه لاره خپله کړی ترڅو هر لوستونکي ورباندې په آسانې پوه شي بالاخره ياد درسي کتاب مې په څلورو فصلونو کې تيار کړ په لمړي فصل کې مې د اخلاقو او ادابو تعريف وکړ او د اسلام له

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظره د اخلاقو مقام او منزلت مې شرحه کړ ، په دوهم فصل کې مې ځينو اسلامي معتقداتو سره اخلاق او اداب په ګوته کړې دي په دريم فصل کې مې د اسلامي شريعت له نظره ځينې مهم ښه اخلاق بيان کړي دي او په څلورم فصل کې مې داسلام له نظره ځينې مهم ناوړه اخلاق شرحه کړې دي ، الله تعالي دې زما ټولې هغه هڅې چې ددې کتاب په ليکلو کې مې سرته رسولې د خپلې رضاء د حاصلولو لپاره وګرځوي او دغه کتاب دې دعصري پوهنځيو محصلينو او ټولو لوستونکو لپاره ګټور کړي.

پوهنوال سيداحمد(فاطمي)

دننګرهارپوهنتون ،شرعياتوپوهنځي استاد

ددوهم چاپ سريزه

دافغانستان د عام ولس اوپه ځانګړې توګه دبااحساسه ځوانو محصلينو ورونو او خوېندو ددين او ديني علومو سره مينه او لېوالتيادې لامل شوه چې قدرمن استاذ (فاطمي صېب)يې دې ته اړېسته چې دکتاب په دوهم ځل چاپ کې ځينې مطالب ورزيات کړي ،البته داستاذ زياتو علمي او اداري مصروفيتونو هغه ته ددې موقع نه ورکوله چې دغوښتونکو غوښتنو ته دعمل جامه ورواغوندي نو ما ته يې دنده وسپارله چې په دې مورد کې ورسره مرسته وکړم، نو ماهم دالهي رضا دطلب په موخه داستاد غوښتنه ومنله او محترم استاذ ته مې داسلام داخلاقي نظام دهغو مطالبوپه اړه چې په افغاني ټولنه کې ورته زياته اړتيا لېدل کېده له مختلفو مراجعو څخه مواد اماده او په واک کې ورکړل، او ددې زياتونې اصلي لامل دادی چې نن سبا دديموکراسۍ داواز په اورېدو سره زموږ دګران اسلامي هېواد ځينو ځوانانو او پېغلو داسې ناوړه اخلاق خپل کړي دي چې نه يواځې داسلام دسپېڅلي دين د لارښوونو پر ضد دي، بلکې دافغاني دود اوکلتور سره هم سل په سلو کې ټکر لري ،که ددغو ځوانانو لپاره داخلاقو اړوند ديني درسونه او لارښوونې نه وي نولړې نه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دغه اسلامي هېواد په داسې يو هېواد بدل شي چې ديني معيارونه به پکې تر پښو لاندې او اسلامي اخلاقو څخه به په بشپړه معنا خالي شي ، غوره اخلاق دمسلمان له ځانګړتياؤ ګڼل کېږي،دمسلمان ښايست او لباس دی،نوځکه خو داسلام دښمنان په پوره زيرکۍ او پلانيزه توګه غواړي چې مسلمان څخه دغه لباس وباسي ، بې حيا شي او په نتيجه کې دايمان له سرمايې محروم شي، دغه کتاب چې ستاسې په لاس کې دی په روانه پښتو ژبه ليکل شوی دی قراني ايتونه او نبوي احاديث يې زور او زبر لري او ددې لپاره چې زمونږ مسلمانان ورورنه او خوېندې يې دعربي الفاظوپه لوستلو دثواب مستحق شي په کتاب کې ليکل شوي دي ، خو بيا په پښتو ژبه ژباړل شوي دي او دژباړې لپاره يې ځانګړی فانټ کارول شوی دی، نودهر چادا ستفادې وړ دی او هرچا ته چې په لاس ورځي هيله ده چې په خپلو کورونو، مساجدو،عامو مجالسو کې ولوستل شي ځکه که دمسلمان موجوده حالت وګورو نو نه يوازې داچې په اخلاقي لحاظ ډېرې کمۍ لري بلکې دژوندانه په هره برخه کې له دين څخه ناخبره دي ،او په دې ښه پوهېږي چې له دين څخه ناخبري دقيامت په ورځ دالله تعالی په دربارکې دسوال او جواب پر مهال دخلاصون عذر نه شي کېدی،نو ددغو اسلامي لارښوونو په اورېدو سره به کېداې شي الله تعالی دځينو مسلمانانو منفي حالت مثبت لوري ته وګرځوي او دالله تعالی درحمت مستحق به وګرځي ، څرنګه چې مخکې يادونه وشوه په موجوده نوي چاپ کې نوي درسي مطالب ورزيات شوي دي نو په دې وجه دکتاب په اخر کې يو فصل زيات شوی دی ،البته داچې دغه کتاب دافغانستان دلوړو زده کړو په درسي نصاب کې شامل او ديو سمستر لپاره ديو مضمون په توګه لوستل کېږي نو دزياتو مطالبو دځاي پر ځاي کولو ګنجايش پکې نشته.

ديادونې وړ ده چې دغه ليکنه يو انساني کوشش دی له کمۍ او خطا څخه به خالي نه وي نو له محترمو لوستونکو او په ځانګړي توګه له محترمو مدرسينو استاذانو څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په درنښت هیله ده چې دخطا په لیدو سره داصلاح په خاطر پر خپل وخت قدرمن استاذ (فاطمي صیب) ته خبر ورکړي.

په بشپړ احترام

پوهنمل شېرزاد(عزیزي)

دننګرهارپوهنتون شرعیاتوپوهنځي استاد

لومړی فصل

داخلاقو او ادابو تعریف اوحکمتونه

۱- داخلاقواوادابو تعریف

۲- دانسان په ژوند کې داخلاقو او ادابو ارزښت

۳- داسلام په سپېڅلي دین کې دښو اخلاقو مقام او منزلت

۴- د اسلام داخلاقي نظام ځانګړتیاوې

۵- دښو اخلاقو دخپلولو لارې چارې

۶- داسلام داساسي ارکانو سره داخلاقو تړاؤ حخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱- داخلاقو اوادابو تعریف:

داخلاقو لغوي تعریف:

اخلاق دخُلْق جمع ده ،عادت، خوي او طبیعت ته ویل کېږي (۷۲۸:۱۷).
ابو راغب اصفهاني وايي: خَلق (دخا په زور) او خُلق (دخا په پېښ سره) دواړه له یو اصل څخه دي البته خَلق دخا په زور سره دانسان ظاهري شکل او صورت ته ویل کېږي چې په سترګو ولیدل شي ،او خُلق دخا په پېښ سره دانسان خوي او عادت ته ویل کېږي چې په بصیرت او پوهې سره دهغې ادراک کېدی شي . (۱۲۴:۴۳)

داخلاقو اصطلاحي تعریف:

علماؤ داخلاقو تعریف په بېلا بېلو الفاظو سره کړي چې د ټولو تعریفونو معنی یوه ده مونږ دلته دوه تعریفونه دبېلګې په توګه ذکر کوو.
دنړۍ نامتوعالم امام غزالي داخلاقو تعریف په دې الفاظو سره کړی دی :
اخلاق دانسان په نفس کې ټینګ ځای په ځای شوي حالت ته وايې چې دهغې په وسیله فکر کولو ته له اړتیا پرته عملونه په اسانۍ ترسره کېږي. (۴۲:۱۳).
د نړۍ بل مشهور عالم دکتور عبدالکریم زیدان اخلاق په دې الفاظو سره تعریفوي ((اخلاق د انسان په نفس کې د ځای په ځای شوو معانیو او صفاتو مجموعه ده چې د هغې په رڼا کې یو فعل انسان ته ښه یا بد ښکاري چې په نتیجه کې نوموړی فعل سر ته رسوي او یا ور څخه منع کېږي)). ۷۹:۱۰)

(c) ketabton.com: The Digital Library

داداب لغوي تعريف:

اداب داداب جمع ده چې په لغت کې دبللو په معنا راځي. (۹۳:۵).

داداب اصطلاحي تعريف:

علماؤ د آدابو تعريف په بيلابيلو الفاظو سره کړی دی چې دټولو تعريفاتو معنايوه ده مونږدلته دوه تعريفونه دبېلګې په توګه ذکرکوو.

۱: ادب دداسې قول اوفعل ترسره کولو ته وايې چې شريعت کې ستايل شوي وي. (۲۳:۱۴).

۲: ښه اخلاق په عمل کې پلي کول ادب بلل کېږي. (۲۳:۱۴).

اخلاق او اداب په يوه معنادي:

داخلاقو اوادابو دپورتنيو تعريفاتو څخه څرګنده شوه چې اداب ښو اخلاقو څخه راوتلو عملونو ته ويل کېږي له همدي لامله د مفسرينو، محدثينو او فقهاؤ له نظره ښه اخلاق اوادابيوشان الفاظ دي ددواړو ترمنځ کوم ځانګړی توپير نه تر سترګو کېږي ،يودبل په عوض استعمالېدلی شي همدا لامل دی چې د حديثو په معتبرو کتابونو کې د (کتاب الاداب) عنوان لاندې هغه مسائل ځای په ځای شوی چې اخلاقو پورې تړلی دی، له دې برسيره امام بخاري اسلامي اخلاقو کې ځانګړی کتاب ليکلی دی چې نوم يې پرې (الادب المفرد) ايښی دی او د فقهی لويو کتابونو کې دی (کتاب آداب القاضی) په نوم يو کتاب موجود دی چې پکې هغه مسائل ځای پر ځای شوي دي چې د قاضي اخلاقو پورې ارتباط لري، لکه څرنګه چې ځينومفسرينو د

(❑◆❍♐✡❋⌨⌧ ✍■❼▤ ➔⌧✍■❼ ⌘➚◘➔✉✍

⬉♦➔♋⑩⚐▯ ✍✎✍) (۱:د القلم سورت،ايت ۴).

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایت شریف کې "خلق" د ادب په معنا سره ژباړې او د ذکرشوې ایت داسې ترجمه کوي :ای محمد !(علیه السلام) ! بیشکه چې ته دلوی ادب خاوندیې(۴:۵۱۷).

البته ښه اخلاق اواداب په اسلام کې ځانګړې حدود او اندازې لري که چېرې دخپلو مشخصو حدودوڅخه بهرشي بیاښه اخلاق او آداب په بدواخلاقو اوادابوبدلېږي دبېلګې په توګه دشریعت په چوکاټ کې دمال مصرفول سخاوت بلل کېږي چې ښه خلق اواداب دی خو که چېرې دمال مصرفول له شرعي حد څخه زیات شي بیا اسراف بلل کېږي چې بد خلق اواداب ګڼل کېږي، همدارنګه که چېرې دشرعي حدڅخه لږشي مصرفول بخل بلل کېږي چې داهم بد خلق اواداب دی .په همدې ترتیب تواضع او عاجزي دښو اخلاقو څخه بلل کېږي چې ځانته ټاکلي شرعي حد لري که چېرې د خپل شرعي حد څخه زیات شي بیا سپکوالي او ذلت باندي بدلیږي چې بد خلق او ادب دی او که چېرې د خپل شرعي حد څخه لږ شي بیا تکبر نومول کېږي چې ډیر بد خلق او ادب ګڼل شوی دی(۳:۵۱۹).

د پورتنیو څرګندونو څخه په ډاګه شوه چې ټول هغه کارونه چې اسلامي شریعت ورته ښه کارونه ویلې دي ښه اخلاق او اداب ګڼل کېږي او ټول هغه کارونه چې شریعت ورته بد کارونه ویلې دي بد اخلاق او اداب نومول کېږي، چې پدې اساس نن سبا چې زمونږ په ټولنه کې ځېنې خلک داسې فکر کوي چې ښه اخلاق یوائې دیته ویل کېږي چې یو څوک چاسره نرم سلوک او په ورین تندي چلن وکړي او بد اخلاقه سړی هغه چاته ویل کېږي چې خلکو سره تنده رویه کوي په حقیقت کې دغه ډله خلک دښو او بدو اخلاقو په مفهوم ندي پوه شوي ځکه ځېنې وختونه د ځینو اشخاصو سره نرم سلوک د ښو اخلاقو څخه نه شمیرل کېږي بلکې د بدو اخلاقو څخه ګڼل کېږي (۱۲:۱۳۶).

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدا وجه ده چې کله اسامه بن زيد رضي الله عنه نبي عليه السلام ته د بني مخزوم دقبيلې د هغه ښځي په رابطه سفارش وکړ چې د غلا په لامل يې لاس قطع کېده نبي عليه الصلاة والسلام ورباندي ډېر په قهر شو (۱۲:۲۴).

همدارنګه کله چې رسول الله صلى الله عليه وسلم دخپل کور ديوې خوني په پردو کې د ژونديو موجوداتو تصويرونه وليدل ډېر په غصه شو او ذکر شوي پردي يې وشلولې(۱۲:۲۰۰).

دانسان په ژوند کې داخلاقو ارزښت:

د اخلاقو له تعريف څخه څرګنده شوه چې د انسان ښه او بد چلن د هغه د اخلاقو څخه سرچېنه اخلي په دې اساس ويلی شو چې د انسان ښه او بد سلوک د هغه په زړه کې د باطني صفاتو او معانيو څرګندونه کوي همدا وجه ده چې امام غزالي د اخلاقو ارزښت په اړه ويلې دي (د انسان په زړه کې چې هر راز حالت يا صفت ظهور وکړي د هغې اغېزې ضرور د هغه په ظاهري اعمالو باندي برسېره کېږي تر دې چې د انسان د ظاهري اعضاؤ هيڅ حرکت د هغه دباطن يا زړه د موافقت څخه پرته صورت نه مومي)(۱۳:۴۶).

معنا داچې اخلاق دکارونو او ويناؤ په هکله داسې ژور فکر، تدبير،او لارو چارو ته ويل کېږي چې دانسان په دماغ او زړه کې ځاي نيولی وي بيا دهمدې فکر او تدبير پر اساس له انسان څخه عملونه صادرېږي نو که دانسان په زړه کې ښه فکر او تدبير ځاي ونيسي ښه عملونه سرته رسوي او که بد فکر او تدبير ځاي ونيسي بدو چارو او ويناؤ ته اقدام کوي نو ويلاي شو چې اخلاق دانسانانو دعملونو سرچينه ده، چې دانسانانو په زړونو او دماغونو کې ځاي لري داخلاقو او عملونومثال دانسان لپاره داسې دی لکه تخم او نبات ، لکه نبات چې له تخم څخه رازرغونېږي دغسې عملونه دانسانانو په زړه کې دموجوده اخلاقو څخه راپورته کېږي نو که زړه کې ښو اخلاقو ځاي نيولی وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه عملونه به ورڅخه صادرېږي او که بدو اخلاقو ځاي يولی وي بد عملونه به ورڅخه صادرېږي(۱۰:۷۹)

نو داچې ښه عملونه په زړه کې دموجوده ښو اخلاقو څخه راوځي او بد عملونه له بدو اخلاقو سرچينه اخلي نو په دې اساس ښو عملونو ته ښه اخلاق او بدو عملونو ته بد اخلاق ويل کېږي.

نو څوک چې غواړي چي ټولنه له هر ډول فسادونو ، ناراميو ، اختلافاتو ، جنګونو ، دښمنيو او کينو څخه پاکه کړي. نوبايد چي په اسلامي تربيه دنفوسو په اصلاح باندي ټينګار وکړي ،اسلام موږ ته واضحه کړې ده چي دانسان د ژوند ټول حالات له نېک بختۍ او بدبختۍ اسانتيا او سختۍ ، پراخۍ او تنګۍ ، له سکون او ناارامۍ ، عزت او ذلت څخه نيولي او داسي نورو پوري ټول دنفوسو تر بدلون پوري تړلي دي الله(ج فرمايي ((إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ (الرعد۱۱)))

حقيقت دادي چي الله ديو قوم حالت نه بدلوي ترڅوچې هغوي دخپلو ځانونو په ګرويګنو کي بدلون رانه ولي.

نوځکه خو زموږ ستر لارښود اود الله تعالى استازي محمد مصطفى (صَلّى اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) دانسانانو په اخلاقو خواري وکړه دهغوي اخلاق يې جوړ کړل نو عملونه خود په خپله جوړ شول،بيا نو دپوليسو تعقيب ته اړتيا نه وه کله به چې انساني خطا ترې صادره شوه نو په خپله به محمدي محکمې ته حاضرېدل او داخرت دورځې دحساب او پوښتنې له وېرې به يې په دنيا کې دجزا غوښتنه کوله.

د رسول الله صلى الله عليه وسلم د ښو اخلاقو په نتيجه کې بې شمېره خلک په خپله خوښه له کفر څخه ووتل او د اسلام په سپېڅلي دين کې شامل شول ، د نبي عليه الصلاة والسلام د ښو اخلاقو له امله ګڼ شمېر خلک د بدبختيو له

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمندره د سوکالۍ ساحل ته ورسېدل ، د رسول الله صلی الله علیه وسلم په لاس د روزل شویو صحابه کرامو د اسلامي اخلاقو ثمره وه چې اسلام د نړۍ شرق، غرب، شمال او جنوب ته ورسېدو ، په هر کلي کې د اسلام ډیوه بله او د کفرو جهالت تیاره ورکه شوه ، داسلامي اخلاقو په لباس د پوښل شوو تاجرانو د اسلامي اخلاقو برکت ؤ چې د نړۍ په ډیرو لرو برخو کې کافران په خپله خوښه لښکرې لښکرې د اسلام په دین کې شامل شول چې پدې اساس ویلې شو چې داسلام سپېڅلي دین ته د کافرانو د جلب او جذب ډېره اهمه اغیزمنه وسیله اسلامي اخلاق دی،نن سبا چې دنړۍ مسلمانان د ستونزو سمندر کې لاهو دي اصلي لامل يې د دوي په عملي ژوند کې داسلامي اخلاقو نشتوالي دي ،د اوسني وخت د مسلمانانو د غېر اسلامي اخلاقو له امله کافرانو د اسلام له نوم څخه کرکه راځي او ډلې ډلې مسلمانان د اسلام دین پرېږدي کافران کېږي چې په دې ترتیب ویلې شو چې د نړۍ د اوسیدونکو نیکبختي او بدبختي اسلامي اخلاقو پورې تړلي هغه داسې چې که مسلمانان په اسلامي اخلاقو ځانونه ملبس کړي د نړۍ ټول انسانان به سوکاله ا وارام ژوند وکړي خو که د مسلمانانو عملي ژوند د اسلامي اخلاقو څخه بې برخې وي د نړۍ انسانان به له کړاوونو څخه ډک ژوند ترسره کوي.

په اسلام کې دښو اخلاقو مقام او منزلت:

داسلام په سپېڅلي دین کې اخلاق زیات ارزښت اوډېر لوړ مقام لري،د دین احکام اونصوص په دې ګواهي ورکوي چې داسلام دین پر غوره اخلاقي معیارونو ولاړ دی او مسلمانان يې په بېلابېلو طریقو د ښو اخلاقو خپلولو او بدو اخلاقو څخه ځان ژغورني ته په ټینګه رابللي دي، او دهغې ارزښت يې ورته بیان کړی دی، په لاندې توګه له هغو دلایلو څخه په لنډه ډول یادونه کوو چې په کې دښو اخلاقو ارزښت بیان شوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱)درسول الله (صلی الله علیه واله وسلم) راتګ دښو اخلاقو دبشپړولو لپاره:

رسول الله (صلی الله علیه واله وسلم) پخپله فرمايي :((إِنَّمَا بُعِثْتُ لِأُتَمِّمَ صَالِحَ الْأَخْلَاقِ)).(۱۳۷:۳۶). په ځینونورو احادیثو کې صَالِحَ الْأَخْلَاقِ پر ځاي دمکارم الاخلاق الفاظ ذکر شوي دي.

يقينا زه ددې لپاره استول شوی یم ترڅو غوره اخلاق بشپړ کړم

(۲)ښه اخلاق دقیامت په ورځ دانسان د نېکیو پله درندوي:

رسول الله (صلی الله علیه واله وسلم) فرمايي:((مَا مِنْ شَيْءٍ أَثْقَلُ فِي الْمِيزَانِ مِنْ حُسْنِ الْخُلُقِ))۴۱۹:۲۵.

دنېکو اعمالو په تله کې له ښو اخلاقو پرته بل کوم شی دروند نشي کېدی.

۳- ښه اخلاق دايمان دکمال لامل دي:

رسول الله(صلی الله علیه واله وسلم)فرمايي:((أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا)).(۲۴، ۲۹۲).

دايمان په اعتبار تر ټولو کامل هغه خلک دي چې ښه اخلاق ولري.

۴- الله تعالی دغوره اخلاقو لرونکو سره محبت لري.

رسول الله (صلی الله علیه واله وسلم) فرمايلي دي:

((إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ مَعَالِيَ الْأَخْلَاقِ، وَيَكْرَهُ سَفْسَافَهَا)).۱۵۱:۲۹)

الله تعالی دښوا اخلاقو څښتنان خوښوي او بد اخلاقه خلک بد ګڼي.

ربه زه دې په ډېر ښه شکل جوړ کړی یم اخلاق مې هم ښکلي کړې.

۵- ښه اخلاق دغوره ايمان نښه ده:

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسول الله (صلی الله علیه واله وسلم) فرمايي:

((إِنَّ مِنَ الإِيمَانِ حُسْنُ الْخُلُقِ، وَأَفْضَلُكُمْ إِيمَانًا))(۳۳، ۲۰۰).

غوره اخلاق دايمان برخه ده، او په تاسې کې دغوره اخلاقو درلودونکی دغوره ایمان درلودونکی دی.

۶- غوره اخلاق نیکي ده:

رسول الله (صلی الله علیه واله وسلم) فرمايي:

((الْبِرُّ حُسْنُ الْخُلُقِ وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي صَدْرِكَ وَكَرِهْتَ أَنْ يَطَّلِعَ عَلَيْهِ النَّاسُ. (۲۳، ۴۰۳).

نیکي غوره اخلاق دي او ګناه هغه ده، چې زړه دې ترې کرکه کوي او دا بد ګڼې چې خلک پرې خبرشي.

۷- بداخلاقه انسان حقيقي مفلس دی:

رسول الله (صلی الله علیه واله وسلم) له صحابه کرامو پوښتنه کوي:

أَتَدْرُونَ مَا الْمُفْلِسُ؟ قَالُوا الْمُفْلِسُ فِينَا يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ لَا دِرْهَمَ لَهُ وَلَا مَتَاعَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُفْلِسُ مِنْ أُمَّتِي مَنْ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاتِهِ وَصِيَامِهِ وَزَكَاتِهِ وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ هَذَا وَقَذَفَ هَذَا وَأَكَلَ مَالَ هَذَا وَسَفَكَ دَمَ هَذَا وَضَرَبَ هَذَا فَيَقْعُدُ فَيَقْتَصُّ هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ فَإِنْ فَنِيَتْ حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ يُقْتَصَّ مَا عَلَيْهِ مِنْ الْخَطَايَا أُخِذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطُرِحَ عَلَيْهِ ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ) (۲۳، ۴۵۹).

تاسې پوهېږئ چې مفلس څوک دی؟هغوي ځواب ورکړ،زموږ په منځ کې مفلس هغه څوک دی چې پېسې او مال ونه لري،رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّم) وفرمايل:زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

دامت (حقيقي) مفلس هغه څوک دی چې دقيامت په ورځ به له ډېرولمونځونو زکاتونواو روژو سره راشي، خو چا ته به يې ښکنځل کړي وي، په چا پوري به يې تهمت تړلی وي، دچا مال به يې خوړلی وي، دچا وينه به يې تويه کړې وي، څوک به يې (په ناحقه) وهلی وي، نو دهغه نېکۍ به يو بل ته دغچ په توګه ورکول شي، ،کله چې دهغه نېکۍ مخکې له دې چې دخلکو دغچ اخستنې لړۍ پاي ته ورسېږي ختمې شي، نو دهغوي ګناهونه به راوخستل شي اوپر ده به وروا چول شي، اوبيا به دغه شخص اور ته وغورزول شي.

۸- يوه ښځه دبدو اخلاقو له کبله جهنم ته ځي:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ فُلَانَةَ يُذْكَرُ مِنْ كَثْرَةِ صَلَاتِهَا وَصِيَامِهَا وَصَدَقَتِهَا غَيْرَ أَنَّهَا تُؤْذِي جِيرَانَهَا بِلِسَانِهَا قَالَ ((هِيَ فِي النَّارِ)) قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَإِنَّ فُلَانَةَ يُذْكَرُ مِنْ قِلَّةِ صِيَامِهَا وَصَدَقَتِهَا وَصَلَاتِهَا وَإِنَّهَا تَصَدَّقُ بِالْأَثْوَارِ مِنْ الْأَقِطِ وَلَا تُؤْذِي جِيرَانَهَا بِلِسَانِهَا قَالَ ((هِيَ فِي الْجَنَّةِ)) ۳۷، ۳۴۱).

ابوهرېره (رضي الله تعالی عنه) روايت کوي چې يو سړي وويل اي دالله تعالی رسوله (صلی الله عليه واله وسلم) هغه فلانۍ ښځه چې دلمانځه ،روژې ،او صدقو نوم لري، خو په ژبه ګاونډيانو ته ضرر رسوي، وې فرمايل: هغه په اور کې ده، بيا يې وويل چې فلانۍ دروژې اوصدقو او لمانځه يادونه يې کمه کېږي خو ګاونډيانو ته په ژبه ضرر نه رسوي، وې فرمايل: هغه په جنت کې ده.

دا او دې ته ورته نور بې شمېره نبوي احاديث په اسلام کې دښو اخلاقو په ارزښت دلالت کوي او مسلمانان دښو اخلاقو خپلولو ته سوقوي تشويقوي يې ترڅو دغوره اخلاقو په خپلولو سره ددنيا او اخرت کاميابۍ ترلاسه کړي.

د اسلام داخلاقي نظام ځانګړتياوې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې کې شک نشته چې دامتونو او دهغوي داخلاقو ترمنځ ژورې اړيکې وي ، ځکه خو پر دغو اخلاقو سره ديو امت تمدن له نور و څخه جلاکېږي، دمثال په ډول غربي تمدن باندې مادي جانب غالب دی او روحي جانب ته يې هيڅ توجه نشته ، په دغه ټولنه کې يو فرد په کامله معناله روحي فقر سره مخ دی ، او مثال يې هغه وږي اوتږي ته ورته دی چې دخوراک اوڅښاک په لټه کې وي ،تر څو خپله لوږه او تنده پرې رفع کړي ، له دې امله په دوي کې دعدم احساس مرض خپور شوی او دژوند هدف ورڅخه ورک شوی دی،دوي دانساني ژوند هدف يوائې په دنياکې خوراک او څښاک ګڼي او له مرګ څخه وروسته ژوندون باندې ايمان نه لري.

اسلامي تمدن په بشپړه معنا له غربي تمدن سره توپير لري ،په اسلامي تمدن کې مادي او روحي جانب دواړه څنګ په څنګ پرمخ وړل کېږي ،يو لوري ته پر بل ترجيح نه ورکوي ،دجسم مادي حقوق پېژني خو ترڅنګ يې روحي جانب هم له پامه نه غورزوي ،نو ګورو چې اسلامي اخلاق ژوندی شکل وي چې د انساني طبيعت په مختلفو ابعادو کې مجسم کېږي ،نو ويلاي شو چې اسلامي اخلاق دځينو داسې ځانګړتياؤ څخه برخمند دی چې په نورو مذاهبو اديانو ،فلسفو ،ټولنو اوفرهنګونو کې نه ليدل کېږي ،چې په لاندې توګه له ځينو ځانګړتياؤ څخه په مختصره توګه يادونه کوو:

۱- اسلامي اخلاق له سليم فطرت څخه سر چينه اخلي:

که موږ قران ته ژور نظر واچوو وبه وينو چې په زيات شمېر ايتونو کې په فطرت باندې تکيه شوې ده ، فطرت هغه ذاتي احساس دی چې دمختلفو سلوکو ترمنځ په تميز کولو قادر دی،خبر له شر اوعدل له ظلم څخه بېلولای شي ،ځکه چې ددې دين اساس په عدل او احسان ولاړ دی چې له هر ډول فحشاء او منکر څخه انسانان منعه کوي ، الله تعالی فرمايي:

((إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالإِحْسَانِ...(النحل 90)

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله تعالی په عدل او احسان کولو امر کوي.
اوبل ځای فرمايي:((قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ (الأعراف33)
ته ورته ووايه چې زما رب هر ډول بې حيا کارونه حرام کړي دي ښکاره وي او که پټ.
دا او دې ته ورته ايتونه مسلمان له خپل وجدانه مخاطب کوي، چې له اخلاقي ضمير څخه په کار اخستنې سره د خېر او شر ترمنځ تميز وکړي.
د قرانکريم همدغو لارښوونو په رڼا کې موږ وينو چې د اخلاقو بنسټيز قواعد چې ټولو پېغمبرانو هغې لوري ته بلنه کړې يو دي لکه :عدل،امر بالمعروف،نهي عن المنکر،احسان ، صدق، امانتداري او داسې نور اخلاق چې سليم فطرت هغې لوري ته مېلان لري او د هغې د ترسره کولو لپاره کار کوي ، الله تعالی انسان ته دغه فطرت ورکړ ترڅو هغه چارې پرې ترسره کړي چې مصالحو ته پرې ځان ورسوي ، او ضرر پر ي له ځانه دفع کړي ،په ځيني څرګندو او پټو اسبابو يې هغه سره مر سته کړېده لاره يې ورته وښوده،بيا يې استازي ورلېږل، کتابونه يې ورته رانازل کړل ترڅو مشکل احکام ورته واضح، او مجمل احکام ورته په تفصيل سره بيان کړي نو په دې ځای کې دوه ستر عوامل دي چې يو بل تکميلوی ،يو دفطرت عامل او بل دشريعت عامل دی،لومړی عامل چې فطرت دی دزړه دروازې ددوهم عامل (شريعت) د قبلېدو لپاره پرانيزي، ځکه چې دغه دفطرت ذاتي غوښتنه ده.
الله تعالی خپل بنده ګان حق پېژندنې او خېرسره د محبت پر اساس پېدا کړي دي، ترټولو لومړی دالله تعالی معرفت او دهغه په ربوبيت باندې داقرار محبت دانسان په فطرت کې اچولی دی ، ځکه د الله تعالی معرفت دهر خېر او هر حق پېل ګڼل کېږي ، رسول الله (صَلّى اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) فرمايلي دي : ((مَا مِنْ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مَوْلُود إِلّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَة فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانه أَوْ يُنَصِّرَانه أَوْ يُمَجِّسَانه كَمَا تُنْتَجُ الْبَهِيمَةُ بَهِيمَةً جَمْعَاءَ هَلْ تُحِسُّونَ فِيهَا مِنْ جَدْعَاءَ))۱۹ ، ۱۴۳).

((هرمولود چې تولد کېږي پر سپېڅلي فطرت تولد کېږي،(پرفطري ايمان سره تولد کېږي)موراو پلار يې،يا يهودي،يا نصراني،اويا مجوسي جوړوي،لکه يو ځاروی چې له مور څخه روغ جوړ تولد کېږي،چې هيڅ کمی پکې نه ليدل کېږي(وروسته بيا خلک دهغه غوږ يا لکۍ پرې کوي).

که بيا وروسته فطرت دفساد لاره غوره کوي، او يا له حق څخه ګرځي او يادمعرفت لاره ورکوي دابه ديو خارجي عارض لامل وي لکه رسول الله (صَلّى اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) چې ورته اشاره کړې ده،((فابواه يهودانه ...)).

يعنې مور او پلار دهغه دبې لارۍ لامل ګرځي،تربيه او روزنه هم دفطرت په تغي کې ستر لامل ګڼل کېږي.

په حديث قدسي کې رسول الله (صَلّى اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) دغه موضوع داسې توضيح کوي،

الله تعالی فرمايي ((وَإِنِّي خَلَقْتُ عِبَادِي حُنَفَاءَ كُلَّهُمْ , وَإِنَّهُمْ أَتَتْهُمُ الشَّيَاطِينُ فَاجْتَالَتْهُمْ عَنْ دِينِهِمْ , وَحَرَّمَتْ عَلَيْهِمْ مَا أَحْلَلْتُ لَهُمْ , وَأَمَرَتْهُمْ أَنْ يُشْرِكُوا بِي مَا لَمْ أُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا))(۲۳،۲۴).

(c) ketabton.com: The Digital Library

((ما خپل ټول بنده ګان پر سپېڅلي فطرت پېدا کړي دي،شېطانان ورته راځي او له خپل دين څخه يې ګرځوي،کوم شيان چې ما ورته حلال کړي دي هغه پرې حراموي،او کوم شيان چې ما پرې حرام کړي دي هغه ورته حلال ګرځوي، هغوي ته امر کوي چې ماسره هغه څوک شريکان کړي چې ما پرې هيڅ دليل نه دی رالېږلی)).(۹۲-۲۰۰:۴۳)

۲- پر اخلاقي بنسټونو التزام د اسلامي عقيدې غوښتنه ده:

د دې جملې مطلب دا دی چې اخلاقي کمزوري د ايماني کمزورئ نښه ده پر دين کلکه عقيده د دې غوښتنه کوي چې مسلمان بايد دغښتلو ښو اخلاقو څښتن وي ، د اسلام دمقدس دين له ځانګړتياؤ څخه دا ده چې مسلمان په غوره اخلاقو د التزام لوري ته رابولي،او اخلاقي مبادي د دين له بنسټونو او اوامرو څخه ګڼي ،يعنې هغه څه چې اسلامي اخلاق له نورو جلا کوي يو هم اخلاقو سره د دين ټينګه او پياوړي اړيکه ده، همدا لامل دی چې دلغت پوهان په زياتره ځايونو کې اخلاق په دين سره تعبيروي او زيات شمېر مفسرين چې د دې ايت (وانک لعلی خلق عظيم) معنا کوي،نو ليکي چې(انک لعلی دين عظيم)،رسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) څخه چا د دين په هکله پوښتنه وکړه،هغه ورته په ځواب کې وويل: ((الإسلام حسن الخلق)).(۴۰، ۳۲۴). اسلام ښه اخلاق دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

الهي او امر مسلمان پرغوره اخلاقو مکلفوي په اخرت کې دثواب لامل يې ګڼي داهمال او مخالفت په صورت کې دعذاب ور ، موږګورو چې دغوره اخلاقو ستر مبادي لکه (عدل،وفاء،صدق او امانت)او ورسره په څنګ کې د دغو مباديو تفرعات يو شرعي مکلفيت ګڼي چې مسلمان پرې مامورہ شوی دی ،دغه معنا په دې حديث کې ښه څرګنده شوې ده چې فرمايي: (انما بعثت لاتمم مکارم الاخلاق)

يعني: زما دبعثت اساسي موخه دغوره اخلاقو تکميلول دي.

دالله (جل جلاله) رسول پر غوره اخلاقو چلېدل دايمان دبشپړتيا يو لازمي شرط ګڼي او دغه غوښتنه موږ درسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) په زيات شمېر احاديثو کې وينو چې دبېلګې په توګه لاندې يو احاديث ذکر کوو:

۱- رسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) فرمايلي دي: عُدِلَتْ شَهَادَةُ الزُّورِ بِالْإِشْرَاکِ بِاللّه ثَلَاثَ مِرَارٍ)).۴۹۸،۲۴.

ددرواغو ګواهي دشرک سره برابره ده،درې ځل يې وفرمايل.

۲- مَنْ غَشّنَا فَلَيْسَ مِنّا)).۲۲، ۲۲۵.

چاچې موږ سره خيانت وکړ له موږ څخه نه دی.

۳- لَا يُؤْمِنُ أَحَدُکُمْ حَتّى يُحِبّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ))۱، ۲۱.

په تاسې کې يو هم کامل مؤمن نشي کېدی ترڅو چې کوم شی دځان لپاره خوښوي دبل لپاره يې خوښ نه کړي.

۵- انّ رَسُولَ اللّه صَلّی اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّمَ قَالَ وَاللّه لَا يُؤْمِنُ وَاللّهِ لَا يُؤْمِنُ وَاللّهِ لَا يُؤْمِنُ قَالُوا وَمَا ذَاکَ يَا رَسُولَ اللّهِ قَالَ

(c) ketabton.com: The Digital Library

الْجَارُ لَا يَأْمَنُ جَارُهُ بَوَائِقَهُ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا بَوَائِقُهُ قَالَ شَرُّهُ)).(٨٠، ٣۴).

رسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) وفرمايل :په الله تعالی مې دې قسم وي مسلمان نه دی ،بيا وفرمايل مسلمان نه دی، بيا يي وفرمايل : مسلمان نه دی ،صحابه کرامو وفرمايل:داڅوک دی يا رسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) ، وې فرمايل: هغه ګاونډي چې بل ګاونډي دهغه له ضرر څخه په امن نه وي

۶- قَالَ النَّبِيُّ صلى الله عليه وسلم :((الْحَيَاءُ وَالإِيمَانُ قُرِنَا جَمِيعًا ، فَإِذَا رُفِعَ أَحَدُهُمَا رُفِعَ الآخَرُ))(٢٩ ، ۴٧).

((ايمان او حياء دواړه يوبل سره تړلي دي کله چې يو له منځه ځي بل هم ورسره له منځه ځي)).

٧- لِكُلِّ دِينٍ خُلُقٌ وَخُلُقُ الْإِسْلَامِ الْحَيَاءُ))(٣١، ٣٨٨).

هر دين ځانګړی اخلاق لري او داسلام اخلاق حياء ده.

٨- مَا آمَنَ بِي مَنْ بَاتَ شَبْعَانًا وَجَارُهُ جَائِعٌ إِلَى جَنْبِهِ وَهُوَ يَعْلَمُ بِهِ)).(٣١، ٣١۴).

هغه څوک چې په خپله موړ ويده کيږي او دې ښه پوهيږي ترڅنګ يې ګاونډي وږې وي نو هغه په ما ايمان نه دی راوړی.

٩- مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ)).(٢٨، ۴۵٧).

(c) ketabton.com: The Digital Library

((څوک چې په الله تعالی او اخرت ورځ ایمان لري نو دخېر خبرې دي وکړي یا دې چپ کېني او څوک چې پر الله او اخرت ورځ ایمان لري دګاونډي اکرام دې وکړي او څوک چې په الله تعالی اواخرت ایمان لري هغه دې دمېلمه عزت وکړي.

دا او دې ته ورته بې شمېره احادیث ثابتوي چې غوره اخلاق دایمان برخه او د ایمان غوښتنه ده، یعنې غوره اخلاق خپلول په اسلام کوم نفلي عمل نه ،بلکې فرض او لازمي دي. ۴۳:۹۲-۲۰۰)

۳- اسلام په عامه توګه ښو اخلاقو لوري ته بلنه ورکوي.

داسلام داخلاقي نظام له ځانګړتیاؤ یو هم عاموالی او تفصیل دی دعاموالي څخه هدف دادی چې اسلام دنېکو اخلاقو لورې ته عامه بلنه ورکوي او په عامه توګه له نواهیو او منکراتو څخه منعه کوي. لکه په لاندې ایتونو کې چې ورته اشاره شویده:

☎✂❑↗♑❑→◑♦③ ➑⚮⑩👓♦⌨⚮➔⚮ℯ𝓇♑ ✍➔🔔◆❑
❑♌⚮◑ 🗐 ←♊✿○⇕○❑🕮 “➏⚮♎ ⚮⇙☹⅄♑👓✂
⇗☠↘♒◆☪⇙➍♦📪↑⇘◆➒ॐ♦③⌘♊🕚⬩➲⇘⓿◉⌖♑👓✂
☙♍🔔☒📬 ⌘♊🕚⬩➲⇘⓿◉⌖♑👓✂ ❑♌⚮◑ 🗐
👓✡☪➍⚮⌨➓👌 ✂☒❑←⑨♦↖ ⮴♊🕚✿○💧💣”⚮♑
⇗❖⚮⮴ ۵۳، ایت سورت بني اسرائیل.

ای محمده (صَلّی اللّهُ عَلَیْهِ وَسَلّم) زما بندګانو ته ووایه چې تل ښه او غوره خبره وکړئ ، په رښتیا چې شیطان دهغوی په مینځ کې دښمني اچوي ځکه چې شیطان دانسان ډانګ پیلې دښمن دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَى عَنْ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ (النحل90)

الله تعالى دعدل ښېګڼې او خپلوۍ پالنې حکم کوي او له بدۍ،بې حيايې او زور ، ظلم ، څخه منع کوي هغه تاسې ته نصيحت کوي ترڅو تاسې درس واخلئ .

نبي کريم (صَلّى اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) هم په عامه توګه ښو اخلاقو لوري ته بلنه کوي او فرمايې: (اتّقِ اللّهِ حَيْثُمَا كُنْتَ وَأَتْبِعْ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمْحُهَا وَخَالِقِ النّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ))۲۲:۲۶۲.

يعني : هر چېرته چې اوسې له الله تعالى څخه وويرېږه ، له بدۍ څخه وروسته حتماً نيکې کوه ، ځکه نيکې بدي له منځه وړي او خلکو سره ښه سلوک کوه.

او دتفصيل مطلب دادی چې ښه اخلاق بشپړ تفصيل سره په اسلام کې بيان شوي دي، له فردي ژوند څخه نيولې،ترټولنيزواړيکو،اقتصادي چارو ،ترسياسته اودنظام ترجوړونی پورې (دژوند په هره برخه کې ،اسلام دښو اخلاقو غوښتنه کوي)ترڅوخلک پوهـ شي چې ښه اخلاق کوم دي او بد کوم ؟ ښه اخلاق دژوندپه چارو کې عملي او له بدو اخلاقو څخه ځانونه وژغوری .۸۸:۴۱.

۴- اسلام دبدو اخلاقو مرتکبينو ته جزاء ټاکلې ده

داسلام داخلاقي نظام بله ځانګړتيادادہ چي څوک دکومي بد اخلاقۍ مرتکب شي دهغه له پاره يي يا دنيايي او يا اخروي جزا ټاکلې ده،نو ځکه خو اسلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

داخلاقوذکر دامر او نهي په صيغه ذکر کړی دی او له الهي اوامرو سرغړونه ،او دنواهيو ارتکاب يې دعذاب سبب ښودلی دی نو په حقيقت کې داديو قانون ښه غوره کوي نوبناء پر دې (داسلامي شريعت له اوامرو سرغړونه او دنواهيوارتکاب دجزا سبب ګرځي).دمثال په ډول اسلامي شريعت دبل چا حق په ناجايزه توګه خوړل منع کړي دي نو که څوک په ناروا توګه دچا مال اخلي او ياغلا کوي دهغه لپاره يې جزا ټاکلی چې دهغه لاس بايد غوڅ شي ،لکه چې الله تعالی فرمايي:((وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ)) (المائدة38)

او غل که نر وي که ښځه ،ددواړولاسونه پرېکړئ،دهغو دخپلې کړنې بدله ده ،او دالله تعالی له لوري دعبرت وړ سزا دالله تعالی قدرت پر ټولو غالب دی او هغه دپوهې او حکمت څښتن دی.

همدا راز که څوک دبل چا پورې تور تړي نو اسلامي شريعت دهغه لپاره اتيا درې جزا ټاکلې ده په دې شرط چې کوم ګواه او شاهد ونه لري الله تعالی فرمايي: ♦♌❑⬉✌⬀❷♦③ ✖⇦♑♔⅄✐♐♐✂♦❑
⬄⚐⬧♒◉ ▪☠➔⚐ ♑⬤✳⏲❑✡✽⏲⬄⬧🡐☺⬂♒◉♐♐✂
♑❑⍓➔♦🖃⬀❻❑🕯♐🖃 ☎✂❑➔✍▫🕯♦③
⬄⚐➔♎❑🡐⑨♐⧯⇳♉♐♐⬧▫ ♦⬈✐✂⍓⑨❑♏➔✸
⬧♦❑ ☪❑♦♐▫✂⍓♉ ♦✖✓♑☪⏲♦☹❑⚐
⏲❑⍓⑨⏲❑♏⍓✸ ⬀☠🡐●❍▬ ☎✂❑➔⍓♦⌨⬂◑⬧✍
⬉☠➔♎ ⍓⌨♐⯐✸⏲⬧♒🕯❑⬆🕮♦❑ 🗐 ✂✡⑨♦🖃❑🕮
⮔♐⮳♦♌❑➔◑⮰❍⏲☒▦⊞⬂♒◉♐♐✂ سورت النور۴-ايت

هغه څوک چې پاک لمنو ، ښځو او نارينه و پورې دزنا تور تړي بيا څلور تنه شاهدان رانه ولي نو ووهئ (دغه تور تړونکي) اتيا درې او تر مرګه دهغوی ګواهي مه قبلوئ او دغه تور تړونکي فاسقان دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په همدې توګه څوک چې په ټولنه کې دزنا په وجه فساد خوروي او انساني نسل ته زيان رسوي ،جزاء يې داده چې (۱۰۰) درې ووهل شي الله(جل جلاله) په دې اړه داسې حکم کوي . ➔❑◆⓿♉☼✃❑❽♑♏♐✃
☎✃❑➔♐♓✃⇳♉♐♐⬧◻ ❼♓❄✃❑❽♑♏♐✃◆❑
♐⌧☺⬋♧⬃❁♉♓✌ ⌨❾♉■⏲◆❑ ❑✍➚✍
☎ ▭❑⧫♐◻✃⌧♉⬧❑⬧♤☎♐♉✌ • سورت النور.

هغه ښځه او هغه سړی چې دزنا دعمل مرتکب شي هر يو له دواړو(۱۰۰) سل درې ووهئ.

له همدې کبله اسلامي شريعت ټول مسلمانان مکلف کړي چې په ټولنه کې درزيله اخلاقو مخنيوې وکړي او په دی هکله بايد جدي ګامونه پورته کړي ، دوبرې احساس ونه کړي او په دې اړه سستې غوره نه کړي.

که دوې ددغو بد اخلاقيو او فسادونو په مخنيوې کې چپ پاتې شي نو نه يوازې داچې په ټولنه کې به ناوړه او بد اخلاق خپاره شي بلکې دمفسدينو ترڅنګ به صالحان او نيکو کاران به هم ورسره په عذاب کې ککړ شي،الله تعالی فرمايې : ❑◆✃♐♐✍❑◗➔❑✃☎ ◻♉☞⬀☪◆❑☪ ⧫•
☎✃❑⇦☺■⬛⧫⇦ ⧫✖⇦♉🔔⮝✎♐♐✃ ❑✖⧫◻⓿⬁⏲➔✍
✌♉✡▤➚☠⬀❀⧫🔔✎⏲○❑☪ ☎ سورة الانفال،۲۵ ايت

له هغې فتنې څخه ځان وژغورئ چې دهغې ناوړه اغېزه به په ځانګړې توګه په هغو خلکو پورې محدوده پاتې نه شي چې ګناه يې کړي وي.

البته داسلام دغه اقدامات ددې لپاره دي تر څويوه داسې صالحه ټولنه رامنځ ته شي چې دعدل پر بنسټونو ولاړه وي،يو فرد پر بل تجاوز ونه کړي، دظلم او اخلاقي جرايمو مخنيوی وشي.۹۲:۴۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښو اخلاقو دخپلولو لارې چارې:

داسلام په دين کې دښو اخلاقودارزښت مقام او منزلت په اړه مو مخکې په تفصيل سره بحث وکړ،اوس دلته دا پوښتنه پيدا کېږي چې ښه اخلاق کسبي دي اوکه ذاتي صفات دی چې د هر مسلمان د پيد ايښت سره سم پيدا شوي دي او د تغير او تبديل وړ نه دي؟ مونږ پورتنۍ پوښتنې ته په لاندې دوو ټکو کې ځوابوو.

۱. په عمومی توګه خو انسان تغير قبلوونکی دی کولۍ شي چې ښه اخلاق ځان کې پيدا کړي او له بدو اخلاقو څخه ځان وژغوري ځکه اسلام مسلمانان دخو اخلاقو په خپلولو مکلف کړي دي که چېرته دا کار نا ممکن ؤ بيا مسلمانان پرې نه مکلف کېدل الله تعالی فرمايي:(•• ③⇖▤♦◘&ꝺ&-✂-← -✂-✍✏✦ ✡♦▦⧅○✧✍ ◑ꝺ• ☐⇖ꝿ⇔➔⊠♑⊠✍) (۱: د البقرې سورت، آيت ۲۸۶).

د توان څخه پورته الله تعالی انسان پريوکار نه مکلفوي.

۲. دالله تعالی دځانګړې پېرزوونې پراساس ځينی انسانان دتولد سره سم دښو اخلاقو سره پېداکړی وي لکه رسول الله صلی الله عليه وسلم چې د عبد القيس د قبيلې مشر ته وويل: " يَا أَشَجُّ، إِنَّ فِيكَ خَصْلَتَيْنِ يُحِبُّهُمَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ: الْحِلْمَ وَالْأَنَاةَ " فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّه، أَنَا تَخَلَّقْتُهُمَا ، أَوْ جَبَلَنِي اللَّهُ عَلَيْهِمَا ؟ قَالَ: «بَلِ اللَّهُ جَبَلَكَ عَلَيْهِمَا» . قَالَ:

(c) ketabton.com: The Digital Library

الْحَمْدُ لِلّهِ الّذِي جَبَلَنِي عَلَى خُلُقَيْنِ يُحِبُّهُمَا اللّهُ وَرَسُولُهُ. مسند احمد ،(۳۷، ۴۹۰).

ای اشجه په تا کې دوه خصلتونه دي چې د الله تعا لی او د هغه د رسول ډېر خوښ دي ، یو حلم او بل اناة دی(حلم دې ویل کېږي چې یو انسان دغصې پرمهال خپل ځان کنترول کړي، کولای شي له مقابل لوري خپل غچ واخلي خوصبر وکړي ، له انتقام اخستنی لاس په سر شي ،او له عجلې څخه کار وانخلي .او (اناة)په چارو له غور او فکر کولو څخه عبارت دی ، هغه څوک چې چارې په عجله نه ترسره کوي له بشپړې سنجیدګۍ څخه کار اخلي (اناة) بلل کېږي).هغه سړي وپوښتل:ای دالله تعالی رسوله (صَلّى اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) نو موږو اخلاقو سره زه تولدشوی یم او که ما کسب کړي دي ؟نبی صلی الله علیه وسلم ورته وفرمایل:

الله تعالی نو موږي اخلاق ستادتولد سره سم ،تا کې پیدا کړي دي.

نوپر دې اساس ویلاي شو چې په عامه توګه غوره اخلاق کسبي دي او کېدی شي چې دځینو اسبابو او وسایلو په کارونې سره چې وروسته به ترې یادونه وشي یو انسان دښو اخلاقو څخه برخمن شي،اولږخلک داسې دي چې الله تعالی دخپلوپېرزونو پراساس،دښو اخلاقو سره تولد کړی وي ،نوانسان ته په کار دي چې هغه وسایل او اسباب وپېژني چې انسان پرې دښواخلاقو څښتن ګرځي چې ددغو وسایلو څخه ځینې په لاندې ډول ذکر کېږي:

۱- د ښو او بدو اخلاقو پېژندل:

مسلمان باید ښه او بد اخلاق و پېژني ځکه تر هغه پوری چې د ښو او بدو اخلاقو تو پیر ونه شي کولی په ښو اخلاقو موصوفیدل او د بدو اخلاقو څخه ځان ساتل ورته ګران دی.

۲- د ښو اخلاقو په ګټو او د بدو اخلاقو په زیانونو پوهېدل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر څو پو ري چې مسلمان ته د ښوا خلاقو ګټې او د بدو اخلاقو زيانونه څرګند نه وي په ښو اخلاقو سمبا لېدل او د بدو اخلاقو څخه ځان ساتل ورته سخت وي.

۳- د نېکو ملګرو ملګرتيا:ملګرتيا،(اړيکې او ارتباطات) دانسان پر اخلاقو مثبتې اومنفي اغېزې لري که انسان دايمان داره اودښو خلکو سره ارتباط ولري نوښه انسان به ورڅخه جوړشي او که بې ايمانه او بد اخلاقو خلکو سره ارتباط ولري نو بې ايمانه او بد اخلاقه انسان به ورڅخه جوړ شي، البته ملګری يوا ځې انسان نه ، بلکې دزده کړې ځايونه،کتاب ، مجله ، اخبار، راديو تلويزون ،تفريح ځايونه،او داسې نور هغه اسباب او وسايل چې انسان ورسره شپه او ورځ سرو کار لري دانسان په اخلاقو ښې او بدې اغېزې لري. نو ځکه رسول الله صَلّى اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّمَ خپل امت متوجه کوي او فرمايي :((الرّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ))(۲۳، ۴۵۹).

هر تن د خپل ملګري په دين وي نو خپل ملګري ته دې و ګوري چې په کوم دين دی.

انس بن مالک(رضي الله تعالی عنه) روايت کوي چې رسول الله (صَلّى اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) فرمايې : (إياک وقرين السوء فإنک به تعرف)(۴۰، ۲۳۵).

له بد ملګري نه ځان وساته ځکه ته دهمدې ملګري په وسيله پېژندل کېږې

ددې حديث مقصددادی چې له بدو دوستانو څخه ځان ساته او دهغوي مجالسو ته مه ورځه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسول الله (صَلّى اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) دنېک ملګري او بد ملګري انظور په ډېرو ښوالفاظو سره بيان کړېدی رسول الله (صَلّى اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) فرمايي:((مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَالْجَلِيسِ السَّوْءِ كَمَثَلِ صَاحِبِ الْمِسْكِ وَكِيرِ الْحَدَّادِ لَا يَعْدَمُكَ مِنْ صَاحِبِ الْمِسْكِ إِمَّا تَشْتَرِيهِ أَوْ تَجِدُ رِيحَهُ وَكِيرُ الْحَدَّادِ يُحْرِقُ بَدَنَكَ أَوْ ثَوْبَكَ أَوْ تَجِدُ مِنْهُ رِيحًا خَبِيثَةً (١٨، ٢٨٧).

دښه ملګري او بد ملګري مثال داسې دی لکه دمشکو څښتن او دا هنګربنئ که دمشکو څښتن سره کېنی نودهغه څخه به حتمايوه ګټه دروررسيږي يا به مشک په پيسو ترې واخلې اوکه نه نو ښکلې بوې به ترې درشي،د پښت بنی څخه به يا ستابدن وسوزي او ياجامې او يا به ترې خراب بوی درشي.

۴- فاسده ټولنه کې له ژوند کولو څخه ځان ساتل:

نېکو او فاسدو ټولنو کې سکونت کول مستقيماً د اشخاصو پر اخلاقو ژوری اغيزې لري په حديث شريف کې راغلي چې يو سړي سل تنه وژلي ؤ بالاخره يو عالم ته د تو بې کولو په نبت ورغلو عالم ورته وويل چې ستا توبه قبلېږي خو فلانی سيمې کې هستوګنه غوره کړه او په خپله منطقه کې سکونت پرېږده ځکه ستا سې سيمه بده سيمه ده(۱۲:۴۴).

۵- د نېک سړي پرنصيحت عمل کول:

انسان خپل عيبونه نه ويني خو نورو اشخاصو ته يې عيبونه په ډاګه څرګندېږي که چېرې يو څوک تاته لږم په ګوته کړې چې ستا په جامو کې پټ دی د هغه ددې کار مننه او قدر داني کوې همدارنګه څوک چې تاته ستا بد اخلاق په ګوته کوي د هغه هم مننه وکړه دا ځکه چې د لږم چېچلو څخه د بدو اخلاقو زيانونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيات دي همدا وجه ده چې عمر رضی الله عنه دهغه چاپه هکله چې عیوب یې ورته په ګوته کوي فرمايي ((رَحِمَ اللّٰهُ مَنْ أَهْدَى إِلَيَّ عُيُوبِي.))(۹:۲۳).
الله تعالی د په هغه شخص رحم وکړي چې زما عيبونه ما ته په ګوته کوي.

۲- پرښو اخلاقو دانسان روزنه:

په ښو اخلاقو دانسان روزنه له یو انسان نه دښو اخلاقو ښتن جوړوي ځکه چې ډېر کم انسانان فطرتاً دښو اخلاقو سره تولد شوي وي دپوره عقل څښتن وي دتعليم او تربي پرته عالم روزل شوي وی له تاديب ورکولو پرته دادب څښتن وي لکه عيسي عليه السلام ،محمدرسول الله (صلی الله علیه واله وسلم)او داسې نور انبياء عليهم الصلوة والسلام.
يعنې عادي انسان دخېر او شر دقبلونې قابليت او استعداد لري که چېرې په کورنۍ ،ټولنه ، مکتب ، پوهنتون ، او نورو تربيت ځايونو کې په ښو اخلاقو وروزل شي ، دښو او نېکو خلکو پسې روان شي په نېکو مجالسو کې برخه واخلي نود ښو اخلاقو او نېکو خويونو څښتن کېږي او که دبدو خويونو تربيت ورکړل شي او له هر لورې پرې دبداخلاقيو جالونه خپاره شوي وي په کور ،مکتب ، دلوبو په میدانونو دزده کړې په ځايونو ، تفريح ګاو او نورو کې دبداخلاقو خلکو سره په تماس کې وي طبعي ده چې بداخلاق کسبوي اود بدو خويونو څښتن ګرځي.
رسول الله (صَلّی اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) دې موضوع ته په اشاره کولو سره فرمايي:
((مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يُنَصِّرَانِهِ أَوْ يُمَجِّسَانِهِ))(۱۹،۱۴۳).

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرطفل او ماشوم په پاک او سپېڅلې فطرت تولد کېږې یقیناً مور اوپلار دې چې له هغه نه یهودي ، نصراني او یا مجوسي جوړوي.

نو کوچنی له کوچنیوالي له هغه چا څخه تاثیر اخلي چې ورسره اوسېږي ، لکه مور اوپلار ورونه او خوېندې اود کورنۍ نور غړي که یوه کورنۍ کاملاً دښو اخلاقو او دنېکې تربیې څخه برخورداره وي ، نو کوچني ته مستقیماً دهغوي اخلاق او خویونه انتقالېږي ، او کوچنۍ په ښو اخلاقو روزل کېږي او که یوه کورنۍ فاسده او بداخلاقه وي ، د ادب او نیکو خویونو درلودونکي نه وي ، نو کوچنۍ په هماغه اندازه بدخویه او بداخلاقه رالوېږي البته ډېر ځله یو کوچنۍ په یوه نېکه کورنۍ کې رالوی شوي خو په مکتب ،لېسه ، او پوهنتون کې دمفسدینو ، بداخلاقو خلکوسره ملګری شي له سمې لارې يې واړوي اود هغوی په څېر یو مفسد او بداخلاقه انسان ترې جوړ شي او دغسې ګمراه شي لکه دوي چې ګمراهان دي.

۷- نېک اعمال او عبادات ترسره کول:

علم له عمل پرته هېڅ ګټه نه لري همدارنګه ښه اخلاق پېژندل ترهغې یو انسان ته فایده نه شي رسولاي ترڅو چې په عملي ډګرکې دهغه په کړو وړو کې راڅرګند نه شي الله(جل جلاله) فرمایي ((قد افلح من زکاها)) (یقیناً هغه څوک کامیاب دی چې دنفس تزکیه یې وکړه)

نو د الله تعالی عبادت او بندګي کول انسان دښو اخلاقو لوري ته سوقوي، څومره اندازه چې انسان دالله تعالی عبادت کوي دهغه ذکرکوي په هماغه اندازه دانسان اخلاق سپېڅلي کېږي، دلمانځه،زکات، روژې او حج په هکله به وروسته په تفصیل سره یادونه وشي چې دانسان پر اخلاقو مستقیما اغېز لري، او له بدو چارو یې منعه کوي

۸- ښه اخلاق خپل عادت جوړول:

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څوک غواړي چې دښوا خلاقوښېښن شي نو په کار دي چې دښوا خلاقو سره ځان عادت اوبیابیا یې عملي کړي ترڅودده په طبیعت کي پاخه شي لکه په یوحدیث کي ورته اشاره شوېده ((انما العلم بالتعلم والحلم بالتحلم)) (۳۲، ۴۷).

یعنې علم په زده کړه اونرمي په نرمي کولو زده کېږي.

۹- دخپل ژوندلپاره دنېکو اشخاصو ژوند دنمونې په توګه ټاکل

درسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَیْهِ وَسَلّم) ژوند دمؤمن مسلمان لپاره تر ټولو ښه نمونه ده چې دهغه داخلاقو پسې روان شي او پخپل ژوند کې عملي جامه ور واغوندي څکه رسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَیْهِ وَسَلّم) دپوره او کاملو اخلاقو څښتن ؤ، الله (جل جلاله) دهغه په صفت کې فرمایې :(,,,,,,,,,, ,,,,,,,, ,,,,,,, ,,,,,,,, ,,,–القلم۴ ، ایت

یعنې بې شکه ته دلوړو اخلاقو مرتبه لرې.

رسول الله(صَلّی اللّهُ عَلَیْهِ وَسَلّم) هغه هستي ده چې الله (جل جلاله) خپلو بنده ګانو ته دهغه پسې داقتداء کولو لارښوونه کوي او فرمایې: (,,,,,,,, ,,,,, ,,,,,, و ,,,,,,, ,,,,,, ,,,,,,,,,, ,,,,,,,,, ,,,,,, ,,,,, ,,,,,,,,,, ,,,,,, ,,,,,,,,,,,,, ,,,,,,,,,, ,,,,,,,, ,,,,,, ,,,,,,,, ,,,,) الاحزاب–۲۱

یقینا ستاسې لپاره درسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَیْهِ وَسَلّم) په ژوند کې غوره نمونه اونیکه اقتداده په ځانګړي توګه دهغه چالپاره چې الله (جل جلاله)یادوي.

دمسلمان بنده لپاره درسول الله (جل جلاله) ژوند تر ټولو ښه نمونه او قدوه ده درسول الله (جل جلاله) ژوند دهغه په سیرت کې ډېر په تفصیل او وضاحت

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره رانقل شوی نود رسول الله (جل جلاله) د سیرت مطالعه ، دهغه شخصیت په ذهن کې راوستل ، دمسلمان په ژوند کې دهغه دښو اخلاقو دکسبولو لپاره تر ټولو مهمه لاره ده همداراز دصحابه کرامو سیرت او ژوند تاریخ دنېکو او ښو اخلاقو نه ډک دی نو دهغوي دژوند مطالعه هم دانسان داخلاقو په تغیر کې خاص تاثیر لري اود ښو اخلاقو څښتن کېدای شي.

۱۰- د هر ښه کار او نېک خوي په ترسره کولو حرص درلودل:

هر نېک عمل که څه هم ډېر کم وي باید سپک ونه ګڼل شي ابوذر(رضي الله تعالی عنه) فرمايي:ماته رسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) وفرمايل:

((لَا تَحْقِرَنَّ مِنْ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا وَلَوْ أَنْ تَلْقَى أَخَاكَ بِوَجْهٍ طَلْقٍ))(۲۳، ۶۹).

((هیڅ یو نېک عمل سپک مه ګڼه دا هم نېکي ده چې دخپل مسلمان ورور سره په پراخه تندې مخامخ شي.

ځکه ډېر ورو کې عمل چې اخلاص په کې وي انسان لوړو پوړونو ته رسوي.

داسلام داساسي ارکانو سره داخلاقو تړاؤ :

داسلام له اساسي ارکانو څخه هدف هغه عبادات دي دالله تعالی لخوا پرمسلمانانو فرض شوي دي اود اسلام ددین دبناؤ په نامه یادېږي ،دغه عبادات بې مفهومه او وچ حرکات نه دي چې یوازې دانسان رابطه دهغه پټو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

غيبي شيانو سره وتړي چې په سترګو نه لېدل کېږي ، او نه اسلام انسانان په بې مفهومه او عبثو کارونو ګماري ، بلکې ټول هغه فرايض چې اسلام په خپلو پيروانو لازم کړيدي په حقيقت کې هغه تمرينونه دي چې انسان ته دنورو انسانانو په وړاندې دښه اخلاقو او نيک برخود ارزښتونه ورپېژني داسې تربيت او روزنه ورکوي چې دژوند په مختلفو شرايطو او ظروفو کې همدغه اخلاقي ارزښتونو ته پابند واوسي په عملي ژوند کې ددې مثال داسې دی لکه يو څوک چې دبدني تمرينونو په اداء کولو سره جسمي سلامتيا ساتي دغسې به مسلمان بنده ددغو فرايضو او عباداتو په ترسره کولو سره خپله معنوي او اخلاقي سلامتيا ساتي.

۱- لمونځ او اخلاق:

الله (جل جلاله) چې خپلو بنده ګانو دلمانځه امر کوي ورسره په خوا کې هغو حکمتونو او اثراتو ته هم اشاره کوي چې دلمانځه داداء کولو په ترڅ کې رامنځته کېږي الله (جل جلاله) فرمايي:

·♍♐♌ ☎ ■□▤❑■◘○◷♑♋♈♉♇ ⌥⚐♉♎□▯◆❑
⬘⬀♦⬉ ▤❻⬩💧⬀☪⬩✍ ■□▤❑■◘○◷♑♋♈♉♇
▩❷⬩▥☪⬅☺⬂♑♋♈♉♇◆❑ ♉⬈✎♈♉♦⌖⬄⬩☒▤⬂♑♋♈♉♇
▤

او لمونځ قايم کړه په باوري أول لمونځ له فحشاء او ناوړو چارو څخه منع کوي له بدو اخلاقو څخه ځان ساتنه او د نېکو اخلاقو ښنتن کېدل دلمانځه داثراتو نتيجه ده ،. که څوک يو ازې دلمانځه ظاهري حرکات ترسره کړي خو په عملي ژوند کې له هيڅ ډول بد اخلاقيو څخه مخ نه ګرځوي دپاکو او سپېڅلو خويونو خاوند نه شي نو ددغسې بې مفهومه حرکاتو هيڅ فايده نشته، اونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دالله (جل جلاله) وړاندې دقبلېدو وړ ګڼل کېږي رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّم) دغه مطلب په يو حديث قدسي کې په ډېرو واضحه توګه بيان کړېدی چې الله (جل جلاله) فرمايي:.

يقول الله تعالى:((**إنما أتقبل الصلاة ممن تواضع لعظمتي، ولم يتكبر على خلقي، وقطع نهاره بذكري ولم يبت مصرا على خطيئته، يطعم الجائع، ويؤوي الغريب، ويرحم الصغير، ويوقر الكبير))(٣٩، ٣٦٤).**

يقينا دهغه چا لمونځ قبلوم چې زما دلويوالي په وړاندې تواضع او عاجزي وکړي ، زما مخلوق ته دضرر رسونې او ظلم لاس اوږد نه کړي ، ورځ زما په ياد او ذکر کې تېره کړي ،په خپله خطاء باندې دوام نه کوي ،وږي ته خوراک ورکوي، مسافر ته پناورکوي ،پر کوچنيانو مهربان،اودمشرانو احترام کونکې وي.

٢-زکات او اخلاق:

په همدې درجه کې زکات هم قرار لري ځکه زکات يوازې او يوازې ټکس او مالي ورکړه نه ده ، چې يوه اندازه دمالدارو له جېبونو څخه راووځي اودفقيرانو جېبونوته لاړ شي ، بلکې اسلام غواړي چې په دې ذريعه ښه اخلاق عاطفه ، مهرباني او همدردي دټولنې په افرادو کې را پيدا کړي.

الله تعالى دې موضوع ته په اشاره کولو سره فرمايي:

☪□⬧🔔⮹⑨❁🕒 ⬀☠♉●♐▭🕒◆□⬂✍❒📖 ⇳♊♉✍ ⬁⓿➔❀
☠✍&③♉✍✍◆⑧➔✍◆❒ ⬀☠➔♎⬉②♐♎♑⬧➲➔✍
☎ ⬀☠♐♑⬂⓿■🖬◆⬊ ⬀♏✍❁🕒◆❒ ✍□&✍▯

التوبة(١٠٣)ايت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ای پېغمبره ! ته دهغوی له مالونو څخه دصدقې په اخېستلو سره هغوی پاک کړه (اود نیکی په لاره کې) هغوی وهڅوه اود هغوی په حق کې درحمت دعا وکړه.

په دې اساس اسلام غواړي چې دزکات په ذریعه له یوې خوا انساني نفس څخه دمال پرستی او حرص مادي له منځه یوسي او له بلې خوا کینه بغض او دښمني ختمه کړي او په نتیجه کې په ټولنه کې اخلاقي او معنوي مستوا لوړو پوړو ته ورسوي ، چې دغه دزکات له اساسي اهدافوڅخه دي،له همدې کبله زموږ سترلارښود محمدمصطفی دصدقې مفهوم چې یو مسلمان یې په ادا کولو مکلف کړی داسې بیان کړیدی.

((تَبسُّمُکَ فِي وَجْهِ أَخِیکَ لَکَ صَدَقَةٌ وَأَمْرُکَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهْیُکَ عَنْ الْمُنْکَرِ صَدَقَةٌ وَإِرْشَادُکَ الرَّجُلَ فِي أَرْضِ الضَّلَالِ لَکَ صَدَقَةٌ وَبَصَرُکَ لِلرَّجُلِ الرَّدِيءِ الْبَصَرِ لَکَ صَدَقَةٌ وَإِمَاطَتُکَ الْحَجَرَ وَالشَّوْکَةَ وَالْعَظْمَ عَنْ الطَّرِیقِ لَکَ صَدَقَةٌ وَإِفْرَاغُکَ مِنْ دَلْوِکَ فِي دَلْوِ أَخِیکَ لَکَ صَدَقَةٌ))(۲۶، ۲۱۳).

په ورین تندي دمسلمان ورور سره ستا مخامخ کېدل ستا لپاره صدقه ده ،په نیکیو امر او له بدیو منع کول ستالپاره صدقه ده ،لار ورکو ته لارښوونه ستا لپاره صدقه ده ،ړندو ته لارښودنه ،صدقه ده ،له لارې څخه دضرري شیانو لکه اغزي او هډوکي .... لرې کول ستا لپاره صدقه ده، له خپل لوښي نه دبل په لوښي کې یو څه اچول ستا لپاره صدقه ده.

۳- روژه او اخلاق:

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدا راز روژه ددې لپاره نه ده فرض شوې چې انسان له خوراک او څښاک څخه منع کړي، بلکې روژه په انسان باندې دصبر ، استقامت ، ثبات ، همدردئ دزړه سوې او له شهوت څخه دخلاصولو په خاطر فرض ګرځول شوېده ترڅو انسان له ګناهونو څخه ځان وساتي دالله (جل جلاله) په اطاعت ، سختیو ، کړاونو ، لوږې ، تندې باندې په صبر کولو وروزي له هوا پرستې ، نفس پرستې ، دروغو ، خیانت ، غیبت او هرډول بد اخلاقیو څخه دځان ساتنې درس ورکړي ، رسول الله دې موضوع ته خپل امت داسې متوجه کوي: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّورِ وَالْعَمَلَ بِهِ فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ فِي أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ)) (۴۷۲،۲۰).

له ابوهريره (رضي الله تعالى عنه) څخه روايت دى چې رسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَیْهِ وَسَلّم) فرمايلي دي:کوم روژه دار چې دروغ ويل او پرې عمل کول پرېنږدي نو الله تعالى ددغه (روژه دار) يواځې خوراک او څښاک پرېښودو ته اړتيا نه لري .

په بل حديث کې په دې اړه رسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَیْهِ وَسَلّم) داسې لارښوونه کوي:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه وسلم : لَيْسَ الصِّيَامُ مِنَ الأَكْلِ وَالشُّرْبِ إِنَّمَا الصِّيَامُ مِنَ اللَّغْوِ وَالرَّفَثِ ، فَإِنْ سَابَّكَ أَحَدٌ ، وَجَهِلَ عَلَيْكَ فَقُلْ : إِنِّي صَائِمٌ))(۴۷۲،۳۰).

(c) ketabton.com: The Digital Library

روژه یوازې له خوراک او څښاک څخه له بندېدو عبارت نه ده ،بلکې په حقیقت کې روژه له بې هوده خبرو او بې حیاکارونو څخه دځان ژغورنې عبارت ده ،نو که تاته څوک ښکنځلې وکړي او یا دجهالت په وجه پرتا کوم تجاوز وکړي نو ته ورته ووایه چې زه روژه یم.(دغې اخېستو هڅه مه کوه)

۴- حج او اخلاق:

دحج په رابطه باید داسې ګمان ونه شي چې دا ګویا دمقدسو ځایونو په لورې یو سفر دی او په عملي ژوندانه کې کومه فایده نه لري اونه داخلاقو په تزکیه کې کوم خاص رول لري ، دا ډول برداشت دحج په رابطه لویه خطا ده اود حج ددې عظیم الشانه فریضې سره هیڅ ډول توافق نه لري.

حج په حقیقت کې دزیاتو ښو اخلاقو تولیدوونکی دی په انسان کې بشپړ تغیر راولي له منکراتو څخه انسان منعه کوي په دې اړه الله تعالی داسې فرمایي: الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى وَاتَّقُونِي يَاأُولِي الْأَلْبَابِ (البقرة197)

دحج میاشتې ټولو ته ځرګندې دي څوک چې په دې ټاکلو میاشتو کې دحج نیت وکړي هغه باید په دې خبراوسې چې دحج په دوران کې له هغه څخه شهواني عمل څه ناوړه فعل څه جنګ جګړه صادره نه شي ، او تاسې چې څه نیک عمل کوي الله (جل جلاله) پرې پوهیږي دحج دسفر لپاره دلارې توښه درسره واخلي او تر هر څه ښه دلارې توښه پرهیزګاري ده ای هوښیارانو زما له نافرمانې څخه ډډه وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که پورتنیو ایاتونو او مبارکو احادیثو ته نظر وکړو نو په ډېر صراحت او وضاحت سره ترې دا درس اخېستل کېږي چې داسلام دغه اساسي ارکان کوم بې فایدې کارونه نه دي چې اسلام پرې انسانان مکلف دي بلکې په ضمن کې دداسې فایدو اثراتو ګټو درلودونکي دي چې نه یوازې داچې انسانانو ته یې دافرادو په لحاظ فایده رسیږي بلکې ټولنې ته دزیات شمېر ګټو درلودونکي دي.

ځکه دغه عبادات داخلاقي ارزښتونو سره ټینګه رابطه لري او اخلاق دانسان څخه هغه مطلوب عمل دي چې دژوند ټولې چارې وررپورې تړلي دي.(۴۲،۱-۴).

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلومړي فصل دمراجعوفهرست

١-قرآنكريم
٢-ابن حبان: محمد بن حبان بن احمد ابو حاتم، كال ١٩٠٢م، صحيح ابن حبان بترتيب ابن بلبان، لومړی ټوک، طبعه: مؤسسة الرساله.
٣-ابن القيم : شمس الدين ابي عبدالله، كال: ١٤٣٠ هـ - ٢٠٠٩ م، المجموع القيم من كلام ابن القيم ،لومړی ټوک، طبعه: دارطيب للنشر والتوزيع –الرياض- السعودية.
۴-ابن كثير: اسمعيل بن عمر، تفسير القرآن العظيم،څلورم ټوک، طبعه: دارالسلام - الرياض - السعوديه.
۵-ابن منظور: محمد بن مكرم، لسان العرب،لومړی ټوک،طبعه: داراحياء التراث العربي – بيروت –لبنان.
۶-الباني: محمد ناصرالدين بن نوح، صحيح الادب المفرد ،طبعه: دارالصدق.
٧-البيهقى : ابو بكر . السنن الكبرى، كال ١۴٢٢هـ ق ،دولسم ټوک. طبعه مكتبه الرشد للنشر والتوزيع- الرياض –السعوديه.
٨-الترمذي : محمد بن عيسى، جامع الترمذي،دويم ټوک طبعه: مكتبة حقانية پېښور- پاكستان.
٩-الدارمي: ابو محمدعبدالله بن عبدالرحمن، سنن الدارمي، دويم ټوک، طبعه: وزارة الاوقاف المصريه.
١٠-زيدان:عبدالكريم، كال: ١٩٧۵ م، اصول الدعوة،طبعه:مؤسسه الرساله.
١١-سمرقندي: ابو الليث نصربن محمدبن ابراهيم، بستان العارفين طبعه: مكتبة الكتاب والسنة.
١٢-العبيد: عبدالرحمن بن عبدالكريم، كال: ١۴٠۵ هـ- ١٩٨۴م، اصول المنهج الاسلامي،طبعه: مطابع الفرزدق التجاريه –الرياض–السعوديه.
١٣-الغزالي: محمد بن محمد بن احمد ، احياء علوم الدين،طبعه: دارالفكر- بيروت –لبنان.
١۴-ملا على قاري،مرقاة المفاتيح شرح مشكاة المصابيح،اتم ټوک طبعه: مكتبه رشيديه – بلوچستان –پاكستان.
١۵-النووي: يحيى بن شرف، شرح الاربعين للنووي،طبعه: دارالكتاب العربي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۶-النيسابورې : مسلم بن حجاج ابوالحسين، کال: ۱۳۴۹هـ ش ،الجامع الصحيح،دويم ټوک طبعه:خيبر ګروپ اف کمپنيز پېښور، پاکستان.
۱۷-وجدي:محمد فريد ،دائرة معارف القرن العشرين،درېيم ټوک طبعه: دارالفکر – بيروت – لبنان.
۱۸- البخاري ، محمد بن اسماعيل صحيح البخارى بن مغيره،۱ټوک ،طبعه بيروت دار بن کثير اليمامة
۱۹ - البخاري ، محمد بن اسماعيل صحيح البخارى بن مغيره،۵ټوک ،طبعه بيروت دار بن کثير اليمامة
۲۰- البخاري ، محمد بن اسماعيل صحيح البخارى بن مغيره،۲ټوک ،طبعه بيروت دار بن کثير اليمامة
۲۱- البخاري ، محمد بن اسماعيل صحيح البخارى بن مغيره،۷ټوک ،طبعه بيروت دار بن کثير اليمامة
۲۲- النيسابوري ، أبو الحسين مسلم بن الحجاج بن مسلم القشيري ، صحيح مسلم ،۱ټوک، دار الجيل بيروت
۲۳- النيسابوري ، أبو الحسين مسلم بن الحجاج بن مسلم القشيري ، صحيح مسلم ،۱۲ټوک، دار الجيل بيروت
۲۴- السجستاني ، سليمان بن الأشعث أبو داود الأزدي، سنن أبي داود،۹ټوک ،طبعه،دار الفكر
۲۵- السجستاني ، سليمان بن الأشعث أبو داود الأزدي، سنن أبي داود،۱۳ټوک ،طبعه،دار الفكر
۲۶- الترمذي : محمد بن عيسى، سنن الترمذي ،۷ ټوک ،طبعه،بيروت :داراحياء التراث العربي
۲۷- البيهقي،ابوبكر، سنن الكبرى ،۱۰ټوک ،مكتبة الرشدللنشر والتوزيع، الرياض السعودية
۲۸- الاصبحي، مالک بن انس بن مالک بن عامر المدني ،موطا الامام مالک،۵ټوک،مصر داراحياءالتراث العربي.
۲۹- النيسابوري محمد بن عبد الله ابو عبدالله الحاكم ،المستدرک على الصحيحين ،۱ج،بيروت دارالكتب العلمية

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳۰- النيسابوري ، أبو عبد الله الحاكم محمد بن عبد الله بن محمد بن حمدويه بن نُعيم بن الحكم ،المستدرک على الصحيحين ،۲ټوک، دار الكتب العلمية - بيروت
۳۱- الطبراني ،ابوالقاسم سليمان بن احمد بن ايوب ،المعجم الكبير،۱ټوک ،طبعه القاهرة دارالحرمين.
۳۲- الطبراني ،ابوالقاسم سليمان بن احمد بن ايوب ،المعجم الكبير،۳ټوک طبعه القاهرة دارالحرمين.
۳۳- الطبراني ،ابوالقاسم سليمان بن احمد بن ايوب ،المعجم الكبير،۷ټوک طبعه القاهرة دارالحرمين.
۳۴- الشيباني، ابو عبدالله احمد بن محمد بن حنبل ،مسنداحمدبن حنبل ،۱۲ ټوک ،طبعه بيروت
۳۵- الشيباني، ابو عبدالله احمد بن محمد بن حنبل ،مسنداحمدبن حنبل ،۱۸ ټوک ،طبعه بيروت
۳۶- الشيباني، ابو عبدالله احمد بن محمد بن حنبل ،مسنداحمدبن حنبل ،۱۹ ټوک ،طبعه بيروت
۳۷- الشيباني، ابو عبدالله احمد بن محمد بن حنبل ،مسنداحمدبن حنبل ،۳۹ ټوک ،طبعه بيروت
۳۸- ابن حبان: محمد بن حبان بن احمد ابو حاتم، کال ۱۹۰۲م ،صحيح ابن حبان بترتيب ابن بلبان،۴ ټوک ،طبعه: مؤسسة الرساله.
۳۹- القادري، علاء الدين علي بن حسام الدين ابن قاضي خان، كنز العمال في سنن الأقوال والأفعال،۱ټوک طبعه: مؤسسة الرسالة
۴۰- القادري، علاء الدين علي بن حسام الدين ابن قاضي خان، كنز العمال في سنن الأقوال والأفعال،۲ټوک طبعه: مؤسسة الرسالة
۴۱- زيدان ،دكتور عبد الكريم ، اصول الدعوة، چاپ مؤسسة الرسالة.
۴۲- الغزالی،محمد ، خلق المسلم ،دارنهضة مصر
۴۳- الجليل، دكتورمحمد السيد ،خصائص الاخلاق فی الاسلام،رؤيةمقارنة مع الفلسفات الوضعية.
۴۴- الأصفهانی: الراغب،المفردات فی غريب القرآن ، طبعه، المكتبة التوفيقية بيروت

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوهم فصل

داسلامي معتقداتو په وړاندې آداب او اخلاق

١- دالله تعالی په وړاندې آداب او اخلاق
٢- دقرانکریم په وړاندې اداب او اخلاق
٣- دمحمدرسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) په وړاندې اداب او اخلاق
۴- صحابه کرامو په وړاندې اداب او اخلاق
۵- دعلماءکرامو په وړاندې آداب او اخلاق
٦- داستاذانو په وړاندې اداب او اخلاق

١- داسلامی معتقداتو په وړاندې آداب او اخلاق:

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تېرفصل کې مو داسلام په دین کې داخلاقوله ارزښت ، حکمتونو او ځانګړتیاؤ څخه په تفصیل سره یادونه وکړه په دې فصل کې به داسلامي معتقداتو ،(الله تعالی ، قرانکریم، محمدرسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَیْهِ وَسَلّم) ،صحابه کرامو ، علماؤاو په اخر کې داستاذانو په وړاندې ادابواو اخلاقو څخه بحث کېږي.

۱- الله تعالی په وړاندې آداب او اخلاق:

د الله تعالی سره ځینې مهم آداب او اخلاق په لاندې ډول بیانوو:

۱- د الله تعالی پرنعمتونو شکر کول:

الله تعا لی انسان ته د خپلو ورکړل شوو نعمتونو په هکله داسې فرمایلي دي(❐◆✋♦✍ ✍📭⚐▤↗☠ ✋♓♑♊ ✡❏♑➔✐☺⌂❏⌨ ▫•☺♑♊⌘ ✂✍✏★)(۱: د النحل سورت، آیت ۵۳).

تاسی سره چې هر نعمت دی هغه الله تعالی در کړې دی.

او بل ځاي فرمايي:❐◆◑⚐♌ ✍•➔↖⑨❻❏✂☎ ✡♑➔✐☺⌂⁕💣✿ ✂✍✏★ •• ✋⬆♦⬂⏲⓿❏♎⌂✍✏ ...

⌂✍⌧⬉) (۱: د ابراهیم سورت، آیت ۳۴). که چېرې د الله تعالی نعمتونه وشمېرې نو شمېرلې به يې نشې.

کله چې یو انسان د الله تعالی بې شمېره نعمتونو ته ځیر شي چې څومره پېرزوینې یې پرې کړې دي ، نو د سالم عقل غوښتنه داده چې په خوله او عمل د الله تعالی شکر اداء کړي ځکه څوک چې د نعمت ورکونکي د نعمتونو مننه او قدرداني نه کوي یقیناً دا انسان د ادب او اخلاقو څخه بې برخې دی.

۲- الله تعا لی څخه حیاء کول:

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله تعالی فرمایي (❑◆✁✍✦ ③◆➔➔⬀⬛⚐❶ ✌♦✍ ✍♦✌❑◆
➔○⬁❷❾❑♍♈ ❑◆✌♦✍ ✍➔➔⬀⬛✍⬁♍❑♈)(۱:د
النحل سورت۱۹).

الله تعالی پوهېږي په هر هغه څه چې تاسی یې پټوئ یا یې ښکاره کوئ.

هر مسلمان بایددا عقیده او باور ولري چې الله تعالی په هر حالت کې هغه ګوري او د هغه د ټولو ښکاره او پټو کارونو څخه خبر لري نو کله چې ګناه مخې ته ورځې باید د الله تعا لی څخه حیاء وکړي او د ګناه مرتکب نشي ځکه سالم عقل دا تقاِ ضا کوي چې باید غلام د خپل بادار مخکې هغه کار ونکړي چې بادار یې دنهَ کولو امر کړی دی او د هغه کار په سرته رسولو خفه کېږي.

۳-دژوند په ټولو چارو کې الله تعالی ته پناوړل:

الله تعالی په قرآنکریم کې د خپل پیغمبر خبره چې امت ته یې کړې په دې الفاظو سره ذکر کړي:

(▫♦⊞❾❷❑⊞✁☎ ◑♉❑■❼ ✁✍✍★ ☎ ◑♉❄❑♉❼
☜♦↗☐⬀ ✌♓♉○⬁○➔ ✡♦⓿✍③❷⊠ ✌❿⌨♉✓✖∢) (۱:
الذاریات سورت،آیت ۵۰).

ژباړه: تاسي الله تعا لی طرف ته مخه کړئ زه تاسې ته د الله تعالی له طرفه ښکاره ویرونکی یم.

هر مسلمان باید دا عقیده و لري چې د الله تعالی عذابونو څخه د تېښتې بله لاره نشته یوائنی لاره داده چې د الله تعالی دین ته پناه یوړل شي او خپلې ټولې چارې دهغه په قانون فېصله کړي ،ځکه دا کمال بی ادبي ده چې څوک د هغه چا څخه تښتي چې ور څخه تښتید لې نشي.

۴- د الله تعا لـی له عذاب څخه وېرېدل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله تعا لی فرمايلي دي: (□◆✂☞♏✦ ⇖♦⑩✍③⑧⌧ ❶ ➔□
✂☞♏☼☜♎♒◑♦☞♏✈👌) (١:ال عمران سورت،آيت ۴).

ژباړه: الله تعالی زورور او انتقام اخستلو څښتن دی.

د هر مسلمان بايد دا عقيده وي چې الله تعالی د خپل بنده سره دذرې ذرې حساب کوي او د الله تعالی نيونه او انتقام ډېر سخت دی نو له دې وېرې د الله تعالی اطاعت ته مخه کوي او د معصيت څخه يې ځان ساتي ځکه دا ادب نه دی چې يو څوک د يوه قوي او قادر او انتقام اخستونکی ذات مخامخ د هغه له اوامرو څخه سرغړونه کوي.

۵- له ټولو هغو چارو څخه به مؤمن ځان ساتي چې دالله تعالی دشان په وړاندې ټوکې او مسخرې ګڼل کېږي، په هغو مجالسو کې به نه کيني چې په کې دالله تعالی دشان او دين سپکاوی کېږي.

۶- دالله تعالی نوم بايد په احترام واخستل شي ،بيا بيا سوګند پرې ياد نه شي،په هر ځاي کې ونه ليکل شي ، دزينتي شيانو لپاره لکه ګلوبند ،کيلي بند ،وغېره لپاره استعمال نه شي.

۷- دالله تعالی په دين باندې له ټوکو اومسخرو څخه بايد مسلمان ځان وساتي ځکه دالله تعالی په نوم ، دين اوعباداتو باندې ټوکې او مسخرې کول ډېر ځل دانسان دکافر کېدو باعث کېږي.

۲- د قرآنکريم په وړاندې آداب او اخلاق:

د قرآنکريم سره ځينې آداب او اخلاق په لاندې ډول ذکر کوو:

۱- پر قرانکريم ايمان او پر لارښوونو يې عمل کول:

د قرآنکريم سره ستر ادب دادی چې هر مسلمان په دی بشپړ باور ولري چې د هر انسان لپاره د دنيا او آخرت د ټولو بدمرغيو څخه د خلاصون او د دنيا او آخرت د ټولو نيکمرغيو د حاصلولو يوائنی لاره په قرآنکريم باندې عمل کول

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي په دی اړه الله تعالی داسې فرمايي: کړي:(🗎⬀✌♦🕒🖬⬉
🕮❐☼❽♦🏵♍⬂❐✡🕒❍⬅ ◗⚾︎🏵♍⬥⓿⬂🖮⬔
♍⚾︎✌⬅②⬃❷⌧●⬔ ✂♐♐🏵♍☪❐♐❐“ 👌⚾︎♊⌘
✂♐♐🏵♍⬏🖬➔☺⬔🕒*💣⚾︎ ◗⚾︎🖫■❼ ✂♐♐🏵♍✡♋❐❻♐...
⬀⬂⬃) (۱:ابراهیم سورت، آیت۱).

ای رسوله ! ما تا باندې قرانکريم ددی په خاطر نازل کړی دی چې خلک د تيارو څخه رڼا ته و باسې.

۲-قرانکريم په اوداسه مسحه کول:

د قرآن لاس کې اخستلو په وخت مسلمان بايد اودس ولري ځکه چې الله تعالی فرمايي:(♦• ③♦☺⌧○❹○⬅🕛▦ ◗⚾︎♦•

✂♐♐🏵♍⬂☺⬅➲♦♍♏●❷⬉❐♌♦ ⬀♐♐⬃)(۱:د الواقعه سورت، آيت ۷۹).

قران دی لاس کې نه اخلي مګر اودس لرونکي خلک.

۳-د ثواب په نيت د قرانکريم تلاوت:

مسلمان بايد قرآن د ثواب په خاطر تلاوت کړي ځکه چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي: **((مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا لَا أَقُولُ الم حَرْفٌ وَلَكِنْ أَلِفٌ حَرْفٌ وَلَامٌ حَرْفٌ وَمِيمٌ حَرْفٌ))(۵:۱۱۹).**

ژباړه: څوک چې د قرانکريم يو حرف تلاوت کړي هغه يوه نيکي وګټله او هره نيکي په اخرت کې لس چنده اجر لري زه دا نه وايم چې (الم) يو حرف دی بلکې الف يو حرف دی لام بل حرف دی او ميم بل حرف دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴- قرآني تعليمات خپرول:

د قرآن سره دمهمو ادابو له جملې څخه يو ادب دادی چې هر مسلمان د قرآني تعليماتو په نشرولو کې برخه ولري په دی هکله الله تعالی داسې مهرباني کړې ده (③♦🕔✹🕯❑⑨🙢🙢&❑🙢 ✂🙢🙢🕮❷▪🙢←❑✌↖
🙢①⬂⓿⬩🙢🕮♋◗ ♦✌⌧❽✡⬆🕮 ✎🙢♦✍ ⬁⬃♎&🖬♦🖃
⬄🏱⅄🙢 ♌♋◗♦❑ ☎ ⮹🖮♋♓🖃○❻ ♊♎✍
❀💣⬂⬄✹🖬♦🖃 🙢⮹☺⬩▫ ⬀🙢⮹➔⬂▦⬩✍
❻🏂✉⮹🙢🙢🕮⬩🖎♦○) (۱: المائده سورت، آيت ۶۷).

ای رسوله ! کوم احکام چې تاته ستا د رب لخوا نازل شوي دي نورو خلکو ته يې ورسوه که چېری تا دا کار و نکړ نو د الله تعالی لخوا درسپارل شوې دنده د نه ده تر سره کړې.

۵- د قرانکريم په ايتونو کې سوچ او فکر کول

د قرآن سره د ادابو له جملې څخه يو ادب دادی چې هر مسلمان په قرآنکريم کې فکر او تدبر وکړي او عبرت ورڅخه واخلي په دی هکله الله تعالی مهرباني کړې (🖏♎🖎♦🕔🖬↖ 🕮❑✡❽♦🙢🙢⬂✡❑🕔🕔○←
♋◗🙢⬩⓿⬂🖮⮹ ✍↖⌛♦🕔❷♦🖰♋
☎✂▦❑↖❷✹🖃○⑨♦⓿♎🙢🙢 🕔♎○♎🖎🕔♦③✂♦🡥
♦❷⅄🖏☒⓿♦☞♦⑩♎🙢🙢♦❑ ☎✂❑🡥🙢🕯❑⬆🕮
✂🙢🙢❀☞🙢🙢⬂⌛♦🕔🖬🏂) (۱: د ص سورت ۲۹ ايت).

دغه قران مې نازل کړی تاته برکتناک دی د پاره ددی چې خلک فکر وکړي په ايتونو دده کښې او پند واخلی پرې خاوندان د عقلونو.

د الله تعالی د پورتني قول پر اساس نامتو صحابي ابن مسعود رضی الله عنه قرانکريم په اړه د صحابو کرامو طريقه داسې بيان کړې: کله به چې مونږ لس آيتونه تلاوت کړل تر هغه پورې به مو نور تلاوت نه کولو تر څو چې د تلاوت

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوو ایتونو په مفهوم او معنی به ښه پوه شوي نه ؤ، په دریم قدم کښې به مو پری عمل کاوه(۸:۱۹۷).
همدا وجه ده چې د دریو ورځو څخه په کمه موده کښې د قرآنکریم ختمول غوره کار نه دی.
پدی هکله رسول الله صلی الله علیه وسلم داسې مهرباني کړې:
((مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ فِي أَقَلّ مِنْ ثَلَاثٍ لَمْ يَفْقَهْهُ))(۵:۱۲۳).
ځوک چې قرانکریم د درې ورځو څخه په کم وخت کښې ختم کړی د قرانکریم په مفهوم نه پوهیږي.
نبي صلی الله علیه و سلم عبد الله بن عمر رض ته امر کړی چې قرآنکریم باید اوو ورځو کښې ختم کړي،د عبدالله بن مسعود ،عثمان بن عفان او زید بن ثابت رضی الله عنه څخه روایت شوی چې هغوي قرآنکریم په اوو ورځو کښې ختموه.(متفق علیه)
۶- قرآن باید په ترتیل او تجوید سره قرائت شي او په لوستلو کښې یې بیړه و نه شي ځکه چې الله تعالی فرمایي:
(❏◆❻◆✍❏♘✍⇗ ◆♌✁◆⬈⬀❷➔◑⬂⬃◉✍✁
✍♦❷⬀✍♘⓿☒◷ ⇗✍✍⇖) (۱:د المزمل سورت ، آیت۴).
ژباړه: او واضح لوله قرآنکریم په واضح لوستلو سره.
۷- د قرآن تلاوت وخت کښې باید تلاوت کوونکی الله تعالی ته ډېره عاجزي وکړي او د الله تعالی څخه ډیر و ویریږي همدا لامل دی چې رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمایي: **((إِنّ هَذَا الْقُرْآنَ نَزَلَ بِحُزْنٍ فَإِذَا قَرَأْتُمُوهُ فَابْكُوا فَإِنْ لَمْ تَبْكُوا فَتَبَاكَوْا وَتَغَنّوْا بِهِ فَمَنْ لَمْ يَتَغَنّ بِهِ فَلَيْسَ مِنّا))** (۹:۴۳).

(c) ketabton.com: The Digital Library

داقران په غمجن حالت کې رانازل شوی دی کله چې لولې نو ژاړئ که چېرې نه ژاړئ نو ځان ژړغونې کړئ،او دقران په تلاوت کې خوش اوازي کوئ،ځوک چې په ښکلي اواز قران نه لولي زموږ ځخه نه دی.

۸- په ښکلي اواز دقرانکريم تلاوت:

رسول الله صلی الله عليه و سلم په دې اړه فرمايلي دي: ((زَيِّنُوا الْقُرْآنَ بِأَصْوَاتِكُمْ) (۹: ۴۳).

قران په خپلو اوازونو سره ښايسته کړئ.

۹- دتلاوت پرمهال دنورو مزاحمت نه کول:

که چېرې دقرآن په لوړ اواز تلاوت سره ريا شهرت يا د بل چا مزاحمت کېده ښه داده چې تلاوت ټيټ آواز سره وشي ځکه چې رسول الله صلی الله عليه وسلم مهرباني کړې:((الْجَاهِرُ بِالْقُرْآنِ كَالْجَاهِرِ بِالصَّدَقَةِ وَالْمُسِرُّ بِالْقُرْآنِ كَالْمُسِرِّ بِالصَّدَقَةِ) (۳: ۷۸).

په لوړ اواز تلاوت کول داسې دی لکه چې ځوک زکات ښکاره ورکوي، اوکه ځوک يې پټ تلاوت کوي لکه پټه صدقه چې ورکوي ، (که چېرې په ښکاره زکات ورکولو کښې د ريا او تظاهر ويره نه وي د خلکو زکات ورکولو ته د هڅونې په خاطر ښکاره زکات ورکول جواز لري).

۱۰- تلاوت کوونکی بايد د تلاوت وخت کښې قبلې ته مخامخ په ډېر وقار او ادب کښېني) (۲: ۱۰۹).

۱۱- قرانکريم بايد په پاک او محفوظ ځاي کې کېښودل شي.

۱۲- دقرانکريم له ادابو داهم ده چې په پاکه ټوټه کې وپوښل شي ،ترڅو له ګردونو او نورو ناوړه شيانو له لګېدو محفوظ پاتې شي ، نن سبا په مساجدو کې ګورو چې په هره المارئ کې قران ټوټه ټوټه پروت وي او کوچنيان يې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېره بې احترامئ په لاسونو کې اړوي رااړوي، دقرانکریم داستاذانو مسئولیت دی چې خپلو زده کوونکو ته دقرانکریم دحفاظت لارې چارې روښانه کړي.

۳- دمحمد (صلی الله علیه واله وسلم) په وړاندې اخلاق او اداب:

په ټولو پیغمبرانو ایمان درلودل اوهغوي ته احترام کول دایمان له غوښتنو څخه شمېرل کېږي

د انبیاؤ په وسیله الله تعالی انسانانو ته هدایت کړې دی د هغوي په ذریعه یې د تیارو څخه رڼا ګانو ته ویستي دي او د هغوي پوسیله یې د دنیا او آخرت د نیکمرغیو دروازې انسانانو ته پرانستي دي ، دپېغمبرامو په لړۍ کې زموږ ستر لارښود محمد رسول الله صلی الله علیه و سلم ترټولو اخري پېغمبر دی چې دالله تعالی له لوري دانسانانو دلارښوونې لپاره رالېږل شوی دی،دهغه له دین او شریعت پرته انسانان هېڅ ارزښت او قیمت نلري همدا وجه ده چې الله تعالی په انسانانو ددی ستر احسان یادونه په قرآنکریم کې په دی الفاظو سره کړې

(⇳⑨•☽•♑◉) ✇♉♎✦ ✁♋✏✦ ❼■✍♦⇱

✁♋♑◉⇘☺←•⬃✋♎☪♎✓✖♦ ☽♐❶⬂ ✉♦➔⌂☸⌂

▫♎❸♐♐♀☠⬀ ❻♦◆♾←❑•☪ ✋♓♎♊⇳

🕮❑☼▦➔○⬁♑♐✱●⇳ ③♦✌⬃⬛✇➔❑✁☎

⬂♦⬛■❸⬀♐♐♀☠⬀ ⬈◆✁③♦⏲✌♎○♎⏲

❑◆③⇱❽♦🗏♏⬁❸♐♐♀☠⬀

❑◆③⇱➔⌂⬛♐♐♎☺←♑←☠⇱ ✁♋♑◉⇘▤⬁✌♦⏲⬛❁

❑◆✁♋♑💻⇘♦♎⌛⇩☺⌂❑• ❑◆☽♐♌ ✍⌧♫☼✉❑✁☎

✋♎♊ ♫•⌛⬀✍⇱ ◉♑•✂⬁❼ ➱❁⬛■⏲✍◉♑ ✋❿⌨♐✓✖✌

⬀♐♎♎➱⬂) (۱:د آل عمران سورت ، ۱۲۴ آیت).

بیشکه چې الله تعالی پر مؤمنانو احسان کړې دی چې د دوی له جنسه یې دوی لپاره پیغمبر رالیږلې دی چې دوی ته د الله تعالی آیتونه لولي دوی له بدیو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څخه پاک کوي او وربښی دوی ته قران او شرعي احکام بیشکه چې ؤ دوی له دی نه وړاندې په ګمراهۍ ښکاره کې.

په دې اساس د نبی صلی الله علیه و سلم سره باید د هغه امت ځانګړی آداب او اخلاق مراعات کړی چې ځینې یې په لاندې ډول ذکر کوو (۲:۱۰-۱۵).

۱- محمد صلی الله علیه و سلم د پیغمبر په توګه منل:

د محمد صلی الله علیه و سلم سره د مهمو آدابو او اخلاقو له جملې څخه یو دا دی چې هر انسان د هغه په پیغمبری ایمان ولري، څوک چې ټولو پیغمبرانو باندې ایمان لري خو محمد صلی الله علیه و سلم د پیغمبر په توګه نه مني دا سړی کافر دی دی موضوع ته په قرآنکریم کې داسې اشاره شوی:

(☽☠☼❋☺⌂🙰 ✁🙰◉♑☺←♦⬀✌☠✡⬉❑♍🙶
✁🙰✎⯅🔔☠⇦✖♦ ↗♦✁✌♦☪⬉❑✁☎ 🖭☠🙰🙰✎★
❒◆❻◆🙰←❑✎☠📖☠ ...⯑☠⯐⯒)(۱:د الحجرات سورت،۱۵آیت).

بیشکه چې مؤمنان هغه کسان دي چې الله تعالی باندې ایمان لري او محمد صلی الله علیه و سلم باندې ایمان لري.

او په دې اړه رسول الله (صَلّى اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) داسې فرمايي:((وَالّذي نَفْسُ مُحَمّد بِيَدِه لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِه الْأُمّة يَهُودِيٌّ أَوْ نَصْرَانِيٌّ ثُمّ يَمُوتُ وَلَا يُؤْمِنُ بِالّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ إِلّا كَانَ مِنْ أَصْحَابِ النّارِ)) (۱۱:۴۸).

قسم د زما په هغه الله تعالی وي چې زما ساه د هغه لاس کې ده چې د دی امت هر تن چې زما نوم اوریدلې وي یهودي وي او که نصراني ما باندې ایمان را نه وړي او مړ شي دا سړی دوزخي دی.

۲- په محمدي شریعت خپلې پربکړې کول:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګڼ شمېر شرعي نصوص د مسلمانانو څخه په ډېر ټینګار غوښتنه کوي چې باید خپلې ټولې ستونزې په اسلامي شریعت حل او فصل کړي الله تعالی فرمایي : (⌑⧫⊠⧫• ❑◆❻◆✍■⧅⌨⌂ ⧫⧫ ③⬉⧫⬃✍✍✡⬉❑♍☙ ❍⌂☹✸✎ ③⬉⧫⌂▤ℯ⇖☺←❑⌂☒ ⌑✍⑩☺⌂✍ ⅄☒✗⌂❷♦ ✍❹⬃✡❑♑← ⚐⇔ ⚐➔☠■ ◆⧫ ⑥⧫♑⇖⑨←❑✂☎ ✗✍❼☑ ⚐⚏✡⊞➔❍⇖⚏✍☠⬀ ❍⌂❷♦♊☯🔔 ✋♓✍☺❍✍ 🔔⧫✍⧫⑩⬂☼● ❑◆④←❍☸⬛&✍☺←❑✂☎ ✍■❍⇔⬛✍⑩☺✝✍ ⬀✍✍⬄) (۱:د النساء سورت ،آیت ۲۵).

پس قسم دی په رب ستا چې خلک تر هغه پورې مؤمنان کیدای نشي تر څو د دوی ترمنځ پیښنو شوو شخړو کې تا فیصله کوونکې و نه ټاکي بیا د زړه له کومې ستا په پریکړو راضي نشي او ستا پریکړو ته په تمامه معنا غاړه کښینږدي.

۳- د رسول الله (صلی الله علیه و سلم) سره مینه او محبت درلودل:

مسلمان باید نبی صلی الله علیه و سلم سره له هر چا زیاته مینه ولري په دی اړه محمد صلی الله علیه و سلم داسې فرمایي : ((لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى أَكُونَ أَحَبّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ وَالنّاسِ أَجْمَعِينَ))(۱۸،۲۴).

ستاسې یو تن تر هغه پورې پوره مؤمن کیدلای نشي تر څو زه ورته د خپل ځوی، پلار او د ټولو خلکو ډیر زیات ګران نه شم.

په دې اساس هر مسلمان ته باید له الله تعالی پرته محمد صلی الله علیه و سلم له هر چا ډیر محبوب وي آن تر دی چې باید هر مسلمان د خپل ځان څخه زیات د محمد صلی الله علیه و سلم سره مینه ولري لکه چې په حدیث شریف کې راغلی دی:

(c) ketabton.com: The Digital Library

عن عَبْدَ اللهِ بْنَ هِشَامٍ قَالَ كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ آخِذٌ بِيَدِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَقَالَ لَهُ عُمَرُ يَا رَسُولَ اللهِ لَأَنْتَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِلَّا مِنْ نَفْسِي فَقَالَ النَّبِيُّ صَلّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْكَ مِنْ نَفْسِكَ فَقَالَ لَهُ عُمَرُ فَإِنَّهُ الْآنَ وَاللهِ لَأَنْتَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ نَفْسِي فَقَالَ النَّبِيُّ صَلّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْآنَ يَا عُمَرُ)(۴، ۳۱۴).

عبدالله بن هشام (رضي الله تعالى عنه) روايت کوي چې موږ رسول الله (صَلّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) سره يو ځاي وو هغه دعمر (رضي الله تعالى عنه) لاس نيولى ؤ، عمر رضى الله عنه رسول الله صلى الله عليه و سلم ته عرض وکړ چې اى د الله تعالى رسوله ! له خپل ځان پرته له هر شي څخه ماته ډير ګران يې نو رسول الله صلى الله عليه و سلم ورته و فرمايل: نه داسې نه ده قسم په هغه الله تعالى چې زما ساه د هغه لاس کې ده تر هغه پورې ته مؤمن کيداى نشي ترڅو چې خپل ځان څخه هم درته ګران شم ، دغه وخت کې حضرت عمر رضى الله عنه بيا عرض وکړه چې اى د الله تعالى رسوله ! اوس ماته د خپل ځان څخه هم زيات ګران شوى نو رسول الله صلى الله عليه و سلم ورته وفرمايل: (اوس ته مؤمن يې اى عمره !۴:۳۵).

د صفوان بن سليم رحمة الله عليه مجلس کې به چې د رسول الله صلى الله عليه و سلم يادونه وشوه ، تر هغه به يې ژړل چې خلک به ورڅخه پاڅېدل او دا به له ژړا کولو ستړې شو(۱۰:۱۳).

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴- د رسول الله صلی الله علیه و سلم له شخصیت او شریعت څخه هراړخیزه معقوله دفاع کول:

د نبی کریم صلی الله علیه و سلم سره د مهمو آدابو او اخلاقو له جملې څخه د محمد صلی الله علیه و سلم د شخصیت او شریعت څخه دفاع کول دي چې البته د رسول الله صلی الله علیه و سلم په ژوند کې د هغه صحابو کرامو خپل ځانونه د رسول الله صلی الله علیه و سلم له شخصیت او شریعت څخه د دفاع لپاره په تمامه معنا نذرانه کړل چې د قربانیو له بیلګو څخه یې په زرګونو کتابونه لیکل کیږي ، په وروستیو وختونو کې د اسلام دښمنانو ډیرې زیاتې هلې ځلې په کار اچولي چې د محمد صلی الله علیه و سلم شخصیت په اړه ستری بدګمانۍ رامنځته کړي چې ښه بیلګه یې څه وخت وړاندې د غربي نړۍ اهمو مطبوعاتو کې د اسلام د ستر پیغمبر کاریکاتورونو خپریدل دي چې په دولسو بدو نومونو یې نوملې دی ، له دی برسیره د حدودو ، حجاب، د نارینوو او ښځو د حقوقو او نورو شرعی مسائلو په اړه چې کفري نړۍ کې په اسلامي شریعت کومې بی شرمانه ملنډې وهل کیږي ورسره هراړخیزه معقوله مقابله کول د هر مسلمان اهمه وجیبه ګڼل کیږي.

۵- د رسول الله صلی الله علیه و سلم دعوت خپرولو کې مهمه ونډه ولري:

د نبی صلی الله علیه و سلم سره بل مهم ادب دهغه د دعوت نشرولو کې برخه اخستل دي ځکه چې الله تعالی په قرآنکریم کې محمد صلی الله علیه و سلم ته داسې مهرباني کړې:- (⇗✍➔🔔 ⚖□◷⓿✍■✍◷
◑♑□◑■❼ ☎✂☑❑⇖⇖⬀⑩❑🕮 ☑❼✍✍⑩♑⌛◻ര
⚐✍♦☼❑🕮 ⊛❑♦❸❷⬁◷♦✉ 🗐❼■✍♦⇖ 🗐 ★✎✍✂
❑♦✌♦♊⬁ ⬂⬄✍⬃⬂ ... ✍✍♉◻➔♦⌛❑✍✍✂ ⬂♊♦✌♦❑) (د:۱
یوسف سورت، ۱۰۸ آیت).

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: ته ووایه چې دا زما لاره ده چې زه او زما لاروی د پوهې سره خلک د الله تعالی دین ته رابولو.

۶- د رسول الله صلی الله علیه و سلم دنوم په اورېدو پر هغه درود ویل:

الله تعالی مسلمانانو ته امر کړی دی چې کله د محمد صلی الله علیه و سلم یادښت کېږي تاسې ورباندی درود ووایې په دی اړه یې داسې فرمایلي دي:-

◑←○♦✌⊠⌛✍◈✵◔■◘♦✌◆❐ ⅄✏ഗ✂ ❐♌⍝◑)

🗐 ➭♍✍✍🖫❐☪♑ഗ✂ ❼■✍♦⇱ ♦♌❐☚◘✽◔⇱③

☙▫⇦♉🔔⅄✏ഗ✂ ഗ❐&☙⑨❐🕯✵◔♦③

♉○⬂⓿■◘♦⇱ ☎✂❐☚◘✽◔ ☎✂❐⇱☪♦✌✂◆⇗

⬖⍝♉⬀ ഗ◔☺⑩⍝◘⬄○■✍ ☎✂❐←☺♉&◘⌂☙◆❐

) (۱:د الاحزاب سورت، آیت۵۶).

بیشکه چې الله تعالی او ملائکې رسول الله صلی الله علیه و سلم باندې درود او سلام وایې نو ای مسلمانانو ! تاسې هم په نبی صلی الله علیه و سلم باندې درود او سلام ووایې.

۷- د رسول الله صلی الله علیه و سلم دوستانو سره دوستي او دښمنانو سره یې دښمني کول:

د نبی صلی الله علیه و سلم سره د مهمو آدابو او اخلاقوله جملې څخه یو دادی چې هر مسلمان باید د رسول الله صلی الله علیه و سلم د دوستانو سره دوستي وکړي او د هغه له دښمنانو سره دښمني وکړي ،پدی اړه ګڼ د لائل موجود دي چې د بېلګې په توګه راتلونکې قرآني آیت ذکر کوم (⬩ ✌❐♑⬗⑨←

★✏ഗഗ⍝✉ ☙♍❐⇱☪♉✌⬃⬩⇱③ ഗ✡✌⬀❐⬩🔔

⌘❷⬗⌘☛⌂ഗ✂ ♉✈⬀❐◆⓿⬂♑ഗ✂◆❐

⅄✏ഗ✂ ❐⑩✏ഗ⌂○ ⇳♊♦✌ ☙♍❐☙⑩✏✂◆❐⇱③

☎✂☑❐←☼🔔•🗎 ⬀❐⬩♑◆❐ ◑⇱🕮⬩✏❐←☙◆❻◆❐

⬃❐❐🕮 ⬀☠➔♎◆⇗✏ഗ♦✉✂◆⇗

⬃❐❐🕮 ⬀☠➔♎◆⇗✏ഗ❐✡⬀✉❐🕮

⬃❐❐🕮 ⬄⚐←♑♦☼◔◆❐⬃⌘⍝◑

(c) ketabton.com: The Digital Library

⬉♦⌖♑❷❸◆☜⬧&⬋☠⬀ 🗐.... ⬃⌘⌘⬄) (۱: د المجادله سورت، آیت۲۲).

او نه به مومې داسې قوم چې په الله تعالی او د اخرت په ورځ ایمان ولري بیا دوی دوستي وکړي د هغه چا سره چې د الله تعالی او د هغه د رسول سره دښمني کوي اګر که د الله تعالی او د هغه د رسول سره دښمني کوونکې د دوی پلرونه یا زامن وي یا ورونه یا نور خپلوان وي.

۸- د ژوند په ټولو برخو کې د رسول الله صلی الله علیه و سلم پیروي کول:

په رسول الله صلی الله علیه و سلم باندې واقعي ایمان لرل او د هغه سره حقیقي محبت لرل د ژوند په ټول برخو کې د رسول الله صلی الله علیه و سلم پیروی کې برسیره کیږي ځوک چې دا دعوی کوي چې محمد صلی الله علیه و سلم د الله تعالی استازې دی او د هغه سره مینه او محبت خپله دیني وجیبه ګڼي بیا د نبی صلی الله علیه و سلم اوامرو باندې عمل نه کوي او د نواهیو څخه یې ځان نه ساتي دا سړی په خپلې ذکر شوی دعوی کې رښتونې نه ښکاري ځکه چې په ګڼو قرآني آیتونو کې د رسول الله صلی الله علیه و سلم د پیروی له مخالفت څخه مسلمانان منع کړل شوی دي چې د هغوی له جملې څخه راتلونکې قرآني آیتونه د بیلګې په توګه ذکر کوو:

(...▫♦▪▫⑩◆♦⬄⓿☒❻ ✁✍✎♦⬀ ✂✍⚰♑⇦✖♦

⑥➚③♦✍🐌♑⊞▦➔❑♌♦ ⬉♦♊⇳ 📖❑⬃❺✂■✂⊕▦

♌❑📖 ✍➔⏲⬂⑩⌨⌘&⬋☠⬀ ▫♑☜⬃☪◆❑➘ 📖❑❑⬃

③⬉⏲⬂❹⌨⌘&⬋☠⬀ ⬉♦⓿☒✁☹⬉ 📖❑🐌♑⑩⚐⬋

⬃⌘♑⬄) (۱:دالنور سورت، آیت۶۳).

او و دې ویریږي هغه کسان چې د رسول الله د حکم مخالفت کوي چې دنیا کې به ورته افت ورسیږي یا اخرت کې په دردوونکې عذاب باندې اخته شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

۹- هغو کړنو، وېناؤ، اعمالو اومجالسو څخه باید ځانونه وژغورو چې رسول الله (صَلّى اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) ته په کې ضرر رسیږي دهغه بې احترامي او سپکاوی پکې کیږي.

۴-صحابه کرامو په وړاندې اداب او اخلاق

د دین د خپرولو په لاره کې د رسول الله د صحابو کرامو د هلو ځلو او قربانیو په نتیجه کې الله تعالی دین په ټولې نړۍ کې خپور کړ، کچېرې صحابو کرامو د اسلامي شریعت په نشرولو کې غفلت او تنبلي کړې وای او په دی لاره کې یې تکلیفونه نه وه ګاللي نن به مسلمانان د اسلامي شریعت له لوی نعمت څخه بې برخې وو او د کفر او جهالت په تورو تیارو کې به شپه او ورځ سرګردانه او لا لهانده ګرځېدل نو دا چې صحابه کرام الله تعالی د نورو مسلمانانو لپاره د هدایت وسیله ګرځولي باید هر مسلمان صحابو کرامو سره لاندیني آداب او اخلاق مراعات کړي:

۱-هر مسلمان باید د ټو لو صحابو کرامو سره مینه او محبت ولري او کوم اختلافات چې د صحابو کرامو تر مینځ پیښ شوي دي د هغو په هکله باید سکوت وکړي ځکه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي

((اللّهَ اللّهَ فِي أَصْحَابِي اللّهَ اللّهَ فِي أَصْحَابِي لَا تَتَّخِذُوهُمْ غَرَضًا بَعْدِي فَمَنْ أَحَبَّهُمْ فَبِحُبِّي أَحَبَّهُمْ وَمَنْ أَبْغَضَهُمْ فَبِبُغْضِي أَبْغَضَهُمْ وَمَنْ آذَاهُمْ فَقَدْ آذَانِي وَمَنْ آذَانِي فَقَدْ آذَى اللّهَ وَمَنْ آذَى اللّهَ يُوشِكُ أَنْ يَأْخُذَهُ)). (۵:۲۲۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د صحابو په هکله د الله تعالی څخه وویریږئ د الله تعالی څخه وویریږئ زما څخه وروسته دوي د خپلو بدو خبرو هدف مه ګرځوئ څوک چې زما صحابه کرامو سره محبت لري دا په حقیقت کې زما سره محبت لري ځکه زما صحابو سره محبت لري او څوک چې زما صحابه کرامو سره بغض لري دا په حقیقت کې زما سره بغض لري ځکه زما صحابو سره بغض لري څوک چې زما صحابو ته تکلیف رسوي په حقیقت کښې هغه ما ته تکلیف رسوي او څوک چې ما ته تکلیف رسوي په حقیقت کې هغه الله تعالی ته تکلیف رسوي او څوک چې الله تعالی ته تکلیف رسوي دا یقیني ده چې الله تعالی به داسې سړی نیسي.

۲- هر مسلمان باید دا عقیده ولري چې صحابه کرام د نورو مسلمانانو نه غوره دي چې البته ګڼ شمیر شرعي دلائل په دی باندي دلالت کوي چې د هغو له جملی څخه د نبی صلی الله علیه وسلم دا قول دی چې فرمایي:(**لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي فَلَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا مَا بَلَغَ مُدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ) (۲:۲۹۲)**.

تاسی زما صحابوو ته بد مه وایئ بیشکه که چېرې ستاسی څخه یو تن د اُحُد غره په اندازه مال د الله تعالی لاره کښی مصرف کړي د صحابو د یوي یا نیمی لپی مال د مصرفولو اجر او ثواب ته نه شي رسیدلای.

۳- هر مسلمان باید په دی عقیده وي چې په ټولو صحابو کرامو کې تر ټولو غوره ابو بکر بیا عمر بیا عثمان او بیا علی رضي الله عنهم دي(**۴:۵۱۸**).

په دی هکله ګڼ شمیر شرعي نصوص مو جود دی چې ځینی د بیلګی په تو ګه په لاندی ډول ذکر کیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

علی رضی الله عنه مهربانی کړې: ((خَيْرُ هَذِهِ الْأُمَّةِ بَعْدَ نَبِيِّهَا أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَخَيْرُهَا بَعْدَ أَبِي بَكْرٍ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَلَوْ شِئْتُ سَمَّيْتُ الثَّالِثَ))(۴:۵۱۸).

د دې امت له پیغمبر وروسته تر ټولو غوره ابوبکر بیا عمر دی که چېرې ته غواړې نو دریم تن به هم دروښایم یعنی عثمان.

۴. هر مسلمان باید دا عقیده ولري چې صحابه کرام دفضیلت په اړه خپلو مینځونو کې یو له بله سره تو پیر لري چې په دی هکله ځینی شرعی دلایل په لاندی ډول ذکر کیږي.

یوه ورځ رسول الله صلی الله علیه و سلم د ابوبکر عمر او عثمان رضی الله عنهم سره د احد د غره د پاسه تشریف درلوده پدي وخت کې د احد غر و خوځېده نبی علیه السلام د احد غره ته مهربانی وکړه : اثْبُتْ أُحُدُ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ نَبِيٌّ وَصِدِّيقٌ وَشَهِيدَانِ) (۴:۵۱۹).

ژباړه: و دریږه د احد غره ! بیشکه چې ستا د پاسه د الله تعالی رسول، صدیق (ابوبکر) او دوه شهیدان (عمر او عثمان) و لاړ دي.

د فاطمی رضی الله عنها په هکله نبی صلی الله علیه و سلم مهربانی کوي (فَاطِمَةُ سَيِّدَةُ نِسَاءِ أَهْلِ الْجَنَّةِ) (۴:۵۱۹).

فاطمه رضی الله عنها د جنتیانو ښځو سرداره ده.

د زبیر بن عوام په اړه رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمايلي دي: إِنَّ لِكُلِّ نَبِيٍّ حَوَارِيًّا وَإِنَّ حَوَارِيَّ الزُّبَيْرُ بْنُ الْعَوَّامِ) (۴:۵۲۷).

هر نبی ځانته مرستندوی لري زما مرستندوی زبیر بن العوام دی.

د زید بن حارثه په هکله یې مهرباني کړې((أَنْتَ أَخُونَا وَمَوْلَانَا))

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته زمونږ وروراو باداريې.

دعلي (رضي الله تعالی عنه) په هکله فرمايي:((أَنْتَ مِنِّي وَأَنَا مِنْکَ))
(۵۲۸:۴).

ته له ما او زه له تا څخه يم.

جعفر بن ابی طالب رضی الله عنه ته يې و فرمايل:(أَشْبَهْتَ خَلْقِي وَخُلُقِي)(۵۲۶:۴).

ته زما صورت او سيرت سره مشابهت لرې.

کله چې سعد بن معاذ رضی الله عنه وفات شو نبی صلی الله عليه و سلم وفرمايل: (اهْتَزَّ عَرْشُ الرَّحْمَنِ لِمَوْتِ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ) (۵۳۷:۴).

د سعد بن معاذ د مرګ په لامل عرش وخوځيده.

يو ځل رسول الله صلی الله عليه و سلم ابی بن کعب ته وفرمايل: إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي أَنْ أَقْرَأَ عَلَيْکَ الْقُرْآنَ قَالَ أُبَيٌّ آللَّهُ سَمَّانِي لَکَ قَالَ اللَّهُ سَمَّاکَ لِي فَجَعَلَ أُبَيٌّ يَبْكِي قَالَ قَتَادَةُ فَأُنْبِئْتُ أَنَّهُ قَرَأَ عَلَيْهِ

{ لَمْ يَكُنْ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ})(۵۳۷:۴).

الله تعالی ماته امر کړی چې تاته قران ولولم ابی بن کعب عرض وکړه چې ايا الله تعالی زما نوم تاته واخست ؟ نبی عليه السلام وفرمايل: هو ! نو ابی بن کعب په ژړا شو.قتاده (رضي الله تعالی عنه) فرمايي زه پوه شوم چې (لم يکن الذين کفروا) سورت يې ولوسته.

او د ابو عبيدة بن الجراح په هکله يې فرمايلي دی:

(c) ketabton.com: The Digital Library

لِكُلِّ أُمَّةٍ أَمِينٌ وَأَمِينُ هَذِهِ الْأُمَّةِ أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ)(۴:۵۳۰).

د هر امت لپاره يو تن امين وی ای امته ! زمونږ امين ابو عبيده بن الجراح دی.

۵- دنورو صحابه کرامو ترڅنګ مسلمان بايد دامهات المؤمنين (درسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّم) مېرمنی) په بشپړه توګه قدردانی او احترام وکړي، الله تعالی په دې هکله مؤمنانو ته داسې حکم کوي: النَّبِيُّ أَوْلَى بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُوْلُو الأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَى بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلاَّ أَن تَفْعَلُوا إِلَى أَوْلِيَائِكُم مَّعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا. الاحزاب ۶ ايت

پيغمبر خو دمومنانو لپاره دهغوله خپله ځانه ګران دی. او دپيغمبر بيبيانې د هغو ميندې دي ، خو دالله د کتاب له مخې دعامو مومنانو او مهاجرينو په پرتله خپلوان يوله بله زيات حقدار دي ، البته که له خپلو ملګرو سره تاسې څه ښه ښيګڼه (کول غواړئ نو) کولای شئ. دغه حکم په الهي کتاب کښې ليکل شوی دی.

۵- دعلماء کرامو په وړاندې آداب او اخلاق:

ګڼ شمېر شرعي دلائل هر مسلمان ته دې ته هڅوي چې د علماو سره غوره رويه نېک اداب او اخلاق مراعات کړي چې د هغوی څخه ځينې د بېلګې په توګه ذکر کوو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱- دمفسيرينو او محدثينو په اړه بايد هر مسلمان عقيده ولري چې د هغوی د خدمتونو په نتيجه کې الله تعالی قرانکريم او نبوي احاديث له تحريف او تغير څخه ساتلی او د هغوي د بېشمېره اهمو د تفسير کتابونو او د نبوي حديثونو د شرحو له کتابونو څخه د اوس لپاره مسلمانان ستره ګټه وچتوي او تاليفات يې د ټولې نړۍ د مسلمانانو لپاره له ويارېدو که لويه سرمايه ده.

د څلورو فقهي امامانو هر يو امام ابو حنيفه امام مالک امام شافعي او امام احمدرحمهم الله په هکله بايد هر مسلمان په دې باور وي چې د دين اوفقهې مسائلو په اړه هغوی کومې خبرې کړي ذکر شوي خبرې هغوی د قرآنکريم او نبوي احاديثو څخه استخراج او استنباط کړي دي، د دين کوم مسائل چې ذکر شوو علماؤ تدوين کړی شرعاً جواز لري او دهغوی په فتواګانو عمل کول په اسلامي شريعت عمل کول دي مګر که چېرې دهغوی کومه فتوی د قرآنکريم او احاديثو سره ټکر درلوده نو فتوی ته څکه اعتبار نه ورکول کېږي، چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي: (وَمَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ) (۱۱:۳۳).

څوک چې داسې عمل وکړي چې زما د عمل مخالف وي ذکر شوی عمل مردود او نا منظور دې.

۲- هر مسلمان بايد دا باور ولري چې ذکر شوي فقهاء انسانان دي کله صحيح فتوی ورکوي او کله په فتوی کې خطاء کېږي خو که فتوی کې خطاء شوی وي قصداً هغوی غلطی فتواوې نه دي ورکړي بلکې د سهوې، هېرېدنې يا غفلت له امله ور څخه غلطي فتوی صادر شوی د دين په فرعي مسائلو کې چې د ذکر شوو فقهاؤ ترمنځ کوم اختلافات منځ ته راغلي بايد هر مسلمان هغوی معذور وګڼي او دا عقيده بايد ولري چې دهغوی ترمنځ اختلافات دهغوی د تعصب او ناپوهې له امله نه ؤ رامنځ ته شوی بلکه دا اختلافاتو اصلي سرچېنه دا وه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو فقيه ته به په يوه مسئله کې يو حديث ورسېدلې او بل ته به نهٔ رسېدلای يا به ور رسېدلی ؤ خو د هغه په نظر منسوخ ؤ ياکوم حديث چې ور رسېدلای د بل حديث په نسبت ورته ضعيف ښکاره شوی دی،چې پدې اساس هر مسلمان بايد د تفسير، حديث او فقهې امامانو سره مينه ولري هغوی ته دعاګانې وکړي او د هغوی په فضيلت او غوره والي قانع اووسي داسې خبره ونه کړي او نه داسې نظر بايد څرګند کړي چې د هغوی په هکله د ګستاخۍ بوی ور څخه راځي.

۳- د اوسنيو علماؤ په اړه بايد هر مسلمان په دې پوه شي چې د هغه شرعي دنده ده چې د علماؤ سره دهغوی شرعي مسؤليت سرته رسولو په خاطر مناسبه مرسته وکړي دهغوی اکرام او احترام خپله وجيبه وبولي او په هغو ويناؤ ئې عمل وکړي چې دشريعت سره ټکر نه لري دعلماؤ لپاره دا دعاء کول پکار دي چې نيکان پاتې شي او دشر او خطاء څخه محفوظ وي ځکه چې که علماء اصلاح وي ور سره امت اصلاح کېږي او که علماء بېلارې شول نو ور سره امت بېلارې کيږي لکه څنګه چې نبي صلی الله عليه وسلم مهرباني کړې ده:(صنفان من امتي اذا صلحا صلحت الامة واذا فسدا فسدت الامة الفقهاء والامراء) (۱۴:۷).

زما د امت دوه ډلې دي که دوی نيکان وي ټول امت نيکان کېږي او که بدان وي ټول امت بدان کېږي يو علماء او بل اميران.

داستاذانو په وړاندې اداب او اخلاق:

(c) ketabton.com: The Digital Library

استاذان دټولنې رهبران او لارښوونکي دي، دالله تعالی رسول (صَلّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلّم) خپل ځان دمعلم په توګه معرفي کړی لکه چې فرمايي:((إِنَّ اللّٰهَ بَعَثَنِي مُعَلِّمًا مُيَسِّرًا)) صحيح مسلم ۷ ج، ۴۳۹ص.

الله تعالی زه اَساني کوونکی معلم لېږلی يم.

نو ځکه خو اسلام په عامه توګه خپلو پېروانو ته امر کوي چې دخپلو استاذانو او معلمانو اداب وساتي او ورسره ښه سلوک او اخلاق څخه کار واخلي،ترڅو په دې عمل سره له يوې خوا دالله تعالی رضا لاس ته راوړي اوله بلې خوا دعلم ګټو او فايدو څخه مستفيد شي، ځکه هر هغه څوک چې داستاذ اداب نه ساتي دعلم له خېر څخه ګټه نه شي حاصلولای.

په لاندې توګه داسلام دمقدس دين دلارښوونو په رڼا کې ځيني هغه اداب ذکر کېږي چې هر زده کوونکی پرې مکلف دی.

۱- زده کوونکی بايد دخپل استاذ بشپړادب اوکامل احترام وساتي،ځکه ښه ادب دپاخه عقل ترجماني کوي، الله تعالی په قران کې دهغو خلکو چې دخپل لارښود او استاد ادب او احترام کوي په داسې الفاظو ستاينه کړی:((إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِندَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُم مَّغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ 3

کوم کسان چې دخدای درسول په وړاندې دغږ پيدلو په وخت کښې خپل غږونه ټيټوي هغوی په حقيقت کښې همغه کسان دي چې الله دهغوی زړونه دتقوی لپاره ازمويلي دي ، دهغو لپاره بښګنه ده او لوی اجر.

۲-زده کوونکی بايد دخپل استاذ د رايې احترام وکړي بايد په دې پوه شي چې دخپل استاد په وړاندې دذلت احساس دعزت سبب ګرځي، دهغه په وړاندې عاجزي دفخر سبب دی،دهغه په وړاندې تواضع دلوړوالی سبب ګرځي،موږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګورو چې عبدالله بن عباس (رضي الله تعالی عنه) سره ددې چې دلوړې مرتبې ،دبشپړعلميت څښتن دی ،او درسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَیْهِ وَسَلّم) دتره ځوی دی ،دخپل استاذ زېد بن ثابت انصاري(رضي الله تعالی عنه) ،داس قبضه نيسي، اومخکې ترې روان دی،خدمت يې کوي او وايي :(**هکذا امرنا ان نفعل بعلماءنا**). موږ ماموره شوي يو چې دخپلو استاذانو سره دغسې تعامل وکړو.

پدې هکله ابوهرېرة (رضي الله تعالی عنه) درسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَیْهِ وَسَلّم) دا وېنا رانقلوي چې فرمايي:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "تَعَلَّمُوا الْعِلْمَ، وَتَعَلَّمُوا لِلْعِلْمِ السَّكِينَةَ وَالْوَقَارَ، وَتَوَاضَعُوا لِمَنْ تَعَلَّمُونَ مِنْهُ)) صحيح مسلم ۷ج، ۴۳۹ص.

علم زده کړئ،ځو دوقار او عزت لپاره،له چا نه چې علم زده کوئ دهغه په وړاندې تواضع کوئ.

با عمله علم الله تعالی هغه چا ته ورپه برخه کوي چې تواضع پکې وي،دخپلو استاذانو په وړاندې احترام ولري،خبره يې مني او خپل استاد ته غوږ نيسي.

۳- زده کوونکی به خپل استاذ ته په نامه اواز نه کوي، اونه به دهغه په غياب کې دهغه نوم اخلي بلکې کله چې دهغه نوم يادوي په تعظيم سره به يې يادوي داستاذ يا بل داحترام څخه ډکه کلمه به ورسره مل کوي او ووايې به چې فلاني استاد يا صاحب او.... داسې ويلي دي، داځکه چې استاذ ته په نامه اواز دهغه په وړاندې بې ادبي ده،الله تعالی درسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَیْهِ وَسَلّم) ملګري په دې خبره ورټل کله چې دهغه کور ته يې له شانه دمحمد په نامه اوازونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کول((إِنّ الّذِينَ يُنَادُونَکَ مِن وَرَاء الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لاَ يَعْقِلُونَ .۴ ،ایت ، الحجرات سورت.

ای پَیغمبراه ! کوم کسان چیگ تاته له حجرونه دباندیگ ناریگ وهي له هغونه زیاتره ناپوهان دي

۴- داستاذ په حق به اعتراف کوي او دهغه احسان به نه هېروي ،ځکه درسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) لارښوونه ده ((چا چې یوبنده ته دقران یو توری وښوده هغه یې بادار او مولا شو،امامة باهلي دیو مرفوع حدیث په ترڅ کې درسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) حدیث رانقلوي چې فرمايي: "مَنْ عَلّمَ عَبْدًا آيَةً مِنْ كِتَابِ اللّهِ، فَهُوَ مَوْلاهُ لا يَنْبَغِي لَهُ أَنْ يَخْذُلَهُ، وَلا يَسْتَأْثِرَ عَلَيْهِ ".المعجم الکبیر للطبراني،۷ج، ۱۱۹ ص.

چاچې یو بنده ته دکتاب الله یو ایت وښوده هغه یې بادار شو، ورته مناسب نه ده چې خجل یې کړي،اویا بل څوک په ده باندې غوره وګڼي.

ددې تر څنګ به دهغه غیبت ردوي،ورڅخه به دفاع کوي،که دا کار یې په وس کې نه ؤ نوهغه مجلس به پرېږدي چې داستاذ غیبت یې پکې کېږي.

۴- دژوند په اوږدو کې به هغه ته دعاګانې کوي،له مرګ څخه وروسته به دهغه دخپلوانو پالنه او روزنه کوي، پوښتنه به یې کوي، دقبر زیارت ته به ورځي، دهغه لپاره به د الله تعالی په دربار کې بخښنه غواړي،صدقه به کوي،ځکه چې زده کوونکی داستاذ لپاره صدقه جاریه ده،هغه ته یې دخبر لار ښودلې دي.

۵- که استاد څخه کومه اشتباه وشي، یا ورڅخه کوم بد رویه صادر ه شي،دهغه صحبت به نه پرېږدي،خطاء او اشتباه به یې په ښه توګه تاویلوي،غصه به یې زغمي، پخوانیو نېکانو خلکو به ویل چې څوک دتعلیم ذلت پر ځان ونه مني تر عمره به له جاهلیت له لومو راونه وځي،او که څوک په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې ذلت او خوارۍ او تکليف باندې صبر وکړي ، ددنيا او اخرت عزت به يې په برخه شي.

۲- که استاذ په يو مجلس کې ناست وي له اجازې پرته به نه ورځي، که اجازه يې ور نه کړه بيا بيا به داجازه غوښتنه نه کوي ، که کور ته ورځي نو دروازه به دنوکانو په سر په ورو ورو ټکوي، که په دې سره خبر نه شي نو په ګوتو سره به يې وټکوي، او که ځاي يې لرې ؤ نو په داسې طرېقې سره به يې ټکوي چې اواز واوري خو دهغه دمزاحمت باعث نه شي ، په همدې توګه که زده کوونکی نا وخته صنف ته راشي په کار داده چې داستاذ مزاحمت ونه کړي

که استاذ تدريس ته ذهنا تيار نه وي بايد دزده کوونکی له خوا په تدريس مجبوره نه شي،ځکه ډېر ځله دغه عمل داستاذ دخجالت کېدو سبب ګرځي،داستاذ خجالتول په حقيقت کې دهغه په وړاندې بې ادبي ده. زده کوونکی بايد داستاذ په وړاندې چپ او په ادب سره کېني،خبرې به يې په غور سره اوري،ترڅو دخبرو بيا تکرار ته اړتيا پيدا نه شي،د درس پر مهال به اخوا دېخوا نه ګوري که مبايل ورسره وي بايد بند يې کړي،ترڅو ددرس مزاحمت ونه شي،ددرس پر مهال به استاذ ته ګوري په نورو کارونو به خپل ځان نه مصروفوي.

داستاذ په مخکې به زياتې خبرې نه کوي،او نه به داسې خبره له خولې را اوباسي چې پرې استاذ خفه کيږي،يا دهغه په وړاندې بې ادبي ګڼل کېږي،زده کوونکی به داستاذ دوخت خيال ساتي،بې ضرورته به دهغه سره مجلس نه اوږدوي،وخت به يې نه ضايع کوي ، دا او دې ته ورته ناوړه چارې داستاذ په وړاندې بې ادبي ګڼل کېږي دتکليف باعث يې ګرځي ، داستاذ بې ادبي کول او هغه ته تکليف رسول شرعا جايز نه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۷- زده کوونکی به دادب په خاطر استاذ ته داسې نه وایی چې دا نه منم دا چا ویلي دي؟که دیوې موضوع په اړه وضاحت غواړي،نو بیا دې په بل مجلس کې دهغې په اړه معلومات تر لاسه کړي.

۸- که زده کوونکی له استاذ څخه یوه داسې موضوع اوري چې مخکې یې اورېدلې وي او یا له پخوا یې زده وي، نو بې اعتنایي به نه کوي،اوداسې متوجه به کیني لکه دغه موضوع یې چې بېخي اورېدلې نه وي،عطاء(رح)فرمایي:زه چې له هرچانه یوه تکراري خبره اورم ،په داسې توجه سره یې اورم لکه چې بېخي مې اورېدلي نه وي.

۹- زده کوونکی به هغه پوښتنه چې له استاذ څخه شوي وي،پخپله نه ځوابوي او نه به دهغې په اړه تشریح ورکوي مګر داچې استاذ یې ورڅخه وغواړي،کېدې شي چې غلطه یې ځواب کړي،اوبله داچې داستاذ زړه ته په دې عمل سره خفګان رسېږي.

۱۰- زده کوونکی به داستاد خبره نه قطع کوي،او نه به پرې مخکې کېږي،صبر به کوي تر څو استاذ له خبرو فارغ شي ،هنده بنت ابي هاله لومړی درسول الله (صلی الله علیه واله وسلم) اخلاق بیانوي او بیا ورپسې ،دزده کوونکو په توګه دصحابه کرامو حالت درسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَیْهِ وَسَلّم) سره ذکر کوي:

((کَانَ رَسُولُ اللّهِ صَلّی اللّهُ عَلَیْهِ وَسَلّمَ دَائِمَ الْبِشْرِ سَهْلَ الْخَلْقِ لَیّنَ الْجَانِبِ لَیْسَ بِفَظّ وَلاَ غَلِیظ وَلاَ صَخّاب وَلا فَحّاشٍ وَلا غَیّابٍ وَلا مَدّاحٍ یَتَغَافَلُ عَمّا لا یَشْتَهِي وَلا یُوئَسُ مِنْهُ وَلا یَخِیبُ فِیهِ قَدْ تَرَکَ نَفْسَهُ مِنْ ثَلاثٍ الْمِرَاءِ وَالإِکْثَارِ وَمِمّا لا یَعْنِیهِ وَتَرَکَ نَفْسَهُ مِنْ ثَلاثٍ کَانَ لا یَذمّ أَحَدًا وَلا یُعَیّرُهُ وَلا یَطْلُبُ عَوْرَتَهُ وَلا یَتَکَلّمُ إِلا فِیمَا رَجَا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ثَوَابَهُ إِذَا تَكَلَّمَ أَطْرَقَ جُلَسَاؤُهُ كَأَنَّمَا عَلَى رُءُوسِهِمُ الطَّيْرُ، وَإِذَا سَكَتَ تَكَلَّمُوا وَلَا يَتَنَازَعُونَ عِنْدَهُ مَنْ تَكَلَّمَ أَنْصَتُوا لَهُ حَتَّى يَفْرُغَ حَدِيثُهُمْ عِنْدَهُ حَدِيثُ أَوَّلِيَّتِهِمْ)).(۱۸، ۱۵۴).

رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّم) تل خوشحال طبعه، اساني كوونكى، نرمي كوونكى ؤ، بدخويه، سختي كوونكى نه ؤ، چغې به يې نه وهلې، بې حياء نه غرېده، دچا غيبت يې نه كاوه، بې ځايه يې دچا صفت نه كاوه، له نامطلوبو چاروبه يې ځان ناګاره كاوه، نه به ترې څوک مايوسه كېده او نه به ترې څوک نامراده تلې شو، له درې كارونو څخه يې ځان ساته، ۱- له دعوواودنګلو(بې ځايه بحثونو)۲- زياتو خبرو، ۳- او بې فايدې كارونو څخه، دچا بدي يې نه بيانوله، چاته يې پېغور نه وركاوه، او نه يې دچاپټ رازونه راسپړل، هغه كار يې كاوه چې ثواب يې پكې ليده، كله به يې چې خبرې كولې نوملګري (صحابه كرام) به يې دغسې غلي ناست ؤ لكه په سرونو چې يې مرغۍ ناستې وي، ترهغې به نه غږېدل تر څو به چې دالله تعالى رسول خبرې كولې كله به چې هغه چپ شو نو دوي به خبرې پېل كړې، دهغه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّم) په مخكې يې جګړې نه كولى هريو به چې خبرې كولى نور به ورته چپ ناست ؤ، (يو دبل خبرې به يې په غور سره اورېدې).

۱۱- زده كوونكى چې په لاره داستاد سره ځي نو دشپې به ور څخه مخكې او دورځې به ورڅخه وروسته ځي، ځكه چې داستاذ داحترام په خاطر كه دشپې كوم خطر پېښېږي نو زده كوونكى به ورڅخه دفاع كوي ، داچې دورځې خطر كم وي نو احتراما به له استاد څخه وروسته ځي.

۱۲- خپله رايه او نظر به پر استاذ غوره نه ګني، او نه به خپله رايه پرهغه په زوره مني، ځكه كه استاذ هر څومره ناپوه او زده كوونكى پوه وي خو دالله تعالى درضا دحاصلولو اوداستاذ داحترام په خاطر به له خپلې رايې څخه تېرېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۳- که کوم شی ورکوي یا یې ورڅخه اخلي نو ښي لاس به استعمالوي.
۱۴- زده کوونکی به هېڅ وخت د استاذ له شرعي خدمت څخه انکار نه کوي، ځکه شریف خلک له ځلور کارونو څخه مخ نه ګرځوي که څه هم په خپله مشر او امیر وي:
الف- د پلار د ادب په خاطر له خپل ځایه پورته کېدل.
ب- د عالم او استاذ خدمت چې زده کړه ورڅخه کوي.
ج- د هغه څه په اړه پوښتنه کول چې پرې نه پوهېږي.
د- د مېلمه عزت او قدرداني کول.
۱۵- که زده کوونکی استاذ سره مخ کېږي نو اول به پر هغه سلام کوي.
۱۶- که زده کوونکی د استاذ رایه او نظر خطاء ګڼي، نو داسې به نه ورته وایي چې ته نه پوهېږي ،بلکې هڅه به کوي چې خطاء یې ښه تعبیر او په ښو الفاظو اصلاح کړي ، مثلاً که داسې الفظ استعمال کړي چې((ماته مصلحت په دې کې ښکاري))داسې به نه وایي چې زما رایه درسته ده او استاذ اشتباه کړې ده.
۱۷-که یو استاذ څخه دیوې موضوع په اړه یوه رایه واوري او بل استاذ څخه بل نظر ددواړو ترمنځ دې دتوافق هڅه وکړی او ددواړو ترمنځ دې داختلاف سبب نه ګرځي.(۱۹:۲۲-۲۸)

ددوهم فصل د مراجعو فهرست:

۱-قرآنکریم
۲-ابو داود: سلیمان بن اشعث، کال: ۱۳۱۲ه ق، سنن ابی داود ،دویم ټوک طبعه: خیبر ګروپ آف کمپنیز- پېښور-پاکستان.
۳-الباني: محمد ناصرالدین بن نوح، صحیح ابی داود ،پنځم ټوک، طبعه: دارالفکر-بیروت- لبنان.
۴-البخاري: محمد بن اسمعیل، صحیح البخاري،دویم ټوک،طبعه: نعماني کتب خانه.پېښور- پاکستان.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵-الترمذي : محمد بن عيسى، جامع الترمذي،دويم ټوک طبعه: مكتبة حقانية پېښور- پاکستان.
۶-الجزائري: ابو بكر جابر، کال: ۱۴۱۰هـ ق- ۱۹۹۰م، منهاج المسلم،طبعه: دارالشروق للنشر و التوزيع والطباعة- جده- السعوديه.
۷-الطبراني: ابو القاسم سليمان بن احمد ، کال ۱۴۱۵ق،المعجم الاوسط، دریيم ټوک طبعه: دارالحرمين – قاهره.
۸-العبيد: عبدالرحمن بن عبدالكريم ، کال : ۱۴۰۵ هـ- ۱۹۸۴م، اصول المنهج الاسلامي، طبعه: مطابع الفرزدق التجاريه – الرياض – السعوديه.
۹-القزويني: ابن ماجه محمد بن يزيد ،سنن ابن ماجه،دويم ټوک، مطبعه: مكتبة العلميه-بيروت-لبنان.
۱۰-المزيد احمد.من حقوق المصطفى على امته،طبعه: مدارالوطن للنشر – السعوديه.
۱۱-النيساپوري : مسلم بن حجاج ابوالحسين، کال: ۱۳۴۹هـ ش، الجامع الصحيح،دويم ټوک طبعه:خيبر ګروپ اف کمپنيز پېښور پاکستان.

۱۲- البخاري ، محمد بن اسماعيل صحيح البخارى بن مغيره،۲۰ټوک ،طبعه بيروت دار بن كثير اليمامة.
۱۳- البخاري ، محمد بن اسماعيل صحيح البخارى بن مغيره، ۲۳ټوک ،طبعه بيروت دار بن كثير اليمامة.
۱۴- النيسابوري ،مسلم بن حجاج ابو الحسين القشيري ، صحيح مسلم ،۱ټوک،
۱۵- النيسابوري ،مسلم بن حجاج ابو الحسين القشيري ، صحيح مسلم ،۷ټوک

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۶- النيسابوري ،مسلم بن حجاج ابو الحسين القشيري ، صحيح مسلم ،۱۲ټوک،
۱۷- الطبراني ،ابوالقاسم سليمان بن احمد بن ايوب ،المعجم الكبير،۷ټوک ،طبعه القاهرة دارالحرمين.
۱۸- الطبراني ،ابوالقاسم سليمان بن احمد بن ايوب ،المعجم الكبير،۱۵ټوک طبعه ،القاهرة دارالحرمين.
۱۹- اليمني ،الحسين ابن المنصور ، آداب العلماء والمتعلمين:

دريم فصل

داسلام دسپېڅلي دين په رڼا کې

دغوره اخلاقو ځيني بېلګې:

۱- فردي اخلاق

۱- اخلاص

۲-صدق

۳- امانتداري

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴- پر وعدو وفا کول
۵- تقوا
۶- حیاء
۷- د ژبې ساتنه
۸- تواضع
۹- صبر
۱۰- عفوه او بخښنه
۱۱- سخاوت
۱۲- شجاعت

۲- ټولنیز اخلاق:

۱- خپل منځي مرسته او همکاري- دمور اوپلار حقوق پرځاي کول
۳- خپلولي پالل- شفقت او ترحم- د ګاونډیو سره ښه سلوک کول- دمسلمان دعزت او ابرو ساتنه- مېلمه پالنه

۱- اخلاص ((د هر کار لپاره ښه نیت))

د نیت تعریف:

نیت په لغت کې قصد او ارادې ته وایې.(۳۸۲:۳۲).
په اصطلاح کې (ښه نیت دی ته وایې چې یو څوک یوازې او یوازې د الله تعالی د رضا په خاطر یو کار ترسره کړی او د هیڅ مخلوق رضا په کې هدف ونه ګرځوي په دې ترتیب چې د ښه کار په سرته رسولو او د بد کار په پریښودلو کې تنها د الله تعالی رضا خپل هدف وګرځوی د الله تعالی له رضا سره د بل چا رضا شریکه نه کړی. ۱۸۴:۲۳)

(c) ketabton.com: The Digital Library

که یو څوک یو کار دالله تعالی درضا لپاره نه ترسره کوي او یا دالله تعالی درضا سره دبل چا رضا هم شامله کړي نو الله تعالی له دغسې عمل څخه بېزاره دی، نه یې قبلوي او نه پرې اجر او ثواب ورکوي که څه همیو دیني کار وي.
په یو اوږد حدیث کې رسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَیْهِ وَسَلّم) ددرې تنو حالت دقیامت په ورځ دداډول بیانوي:
دقیامت په ورځ به ترټولو لومړی دشهید سره حساب اوکتاب پیل شي،هغه به راوستل شي،دنعمتونوپه اړه به ورته یادونه وشي،هغه به پرې اعتراف وکړي،بیابه ورڅخه وپوښتل شي،چې تاددغو نعمتونوپه مقابل کې څه کړي دي؟هغه به په ځواب کې ووایي:چې ای الله تعالی ستاپه لاره کې ترهغې جنګېدم،ترڅوچې شهیدشوم،الله تعالی به ورته ووایي:دروغ دې وویل:ته ددې لپاره جنګېدې چې خلک درته زړه وراوشجاع ووایي،اوهغه درته ویل شو ي دي،بیابه امروشي چې پرمخې یې دوزخ ته ورواچوئ،بیابه دوزخ ته وروغورځول شي.
په دوېم قدم کې به عالم دحساب لپاره راوغوښتل شي، هغه عالم چې دعلم دترلاسه کولووروسته یې ،نوروته هم ښودلې وي،په قران به هم پوهېږي ،لومړی به دهغونعمتونو په اړه چې په دنیاکې پرې شوي پوښتنه وشي،په هغې به اعتراف وکړي،بیابه ترې وپوښتل شي چې ددغونعمتونوپه مقابل کې یې څه کړي دي ؟ هغه به په ځواب کې ووایي چې ستادرضالپاره مې علم ترلاسه کړ،اونوروته مې و ښوده،قران مې ستالپاره و لوسته،اونورته مې هم وښود ،ورته به وویل شي: دروغ دې وویل:داټول دې ددې لپاره ترسره کړي وو ،چې خلک ستا صفت وکړي قاري اوعالم درته ووایي ،نوپه دنیاکې درته ویل شوي دي ،امربه وشي چې پرمخې یې دوزخ ته وغورځوئ،بیابه دوزخ کې واچول شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دریم قدم کې به هغه شتمن شخص دحساب لپاره راوغوښتل شي چې په دنیاکې به یې په هرنېک کارکې لګښت کاوه، لومړی به له هغه څخه د هغو نعمتونو په اړه پوښتنه وشي چې په دنیاکې ورکړل شوي وو، هغه به یې ومني اواقراربه پرې وکړي، بیابه ترې وپوښتل شي چې ددغو نعمتونوپه مقابل کې یې څه کړي دي؟هغه به ووایي چې هیڅ دخیرداسې کارنه وو چې په هغې کې لګښت کول ستادرضالامل ګرځېده،مګرماپه هغې کې لګښت کړی دی،ورته به وویل شي درواغ دې وویل ،دغه ټول کارونه تاددې لپاره ترسره کول چې خلک درته سخي ووایي،ا وپه دنیاکې درته ویل شوي دي او د لګښت بدله درته رسېدلې ده امربه وشي چې پرمخې یې دوزخ ته واچوئ،بیابه دوزخ ته واچول شي.

یعنې الله تعالی دیوبنده عمل په دې شرط قبلوي ،چې اخلاص پکې وي(له ریا اوځان ښودنې څخه پاک وي) ،یواځې دالله تعالی درضا لپاره ترسره شي،(داعمالوزیاتوالی اوډېروالی دالله تعالی په نزد چې اخلاص پکې نه وي هیڅ اعتبارنه لري). –(۴۲:۱۵۱۳).

په یو بل حدیث کې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي:

دشرک اصغر په اړه زه پرتاسې زیات ویرېږم ،صحابه کرامورضي الله عنهم پوښتنه وکړه،چې شرک اصغر څه شي دی یارسول الله صلی الله علیه وسلم؟هغه صلی الله علیه وسلم وفرمایل:ریاکاري اوځان ښودنه،دقیامت په ورځ چې کله الله تعالی بنده ګانوته دخپل عملونوبدله ورکوي نوریاکارانوته به وویل شي لاړشئ له هغوخلکوڅخه خپل اجرونه وغواړئ چې تاسې دهغولپاره چارې ترسره کولې اوځانونه مووورته ښودل،ایااوس دهغوی سره څه شته؟ (۵۲:۱۲۳).

په اسلامي شریعت کې د نیت ارزښت:

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسلامي شريعت د انسانانو د اعمالو ترمينځ د توپير تله نيت ګرځولی هغه داسې چې د نيت پوسيله عبادات د عاداتو څخه بېلوي ځينې عبادات د ځينو نورو سره توپير مومي د بېلګې په توګه د لمانځه لپاره نيت ځکه ضرور دی چې د نفلي او فرضي لمونځ توپير وشي، د خيرات لپاره نيت ځکه حتمي دی چې د زکات، نذر، کفارې او نورو ترمنځ فرق رامينځته شي، مسجد کې ناسته که د اعتکاف، ذکر او فکر په خاطر وي عبادت ګڼل کېږي او که د دمې او استراحت په نيت وي عادت بلل کېږي. ځان مينځل که د ثواب او اجر په نيت وي عبادت دی خو که د نظافت په منظور وي عادت ګڼل کېږي همدا لامل دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم د نيت په اړه خپل امت ته داسې اصل او قاعده ايښې ده: (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى) (۱:۱۱).

بېشکه چې د عملونو اجر او ثواب نيت پورې تړلې دی او هر سړي ته به د نيت مطابق اجر ورکول کېږي.

په اسلام کې د نيت د ارزښت له امله سلفوصالحينو د هر کار د پيل څخه وړاندې خپلو نيتونو ته ځانګړې توجو کوله او خپل نيتونه به يې سمول، کله به چې د دوی يو تن ته د يو کار د سرته رسولو خبره وشوه نو هغه به ويل: (اصبر حتی احدث له نية) (۱۲:۳۴).

صبر وکړه چې زه خپل نيت سم کړم.

د يو کار لپاره د ښه نيت وختونه:

اسلامي شريعت په مسلمانانو لازمي کړې چې د هر کار لپاره په لاندينيو حالاتو کې بايد ښه نيت ولري.

۱- د يو کار له پيله وړاندې نيت سمول:

مسلمان بايد د کار له اجراء کولو څخه مخکې خپل هدف يوازې او يوازې د الله تعالی رضا وګرځوي د نومړي کار په ترسره کولو کې د الله د خوښې ترڅنګ د

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل چا خوښي خپل هدف ونه ګرځوي ځکه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمايلي دي : (إِنَّ اللّٰهَ لَا يَقْبَلُ مِنْ الْعَمَلِ إِلَّا مَا كَانَ لَهُ خَالِصًا وَابْتُغِيَ بِهِ وَجْهُهُ) (٣٠:٢٣).

الله تعالی جل جلاله يوازې او يوازې په هغه عمل باندې اجر او ثواب ورکوي چې خالص او تنها د الله تعالی د رضا په خاطر ترسره شوی وي.

په بل حديث شريف کې رسول صلی الله علیه وسلم داسې فرمايي : چې الله تعالی فرمايلي دي: ((فَمَنْ عَمِلَ عَمَلًا فَأَشْرَكَ فِيهِ غَيْرِي فَأَنَا بَرِيءٌ مِنْهُ وَهُوَ لِلَّذِي أَشْرَكَ)) (٣١:٢٧).

چا چې د يوه عمل سرته رسولو پر مهال زما رضا او د بل شخص رضا هدف وګرځوه زه د نوموړي عمل څخه بيزاره يم دا عمل په حقيقت کې د هغه چا لپاره ترسره شوی چې زما رضا سره د هغه رضا شريکه کړای شوې ده.

٢- د کار په جريان کې ښه نيت درلودل:

رسول صلی الله علیه وسلم فرمايلي دي : (مَنْ صَلَّى يُرَائِي فَقَدْ أَشْرَكَ وَمَنْ صَامَ يُرَائِي فَقَدْ أَشْرَكَ وَمَنْ تَصَدَّقَ يُرَائِي فَقَدْ أَشْرَكَ).(٣:١٢٥)

څوک چې په لمانځه کې ريا کاري کوي دی تن په حقيقت کې شرک وکړ چا چې دروژې نيولو پرمهال ريا کاري وکړه ، دی تن په حقيقت کې شرک وکړ او چا چې صدقه د رياکارۍ په نيت ورکړه دی تن په حقيقت کې شرک وکړ.

٣- د کار په پاي کې ښه نيت درلودل:

دکار په پای کې دښه نيت درلودلو هدف دادی چې د نوموړي کار احسان په الله جل جلاله ونکړي د ليل يې دادی چې نبی صلی الله علیه وسلم ته د بني اسد د قبيلې مشران راغلل اوورباندې احسان باراوه چې مونږ په داسې حال کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسې باندې ايمان راوړۍ ؤ چې نورو قومونو تا سره جنګ کولو.....، نو رسول الله صلی الله عليه وسلم د دوي په هکله وفرمايل: (فِقْهُهُمْ قَلِيْلٌ وَاِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْطِقُ عَلَى اَلْسِنَتِهِمْ) (۲:۲۸۰)
د دغو خلکو ديني پوهه لږه ده او شيطان د دوی په ژبو خبری کوي.
په دی وخت کې دا قرآني آيت را نازل شو: (③♦☺←✡︎ଓ❑♌♦⍓
⇱♦◼︎✉️◼︎⓿⇘⌨⍓ 📖❑♌⇙ 📖❑ଓ⬄✉️◼︎☺←❑✂☎ ☎ 🔔➔✍
⬥⬧☺←✡︎ଓ❑✂☎ ⇱♦✍◼︎❼◎ ◑⧄ଓ⬄✉️◼︎🕔☺⍓▤⬈📪
☎ 📪♦✍⇗ ✂✍✎✦ ③♦☺←♊❺ ⇲♦✉️◼︎⓿⇘▤⬈📪⬀
📖❑♌⇙ ♎⍓⑨⍓📂▤⬈📪⬀ ⌨⧄❦”*💣③☺⍓🕔♊⬖ ◑⧄♌
د الحجرات :۱) (⬖⧩✍⬀ ♦✖✓⧄🔔⧄⑨🕔❁🕒 ⬄🏳←☞☪⬈📪
سورت، آيت۱۷).
دغه خلک تا باندې احسان کوي چې له نورو خلکو يې ړومبی اسلام راوړی دی ته دوی ته ووايه چې ما باندې د اسلام راوړلو احسان مه کوئ بلکې الله تعالی تاسې باندې احسان کوي چې د ايمان راوړلو توفيق يې تاسې ته درکړی دی.
نوموړی ايت کريمه او حديث شريف موږ ته دا لاربنوونه هم کوي چې ديو چا سره داحسان کولو او صدقې ورکولو وروسته مسلمان بايد په چا احسان بار نه کړي ځکه چې الله تعالی فرمايلي دي:(③♦🕔❋🕯❑③⑩♍⍓✍
✂✍✎⏶🔔⧄⇦✖♦ ⬈♦✂✌♦☪⬉❑✂☎ ⬥⬥
✍➔⌨⬀⊃⧄✉️➔❑✂☎ 🕒❁⑨⍓🔔⬥🕔✌⧄▤⬈☠
📪◑✍✍⧳⇘☺⍓♊♎⬖ ❑♦✂✍❀☞❶⬥❽▤
⬀✍⧄⌘⬖)(د البقري سورت، آيت ۲۶۴:۱).
ای مؤمنانو ! تاسې خپل خيراتونه په احسان کولو او خلکو ته په ضرر رسولو سره مه باطلوئ.

۲-صدق (رينښتيا ويل):

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسلمان باید صادقه (رښتیاویونکی) وي، تل باید دحق وېنا وکړي ولو که دهغه په تاوان هم وي، دالله ددین په حق کې د ملامت کوونکو له ملامتیا ونه وېرېږي، درواغ ویل تر ټولو بد خوي او خصلت دی ، دشېطان لپاره دانسان په نفس کې دداخلېدو چانس ورکوي ،مسلمان باید درښتیا ویلو سره خپل ځان عادت کړي ، تل رښتیا ووایي دحق ګواهي ورکړي که څه هم دده او یا دده دخپلوانو په زیان وي ، ځکه چې درواغ ویل دانسان لپاره ترټولو بد خوي اوخصلت دی، دزیات شمېر شیطاني چارو اوګناهونو دارتکاب سبب ګرځي ، درواغ ویل دانسان حېثیت ته سخته صدمه رسوي،ذلیلوي یې،شرموي یې، په ټولنه کې اعتبار له لاسه ورکوي ، نو ځکه خو اسلام درواغ ویل حرام ګرځولي دي.

لاندې احادیث دغه موضوع ښه روښانه کوي:

١- قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "أَرْبَعٌ إِذَا كُنَّ فِيكَ فَلَا يَضُرُّكَ مَا فَاتَكَ مِنَ الدُّنْيَا: صِدْقُ حَدِيثٍ، وَحِفْظُ أَمَانَةٍ، وَحُسْنُ خَلِيقَةٍ، وَعِفَّةُ طُعْمَةٍ (٥١، ٤٠٣).

رسول الله (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّم) فرمایلي دي:که څلور صفات په تاکې وي نو دهیڅ دنیاوي شي دفوت کېدو ارمان مه کوه:رښتیا وېنا ،امانت ساتل،ښه اخلاق،اودخوراک پاکوالی.

٢- قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصِّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدِّيقًا وَإِيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَإِنَّ الْفُجُورَ

(c) ketabton.com: The Digital Library

يَهْدِي إِلَى النَّارِ وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَّابًا.صحيح مسلم، ۱۳ج، ۱۲ص.

رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّم) فرمايلي دي:ربنتيا ويل خپل عادت وګرځوئ،ځکه چې ربنتياويل نېکيو لوري لاربنوونه کوي،اونيکي جنت ته لاربنوونه کوي،يوسړی چې تل ربنتيا وايي،دربنتياؤ فکر کوي،تر دې چې دالله تعالی په نزد ربنتونی وليکل شي، له درواغو ځانونه ساتئ،ځکه چې درواغ انسان ګناه لوري ته راکاږي،ګناه اور ته لوري ته لاربنوونه کوي،يوسړی چې درواغ وايي ددرواغو فکر کوي تر دې چې دالله تعالی په نزد درواغجن وليکل شي.

۳- أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ اضْمَنُوا لِي سِتًّا مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَضْمَنْ لَكُمْ الْجَنَّةَ اصْدُقُوا إِذَا حَدَّثْتُمْ وَأَوْفُوا إِذَا وَعَدْتُمْ وَأَدُّوا إِذَا اؤْتُمِنْتُمْ وَاحْفَظُوا فُرُوجَكُمْ وَغُضُّوا أَبْصَارَكُمْ وَكُفُّوا أَيْدِيَكُمْ.(۵۲، ۲۴۱).

نبي کريم (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّم) فرمايلي دي:ماته دخپل طرفه دشپږوکارونوضمانت وکړئ،زه درته دجنت ضمانت کوم،۱-کله چې خبرې کوئ ربنتيا وواياست،۲-کله چې وعده کوئ وفا پرې کوئ، ۳- امانت اداء کوئ،۴- دخپلو فرجونو حفاظت کوئ،۵- خپل نظرونه له حراموشيانو بندوئ۶- دضرر نه خپل لاسونه وساتئ

۳-امانت داري:

امانت داري يو لوړ او عزتمند صفت دی چې ديو انسان په ايماني پياوړتيا ديني قوت او بشپړ باور دلالت کوي، الله تعالی امانت ته لوړ مقام ورپه برخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړی او د ایمان له نښو څخه یې ګرځولی دی، په قرانکریم کې الله تعالی دامر په صیغه خپل بنده ګان مخاطب کړي او فرمايي:: (إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَى أَهْلِهَا...) (النساء58)

الله تعالی تاسې ته امرکوي چې امانتونه خپل اهل ته وسپارئ.

الله تعالی دمؤمنانو په صفت کې فرمايي:

وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ (المؤمنون8)

مومنان هغه خلک دي چې دخپلو امانتونو او دخپلو ژمنو او تړونونو لحاظ ساتي.

رسول الله (صلی الله علیه واله وسلم) امانتداري دايمان له نښو څخه ښودلې ده،لکه چې فرمايي:«لَا إِيمَانَ لِمَنْ لَا أَمَانَةَ لَهُ، وَلَا دِينَ لِمَنْ لَا عَهْدَ لَهُ» (۴۸۱:۵۴).

ځوک چې دامانتدارۍ لحاظ نه ساتي ایمان یې نشته ، او ځوک چې دوعدو پابند نه وي دين نه لري.

رسول الله په داسې حال کې چې په امین سره یې شهرت درلود او له کوچنیوالي څخه په امین پېژندل کېده،بیا هم له الله تعالی څخه دامانتدارۍ ساتلو دعا کوي:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الصِّحَّةَ، وَالْعِفَّةَ، وَالْأَمَانَةَ، وَحُسْنَ الْخُلُقِ، وَالرِّضَا بِالْقَدَرِ»شعب الايمان للبيهقي،۱ج،۲۱۷ص.

ای ربه له تانه دصحت ،پاک لمنئ،امانت ساتنې،ښو اخلاقو، او په قدر باندې دخوښۍ سوال کوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په امانت کې خیانت نه یوائې داچې دانسان داخروي ناکامۍ باعث ګرځي بلکې دنیاوي زیانونه هم ورسره ملګري وي لکه په لاندې حدیث کې چې ورته اشاره شوې ده:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: «إِذَا كَانَتْ فِي الْبَيْتِ خِيَانَةٌ ذَهَبَتْ مِنْهُ الْبَرَكَةُ»

انس بن مالک (رضي الله تعالی عنه) فرمايي: کله چې په یو کور کې خیانت وي برکت ورڅخه پورته کېږي.

په اسلام کې دامانت دارۍ ارزښت:

اسلام دنورو اخلاقو ترڅنګ امانتدارۍ ته دزیات ارزښت قایل دی تر دې چې دایمان سره تړلی عمل یې بولي او هغه څوک چې امانت کې خیانت کوي داسلام له دایرې څخه یې خارجوي منافق یې بولي او اسلام ترې خپله بې زاري اعلانوي، په دې اړه درسول الله لاندې وینا موږ ته داسې لارښوونه کوي:

" ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ فَهُوَ مُنَافِقٌ، وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خَصْلَةٌ مِنْهَا فَفِيهِ خَصْلَةٌ مِنَ النِّفَاقِ: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا اؤْتُمِنَ خَانَ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ "

درې خویونه چې په چا کې وي هغه منافق دی، او که په چا کې له هغې څخه یو وي په هغه کې یو خوي دمنافق وي ،کله چې خبر کوي درواغ وايي ، اوکله چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

امانتدار وګڼل شي نو خيانت کوي،او کله چې وعده وکړي نو خلاف ورزي کوي.

دخيانت ناوړه پايلې:

رسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) موږ دخيانت له ناوړه پايلو خبروي او فرمايي:

" أَوّلُ مَا تَفْقِدُونَ مِنْ دِينِكُمُ الْأَمَانَةُ، وَآخِرُهُ الصّلَاةُ قَالَ ثَابِتٌ عِنْدَ ذَلِکَ: قَدْ يَكُونُ الرّجُلُ يَصُومُ وَيُصَلِّي، وَإِنِ اؤْتُمِنَ عَلَى أَمَانَةٍ لَمْ يُؤَدّهَا (۴۲، ۳۳۷).

ترټولو لومړی چې تاسې يې په خپل دين کې له لاسه ورکوئ امانتداري ده،او اخري شی لمونځ دی.ثابت (رضي الله تعالى عنه) په دغه وخت کې وويل: يو سړی به روژه نيسي،لمونځ به هم کوي خو که امانت ورته وسپارل شي هغه به نه اداء کوي.

په همدې توګه رسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) موږ ته خبرداری راکوي چې دقيامت دراتلو يو سبب به داوي چې خاين به امين او امين به خاين وګڼل شي، په دې اړه رسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) فرمايي:

« وَلَا تَقُومُ السّاعَةُ حَتّى يَظْهَرَ الْفُحْشُ وَالتّفَاحُشُ وَقَطِيعَةُ الرّحِمِ وَسُوءُ الْمُجَاوَرَةِ وَحَتّى يُؤْتَمَنَ الْخَائِنُ وَيُخَوّنَ الْأَمِينُ »(۵۱، ۲۶۴).

قيامت به ترهغې قايم نه شي ترڅو چې بې حيايي څرګنده شوي وي ، يو بل ته فحش ويل پېل شي، خپلولي غوڅه شي، بد همسايګي پېل شي،او ترڅو چې خاين امين او امين خاين وګڼل شي.

په اسلام کې امانتداري عامه ده:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ دعامو مسلمانانو ترمنځ خو امانت داري يو اځې دمادي امانتونو دساتنې څخه عبارت ده، خو بايد هېر نه کړو چې دا مفهوم دامانت دارۍ په برخه تر ټولو اخرنی مفهوم دی دالله تعالی په دين کې امانت داري زيات پراخه مفهوم لري، له منصب او حکومتي چوکۍ څخه نيولې درازونوتر ساتنې رسېږي،مطلب داچې اسلام موږ ته امر کوي حکومتي منصب يو ستر امانت دی بايږ داسې چا ته يې وسپارئ چې داداء کولو توان يې ولري رسول الله (صَلّى اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) موږ متوجه کړي يو چې امارت او مشري يو امانت او ستر مسئوليت دی،ګورئ که ددغه امانت په صحيح توګه دترسره کولو توان نه لرئ نو دتر لاسه کولو حرص يې مه کوئ،رسول الله (صَلّى اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) په اړه فرمايي:

((إِنَّكُمْ سَتَحْرِصُونَ عَلَى الْإِمَارَةِ وَسَتَكُونُ نَدَامَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَنِعْمَ الْمُرْضِعَةُ وَبِئْسَتْ الْفَاطِمَةُ))(۴۰ ، ۵۹).

تاسې خو دمشرۍ شوق لرۍ خو ياد ساتئ چې بيا به دقيامت په ورځ پښېمانه ياست ،نوشېدې رودونکې ډېره ښه ده له شېدو ورکووني نه.

البته که څوک ددغه امانت داداء کولو توان او استعداد لري ورته روا دي چې غوښتنه يې وکړي او بيا يې حق اداء کړي،ابو ذر غفاري (رضي الله تعالی عنه) ته دالله تعالی رسول (صلی الله عليه واله وسلم) په دې اړه داسې فرمايي:عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا تَسْتَعْمِلُنِي قَالَ فَضَرَبَ بِيَدِهِ عَلَى مَنْكِبِي ثُمَّ قَالَ يَا أَبَا ذَرٍّ إِنَّكَ ضَعِيفٌ وَإِنَّهَا أَمَانَةُ وَإِنَّهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ خِزْيٌ وَنَدَامَةٌ إِلَّا مَنْ أَخَذَهَا بِحَقِّهَا وَأَدَّى الَّذِي عَلَيْهِ فِيهَا))(۴۳ ، ۳۴۷).

ابوذر(رضي الله تعالی عنه) روايت کوي چې ما رسول الله(صَلّى اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) ته وويل:ايا ما په يو ځاي کې نه مقرروې ؟لاس يې زما په اوږه کېښوده

(c) ketabton.com: The Digital Library

وې فرمايل :((ابوذره ته کمزوری يې او دا يو امانت دی،دقيامت په ورځ شرمندګي او ندامت دی، مګر هغه چا ته نه دی چې په حقه واخلي او حق يې اداء کړي.

نو هغه څوک بايد يوې عهدې ته اوړې ورته کړي چې دغه امانت په سمه اداءکولای شي، له دې حديث څخه داهم معلومېږي چې مشر بايد يوه عهده هغه چاته وسپاري چې په هغه کې ددغې عهدې داداء کولو استعداد وګوري ديو سړي يواځې تقوا پرهېزګارئ اوښه سړي توب ته ونه ګوري ځکه رسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) ته خو دابو ذرتقوا او پرهېز ګاري معلومه وه، ولې يې هغه ته عهده ونه سپارله پو هېده چې ابوذر دغه عهده په سمه توګه نه شي تر سره کولی.

راز ساتل ستر امانت دی:

کله يو چاته دراز خبره وشي نو په کار داده چې هغه ځان سره وساتي دراز خبره داده کله چې تاته يو څوک له نورو خلکو جلا اوپټ ځاي کې يوه خبره وکړي په دې پوه شه چې دا د راز خبره ده، رسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) په دې اړه موږ ته داسې لارښوونه کوي:

((إِذَا حَدّثَ الرّجُلُ بِالْحَدِيث ثُمّ الْتَفَتَ فَهِيَ أَمَانَةٌ))(۴۲، ۹).

کله چې يو سړی بل سره خبرې کوي او بياهغه اخوا دېخوا وګوري نو دې دې په دې پوه شي چې دا دامانت خبره ده.

البته دهغو مجالسو راز ساتل په کار دي چې داسلامي احکامو سره په ټکر کې نه وي،رسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) په دې اړه موږ ته داسې لارښوونه کوي:

((الْمَجَالِسُ بِالْأَمَانَةِ إِلّا ثَلَاثَةَ مَجَالِسَ سَفْكُ دَمٍ حَرَامٍ أَوْ فَرْجٌ حَرَامٌ أَوْ اقْتِطَاعُ مَالٍ بِغَيْرِ حَقٍّ))(۴۲:۱۰)

(c) ketabton.com: The Digital Library

دټولو مجالسو رازونه امانت دي،مګردريو مجالسو رازونه امانت نه دي،١- هغه مجلس چې په کې دحراموو ينو تويلودسيسه جوړېږي،٢- يا پکې دزنا پروګرام برابريږي، ٣- او يا پکې پردي مال دلوټلوتوطيه مطرح کېږي.
دمېړه او ښځې ترمنځ خپل منځي روابط داسلام له نظره داحترام وړ دي،نو دمېړه او ښځې ترمنځ ازدواجي رازونه بايد له نورو خلکو پټ وساتل شي تر دې چې خپلو نږدې خپلوانو او دوستانو ته هم بيان نه شي، دغه عمل له يوي خوا بې حيايي ده او له بلې خوا ستر خيانت او جنايت دی،رسول الله (صَلّی اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) په دې اړه داسې لارښوونه کوي:((إِنّ أَعْظَمَ الْأَمَانَةِ عِنْدَ اللّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الرّجُلُ يُفْضِي إِلى امْرَأَتِهِ وَتُفْضِي إِلَيْهِ ثُمّ يَنْشُرُ سِرّهَا))(۴۲، ۱۱).
دقيامت په ورځ به په امانت کې (ترټولو سترخيانت)دا وي چې يو سړی خپلې مېرمنې ته نږدې شي، او ښځه خپل خاوندته او بيا دهغې راز خلکوته ښکاره کوي.

ترټولو لوی خيانت:

ترټولو لوی او ستر خيانت خو دادی چې يو څوک په چا ښه باور لري او هغه امين ګڼي او هغه ورته درواغ وايي، په دې اړه رسول الله (صَلّی اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) داسې فرمايي: ((کَبُرَتْ خِيَانَةً أَنْ تُحَدّثَ أَخَاکَ حَدِيثًا هُوَ لَکَ بِهِ مُصَدّقٌ وَأَنْتَ لَهُ بِهِ کَاذِبٌ))(۴۲ ، ۱۴۶)
لوی خيانت دادی چې ته خپل مسلمان ورور ته داسې خبره کوې چې هغه تا پکې رېښتونی ګڼي او ته ورته درواغ وايي

۴- پر وعدو وفا کول:

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر وعده وفا کول د ایمانو داروصفت دی،الله تعالی له مؤمنانو څخه غواړي چې په خپلو وعدو باندې وفا وکړي او فرمایلي دي : وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا (الإسراء۳۴)

د ژمنیګ پابنداوسئ ، دا یقیني ده چیګ د ژمنیګ په باب به تاسیګ پوشګتیګدوني یاست.

یعنې لکه چې مسلمان پرسوګند باندې پر وفا کولو مکلف دی دغسې په وعده باندې وفاکول هم له مسلمان مطلوب عمل دی
البته باید په یاد ولروچې پر هغه وعده او قسم باندې وفا کول په کار دي چې دخېر کاروي او داسلامي احکامو سره په ټکر کې نه وي رسول الله (صَلّى اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) په دې اړه موږ ته داسې لارښوونه کوي:
((مَنْ حَلَفَ بِيَمِينٍ فَرَأَى غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا فَلْيُكَفِّرْ عَنْ يَمِينِهِ وَلْيَفْعَلْ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ)).(۵۰، ۴۰۵).
چاچې پر یو شي سوګند یاد کړ وې لیدل چې یو بل کار له دې غوره دی نو د قسم کفاره دې ورکړي او هماغه کار دې وکړي چې غوره وي.
په بل مورد کې په دې اړه داسې فرمایي: وَاللّهِ لَأَنْ يَلِجَّ أَحَدُكُمْ بِيَمِينِهِ فِي أَهْلِهِ آثَمُ لَهُ عِنْدَ اللّهِ مِنْ أَنْ يُعْطِيَ كَفَّارَتَهُ الَّتِي افْتَرَضَ اللّهُ عَلَيْهِ)).صحيح البخاري،۲۰ج،۳۰۵ص.
دالله تعالی په ذات مې دې سوګند وي،که ستاسې یو تن دخپل ټبر په اړه پر یو قسم وفا وکړي (چې نه به ورځي)او بیا ورنشي ، ډېر ګنهکار دی نسبت هغه چا ته چې (دقسم دماتولو په وجه) (ښځې ته ورشي)فرض شوی کفاره اداء کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ذکر شوو احادیثو څخه په ډاګه څرکندېږي چې له نېکوا و غوره مواردو پرته هیڅ عهداو پیمان ملزم نه دی، البته که یو شخص په نېکو مواردو کې چا سره وعده وکړي باید چې وفا پرې وکړی،اوکه یې ونه کړي دالله تعالی په نزد ګنهګار ګڼل کېږي،دغسې شخص څخه اسلام خپله بېزاري اعلانوي او دمنافقانو په زمره کې حسابوي، رسول الله (صَلّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلّم) په دې هکله داسې فرمایي : " آيَةُ الْمُنَافِقِ ثَلَاثٌ إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَإِذَا اؤْتُمِنَ خَانَ "صحيح البخاري،١ج،٥٨ص.

دمنافق درې نښې دي،١- کله چې خبرې کوي نو درواغ وايي ،٢- کله چې وعده وکړي نوخلاف ورزي کوي ٣- اوکله چې امین وګڼل شي نو خیانت کوي

په لږ څه زیادت سره بل حدیث کې داسې راغلي دي:

" ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ فَهُوَ مُنَافِقٌ، وَإِنْ صَامَ وَصَلَّى، وَقَالَ إِنِّي مُسْلِمٌ: الَّذِي إِذَا اؤْتُمِنَ خَانَ، وَإِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ)) (٤٢،١٩٢).

درې کارونه چې په چا کې وي هغه منافق دی،که څه هم روژه نیسي، لمونځ کوي اوځان مسلمان ګڼي ، هغه څوک کله چې امین وګڼل شي نو خیانت کوي ، کله چې خبرې کوي نو درواغ وايي،چې کله چې وعده وکړي نوخلاف ورزي کوي.

رسول الله (صَلّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) دامر په صیغه موږ ته لارښوونه کوي:

((اضْمَنُوا لِي سِتًّا مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَضْمَنْ لَكُمُ الْجَنَّةَ اصْدُقُوا إِذَا حَدَّثْتُمْ وَأَوْفُوا إِذَا وَعَدْتُمْ وَأَدُّوا إِذَا اؤْتُمِنْتُمْ وَاحْفَظُوا فُرُوجَكُمْ وَغُضُّوا أَبْصَارَكُمْ وَكُفُّوا أَيْدِيَكُمْ)).(٥٢،٢٤١).

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته دخپل طرفه دشپږوکارونوضمانت وکړئ،زه درته دجنت ضمانت کوم،۱- کله چې خبرې کوئ رښتیا وواياست،۲-کله چې وعده کوئ وفا پرې وکړئ، ۳- امانت اداء کړئ،۴- دخپلو فرجونو حفاظت وکړئ،۵- خپل نظرونه له حراموشیانو بند کړئ۶- اونوروته له ضرر رسولو خپل لاسونه وساتئ

۵- تقوا:

د ډېرو اهمو ښو اخلاقو له جملې څخه تقوا ده، چې مهم مسایل یې په لاندې ډول ذکر کېږي:

د تقوی لغوي تعریف:

تقوی په لغت کې خپل نفس له داسې ضرر رسونکو شیانو څخه ژغورلو ته وایې چې ورڅخه وېره احساسوي چې په دې اساس تقوی وېره او وېره تقوی بلل کېږي (۸:۵۳۰).

د تقوی اصطلاحي تعریف:

امام راغب اصفهاني د تقوی اصطلاحي تعریف داسې ذکر کړی دی: (د خپل هوس د لمنځه وړلو په وسیله د الله تعالی له قهر څخه ځان ساتلو ته تقوا وایې.)(۹:۷۰).

د پورتني تعریف په اساس متقي هغه چا ته وایې، چې د الله تعالی له وېرې د هغه له اوامرو سرغړونه نه کوي (۱۲:۲۰۸).

د تقوی ارزښت:

په ګڼو قرآني آیتونو او نبوي احادیثو کې د هر مسلمان څخه په ټینګه غوښتنه شوې ده چې باید د تقوی په لباس پوښل شوی اودهر مسلمان لپاره ډېر اهم صفت بولي. مونږ دلته د ذکر شوو نصوصو څخه ځېنې د بېلګې په توګه په لاندې ډول ذکر کوو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱- الله تعالی فرمایلي دي: (...) (۱: د آل عمران سورت، آیت۱۰۲).

ژباړه: ای مومنانو ! د الله څخه په حقي ویرې سره وویرېږئ.

الله تعالی فرمایلي دي:(...) (۱: د النساء سورت، آیت۱۳۱).

بیشکه مونږ وصیت کړې ؤ هغوی خلکو ته چې ستاسو څخه وړاندي اسماني کتاب ورکړل شوی ؤ او تاسو ته هم وصیت کوو چې د الله تعالی څخه وویرېږئ.

۲- الله تعالی مهرباني کړېده:(...)(۱: د الاحزاب سورت، آیت۷۰).

ای مؤمنانو ! د الله څخه وویرېږي او سمه وینا کوئ.

۳- رسول الله صلی الله علیه وسلم د خپل اخرني حج (حجة الوداع) په خطبه کې مسلمانانو ته د خپلې خطبې په یوې برخې کې داسې وفرمایل: (اوصیکم بتقوی الله) (۴۷:۱۳).

زه تاسې ته د الله تعالی څخه د وېرېدلو وصیت کوم.

۴- کله چې نبي صلی الله علیه وسلم معاذ رضي الله عنه یمن ته لېږه دارنګه نصیحت یې ورته وکړ:(اتق الله حیثما کنت)(۴۷:۱۳).

د الله تعالی څخه په هر ځای او هر حالت کې وویرېږه.

د تقوا ګټې:

د تقوا په لامل مسلمانانو ته بې شمېره دنيوي او اخروي ګټې حاصلېږي چې ځينو ته يې په لاندې ډول ځغلنده نظر اچوو:

١- الله تعالی د متقيانو د رزق د پراخيدلو او د هغوی څخه د ستونزو د لری کولو ذمه واري کړې ده چې په دې اړه يې داسې ويلي دي:

(❑◆✌♦③ ♊♦☝✸❅🖃⇗ ✂♐♏✎⅄ ⑥⬧♑⬂➔⬜✍ ✎⅄🕮⬉⏀
❑◆③⬂❷◆♐⬀⬉🔔⬂❍⬅ ✌⧫♑ ⬆🙵⧫ ❑◆③⬂❷♦♊☯🔔 ⬆♑♊⇳
❍⬜⓿⬂❁⬅ •• ⑥♦◆☞⬂◆❍⬀▣➲ … ⬆🙵⧫) (١: د الطلاق سورت، آيت ٢-٣).

او څوک چې د الله تعالی څخه وډار شي نو له هرې ستونزې څخه به ورته د وتلو لاره برابره کړي او له داسې ځايه به ورته روزي ورکړي چې د ده په ګومان کې به نه وي.

٢- د تقوی په وسيله الله تعالی د مسلمان عملونه سموي او ګناهونه يې بخښي په دې هکله الله تعالی داسې فرمايلي دي: (③◆⏀✸🕯❑⑨🙵❑♐

✂♐⅄🔔♑⇦✖◆ ⬈◆✂✌◆☪⬉❑✂☎
✂♐✍✸☽➔❑✂☎ ✂♐✎⅄ ❑◆🔔➔❑◎⬀⬈❑☎
🔔◆⬀☪ ♓⬜⑨♑③⑨✡✂ ⬆♑⬀⬇ ③⬉⏀⇔▣♐⊠⇳
◎♑⬈▤⬈☠⬀ 🕮❑⬉⇳☺⬜⏀▣■▤⬈🖃⬀ ❑◆③◆⇔⬂▦♑❷⬀
◎♑⬈▤⬈☠⬀ ➊➔☼⬅❑🖃▤◆▤⬈☠⬀

(١: د الاحزاب سورت، آيت٧٠-٧١).

ای مؤمنانو ! تاسې د الله تعالی څخه وويرېږئ او سمه خبره کوئ. الله تعالی به ستاسې عملونه ښه کړي او ستاسې ګناهونه به معاف کړي.

٣- د تقوا خاوندانو سره الله تعالی مينه او محبت لري. په دې اړه الله تعالی فرمايلي دي:(☽♐♌❑ ✂♐✎⅄ ⑥⬈◆♑▣❹

✂♐◎♑⬂☺⬅☝✸☽⬀✓✖◆ ⬀⬏⬆). (١: د التوبه سورت، آيت ٤).

الله تعالی متقيان خوښوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴- په مسلمانانو کې تر ټولو عزتمند مسلمان هغه مسلمان ګڼل شوې، چې تر ټولو زيات د تقوى خاوند وي. په دې هکله قرآنکريم کې الله تعالى داسې هدايت کړى دى:(♌︎⧫︎♓︎ ... ✋︎⬆︎✈︎ ⬀⬉✡⑨⌂ ⬁ ... ♌︎♑︎♋︎) ⬀☠➚▤♍︎◙⬧︎♐︎⬂✍︎❑︎🕮︎ ★✏︎☺︎✂︎).(۱: د الحجرات سورت، آيت۱۳).

اى مسلمانانو په تاسې کې ډېر غوره د الله تعالى په وړاندې هغه څوک دي چې تر ټولو زياته تقوا لري.

۵- که د يوې ټولنې وګړو کې تقوا موجوده وه د ټولو دنيوي ښېګڼو څخه په بشپړه توګه برخمن ګرځي په دې هکله الله تعالى داسې فرمايي:(❑︎◆︎◙︎⧫︎❑︎⬀

🕮︎❑︎♌︎❑︎ 🕮︎❑︎♎︎⬀✍︎• ✂︎☺︎♍︎◙⬂♐︎➔❷⧫︎❽✂︎

➚◆︎✂︎☝︎⧫︎☪︎⬉❑︎✂︎☎︎ ❑︎◆︎✂︎☺︎✍︎❑︎♐︎❑︎⬀✂︎☎︎

♍︎⧫︎⌧︎⧫︎⬄☪︎◆︎☺︎ ⬉⧫︎◘︎■︎❸⬀ⅇ♂︎☠︎

✉︎◆︎❷⧫︎✍︎⌧︎⏲︎💣︎▭ ✌︎♓︎♋︎♊︎⌘ ✂︎☺︎◙♍︎○○☺︎⌂☺︎✏︎➚♋︎

❑︎◆︎✂︎☺︎✿☞︎❻⬀⧩⮰).(۱:دالاعراف سورت، آيت۹۶).

که چېرې د کليو اوسيدونکو ايمان راوړى واى او د تقوى خاوندان ګرځيدلي واى نو هرو مرو به مونږ دوى ته د اسمانونو او ځمکې د برکتونو دروازې پرانستي واى.

۶- په اسلامـي شريعت کې د تقوى د ډېر زيات اهميت له امله دى چې نبي عليه السلام سره له دې چې د متقيانو امام دى وقتاً فوقتاً د الله تعالى څخه د ځان لپاره د تقوى سوال کوي او فرمايي: (اللهم ات نفسي تقواها) (۳۱:۷۳).

اى الله تعالى ! ماته تقوى را په برخه کړې.

په بل حديث شريف کې نبي عليه السلام د تقوى سوال په دې الفاظو سره کوي.

(اللهم انى اسألک الهدى والتقى والعفاف والغنى) (۳۱:۷۳).

اى الله تعالى !ما ته هدايت، تقوى، پاک لمني او مړښت را په برخه کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۷- دا چې د تقوی موجودیت د هر مسلمان لپاره بې اندازې زیات ضرور دی رسول الله صلی الله علیه وسلم به صحابو کرامو ته د تقوی د حاصلولو امر کاوه د بېلګې په توګه ابوذر رضي الله عنه وايې، چې: نبي علیه السلام ما ته مهرباني وکړله: (اتق الله حیثما کنت) (۷۳:۳۱).

ژباړه: چېرته چې اوسې د الله تعالی څخه وویریږه.

همدارنګه یو صحابي نبي علیه السلام ته عرض وکړ، چې یا رسول الله زه سفر ته روان یم ما ته نصیحت وکړه، نبي علیه السلام ورته وفرمایل: (علیک بتقوی الله والتکبیر علی کل شرف)(۶۷:۱۳).

ژباړه: تقوی ځان باندې لازمې کړه او د سفر په لاره کې چې هر لوړ ځای باندې پورته کېږې الله اکبر وايه.

کله چې نبي علیه السلام عباده بن صامت رضي الله عنه د عشر او زکات ټولو لپاره لېږه نو داسې نصیحت یې ورته وکړ (یا آبا الولید اتق الله) (۵۲۳:۲۸).

ای ابو لیده ! د الله تعالی څخه وویریږه.

صحابو کرامو د تقوی ځېنې بېلګې:

د رسول الله صلی الله علیه وسلم صحابه کرام د تقوی په لباس پوښل شوي وو د هغوی ټول ژوند تقوا تقوا ؤ، چې د هغوی د تقوا ځېنې بېلګې په لاندې ډول ذکر کوو: (۷۴:۳۴).

عمر رضی الله عنه به د الله تعالی له وېرې به یو خس له ځمکې پورته کړاو ویل به یې کاشکې زه دا خس وای کاشکې زه پیدا شوی نه وای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه ورځ ابو عبيدة بن الجراح رضي الله عنه يو پسه ګوري او وايې چې کاشکې زه دا پسه واى، چې د الله تعالى حساب و کتاب راسره نه کېدلى.
ابو هريره رضى الله عنه د مرګ په مرض کې ژاړي صحابه کرام ورڅخه پوښتنه کوي ولى ژاړې؟ هغه په ځواب کې وايې:
(ابکي لقلة زادى و بعد سفرى).
ژباړه: ځکه ژاړم چې سفر مې اوږد او توښه مې لږه ده.

۲- حياء

د حياءتعريف:

حياء په لغت کې ژوند کولو ته ويل کېږي او په اصطلاح کې (د ملامتيا له وېرې ديو شي څخه ځان ساتلو او د نوموړي شي پرېښودلو ته حياء وايې (۱۷۳:۲۳)
پدې اساس که چېرې څوک يو کار پدې خاطر سرته نه رسوي چې الله تعالى ته ملامت نشي يا خلکو ته ملامت نشي حياء ګڼل کېږي.
حياء دهغو ښو اخلاقو له جملې څخه ده چې اسلام پرې مسلمانان مکلف کړي دي او دمسلمان له ځانګړتياؤ څخه حسابېږي ، خو متاسفانه نن سبا په ډېرو لږو مسلمانانو کې موندل کېږي دحياء ځانګړتيا داه چې انسانان د بي لارۍ څخه خوندي ساتي او دبدۍ لورې ته يې نه پرېږدي، په ځانګړې توګه حياء دښځو لپاره لويه سرمايه ده د ښځو وقار او عزت حياء کې ده ،حياء ښځه د بداخلاقه خلکو له مزاحمت څخه ژغوري کومه ښځه چې دحياء څخه بي برخي وي دښځينه حيوان په څېرځان دنارينه حيواناتو مخي ته ويني چې هرې خواته يې ځغلوي په اوسني وخت کې چې مسلمانان دکومو ستونزو سره لاس او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګريوان دي ډير يې په مسلمانانو کې دحياء له نشتوالي سرچينه اخلي(۲۳:۱۷۳).

دحياء او بې زړه توب ترمنځ توپير:

ځينې مسلمانان داسې دي چې د حياء او بې زړه توب ترمنځ توپير نشي کولي د بېلګې په توګه په يو چا کې شرعا نيمګړتيا ګوري او ددې قدرت لري چې هغه ورته متوجه کړي خو هغه خپلې نيمګړتيا ته نه متوجي کوي او وايې چې زما ورځخه حياء راځي داسې کول حياء نده بلکې بې زړه توب دی چې شرعا دبدو اخلاقو څخه ګڼل کېږي همدا وجه ده چې د نړۍ نامتو عالم ابوعمرو ابن صلاح وايي:((که حياء د خير مانع ګرځيدله هغه حياء نده بلکې کمزورتيا ده)) (۲۵:۲۲).

ګڼ شمېر نبوي حديثونه موجود دي چې مسلمانانو باندي دا لازمي ګرځوي چې بايد دحياء په لباس پوښل شوي وي چې ځينو ته يې په لاندې ډول اشاره کوو:

۱- قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ((لِكُلِّ دِينٍ خُلُقٌ وَخُلُقُ الْإِسْلَامِ الْحَيَاءُ.(۴۹، ۳۸۸).

رسول الله صلى الله عليه وسلم ويلي دي، هر دين ځانګړي اخلاق لري او د اسلام اخلاق حياء ده.

۲- عن عِمْرَانَ بْنَ حُصَيْنٍ قَالَ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ((الْحَيَاءُ لَا يَأْتِي إِلَّا بِخَيْرٍ.(۳۸، ۸۲).

له عمران بن حصين نه روايت دی، نبي صلى الله عليه وسلم فرمايي: حيا بې له نښېګڼو بله پايله نه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳- عَنْ أَنَسٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلّمَ ((مَا كَانَ الْفُحْشُ فِي شَيْءٍ إِلّا شَانَهُ وَمَا كَانَ الْحَيَاءُ فِي شَيْءٍ إِلّا زَانَهُ)).(۴۷،۲۴۲)

له انس نه روايت دی، چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمايلي دي، په هر څه کې چې بې باکې خبرې پيدا شي، هغه بدرنګه کوي او په هر څه کې چې حيا راشي، هغه ښايسته کوي.

۴- عن ابْنُ عُمَرَ ، أن النبي صلى الله عليه وسلم قال:((إِنّ الْحَيَاءَ وَالإِيمَانَ قُرِنَا جَمِيعًا ، فَإِذَا رُفِعَ أَحَدُهُمَا رُفِعَ الآخَرُ.))(۲۵،۲۱۷).

له ابن عمر نه روايت دی، چې نبي صلی الله عليه وسلم ويلي دي: حيا او ايمان دواړه سره تړلي او غبرګ دي، کله چې يو يې له منځه لاړ شي، بل يې هم له منځه ځي.

۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلّمَ ((الْحَيَاءُ مِنْ الْإِيمَانِ وَالْإِيمَانُ فِي الْجَنّةِ وَالْبَذَاءُ مِنْ الْجَفَاءِ وَالْجَفَاءُ فِي النّارِ)).(۱۳،۲۹۴).

له ابي هريره نه روايت دی، رسول الله صلی الله عليه وسلم ويلي دي: حيا د ايمان يوه برخه ده او ايمان په جنت کې دی، بد رد ويل له بې دينۍ نه سرچينه اخلي او بې ديني په اور کې ده.

۶- عَنْ ابْنِ عُمَرَأَنّ النّبِيّ صَلّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلّمَ قَالَ إِنّ اللّٰهَ عَزّ وَجَلّ إِذَا أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ عَبْدًا نَزَعَ مِنْهُ الْحَيَاءَ....))(۲۸،۲۵).

له ابن عمر نه روايت دی، رسول الله صلی الله عليه وسلم ويلي دي: کله چې الله(ج) وغواړي يو کس هلاک کړي، حيا په کې له منځه وړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمر رضي الله عنه فرمايلي دي (**من قل حياءه قل ورعه ومن قل ورعه مات قلبه**) (۱۲:۲۲).

د چا چې حياء لږه شي تقوي يې کميږي او د چا چې تقوي کمه شي زړه يې مري.

د عمر رضي الله عنه له پورتني قول څخه دا په ډاګه شوه چې د حياء د نشتوالي په لامل زړه مري کله چې د انسان زړه مړ شي بيا نو د حرامو او حلالو فرق نشي کولای، ښه او بد نه پېژني ښه ورته بد او بد ورته ښه ښکاري بالاخره انسان د انسانيت څخه وځي او د حيوانيت چوکاټ ته داخليږي پدي هکله د نړۍ نامتو عالم دکتور مصطفي سباعي په خپل کتاب (هکذا علمتني الحياة) کې داسې ليکلي دي: (کله چې دي زړه ګناه کول وغواړي نو الله تعالى ور ياد کړه که چېرې د الله تعالى ياد د ذکر شوي ګناه څخه منع نکړې بيا خلک ور ياد کړه که چېرې د خلکو ياد هم د ذکر شوي ګناه څخه منع نکړ ې بيا پدي پوه شه چې ته د انسانيت څخه وتلى او خر ګرځيدلى يې. ۱۵۲:۳۴).

د رسول الله عليه الصلاة والسلام او صحابو کرامو د حياء ځينې بېلګې:

د رسول الله عليه الصلاة والسلام او صحابو کرامو د حياء ځينې بېلګې په لاندې ډول ذکر کوو:

۱: ابو سعيد خدري رضي الله عنه ويلې دي (**کان الرسول عليه الصلاة والسلام اشد حياء من العذراء في خدرها**) (**متفق عليه**).

ژباړه: د رسول الله عليه الصلاة والسلام حياء تر هغې حياناکې پېغلې څخه هم ډيره زياته وه چې د خپل کور په پرده کې ناسته وي(خدر هغه ځانګړي ځای ته ويل کيږي چې پخوانيو عربانو کې به حياناکو پېغلو د خپل کور په يوه کناره برخې کې د ځان لپاره جوړوه او هلته به خلکو څخه خوندي پټه په ډېرې حياء سره کيناستله).

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲: سلمان فارسي رضي الله عنه ويلې دي: (لان اموت ثم احيى ثم اموت ثم احيى ثلاثاً احب من ان انظر الي عورة احد او ينظر احد الى عورتي)(۱۲: ۲۵۸).
که دري ځلې ژوندې او بيرته مړ شم دا مې ډير خوښ دی له دی څخه چې څوک زما عورت ته وګوري يا زه د چا عورت ته وګورم

۷- له بدو وېناؤد ژبې ساتنه:

مسلمان بايد خپله ژبه له بدو ، ناوړه او بې فايدې خبرو لکه فحش خبرې، چټيات ويل ،لغوخبرې، غيبت، نمامت، اوداسې نورو څخه وساتي ، ،امام نووي (رح)فرمايي: مسلمان بايد له زياتوخبرو ځان وساتي،مګر هغه خبرې چې مصلحت پکې وي ، که په خبرو کولو اونه کولو دواړو کې مصلحت وي ، نو ښه خبره داده چې له خبرو ځان وساتي، ځکه کله کله مباح خبرې دحرامو او مکروه حالت ته رسېږي، رسول الله (صَلّى اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) په دې اړه داسې لاښوونه کوي :((مَنْ كَثُرَ كَلامُهُ كَثُرَ سَقَطُهُ ، وَمَنْ كَثُرَ سَقَطُهُ كَثُرَتْ ذُنُوبُهُ ، وَمَنْ كَثُرَتْ ذُنُوبُهُ كَانَت النّارُ أَوْلَى بِهِ ، فَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللّهِ وَالْيَوْمِ الآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ)) المعجم الكبير للطبراني،۱۱ج،۲۳۵ص.

دچاچې خبرې زياتې شي غلطۍ يې ډېرې شي دچا چې غلطۍ زياتې شي ګناهونه يې ډېر شي دچاچې ګناهونه ډېر شي، اور دهغه لپاره ښه مناسب دی،څوک په الله تعالی او دقيامت په ورځ ايمان لري نو يا دې دخېر خبری کوي او يا دې چپ کېني.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په انسانانو باندی د الله تعالی له لويو نعمتونو څخه يوه هم ژبه ده چې ددی پوسيله يې انسانان د نورو مخلوقاتو څخه جلا کړيدي د ژبې په ذريعه انسانان د خپل فکر او احساس څرنګدونه کولی شي او دخپل زړه راز برسيره کوي، الله تعالی په قرآنکريم کې ددی ستر نعمت يادونه داسې کړې ده:

(❀◻◼■✡☙ ✂ ✂ ♋"*⬩♦○❁◔♊⌘ ⇨▧⇧ ⇖♦◘✵☺◻○⬅
✂♋⬩♏⧖♦⓿♦♋♌♦⇨❀⇧)(۱: د الرحمن سورت، آيت ۳-۴).

الله تعالی انسان پيدا کړ او هغه ته يې د خبرو کولو زده کړه ورکړله.

نو داچې ژبه الهی ستر نعمت دی بايد قدرداني يې وشي او د ناشکری څخه يې ځان وژغورل شي يعنی ژبه بايد په هغه طريقه وچلېږي چې اسلامي شريعت يې غوښتنه کوي.

هر مسلمان بايد خپله ژبه له دوستانو او دښمنانو سره ښه وچلوی چې په دی سره يې د دوستانو سره دوستي لا ټينګېږي او د دښمنانو شيطاني دسيسې بې اثره ګرځي په دی هکله الله تعالی موږ ته داسې لارښوونه کوي:(◻♦➔🔔✍
☎✂◻↗♏⬩◻→◑♦③ ❽♎⑩♋♦⌨♎➔♎♏♏
◻♌♐◑ 🗐 ⬅♊❁○⇳○◻🕮 "❻♎♎ ♐⇩☹⅄♏♋✂
⬆⬂♦❾ॐ♦③ ⌘♊◔⬩➲⬂⓿⊙⊕♏♋✂
⌘♊◔⬩➲⬂⓿⊙⊕♏♋✂ ◻♌♐◑ 🗐 ⬀☠⬊♒♦☪⬃❹♦✉
✂☒◻⬅⑨♦⇖ ⇨♊◔❁○⬩♦"*♎♏ ☙♍🔔☒✍
)(۱: د الاسراء سورت، آيت۵۳). ⇨♐▧⇧ ♋✡☪❹♐⌨⑩✌

زما بنده ګانو ته ووايه چې په ښه طريقې يو د بل سره خبری وکړئ څکه چې شيطان غواړي (د خبرو پوسيله) د دوی ترمنځ بی اتفاقي واچوي بيشکه چې شيطان د انسان ښکاره دښمن دی.

الله تعالی په قرآنکريم کې مسلمانانو ته امر کړې چې د کفارو سره مجادلو او مناقشو کې هم بايد د ښو خبرو څخه کار واخلئ ، لکه چې فرمايې: (◻♦⬩⬩
☎✂☑◻↗♏♎⑨◔◻♑⬆✌ ⬩✍⬃♎◻🕮

(c) ketabton.com: The Digital Library

[illegible]) (١: د العنکبوت سورت، آیت ۴۶).

تاسې د اهل کتابو سره په هغه طریقه خبرې او مجادله وکړئ چې ډېره ښه طریقه وي.

په دې اساس ویلی شو چې که ژبه ښه وچلېږي خلکو ته ګټه رسوي خو که په بده روانه شوه د لویو ضررونو سرچینه ګرځي.

دژبې دغوره استعمال په اړه درسول الله (صَلّى اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) هدایات په لاندې څو احادیثو کې په غور لولو :

١- نبی کریم صلی الله علیه و سلم داسې فرمایلي دي (إِنّ الصّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرّ وَإِنّ الْبِرّ يَهْدِي إِلَى الْجَنّة وَإِنّ الرّجُلَ لَيَصْدُقُ حَتّى يَكُونَ صِدّيقًا وَإِنّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ وَإِنّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النّارِ وَإِنّ الرّجُلَ لَيَكْذِبُ حَتّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللّهِ كَذّابًا) (۱۳:۱۸)

رښتیا او حقه خبره سړی نیکیو لوري ته بیایې او نیکي سړی جنت ته داخلوی کله چې سړی رښتیا خبری کوی نو د الله تعالی سره ددی سړی په هکله لیکل کیږي چې دا سړی رښتونې دی او درواغ سړی بدو کارونو ته بیایې او بد کارونه سړی دوزخ ته داخلوی کله چې یو سړی درواغ وایې د الله تعالی سره د نوموړی سړی په اړه لیکل کیږي چې دا سړی درواغجن دی.

یعنې د ژبی ښه او بد استعمال مستقیماً د انسانانو په عملونو اثر پرېباسي هغه په دی معنی چې که ښه استعماله شي خپل خاوند نېک عمله ګرځوي او که بده وچلېږي د خپل خاوند د بدعملۍ لامل ګرځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲- رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمایلی دي: (مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللّٰه وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِ جَارَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ) (۳۱:۸۰).

ځوک چې الله تعالی باندی او د اخرت په ورځ ایمان لري نو د خپل ګاونډي عزت د وکړي او د خپل مېلمه قدر دې وکړي او کله چې خبره کوي ښه خبره د وکړي که نه چپ دې کېني.

۳- قَالَ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ وَالْمُهَاجِرُ مَنْ هَجَرَ مَا نَهَى اللّٰهُ عَنْهُ))(۳۴، ۱۵).

رسول الله فرمایلي دي :((مسلمان هغه ځوک دی چې نور مسلمانان یې دژبې او لاس له ضرر څخه په امن وي، او مهاجر هغه دی چې له کوم شي نه الله تعالی منعه کړی وي له هغه نه منعه شي.

۴- قَالَ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ يَضْمَنْ لِي مَا بَيْنَ لَحْيَيْهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ أَضْمَنْ لَهُ الْجَنَّةَ.(۳۸، ۱۱۵)

رسول الله (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّم) فرمایلي دي :ځوک چې ماته دژبې او اندام مخصوصه (فرج) دښه استعمال ضمانت وکړي هغه ته زه د جنت ضامن یم.

مسلمان وړاندی له دې چې چا سره کومه خبره وکړي باید له ځان څخه پوښتنه وکړي چې ایا د غه وخت کې د دی خبری ضرورت شته او که نه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

که چېرې وروسته له فکر کولو څخه دی نتیجې ته ورسېده چې ددې خبرې کولو ضرورت دی نو خبره د په ښه طریقه وکړی خو که خبرې کولو ته اړتیا نه وه بیا چپه خوله ناسته لوی عبادت دی ځکه چې

عبد الله بن مسعود رضی الله عنه ویلی دي: (قسم په هغه الله تعالی چې له هغه پرته هېڅوک د عبادت وړتیا نلري چې د ژبی څخه زیات هېڅ شی د زیاتی مودې لپاره د زنداني کېدلو مستحق نه دی) (۲۳:۱۹).

همدا لامل دی چې ابو بکر رضی الله عنه به ځینی وخت خپلی مبارکې خولی کې کاڼي اچول تر څو په دې ترتیب ځان د بې ځایه خبرو څخه وژغوري. (۱۱۲:۱۲).

لقمان صاحب ویلی دي:

((الصمت حکمة وقلیل فاعله)) (۲۳:۱۸).

چپتیا حکمت دی خو ددی حکمت لرونکي خلک لږ دی.

سفیان الثوري ویلې دي:

(لان ارمي رجلاً بسهم احب الی من ان ارمیه بلسانی لان رمی اللسان لا یخطی و رمی السهم قد یخطئ) (۱۱۷:۱۲).

بیشکه که چېرې زه یو تن په غشی وولم دا زما ډېر خوښ دی ددی په نسبت چې په خبرو یې وولم دا ځکه چې ویشتل د خبرو نه خطأ کیږي خو ویشتل د غشو کله کله خطأ کیږي.

ربیع بن خیثم چې د نړۍ نامتو عابد ؤ د ورځې به یې چې څه ویل هغه به یې لیکل بیا به یې د شپې د خپلو لیکل شوو خبرو محاسبه د ځان سره کوله (۲۲:۳۴).

نو دژبی د ډېر زیات اهمیت له امله دی چې کله رسول الله صلی الله علیه و سلم معاذ رضی الله عنه یمن ته لېږه عرض یې وکړو چې ای د الله تعالی رسوله!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته نصيحت وکړه رسول الله صلی الله علیه و سلم ژبې ته اشاره وکړله چې خپله ژبه ښه استعمال کړه معاذ رضی الله عنه ته ژبی ښه چلول ساده کار معلوم شو بیا یې عرض وکړ چې ای د الله تعالی رسوله ! ماته نصیحت وکړه نو نبی صلی الله علیه و سلم ورته وفرمایل (قَالَ ثَکِلَتْکَ أُمُّکَ یَا مُعَاذُ وَهَلْ یُکِبُّ النَّاسَ عَلَى وُجُوهِهِمْ فِي النَّارِ إِلَّا حَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ) (۸۹:۱۴).

ای معاذه ! مور دی درباندې بوره شي (خوش طبیبی یې ورسره وکړله) خلک خو دژبو دبد استعمال له امله په دوزخ کې پړمخی دوزخ کې اچول کیږي

۷- تواضع:

دهغو صفاتو او اخلاقو له جملې څخه چې مسلمان یې باید ولري تواضع هم ده،ددې لپاره چې تواضع وپیژنو له فضایلو څخه یې ځان خبر کړو، په ګڼو یې پوه شولاندې موضوعات لولو:

د تواضع تعریف:

تواضع په لغت کې عاجزی، خاکساری او سادګی ته وایي(۹۰۵:۲۲).

او په اصطلاح کې علماؤ د تواضع تعریف داسې کړی دی:

خلکو سره سلوک کې نرمښت ، د ټنډې پراخوالي، د خپل ځان صفت نه کول او خپل ځان د نورو خلکو څخه غوره نه ګڼل تواضع بلل کیږي)(۱۳۷:۲۳).

په اسلامي شریعت کې د تواضع مقام:

په ګڼو قرآني ایتونو او نبوي احادیثو کې د هر مسلمان څخه په ټینګه د تواضع غوښتنه شوې ده او دغه غوښتنه په اسلامي شریعت کې د تواضع پر ارزښت

(c) ketabton.com: The Digital Library

مقام او منزلت دلالت کوي مونږ دلته ځينې داسې قرآني ايتونه او نبوي احاديث ذکر کوو چې مسلمانان په بيلابيلو طريقو تواضع کولو ته هڅوي.

۱- الله تعالیٰ ی قرآنکريم کې د لقمان صاحب نصيحت خپل زوی ته داسې بيانوي: (❒◆⬧ ✍➔🕐✽➔♓ⴰ❷⬀ ✿⬧⑨●②⇝ ⴰ☾❒✍⬧ ❑◆⬧⬧ ✍⬧☺⇕🕐⬂ ✗ⴰ❼ ✁✍✍⬦✍✁ ✓✍⬀❻☞✿✍✁ ☎ ✍⬦🕐❍⧫❷⧫✋ ❒ⴰ⬧⬧ ✁✍⬀ ⬧⬧ ❹⬧ⴰ⧫⬈⑥ ❒✍⬈✍ ✍⬧⧫☞⬂③➔✋ ⬧⬧❑⬉②⬧ ✍❻ ⬧⬧) (۱: د لقمان سورت، آيت ۱۸).

او خپل سر چاته مه ټيټوه په ځمکه کې په ناز او تکبر سره مه ګرځه بېشکه الله تعالی هر کبرجن او فخر کوونکی نه خوښوي

۲- الله تعالی په قرآنکريم کې رسول عليه السلام ته داسې حکم کوي: (❒◆✁✍⌘⬀⬧⬧⇕ ♉⬧☾◆■⬧⬧⬧⬧ ⬧⬧⬧☺♊⬧ ✁✍⬧⬧◆➔⬧⬧ ⬧♊⬧✋ ✁✍⬧⬧⬧☺◆⬅⬧⬧☾⬧✓⬧⬧ ⬧⬧⬧⬧⬧)(۱: د الشعراء سورت، آيت۲۱۵).

او ښکته کړه اوږی خپلې هغه چاته چې متابعت يې کړی ستا د مؤمنانو څخه.

په احاديثو کې رسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) خپل امتيان تواضع لوري ته تشويقوي او لامل يې دابيانوی چې تواضع ستاسې په منځ کې دمحبت وسيله ګرځي، برخلاف کبر او لويي ستاسې ترمنځ دبغض او کينو باعث ګرځي ځکه خو رسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) خپل امت دې خبرې ته متوجه کوي چې تواضع دالله تعالی امر دی، له دې حکم څخه خلاف ورزي دالله تعالی دقهر او غصې لامل ګرځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسول الله (ص(په دې هكله داسې فرمايي: (وَإِنّ اللّهَ أَوْحَى إِلَيّ أَنْ تَوَاضَعُوا حَتّى لَا يَفْخَرَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ وَلَا يَبْغِ أَحَدٌ عَلَى أَحَد)(۴۵، ۲۴).

ببشګه چې الله تعالى ماته وحى كړې ده چې تاسې تواضع وكړئ يو پر بل باندې ځان لوړ مه ګڼئ او مه يو پر بل تجاوز كوئ.

د تواضع ګټې:

۱- الله تعالى په تواضع سره انسان ته عزت وركوي:

رسول الله (صَلّى اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) فرمايلي دي (مَا تَوَاضَعَ أَحَدٌ لِلّهِ إِلّا رَفَعَهُ اللّهُ)(۲۲:۱۳).

هر چا چې د الله تعالى د رضا په منظور تواضع اختيار كړى الله تعالى عزتمن كړى دى.

۲- تواضع د انسانانو ترمنځ د محبوبيت سبب ګرځي:

رسول الله (صَلّى اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) فرمايلي دي :((إِنّ أَحَبّكُمْ إِلَيّ أَحَاسِنُكُمْ أَخْلاقًا، الْمُوَطّئُونَ أَكْنَافًا، الّذِينَ يَأْلَفُونَ وَيُؤْلَفُونَ.))(۲۱، ۸۰).

يقيناپه تاسې كې ماته تر ټولو محبوب په تاسې كې د ښو اخلاقو څښتنان دي،تواضع كوونكي وي،دوي خلكو سره محبت كوي،او خلك دوي محبت كوي.

۳- رسول الله (ص) تواضع كوونكي ته د كاميابۍ زيرى وركوي:

((طُوبَى لِمَنْ تَوَاضَعَ مِنْ غَيْرِ مَنْقَصَةٍ ، وَذَلّ فِي نَفْسِهِ مِنْ غَيْرِ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مَسْكَنَة.))(۵۹ ، ۴۶۳).

کاميابي دهٔ دهغو خلکو لپاره چې تواضع کوي خو نه د ذلت تر بريده ،او عاجزي کوي خو نه د حقارت تر بريده.

۴- تواضع جنت ته د تلو ذريعه ده:

رسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) فرمايلي دي: ((مَنْ مَاتَ وَهُوَ بَرِيءٌ مِنْ ثَلَاثٍ الْكِبْرِ وَالْغُلُولِ وَالدَّيْنِ دَخَلَ الْجَنَّةَ)).(۴۸ ، ۸۴).

چا ته چې په داسې حالت کې مرګ راشي چې له دريو (کبر،خيانت ، او پور)څخه پاک وي جنت ته به داخل شي.

د رسول الله صلی الله عليه وسلم د تواضع ځينې بېلګې:

د نبي صلی الله عليه وسلم د تواضع ځينې بېلګې په لاندې ډول دي:

۱- عائشه رضی الله عنها ويلې دي: (رسول الله صلی الله عليه وسلم خپلې شليدلې څپلۍ ته خپله پيوند اچوه، خپلې جامې يې په خپله ګنډلی، خپلې جامې يې په خپله مينځلې او خپله ميږه به يې لوشله)(۳:۴۵).

۲-ابو سعيد (رضی الله عنه) ويلې دي: (رسول الله صلی الله عليه وسلم به خپل کور کې خپلو څارويو ته واښه اچول، اوښان به يې تړل، ميږه به يې لوشله خپل خادم سره يې يوځاي خواړه خوړل، کله به يې چې خادم ستړی ؤ اوړه به يې کول، د بازار څخه به يې سودا اخستله هغه به يې لاس کې وه او يا به يې څادر پورې تړلی وه او کور ته به روان ؤ. که کبير يا صغير، تور يا سپين، ازاد يا غلام به ورسره مخامخ شو نو ړومبی به رسول الله صلی الله عليه وسلم ورته سلام اچولو)(۵۶:۲۵).

(c) ketabton.com: The Digital Library

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالک رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ أَنّهُ مَرّ عَلَى صِبْيَانٍ فَسَلّمَ عَلَيْهِمْ وَقَالَ كَانَ النّبِيُّ صَلّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلّمَ يَفْعَلُهُ)۱۹:۳۸).

انس بن مالک (رضي الله تعالى عنه) روايت كوي چې رسول الله (صلى الله عليه واله وسلم) به كله په كوچنيانو تېرېده نوپر هغوي به يې سلام كاوه.

عن أَنَسُ بْنُ مَالک قَالَ إِنْ كَانَتْ الْأَمَةُ مِنْ إِمَاءِ أَهْلِ الْمَدِينَةِ لَتَأْخُذُ بِيَدِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلّمَ فَتَنْطَلِقُ بِهِ حَيْثُ شَاءَتْ))(۳۸، ۱۲).

انس بن مالک (رضي الله تعالى عنه) روايت كوي چې كه يوې وينځې به په مدينه منوره كې رسول الله (صلى الله عليه واله وسلم) له لاسه ونيوه كوم ځاي ته به يې چې خوښه هلته به يې بيوه.

د صحابو كرامو د تواضع ځينې بېلګې:

د رسول الله صلى الله عليه وسلم د صحابو كرامو د تواضع ځينې بېلګې په لاندې ډول ذكر كوو:

۱- د مروان د خلافت په دوره كې ابوهريره رضى الله عنه د مدينې منورى والي و. يوه ورځ يې د مدينې منورې ښار كې لرګي په شا كړي ؤ خپل كور ته يې وړل، دا چې په دغى ښار كې د خلكو ډېر ازدحام وو او د تيريدلو لاره يې نه درلوده نو خلكو ته يې وويل: (اوسعوا للامير ليمر)(۱۴:۲۳۵).

ژباړه: خپل والي ته لاره پريږدئ چې تېر شي.

۲- علي (رضى الله عنه) د خپل خلافت دوره كې يوه ورځ په ښار كې د خپل كور لپاره غوښه واخستله او هغه يې په كځوړه كې واچوله او وړله يې، په دې حال كې يو تن ورته وړاندى شو او ورته يې وويل: چې اى اميرالمؤمنينه ! غوښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته راکړه چې زه يې درسره يوسم، هغه ورته وفرمايل:(ابوالعيال احق ان يحمل) (۱۴:۲۳۵).

ژباړه: د اولادونو پلار تر نورو خلکو ډېر وړ دی چې خپلو اولادونو ته خپل پيتی پخپله يوسي.

۹-صبر:

د صبر لغوي تعريف:

صبر په لغت کې بنديدو ته وايې(۲۲:۴۱۴).

د صبر اصطلاحي تعريف: علماو د صبر تعريف په بېلابېلو الفاظو کړی دی چې د ټولو معنی يوه ده مونږ دلته دصبر ځينې تعريفونه په لاندې ډول رانقلوو:

د ضوابط السلوک کتاب کې د صبر تعريف په دې الفاظو سره شوي دي

((خپل فکر، خپلې خبرې او خپل اندامونه د اسلامي شريعت له مخالفت کولو څخه بندول صبر بلل کېږي)) ۳۴:۵۴).

او د منهاج المسلم په کتاب کې د صبر تعريف داسې شويدی:

((د قرآن کريم او نبوي احاديثو په احکامو ولاړ پاتي کيدلو په لار کې خپل ځان د مرورتيا او ناکرارۍ څخه ساتلو او خپله ژبه د شکايت څخه منع کولو ته صبر وايې.))

د صبر کولو شرعي حکم:

په ګڼو قرآني ايتونو کې او نبوي احاديثو کې مسلمانان صبر کولو ته هڅول شويدي تنها په قرآنکريم کې تقريباً نوي ځايه په بيلا بيلو طريقو د مسلمانانو څخه صبر غوښتل شوی دی چې د ذکر شوو دلايلو پر اساس علماؤ په دی اتفاق کړی دی چې په هر مسلمان صبر کول فرض دي مونږ دلته د صبر د فرضيت ځينې قراني د لايل په لاندې ډول ذکر کوو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱- (❑◆✂❍♎⏰⬍❍♐✍❸⬅❑▦✂☎☎🗐 ❍♐ ♌❑✂❍♐✍❸⬅ ✍ ⬆ ✂❍♐⏲○⏲♐✍❸♐⇨▫❍ ✍ ✍♋♌♋) (۱: د الانفال سورت، آیت۴۶).

تاسي صبر وکړئ بیشکه الله جل جلاله صبر کوونکو سره دی.

۳:(❍♐✡✹☺⌂❍ ③⇖❑◆✖✹❼

✂❍♐⏲○⏲♐✍❸⬅❑♌◆ 🕮❑♉⇳❷◆♎➔☠
❍♐⇔◆❷⇗❸♐ ○♌○✹❍⊛▯ ✍♐✍✍) (۱: د الزمر سورت، آیت۱۰).

بیشکه چې صبر کوونکو ته بې حسابه اجر ورکول کیږي.

صبرکولو ته د انسانانو اړتیا:

دا چې اسلامي شریعت په هر مسلمان فرض کړي دی چې صبر کوونکي اوسي ګڼ علتونه لري چې ځینو ته یې په لاندې ډول ځغلنده اشاره کوو:

۱: دنیا د ابتلا او امتحان ځای دی، هر انسان په خپل ژوندکې ضرور غمجنوونکي حالت سره مخامخ کیږي چې په دغسې حالاتو کې دغه تن ته پرته د صبر کولو بله لاره نشته ځکه ټول کارونه د الله تعالی په اراده کې دی انسان نه شي کولی چې د الله تعالی ارادی ته تغیر ورکړي او کار په هغه طریقه سرته ورسوي چې زړه یې غواړي (۳۴:۵۵).

دې موضوع ته رسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَیْهِ وَسَلّم) داسې اشاره کوي:

: (عبدي انت ترید و انا ارید و لا یکون الا ما ارید فاذا رضیت عما ارید کفیتک ما ترید و ان لم ترض بما ارید اتعبتک فیما ترید و لایکون الا ما ارید)(۳۴:۵۵).

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما بنده ته هم د يوه كار سرته رسيدل غواړې او زه يې هم غواړم خو كار به حتماً په هغه طريقه سرته رسيږي چې زه يې غواړم كه چېرې ته راضي شوې د كار په هغه طريقه چې ما سرته ورسولو نو په ذكر شوي كاركې به ستاغوښتنه هم پوره كړم خو كه چېرې ته پرې راضي نه شوې نو تابه نوموړي كاركې ستړي ستومانه كړم او كار به په هغه بڼه سر ته رسېدلې وي چې ما غوښتې وي.

۲-د مسلمانانو دا عقيده ده چې د الله تعالى تولې پريكړې په عدالت ولاړ ې دي. انساني عقل نيمګړی دی آن تر دي چې په خپل خير او شر نه پوهيږي. يو كار په خپله ګټه ګڼي خو هغې كې به ورته شر وي او كله يو كار ورته شر ښكاري خو هغې كې به ورته ګټه وي نو كه چېرې په ژوند كې د غم او خفګان سره مخامخ كيږي بايد صبر وكړي ممكن په همدې تكليف او كړاو كې الله تعالى ورته خير ايښى وي (۱۴:۱۹۲).

۳- كله چې يو مسلمان باندي خفه كوونكې حالت راشي نو كه چېرې د صبر او استقامت څخه كار واخلي دا سړی به په خپل دنياوي ژوند كې ځكه بريالى وي چې بد حوادث ددی په تګ لارې كې لوی خنډ نه شي ،ولى كه چېرې دا سړی د بدو حوادثو په مقابل كې مقاومت ونه كړي او د صبر څخه كار وانه خلې ځكه به ناكام وي چې د ژوند كړاوونه به حتماً دا شخص خپل هدف ته د رسيدلو څخه منع كوي د لالهاندۍ او سرګردانۍ په سمندر كې به يې لاهو كړي وي.

د صبر ډولونه:

صبر عموما په درې ډوله دی

۱- دالله تعالى په اطاعت باندې صبر كول.

۲- له ګناهونو څخه صبر كول.

۳- پرمصيبتونواوكړاوونوصبر كول.

۱- د الله تعالى په اطاعت صبر كول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېرو شرعي نصوصو کې مسلمانانو باندي ټينګار شويدی چې د الله تعالى په اطاعت صبر وکړي الله تعالى فرمايي:

(... ⬀❸✐↜◙⬧➲⇳◷☊☋✄◆❑ ⬅■⇳⑨⬅⌨⇳⬉☊☋☊☋⬧▫ ◙↜⬂⬃⬅⬂⬃⬂♦⌛◷⑨⌂✍⬂⬃❍⬂⬃◴ ... ⬀⬃⬂⬃⬂⬃⬄)(۱: د مريم سورت، آيت ۲۵).

پس د الله تعالى عبادت وکړه او په عبادت کې د صبر څخه کار واخله.

د الله تعالى په عبادت باندي د صبر کولو له کبله څخه يوه ګټه داده چې ذکر شوي عبادت سره دمسلمان مينه او محبت زياتيږي نوموړي عبادت ورته اسانيږي او زيات لذت ورڅخه اخلي همدا وجه ده چې کله د عمررضي الله عنه څخه پوښتنه کيږي چې په عباداتو کې ستا کوم عبادت ډير خوښ دی؟ هغه ورته ځواب ورکوي چې (ضرب بالسيف و صوم بالصيف)(۳۴:۵۵).

په توره ګوزار او په اوړي کې روژه.

مطلب داچې داسې حالت مې خوښ دی چې توره مې په لاس او په جهاد کې پرکافرانو ګزارونه کوم اوبل مې داخوښيږي چې په اوړي کې روژه اوسم. دالله تعالى اوامر منل او په خپل ژوند کې دالله تعالى احکام پلي کول له انسان څخه زيات صبر غواړي چې دغه صبر په دوه ډوله دی

۱- بدني صبر:

دالله تعالى داوامرو پرځاي کول کله کله پر بدن مشقتونه او تکاليف راولي،ځکه ځينی عبادات لکه لمونځ ، روژه ،حج ،جهاد فی سبيل الله ،اوداسې نور پر بدن اداء کيږی اوله انسان څخه زيات صبر غواړي.

۲- نفساني صبر:

دطبيعيت او نفسي غوښتنو په وړاندې صبر کول دي، چې دصبر په دې ډول کې دانسان زيات شمېر خصلتونه شامليږي چې دغوره اخلاقو بېلګې ګڼل کيږي مثلا:

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱-که صبر دفرج او خېټې له غوښتنو څخه وي دې ته عفت ويل کېږي.
۲-که دجنګ په مېدان کې څوک صابره وي دې ته شجاعت ويل کېږي.
۳-که دغوسې زغملو په صورت کې صبر وي دې ته حلم ويل کېږي.
۴-که صبردتعصب نه دځان ساتنې په حالت کې وي دې ته سينه پراخي ويل کېږي.
۵-که د چا خبره پټه وساتله شي په دې برخه کې صبر وشي ، دې ته دراز ساتل ويل کېږي.
۶-که له فضولي او بې هدفه چارو اوخبرو څخه ځان وژغورل شي دې ته زهد ويل کېږي.
۷-که دژوند په چارو په خپله برخه صبر وشي دې ته قناعت ويل کېږي.
۸-که دخلکو په لاس کې مالونو اوشتمنيو څخه صبر وشي دې ته استغناء ويل کېږي.
۹-له غټو او وړو ګناهونو څخه که صبر وشي دې ته تقوا ويل کېږي.
۱۰-پر مصيبتونو صبر خو دصبر په نامه شهرت مېندلی دی.

نو له پورته ذکر شووټکو معلومه شوه چې دايمان زيات شمېر اخلاقي معيارونه اومواصفات دصبر په صفت کې داخل دي که څه هم دارتباط له مخې يې نومونه جلا جلا دي.(۲۹:۲۹۹-۲۹۶)

صبر ته دانسان اړتيا:

انسان دژوند په ټولو حالاتو کې صبر ته اړتيا لري،ځکه چې انسان په خپله زندګۍ کې له دوو حالاتو څخه خالي نه دی:

۱-هغه چارې چې دهغه دنفسي غوښتنو موافق دي،يعنې دانسان طبيعت يېغواړي،لکه:صحت،امنيت،مال،منصب اوچوکۍ،دکورنۍ ستروالی،دنيايي عزت، لذتونه اوخوندونه،او داسې نورهغه څه چې دانسان نفس يې غوښتنه کوي،په دغوټولو کې انسان صبر ته اړتيا لري،ترڅو ددغو

(c) ketabton.com: The Digital Library

شیانو په محبت کې ډوب نه شي، دالله او دالله تعالی دبنده ګانو حق په کې اداء کړي، ځکه چې د سهولتونو او شتمنۍ دموجودیت پرمهال له ګناهونو صبر ډېر سخت دی په نسبت سره دفقر او نېستۍ حالت ته ،مثلا ،یو وږې انسان په لوږه باندې د خوراک دنه موجودیت په صورت کې ښه صبر کولای شي، په نسبت سره هغه شخص ته چې کله یو خوندور طعام موجود شي او بیا ورڅخه صبر وکړي،.دعبدالرحمن بن عوف (رضي الله تعالی عنه) وینا ددې خبرې ښه وضاحت کوي:((ابْتُلِينَا مَعَ رَسُولِ اللّهِ صَلّى اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّمَ بِالضّرّاءِ فَصَبَرْنَا ثُمّ ابْتُلِينَا بِالسّرّاءِ بَعْدَهُ فَلَمْ نَصْبِرْ)).سنن الترمذي، ۹ټوک، ۴ص.

موږ درسول الله (صَلّى اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) په ژوند کې په ضررونو امتحان شو صبر مو وکړ، خو کله چې په پراختیا سره امتحان شولو نو صبر مو ونشو کړای.

۲- هغه حالات چې دانسان له نفسي غوښتنو مخالف دي پر هغې صبر کول چې دغه حالات په لاندې ډول دي:

الف:طاعات،انسان په دې کې صبر ته زیاته اړتیا لري،ځکه نفس طبیعتا له عبادت څخه تښتي،یا دتنبلۍ له کبله لکه لمونځ نه کول،یا دبخل له کبله وي لکه زکات نه ورکول،یادبخل،تبلۍ او بې زړه توب له امله وي لکه حج او جهاد نه کول.

نوانسان داطاعت په برخه کې په درې حالاتو کې صبر ته اړتیا لري:

۱- له عبادت نه مخکې،چې دنېت تصحیح ،اخلاص او له ریا څخه ځان ساتل دي.

۲- دعبادت پرمهال الله تعالی لوري ته توجه، زړه له دنیاوي فکرونو ،سوچونو څخه فارغول او په دې حالت باندې صبر کول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳- دعبادت نه له فراغت وروسته،دهغې نه ښكاره كول،دغه راز اونياز الله تعالى سره پټ ساتل ترڅو د ريا او ځان ښودنې په ذريعه باطل ونه ګرځول شي.

۲: له ګناه څخه په ځان ساتلو صبر كول:

ځيني ګناهونه داسې دي چې په ډېره اسانۍ ترسره كېږي خو عذاب او وعيد يې ډېر لوى دى لكه دژبې ګناهونه ،چې له غيبت ، درواغو ،نمامت ..اوداسې نورو څخه عبارت دي، له دې نه ځان ساتل غټ صبر غواړي،مثلا كه يو څوك يوه ښكاره ګناه كوي لكه دورېښمو لباس اغوستل دا به ډېره بده ګڼي خو ټوله ورځ به غيبت كوي دا به بده نه ګڼي نو په دغسې حالاتو كې دژبې ساتنه لوى صبر غواړي.

مسلمان بايد دهغو نفسياتي غوښتنو سره چې ګناه كولو ته يې هڅوي په كلكه مقابله وكړي،البته دا مقابله او صبر كول دانسان اندامونو په ذريعه صورت نيسي چې يا به:

۱- د سترګو په وسيله ترسره كيږي د بېلګې په توګه پرديو ښځو ته د كتلو په دې هكله نبى كريم صلى الله عليه وسلم داسې فرمايي: ((إِنَّ النَّظْرَةَ سَهْمٌ مِنْ سِهَامِ إِبْلِيسَ مَسْمُومٌ، مَنْ تَرَكَهَا مَخَافَتِي أَبْدَلْتُهُ إِيمَانًا يَجِدُ حَلاوَتَهُ فِي قَلْبِهِ)).(۱۷:۵۸).

پرديو ښځوته كتل د شيطان د غشو څخه په زهرو لړل شوى غشى دى چا چې د الله تعالى د رضا په خاطر پرديو ته كتل پرېښودل الله تعالى به ددې په بدل كې داسې نور ور په برخه كړي چې خوږوالى به يې په خپل زړه كې احساسوي.

۲- صبر د ژبې په وسيله ترسره كيږي هغه داسې چې سړى خپله ژبه په ناروا خبرو استعماله نه كړي لكه څنګه چې معاذرضي الله تعالى عنه د نبى عليه الصلاة و السلام څخه پوښتنه كوي چې ايا د قيامت په ورځ مونږ سره زمونږ د خبرو حساب او كتاب هم كيږي؟ نو نبي صلي الله عليه وسلم داسې ځواب وركړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

: «وَهَلْ يَكُبُّ النَّاسَ عَلَى مَنَاخِرِهِمْ فِي النَّارِ إِلَّا حَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ؟» (۵۹: ۲۸۳).

ژباړه: ایا په دوزخ کې پر مخې غورځیدونکي خلک د ژبو څخه د هلاک شوو خلکو څخه پرته نور څوک دي؟

۳- صبر د خوراک او څښاک پوسیله کیږي هغه په دې ترتیب چې مسلمان د حرام خوراک او څښاک څخه ډډه وکړي لکه رسول الله (صلي الله علیه وسلم) چې سعد بن بن ابي وقاص (رضي الله تعالی عنه) ته ددې خبرې په ځواب کې چې یا رسول الله (صَلّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) ما ته دعا وکړه چې زه مستجاب الدعوات جوړ شم وفرمایل :داسې مهرباني کړې ده: «يَا سَعْدُ أَطِبْ مَطْعَمَكَ تَكُنْ مُسْتَجَابَ الدَّعْوَةِ، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، إِنَّ الْعَبْدَ لَيَقْذِفُ اللُّقْمَةَ الْحَرَامَ فِي جَوْفِهِ مَا يُتَقَبَّلُ مِنْهُ عَمَلَ أَرْبَعِينَ يَوْمًا، وَأَيُّمَا عَبْدٍ نَبَتَ لَحْمُهُ مِنَ السُّحْتِ وَالرِّبَا فَالنَّارُ أَوْلَى بِهِ» (۵۹:۳۱۰).

یا سعده روزي دې پاکه کړه ،(حرام مه خوره) ته به مستجاب الدعوات شې(دعا به دې قبلیږي) پر هغه ذات سوګند چې د محمد ساه د هغه په لاس کې ده که څوک یوه مړۍ حرام خواړه وخوري څلویښت ورځو لپاره یې نېک اعمال نه قبلیږي،هر هغه بنده چې غوښه یې له حرامو اودسود له ګټې جوړه شي اور ددغسې غوښې لپاره ډېر مناسب دی.

ج- صبرکول په داسې مصیبتونو چې دانسان په واک کې نه وي لکه دنږدې خپلوانو اودوستانو مرګ، دمالونو هلاکېدل، دسترګو ړندېدل، رنځوري اوداسې نور د صبر له سترو اولوړو درجو څخه ګڼل کیږي، ځکه دغه صبر کلک یقین غواړي، همدې ډول کې هغه صبرهم شامل دی چې دخلکو لخوا په

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسېدونکو ضررونو صبر وشي چې په خولې سره وي يا عمل سره، پر دغو تکاليفو دصبر معنا داده چې انسان د ضرر په مقابل کې له غږ اخستنی صبر وکړي، دغه ډول صبر ته الله تعالی په قرانکريم کې اشاره کړې ده او دهغې اجر او بدله يې هم ذکر کړې ده:

لُتبلُونّ فِي أَمْوَالكُمْ وَأَنفُسكُمْ وَلَتَسْمَعُنّ منَ الّذينَ أُوتُواْ الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَمِنَ الّذِينَ أَشْرَكُواْ أَذًى كَثيرًا وَإِن تَصْبِرُواْ وَتَتّقُواْ فَإِنّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الأُمُورِ) العمران ١٨٦

ای مسلمانانو تاسې به دمال او سر دواړو په ازموينه کې واچول شئ او تاسې به له اهل کتابو او مشرکانو څخه ډېرې ځورونکې خبرې واورئ که تاسې په دې ټولو حالاتو کې دزغم او له الله تعالی دوېرې په چلن ثابت اوسئ نو دا دسترې حوصلې کار دی

۳- پر مصيبتونو باندې صبر کول:

ګڼ شمير شرعي دلايل مسلمان د مصيبت په وخت کې صبر کولو ته هڅوي چې د هغو له جملې څخه د قرآنکريم دا آيت دی (... ❒◆✂✍☺⇕◉↩☞❸⬃ ⬉◆✍■❼▤✌◆✍✏🕮❒☺✽✍📭◆⌨⍓ .... ⇗✍⇘⇍) (١: د لقمان سورت، آيت١٧).

ژباړه: کله چې مصيبت در رسيږي صبر پرې کوه.

درسول الله صلی الله عليه وسلم د صبر ځينې بيلګې:

رسول عليه الصلاة والسلام ته د اسلامي شريعت د احکامو د خپرولو په موده کې د کفارو له لوري ډېر تکليفونه رسيدلي دي چې ټول يې په بشپړ صبر سره زغملي دي مونږ دلته د رسول عليه الصلاة و السلام د صبر کولو ځينې پيښې د بيلګې په توګه ذکر کوو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حج په موسم کې به چې رسول الله صلی الله علیه و سلم حج ته راغلو خلکو ته د اسلام د منلو دعوت ورکولو نو ابولهب به ورپسې روان ؤ، خلکو ته به یې ویل: محمد بې اندازې زیات دروغجن دی ساحر دی او د خپل مور او پلار دین یې پریښی دی بیا به یې په تیږو دومره وویشتلو چې دمبارکو پښو څخه به یې وینې څڅیدلې(۱۳:۲۵).

د صحابو کرامو دصبرځېنې بیلګې:

د رسول الله صلی الله علیه و سلم صحابه کرام د اسلام د سپیڅلي دین په لاره کې د بې شمیره کړاوونو سره لاس په ګریوان شویدي چې د ټولو مشقتونو په مقابل کې یې د بشپړ صبر څخه کار اخیستې دې مونږ دلته د رسول الله صلی الله علیه و سلم د صحابو کرامو په استازیتوب د ام سلمة رضي الله تعالی عنها او د هغې د خاوند د صبرځېنې بېلګې په لاندې ډول ذکر کوو:

د ام سلمة رضي الله تعالی عنها نوم هنده او کنیه یې ام سلمة ده چې پلار یې د مخزوم قبیلې د مشرانو څخه ؤ البته په ټولو عربو کې د ګوتو په شمیر سخیانو په سر کې یې قرار درلود، تر دې اندازې چې عربود (زادالراکب) یعني ((د مسافرو توښه)) لقب ورکړای وو، په دې معنې چې کله به مسافر د هغه سیمې ته تلل نو د لارې توښې ته یې اړتیا نه درلوده او د سفر ټول ضروریات به هغه ورته ورکول. د ام سلمه رضي الله تعالی عنها میړه عبدالله بن عبدالاسد د اولنیو لسو تنو له جملې څخه و چې رسول الله صلی الله علیه و سلم باندې یې ایمان راوړی ؤ ښځه او خاوند دواړه د اسلام قبلولو له لمړنیو ورځو څخه د کافرانو د ځورولو هدف وګرځیدل رنګارنګ تکلیفونه یې ولیدل کله چې رسول الله صلی الله علیه و سلم صحابه کرامو ته حبشې ته د هجرت کولو اجازه ورکړه نو ام سلمه او خاوند یې هم په مکه مکرمه کې خپل قیمتي کور، مالونه او نور شته پریښودل او حبشې ته یې هجرت وکړ کله چې حبشې ته خبر ورسید چې په مکه مکرمه کې د مسلمانانو د شمیر د زیاتیدلو له امله مسلمانانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

باندي دكافرانو ظلمونه پای ته رسيدلې دي ځينې صحابه كرام مكې ته ستانه شول چې په دوي كې ام سلمه او خاوند يې هم وو ، خو كله چې مكې ته راغلل ورته معلومه شوه چې په مكه كې دپخوا په څېر مسلمانان د كافرانو له خوا ځورول كيږي چې په دي ترتيب ام سلمه او خاوند يې يو ځل بيا د كافرانو د تكليف وركولو هدف وګرځېدل له اوږدي مودې څخه وروسته كله چې نبي صلى الله عليه و سلم صحابه كرامو ته اجازه وكړله چې مدينې ته هجرت وكړي نو ام سلمة او خاوند يې هم د هغو اولنيو كسانو له جملي څخه ول چې مدينې منورې ته يې د هجرت كولو اراده وكړله،ام سلمه وايي چې كله مونږ مدينې په طرف حركت وكړ نو زه په اوښ سپره وم او زما په غيږ كې زما ماشوم سلمه هم ؤ خاوند مې د اوښ جلب نيولې روان ؤ له مكې څخه لاوتلي نه وو چې زما د قبيلې يعني د مخزوم خلكو زما مېړه د هجرت كولو څخه منع كړ او ورته يې ويل: كه ته مدينې ته ځې ستا ښځه ام سلمه زمونږ د قبيلې ښځه ده دا راڅخه نه شې وړلی چې په دی ترتيب زما د قبيلې خلكو د خپل مېړه څخه په زوره د خپل ماشوم سره راستنه كړلم كله چې زما د ميړه د قبيلې خلكو دا حال وليد زما د قبيلې خلكو ته يې وويل: چې كه ښځه ستا د قبيلې دی ماشوم زمونږ د قبيلې ده ماشوم راڅخه نه شې وړلې ! چې په دي ترتيب زما د ماشوم په سر د دواړو قبيلو تر منځ سوك او څپېړه پيل شوه چې په دي كش و ګير كې زما د ماشوم لاس مات شو ، بالاخره ميړه مې يوازي مدينې ته روان شو زه خپلې قبيلې يوړم او ماشوم مې د مېړه د قبيلې خلكو له ځان سره بوتلو ، تقريباً يو كال نه د مېړه او نه د ماشوم له حاله خبريدم هره ورځ به سهار همدې ځاي ته راتلم، او نومړي صحنه به مې تر سترګو كيدله او ټوله ورځ به مې ژړل او كله چې به شپه شوه نو بيرته به خپلې قبيلې ته راستنه شوم.

يوه ورځ زما د تره زوي زما په حال زړه وسوځيده زما د قبيلې خلكو ته يې وويل چې تر كومه به دغه مسكينه په دغسې خراب حالت كې وي دي ته اجازه وركړئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې مدينې ته د خپل خاوند خواته لاړه شي بالاخره زما قبيلې ماته اجازه راکړه چې مدينې ته لاړه شم خو داکار مې ځکه نه شو کولاې چې د خپل ماشوم له حاله تراوسه خبره نه وم زما د قبيلې ځينو خلکو ډيرې هلې ځلې وکړلې چې د ماشوم په اړه زماد خفگان له امله زما د ميړه د قبيلې خلکو ته قناعت ورکړي چې هغوی زما ماشوم بيرته راکړي بالاخره هغوي زما په حالت زړه وسوځيده او ماشوم يې بيرته ماته وسپارلو زه له دي ويرې چې د مسلمانانو او کافرانو تر منځ بيا څه پيښ نه شي چې ددې په نتيجه کې به مدينې ته زما د هجرت مخه ونيول شي يا به ماته په مکه کې نور هم تکليفونه راکړل شي نو دا تصميم مې ونيولو چې مدينې ته زر تر زره بايد هجرت وکړم اود داسې تن د موندلو په فکر کې شوم چې مدينې ته ورسره هجرت وکړم خو هيڅوک مې پيدا نه کړای شو بالاخره مي خپله اوښه تياره کړه، په اوښه سپره شوم ماشوم مې غيږ کې ونيو او د الله تعالی په هيله د مدينې په طرف روانه شوم د تنعيم سيمې(د مکې څخه پنځه ميله لري واقع ده) ته چې ورسيدم عثمان بن طلحه (د کعبې شريفي خادم و چې د کعبې د خونې کنجې گانې هم ورسره وې) و ليدلم زما څخه يې پوښتنه وکړله چې د (زاد الراکب) لورې چېرته ځې؟ ما ورته وويل: چې مدينې ته ځم ځما څخه يې پوښتنه وکړه چې د لارې ملگری لرې او که نه؟ ما ورته په ځواب کې وويل: چې الله تعالی مې ملگری دی.

هغه وويل: چې قسم په الله تعالی چې حتماً به دي مدينې منورې ته رسوم. زما سره يې حرکت وکړ، قسم په الله چې په عربو کې داسې شريف او عزتمند سړی مانه ؤ ليدلی، کله به چې ددمې وخت راغې زما اوښه به يې گونډه کړله خپله به لرې لاړه، کله به چې د اوښ څخه ښکته شوم او د يوې ونې سيورې ته به کښيناستم هغه به اوښ ته راغی، د اوښ څخه به يې بار ښکته کړ اوښه به يې وتړله بيا به يې زما څخه ډير لرې دبلې ونې لاندې دمه کوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو ورځې او شپې په همدې طريقې تېرې شوی تر څو چې مدينې ته نژدی شووکله چې د مدينې منورې د قباء کلی له لرې څخه ښکاره شو ماته يې وويل چې ستا خاوند په هغه کلي کې دی هلته ورشه او خپله بيرته مکې مکرمې ته ستون شو کلي ته د رسيدلو سره سم د ام سلمه رضی الله عنها د خاوند ټول غمونه ختم شول رسول الله صلی الله عليه و سلم او صحابه کرام د هغه په راتګ ډير خوښ شول شپې او ورځې تيريدلې تر څو چې د احد غزوه واقع شوه د احد په غزوه کې د ام سلمه رضی الله عنها خاوند ټپي شو او وروسته له څه وخت څخه وفات شو په مدينه منوره کې ټول مسلمانان د ام سلمه رضی الله عنها د خاوندپه وفات ډير زيات خفه شول ځکه چې د ام سلمه رضی الله عنها د صغيرو ماشومانو پرته د ام سلمه رضی الله عنه او د هغه د خاوند هيڅ اقارب په مدينه منوره کې نه اوسيدل په همدې لامل مسلمانانو ام سلمه رضی الله عنها ته د (ايم العرب)يعنې د عربو د کونډې لقب ورکړ.

وروسته له څه وخت رسول الله صلی الله عليه و سلم ورسره نکاح کولولپاره مرکه وليږله هغې عرض وکړ چې زه درې ستونزې لرم، ددې ستونزو په وجه ستا د نکاح وړ نه يم:

لمړی: زه ډېره غيرتي ښځه يم، داسې نه چې ستا په مخ کې زما څخه بې ادبي وشي بالاخره په دنيا او اخرت کې د الله تعالی په غضب اخته شم.

دوهم: زه زړه شوې يم د واده وخت مې تير شوې دی.

دريم:ماته زما د کوچنيو بچيانو سرپرستي را په غاړه ده.

رسول الله صلی الله عليه و سلم ورته مهرباني وکړه چې: د غيرت په هکله د الله تعالی څخه سوال کوم چې په غير مناسبو وختونو کې دا صفت در نه لرې کړي، دوهم دا چې ته زړه شوې يې زه هم زوړ شوی يم.

دريم: ستا کوچني بچيان زما دي زه يې سرپرستي کوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هماغه وو چې ام سلمه رضی الله عنه د رسول الله صلی الله علیه و سلم سره د نکاح کولو بلنه قبوله کړه او د نبي کریم صلی الله علیه و سلم کړه شوه چې په دي ترتیب د اسلام په لاره کې د صبر کولو له برکته ام سلمه تنها د سلمه مور نه بلکې د ټولې نړۍ د مسلمانانو مور وګرځیدله (۵۸۸:۲-۵۸۹).

۱۰- عفوه او بخښنه:

په انساني ټولنو کې داسې حتما پېښېږي چې یوڅوک په ناحقه چاته ضرر ورسوي او تېر ی پرې وکړي که ځینو تېري کوونکو سره ځینو وختونو کې سخت انتقامي چلن وشي د دواړو لپاره ډېر ناوړه عواقب منځته راوړي خو که د هغه د تېري په مقابل کې دهغه سره د نرم سلوک او د عفوي او بخښني څخه کار واخستل شي د دواړو لپاره ډېر ګټور نتایج تشکېلوی په ځانګړې توګه د تیري کوونکې شخص د اصلاح کېدلو لامل ګرځي او په راتلونکې کې بیا دغسې تیري او تجاوز ته زړه نه ښه کوي همدا لامل دي چې اسلامي شریعت مسلمانان په دغسې حالت کې عفوي او بخښني ته هڅوي، تر څو له دي لارې په انساني ټولنو کې د ډیرو ګډوډیو د پیښیدلو مخه ونیول شي په قرآنکریم کې الله تعالی د جنتیانو د خویونو څخه یو هم عفوه او بخښنه بولي او فرمايي:(...❑◆✁✎✍❄⧗☒🕔➔✎☺✎✓✗♦
✁✍✎❄⧗✍➔⊡✍▫✎✓✗♦ ☒↑⧗⓿♦⬄⧗❄✎✍✁
⬉♦Ⅱ⬈ ✁✍✎❄✡❑✍❑⬊ ...⬋⬌⬍⬎⬏) (۱: د آل عمران سورت، آیت۱۳۳).

د جنتیانو له خویونو څخه یو دادي چې خپل قهر زغمي او خلکو ته دهغوي د تیري ځواب په ضرر رسولو سره نه ورکوي بلکه عفوه او بخښنه ورته کوي د قرآنکریم په بل ایت کې الله تعالی مسلمانان په دي الفاظو سره عفوي او بخښني ته هڅوي:(❑◆•• ✍■○⬄✌♦❑⬏❽
✁✍⊟⧗♦❑○✺✡❑❑➔ ❑◆••
✁✍✎❄○○⑩⋙✎◎⊡❑➔ ✁✍⑩⬃▫•➚⇳

(c) ketabton.com: The Digital Library

[illegible])(۱: د حم سجده سورت، آیت۳۴-۳۵).

نیکي او بدي سره برابره نده بدي په نیکي سره له منځه یوسه، په داسې کولو سره به هغه کس چې ستا سره دښمن دی په خوږ دوست بدل شي داسې چلن هغه څوک کولای شي چې په دنیا او اخرت کې د لوی برخي څښتن وي

د عفوي او بخښني په اړه نبوي احادیث:

ګڼ شمیر نبوي احادیث مسلمانان عفوې او بخښنې ته هڅوي چې ځینې یې د بیلګې په توګه په لاندې ډول ذکر کوو:

۱۔ رسول الله صلی الله علیه وسلم مهرباني کړې ده: ((مَنْ كَظَمَ غَيْظًا وَهُوَ يَسْتَطِيعُ أَنْ يُنَفِّذَهُ دَعَاهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رُءُوسِ الْخَلَائِقِ حَتَّى يُخَيِّرَهُ فِي أَيِّ الْحُورِ شَاءَ)) (۳۱۱:۷).

څوک چې داسې حال کې خپل قهر ا و غصه وزغمي او بخښنه وکړي چې خپل قهر عملي او تطبیق کولي شي د قیامت په ورځ به الله تعالی د خلکو په مخ کې دغه سړی ته دا اختیار ورکړي چې هره حوره د خوښیږي د ځان لپاره یې واخله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲ـ جبریل علیه السلام یوه ورځ رسول الله (علیه الصلاة والسلام) ته راغی او داسې مهرباني یې ورته وکړله:((صِلْ مَنْ قَطَعَکَ وَأَعْطِ مَنْ حَرَمَکَ وَاعْفُ عَمَّنْ ظَلَمَکَ))(**۵۵**، ۲۰۲).

(الله تعالی تاته امر کړي)چې څوک تاسره خپلوی قطع کوي ته ورسره خپلوی پاله،څوک چې تا باندي مصرف نه کوي تهورباندي مصرف کوه او څوک چې درباندي ظلم کوي ته ورته عفوه کوه.

د رسول الله صلی الله علیه وسلم او صحابو کرامو د عفوې ځینې بېلګې

د رسول الله صلی الله علیه وسلم او صحابو کرامو د عفوي ځینې بېلګې په لاندې ډول ذکر کوو:

۱ـ عایشه رضي الله تعالی عنها فرمایې: **مَا خُيِّرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَيْنَ أَمْرَيْنِ إِلَّا اخْتَارَ أَيْسَرَهُمَا مَا لَمْ يَأْثَمْ فَإِذَا كَانَ الْإِثْمُ كَانَ أَبْعَدَهُمَا مِنْهُ وَاللَّهِ مَا انْتَقَمَ لِنَفْسِهِ فِي شَيْءٍ يُؤْتَى إِلَيْهِ قَطُّ حَتَّى تُنْتَهَكَ حُرُمَاتُ اللَّهِ فَيَنْتَقِمُ لِلَّهِ**۳۱:۴۷)

رسول الله (صلی الله علیه واله وسلم) ته به چې کله هم ددوو شیانو ترمنځ اختیار ورکړل شو هغه به اسان ترې خوښاوه خو چې دګنا کار به نه ؤ ،که دګنا کار به ؤ نو رسول الله (صلی الله علیه واله وسلم) به ترټولو ترې لرې ؤ ، په الله تعالی سوګند چې رسول الله (صلی الله علیه واله وسلم) دخپل ځان لپاره له چا څخه انتقام نه اخېسته ، خو که دحرام شو وشیانو بې احترامي به کېده نو دالله (ج) لپاره به یې انتقام اخېسته.

۲ـ د احد په غزوه کې چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم غاښ شهید شو نو صحابه کرام پرې ډېر زیات خفه شول ځینو صحابه کرامو رسول الله صلی الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

عليه وسلم ته عرض وکړ چې دغه خلکو ته چې په تا باندي يې حمله کړي او ته يې دې حالت ته راوستې يې خبرې وکړه لاکن نبي عليه السلام دوی ته ځواب ورکړ (إِنِّي لَمْ أُبْعَثْ لَعَّانًا وَإِنَّمَا بُعِثْتُ داعيا ورَحْمَةً اللهم اهد قومي فانهم لا يعلمون)(۳۱:۴۷).

ژباړه: زه ددی په خاطر نه يم لېږل شوی چې خلکو ته خېرې وکړم زه ددی لپاره مبعوث شوي يم چې خلک د الله تعالی دين ته راوبلم او د خلکو لپاره رحمت واوسم اي الله تعالی دې زما قوم ته هدايت وکړي دوي نه پوهيږي.

۳. انس رضي الله تعالی عنه وايي: زه د رسول الله صلی الله عليه وسلم سره په لاره روان وم چې ناڅاپه يو اعرابي (د غرو او دښتو اوسيدونکې) مخي ته راغی، د نبي عليه السلام په اوږو باندي نجراني څادر پروت ؤ چې پيڅکې يې ډبلي اوبدلي شوي وي، اعرابي رسول الله صلی الله عليه وسلم له څادره ونيوه او دومره يې په زوره کش کړ چې د رسول الله صلی الله عليه وسلم مبارکه غاړه په څادر و ګريدله بيا يې وويل: اي محمده! د خداي دهغه مال څخه ماته راکړه چې تاسره موجود دی رسول الله صلی الله عليه وسلم ورته وکتل او ويې خندل بيا يې امر وکړ چې مال ورکړی (۱۱:۲۳).

۴. په يو مجلس کې رسول الله صلی الله عليه وسلم او ابو بکر رضي الله عنه تشريف درلود چې ناڅاپه يو تن راغی او ابوبکر ته يې سپکې او سپورې ويل پيل کړل ابو بکر رضي الله عنه چپ ناست ؤ او ځواب يې نه ورکولو نبي عليه السلام په تعجب سره تبسم وکړ کله چې د سړی سپکې سپورې له اندازې زياتي شوي ابوبکر رضي الله عنه د سړی د ځينو سپکو سپورو د ځواب په ورکولو باندي پيل وکړ په دې وخت کې نبي عليه السلام په قهر شو او له مجلس څخه لاړ ابو بکر رضي الله عنه ورغې او د مجلس د پاڅيدلو د علت پوښتنه يې ور څخه وکړله، نبي عليه السلام و فرمايل: کله چې سړی تا ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپکې سپورې کولې او ته چپ ناست وې دلته يوه ملکه موجوده وه چې ستا څخه يې دفاع کوله او د سپکو سپورو ځواب به يې ورکوه خو کله چې تا هغه سړی ته سپکې سپورې شروع کړي هغه ملکه لاړه او د هغه په ځای شيطان مجلس ته راغی(۴۵:۳).

۵. يو ځل عبدالله بن مسعود بازار ته د کور د سودا د اخستلو لپاره لاړو کله چې سودا يې له دوکان څخه واخستله غوښتل يې چې د سودا پيسې دوکاندار ته ورکړي ګوري چې پيسې ورڅخه چا غلا کړې دي په دوکان کې ناستو خلکو چې دا حالت وليده غله ته يې په خيرو کولو پېل وکړ خو ابن مسعود غله ته په دي الفاظو دعاء پېل کړه: (اللهم ان كان حمله علي اخذها حاجة فبارک له فيها وان کان حمله علي اخذها جرأةً علي الذنب فاجعله آخر ذنوبه)(۸۴:۳۴).

ژباړه : اي الله تعالی که چېرې دي غله ددي په خاطر غلا کړي وي چې زما مال ته يې اړتيا درلودله ته زما په غلا شوي مال کې ورته برکت واچوه چې د غله اړتيا پوره کړي خو که چېرې غله زما مال ته اړتيا نه درلودله او ګناه کول يې عادت وي ته دا زما مال غلا کول ورته اخري ګناه وګرځوی او په راتلونکې کې يې د ګناه څخه وساتې

۶. عايشي رضی الله عنها مهرباني کړې ده:(يوه ډله يهودان رسول الله ته راغلل د (السلام عليكم) له عوضه يې رسول الله صلی الله عليه وسلم ته وويل: (السام عليكم) ژباړه: هلاک شئ

عايشي رضی الله عنها وايې ما ذکر شوي ډلې ته وويل چې (وعليكم السام واللعنة) يعني تاسې هلاک شئ او په تاسو دي لعنت وي په دي وخت کې نبي عليه السلام داسې مهرباني وکړله:(يَا عَائِشَةُ إِنّ اللّهَ يُحِبُّ الرِّفْقَ فِي

(c) ketabton.com: The Digital Library

الْأَمْرِ كُلِّه فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّه أَوَلَمْ تَسْمَعْ مَا قَالُوا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ قُلْتُ وَعَلَيْكُمْ) (۱۱:۲۱۴).

ژباړه : اي عايشي حوصله کوه يقينا الله تعالى په ټولو کارونو کې نرمي خوښوي، ما ورته وويل چې ايا تا دهغوي خبره وانه وريده وې فرمايل، ،هو ما ځواب ورکړ ، چې وعليکم(پرتاسي دې هم وي)

۷.يو ځل عبد الله بن عباس رضي الله عنه ته يو چا کنځلې و کړلې کله چې کنځل کوونکې له کنځل کولو چپ شولو نو عبدالله بن عباس خپل نوکر ته وويل: چې د دغې کنځل کوونکې ځخه پوښتنه وکړه چې:که مرستي کولو ته اړتيا لري چې اړتيا يې پوره کړو کله چې سړى د عبدالله بن عباس هغه سره دا چلن وليده په خپلو کړو ډير زيات پيښيمانه شو (۲۲:۲۰).

۱۱- سخاوت:

اسلامي شريعت د سخاوت په ستنو ولاړ دى چې د سخاوت نشتوالى او د بخل موجوديت يې لړزوي همدا وجه ده چې مسلمانانو ته په ټينګه توصيه کوي چې د تل لپاره سخاوت ځخه کار واخلئ او د بخل هلاک کوونکې مرض ځخه ځان وساتي (۲۴:۲۲۱).

دقراني ايتونو او نبوى احاديثو پ رڼا کې د سخا ارزښت:

ګڼ قرآني آيتونه او نبوي احاديث مسلمانان سخاوت ته هڅوي چې ځينې يې د بيلګې په توګه په لاندې ډول ذکر کوو.

۱- الله تعالى فرمايي: (✁♏❑➔☽♑▦✡⇖③ ✁◦⇦♑♎⅄✎♋♋✁

⚐←♑♦⚇◆❑⬂✍❐🕮 ⛮✍⬂⑩⅄♋♋♋⊗✉

❐◆✁♋♋⊠♑☐☪⚇♋✁ ✁❖❷✎♓

⬀☠➔♎⇖❷⇳♉❐🕮 ⬄⚐←♑■🖬⬧▫ ☪❐◆⑩♑✡•☒⧫⇖◆❐

⬇❼⬀❐⊠⌘ ••◆❐ ⬀☠⊗♑⊗■✉◆❻ ⊠⑨✡♑⇖

(c) ketabton.com: The Digital Library

[illegible]) (۱: د البقرې سورت، آيت۲۷۴).

ژباړه : کوم خلک چې شپه او ورځ پټه او ښکاره د الله تعالی لاره کې خپل مالونه مصرفوي د الله تعالی سره د هغوی اجر دې، هغوی باندې به نه ويره وي او نه به خفه کيږي.

۲- بل ځاي کې داسې فرمايي: ([illegible]

[illegible] ...

[illegible]) (۱: د محمد سورت، ايت۳۸).

ژباړه خبر اوسئ ای خلکو ! چې تاسې ته ددی په خاطر بلنه درکول کيږي چې د الله تعالی لاره کې مال مصرف کړئ ځينې ستاسی څخه بخل کوي څوک چې بخل کوي په حقيقت کې هغه په خپل ځان بخل کړې دې الله تعالی بې نيازه دې او تاسې اړ ياست.

۳-بل ځاي فرمايي (... [illegible]

[illegible]) (۱: د التغابن سورت، آيت۱۶).

ژباړه : د خپلو ځانونو ګټې په خاطر د الله تعالی په لاره کې مالونه مصرف کړئ کوم خلک چې د نفس له بخل څخه وساتل شول همدغه ډله خلک بريالي دي.

۴- په يو بل ځاي کې داسې فرمايي : (... [illegible]

[illegible]

(c) ketabton.com: The Digital Library

[illegible]) (١: د السباء سورت، آیت٣٩).

ژباړه: هر هغه مال چې تاسی د الله تعالی په لاره کې لګوئ پس الله تعالی د هغه عوض درکوي او الله تعالی غوره د روزي ورکوونکو دی.

رسول کریم (صَلّی اللّهُ عَلَیْهِ وَسَلّم) دخپلو ارشاداتو په ترڅ کې سخاوت لوري خپل امتیان داسې متوجه کوي:

١- رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمایي، چې الله تعالی فرمایلي دي :(وَأَنْفِقْ يُنْفَقْ عَلَيْكَ)(٢٠،٣٣٢).

ای د ادم ځویه ! د الله تعالی په لاره کې مال ولګوه نو الله تعالی به په تا مال ولګوي.

٢- نبی کریم صلی الله علیه و سلم فرمایلي دي : مَا مِنْ يَوْمٍ يُصْبِحُ فِيهِ الْعِبَادُ إِلَّا وَمَلَكَانِ يَنْزِلَانِ فَيَقُولُ أَحَدُهُمَا اللَّهُمَّ أَعْطِ مُنْفِقًا خَلَفًا وَيَقُولُ الْآخَرُ اللَّهُمَّ أَعْطِ مُمْسِكًا تَلَفًا))(٤٢، ٨٨).

هره شپه چې سبا کیږي دوه ملائکې له اسمانه را ښکته کیږي یوه ملائکه داسې دعاء کوي: چې الله تعالی هغه چاته ښه بدله ورکړي چې خپل مال ستا په لاره کې لګوي او بله ملائکه داسې خبرا کوي، چې الله تعالی د هغه چا مال تلف کړي چې د بخیلۍ په لامل خپل مال ستا په لاره کې نه مصرفوي.

٣- رسول الله صلی الله علیه و سلم بل ځای داسې فرمایلي دي: «حَصِّنُوا أَمْوَالَكُمْ بِالزَّكَاةِ، وَدَاوُوا مَرْضَاكُمْ بِالصَّدَقَةِ، وَأَعِدُّوا لِلْبَلَاءِ الدُّعَاءَ»(٥٨، ٢٧٤).

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپلو مالونو ساتنه د زکات په وسیله وکړئ او خپل مرضونه د خیرات ورکولو په ذریعه تداوي کړئ او د کړاوونو څپې په دعاګانو او الله تعالی ته په زاریو کولو رفعه کړئ.

۴- نبی کریم صلی الله علیه و سلم فرمایلي دي:((الصّدَقَةُ تُطْفِئُ غَضَبَ الرب و تدفع میتَةَ السوء ".))(۱۲:۱۱۲).

ژباړه: په پټه خیرات ورکول د الله تعالی غصه سړوي او د ناوړه مرګ مخنیوی کوي

د الله تعالی رسول(صَلّی اللّهُ عَلَیْهِ وَسَلّم) فرمايي:«الْجَنّةدَارُالْأَسْخِيَاءِ»(۳۸، ۱۸۵).

جنت د سخیانو کور دی.

۲- رَسُولُ اللهِ صَلّی اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّمَ فرمایلي دي: « السّخِيُّ قَرِيبٌ مِنْ اللّه قَرِيبٌ مِنْ الْجَنّةِ قَرِيبٌ مِنْ النّاسِ بَعِيدٌ مِنْ النّارِ وَالْبَخِيلُ بَعِيدٌ مِنْ اللّهِ بَعِيدٌ مِنْ الْجَنّةِ بَعِيدٌ مِنْ النّاسِ قَرِيبٌ مِنْ النّارِ وَلَجَاهِلٌ سَخِيٌّ أَحَبُّ إِلَى اللّهِ عَزّ وَجَلّ مِنْ عَالِمٍ بَخِيلٍ)).(۴۸، ۲۲۲).

سخي الله تعالی ته نږدی دی، جنت ته نږدی دی، او خلکو ته نږدی دی، بخیل له الله تعالی نه لری دی، جنت نه لری دی، او خلکو نه لری دی، سخي که څه هم جاهل وي، الله تعالی ته له بخیل عالم نه ډېر خوښ دی.

د رسول الله صلی الله علیه و سلم د سخاوت ځینې بیلګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱- جابر بن عبدالله رضی الله عنه فرمایلي دي: «مَا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُئِلَ شَيْئًا قَطُّ، فَقَالَ لَا))(۷۰،۱۴۷).
هېڅکله داسې نه دی شوی چې کوم سړي د رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه د مال سوال کړی وي هغه ورته ،نه، ویلی وي.
۲- عائشه رضی الله عنها وايي: یوه ورځ مونږ پسه حلال کړ او غوښه مو په غریبانو وویشله او تنها د پسه یو لاس مو خپل ځانته پرېښود، رسول الله صلی الله علیه وسلم زما څخه پوښتنه وکړله چې ایا د حلال شوی پسه غوښی څخه څه مونږ سره پاتې ده ؟ ماورته وویل: چې یوازې یو لاس یې پاتې دی نو نبی صلی الله علیه و سلم مهرباني وکړله:
(بقی کلها غیر کتفها) (۲۵:۱۳)
په حقیقت کې د ذکر شوی پسه له لاس څخه پرته ټول پسه موږ ته پاتی دی.

د صحابو کرامو د سخاوت ځینې بیلګې:

د صحابو کرامو د سخاوت ځېنې بیلګې په لاندې ډول ذکر کوو:
۱- معاویه رضی الله عنه عائشی رضی الله عنها ته د یو سلو اتیا زرو درهمو په اندازه مال بخشش په توګه ورکړ، عائشی رضی الله عنها ذکر شوې ټول مال مسکینانو باندې وویشلو کله چې ماښام شو نو خپلی خادمی ته یې وویل:چې روژه ماتی راوړه ! هغې ورته وچه ډوډی د تیلو سره راوړله او ورته یې وویل: چې نن دی دومره زیات مال په غریبانو وویشلو د یو درهم به دې غوښه اخیستی وه چې نن ماښام مو روژه ماتی کې خوړلې وای، عائشی رضی الله عنها ورته وفرمایل (لوذکرتني لفعلت) (۱۴: ۲۳۰).
که چېرې دا خبره تا هماغه وخت کې کړای وای نو دا کار به مې هرو مرو کړاې ؤ.
۲- عبدالله بن عامررضی الله عنه د خالد بن عقبه بن ابی معیط رضی الله عنه څخه د مکې مکرمی ښار کې د هغه کور په اویازرو درهمو په بیع واخست کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې مانښام شو عبدالله بن عامر رضی الله عنهد خالد رضی الله عنه د کورنۍ ژړا واوریدله، د ژړا د علت پوښتنه یې وکړله، ورته وویل شول: چې هغه کور پسې ژاړي چې تا ورڅخه نن په بیع واخست نو د خالد بن عقبه کورنۍ ته یې یو تن ولیږه چې ورته ووایه چې ما ذکر شوی کور او پیسی تاسی ته د الله تعالی په خاطر دروبخښلی (۱۴: ۲۳).
۳- د رومیانو سره د جګړې لپاره رسول الله صلی الله علیه و سلم د صحابو کرامو څخه چنده وغوښتله چې البته دا غزوه داسې وخت کې پېښه شوه چې مسلمانان له ګڼو ستونزو سره لاس او ګریوان ول ځکه دغه غزا د (جیش العسره) یعنی د ستونزو لښکر نومول شوی دی ، عثمان بن عفان رضی الله عنه دغی غزا لپاره لس زره دیناره،درې سوه اوښان د خپلو ضروریاتو سره او پنځوس آسونه په چنده کې ورکړل (۱۴: ۱۳۱).

۱۲-شجاعت او زړه ورتیا

د ستونزو په مقابل کې زړه ورتیا او مقاومت د ډیرو ښو صفاتو له جملې څخه دی او په ستونزو باندې د برلاسۍ لامل ګرځي او د مشکلاتو په مقابل کې جبن او بی زړه توب د ګڼو بدبختیو عامل دی همدا وجه ده چې عربو کې مشهور متل دې چې وایي:(الشجاعةوقاية و الجبن مقتلة)
ژباړه: د ستونزو په مقابل کې مقاومت د نوموړو ستونزو څخه د خلاصیدلو غوره وسیله ده او د ستونزو په مقابل کې بې زړه توب مرګ دی چې سړی د هلاکت کندی ته غورځوي.
نو ځکه ابوبکر رضی الله عنه خالد بن ولید رضی الله عنه ته داسې نصیحت کوي(**احرص علی الموت توهب لک الحياة**) (**۵: ۵۲۲**).
ژباړه: مرګ وغواړه چې ژوند درکړل شی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دی اساس اسلامي شريعت د مسلمانانو څخه په ټينګه غوښتی چې بايد د ستونزو مقابل کې زړه ورتيا او شجاعت ولري، مونږ دلته ځېنې شرعي دلائل د بيلګې په توګه په لاندې ډول ذکر کوو.

۱- الله تعالی د قرآنکريم په راتلونکي آيت شريف کې مسلمان دی ته هڅوي چې د کافرانو مقابلې او سيالۍ لپاره دژوند په ټولو برخو کې ځانونه تيار او اماده کړي او په بشپړې زړه ورتيا او شجاعت سره د هغوي په مقابل کې ودريږي فرمايي:(❐◆🕮❐⬁♋⑨❻❐✁☎ ♎•♑←☠ ✌❐✍

✁✍♋⇔✌♦➲•➔⬀☞←⚐ ✌♓♋♊

🔔➔❐▪❐⌨.... ⬁⬀♋⬂)(۱: د الانفال سورت، آيت۶۰).

ژباړه : تاسې د کافرانو د مقابلې او سيالۍ لپاره څومره مو چې وسع کيږي قوت تيار کړئ.

۲- رسول الله صلی الله عليه و سلم به هر سهار او بيګاه د بی زړه توب څخه د خلاصون لپاره داسې دعاء کوله (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِکَ مِنْ الْجُبْنِ) (۱۱:۸۷)

ژباړه: ای الله تعالی !د بی زړه توب څخه په تا پناه غواړم.

د رسول الله صلی الله عليه و سلم د شجاعت او زړه ورتيا ځېنې بيلګې

د رسول الله صلی الله عليه و سلم د شجاعت او زړه ورتيا ځېنې بيلګې په لاندې ډول ذکر کوو:

۱- انس بن مالک رضی الله عنه وايي: رسول الله صلی الله عليه و سلم د ټولو خلکو په نسبت ښکلې ؤ، د ټولو خلکو په نسبت سخي ؤ، د ټولو خلکو په نسبت زړه ور ؤ،يوه شپه د مدينی منوری خلک د يوه آواز د اوريدلو له امله وويريدل ،نو يو شمېر خلکو د آواز د ځای په لور حرکت وکړ تر څو د آواز لامل معلوم کړي په لاره کې په داسې حال کې رسول الله صلی الله عليه و سلم سره مخامخ شول چې د ابو طلحه په بی ځينه آس سپور ؤ، غاړه کې يې توره پرته وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د آواز له ځای څخه ستون شوی ؤ او خلکو ته يې ويل: (لم تراعوا ، لم تراعوا)
(۳۱:۲۵۲).

ژباړه :مه ډاريږئ، مه ډاريږئ.

۲- براء رضی الله عنه وايې: کله به چې غزاګانو کې جنګ ډير تود شو مونږ به رسول الله صلی الله عليه و سلم شاته پناه وړله، په مونږ کې به هغه تن ډير زيات زړه ور او شجاع ؤ چې د رسول الله صلی الله عليه و سلم سره يو صف کې د کافرانو په مقابل کې جنګيده (۱۱:۲۵).

۳- د براء رضی الله عنه څخه پوښتنه وشوه چې ايا تاسی د حنين غزوه کې د رسول الله صلی الله عليه و سلم څخه تښتيدلې وی ؟

هغه ځواب ورکړ هو ! خو رسول الله صلی الله عليه و سلم تر آخره کفارو سره ډير سخت وجنګيده او ونه تښتيده (متفق عليه).

د صحابو کرامو د شجاعت ځينې بيلګی

که چيرې د رسول الله صلی الله عليه و سلم د صحابو کرامو څخه د هر يوه صحابي ژوند و څيړو دې تنيجی ته به ورسيږو چې د هغه ژوند د شجاعت او زړه ورتيا له کيسو څخه ډک دی ، دلته مونږ د وخت د کمښت له امله د نبی صلی الله عليه و سلم فقط د يوه صحابی براء بن مالک انصاري رضی الله عنه يوه کيسه د بيلګې په توګه ګرانو محصلينو ته ذکر کوو.

د رسول الله صلی الله عليه و سلم د وفات سره جوخت د عربو ګڼ شمېر قبيلې د اسلام څخه وګرځيدلې او مرتد شول چې په دی قبيلو کې تر ټولو غښتلې قبيله د مسيلمة الکذاب قبيله بنی حنيفه وه چې په خپله مسيلمة الکذاب چې د پيغمبرۍ دعوی يې کړی وه څلويښت زره تنه تکړه جنګيالي يې درلودل، کله چې ابو بکر رضی الله عنه خليفه شو نو د مرتدينو سره يې مقابله پيل شوه چې په دی لړ کې د اسلام د لښکرو او مسيلمة الکذاب د لښکرو ترمنځ جنګ ونښتلو د مسيلمة الکذاب د لښکرو سره د جګړی لپاره د مسلمانانو د لښکرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشر عکرمه بن ابی جهل (رضی الله عنه) ماتې وخوړله او مسلمانان په شا وتمبول شول ابو بکر رضی الله عنه بل لښکر د خالد بن ولید رضی الله عنه په مشرۍ ور ولیږلو دواړه لښکرې د یمامه د نجد په سیمه کې مخامخ شوې مسلمانانو ته یې ډېر تلفات واړول او د خالد رضی الله عنه د قوماندانۍ خیمه یې ونړوله نژدې ؤ چې د خالد رضی الله عنه میرمن پکې ووژل شي ، دواړه ډلې ډېرې سختې جنګېدلې ، ثابت بن قیس رضی الله عنه چې د انصارو بیرغ یې لاس کې ؤ، د ځان لپاره قبر وویست کفن یې واغوست تر هغې پورې یې د اسلام له بیرغ څخه دفاع وکړله چې شهید شو ، د عمر رضی الله عنه وروړ زید بن الخطاب رضی الله عنه مسلمانانو ته غږ کړ چې د اسلام دښمنانو سره ټینګه مقابله وکړئ مخ په وړاندې ورځئ قسم په الله تعالی تر هغه زه بله خبره نه کوم تر څو مسیلمة الکذاب ماتې وخوري یا زه د الله تعالی سره ملاقي شم هماغه ؤ چې د کفارو په لښکرو یې حمله وکړله تر هغه وجنګېده چې شهید شو ، په دې وخت کې براء رضی الله عنه انصارو ته مخ واړوه چې ای انصارو ! داسې فکر مه کوئ چې تاسې به مدینې منورې ته لاړشئ که چېرې دلته د مسیلمة الکذاب لښکرې ماتې نه شي مدینه منوره کې به هم ورڅخه خلاص نه شئ، په دې وخت کې د اسلام لښکرو یو ځل بیا د دښمن په ضد سخت جنګ پیل کړ چې په نتیجه کې د مسیلمة الکذاب په لښکرو کې درځ وغورځېده مسیلمة الکذاب د خپلو زرګونو عسکرو سره یو لوی باغ ته پناه یوړله چې ډېر پنډ او لوړ دیوالونه یې درلودل او د باغ دروازه یې وتړله د باغ له دیوالونو څخه یې د اسلام په لښکرو ګوزارونه کول چې مسلمانانو ته یې درانه زیانونه واړول بالاخره مسلمانان د نومړي باغ له فتح کیدلو څخه پاتې راغلل په دې وخت کې براء بن مالک رضی الله عنه خپلو ملګرو ته وویل: ما په سپر کښېنوئ او سپر په نیزو پورته او د باغ منځ کې د باغ دروازې ته مې نژدې وغورځوئ یا به زه هلته شهید شم او یا به د اسلام مجاهدینو ته د باغ دروازه خلاصه کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

صحابو کرامو همداسې وکړل براء بن مالک رضی الله عنه یې په سپر کښینوه سپر یې په نیزو پورته او د زرګونو عسکرو منځ کې یې وغورځولو د باغ په منځ کې د براء بن مالک رضی الله عنه او مسیلمة الکذاب د عسکرو تر منځ جګړه پېل شوه د کفارو څخه یې لس تنه ووژل بې شمېره یې ټپیان کړل بالاخره یې د باغ دروازه د اسلام د سپاهیانو لپاره خلاصه کړله د اسلام لښکرو د دروازې د خلاصیدو سره جوخت په باغ حمله پېل کړله چې د دواړو لښکرو ترمنځ د باغ په منځ کې ډیر سخته نښته پېل شوه چې په نتیجه کې د مسیلمة الکذاب په شمول د هغه شل زره جنګیالي ووژل شول له دغې ورځې وروسته دغه باغ (حدیقة الموت) یعنی د مرګ باغ ونومول شو د یادونې وړ ده چې په دغه جګړه کې د براء بن مالک رضی الله عنه بدن څه د پاسه اتیا ټپونه خوړلي ول چې الله تعالی ورته د ټولو ټپونو څخه روغ صحت ورکړ بیا یې په ډیرو جګړو کې ګډون وکړ بالاخره د فارسي امپراطورۍ په ضد جهاد کې شهید شو (۴:۴۴۱).

په پورتنۍ پیښه کې براء بن مالک رضی الله عنه وشو کولای چې د شجاعت په لرلو سره د ځمکې په سر د لوی طاغوتي عربی قوت جرړې له بیخه و باسي او د اسلام ډیوه چې د عربی جزیرې په زړه کې د مړه کیدو حالت کې وه د ابد لپاره له مړه کیدو څخه وژغوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲- د اسلام د دين په رڼا کې ځينې غوره ټولنيز اخلاق

له غوره ټولنيزو اخلاقو څخه مراد هغه اخلاق دي چې د ټولنې دافرادو ترمنځ دمحبت ، نزدېکت ،او يووالي سبب ګرځي، اوددغو اخلاقو بنياد په دې ولاړ دی چې دټولنې دافرادو سره داسې رويه وشي ، کومه چې انسان دخپل ځان لپاره غواړي ، انسان غواړي چې کله ورڅخه خطاء يا ګناوشي چې عفو ورته وشي، نو په کار ده چې پخپله هم نورو ته عفوه وکړي، انسان غواړي چې درواغ ورته ونه ويل شي ، او درواغ ورپور ونه تړل شي ، دغسې پخپله هم نه چا ته درواغ ووايي او نه چا پورې درواغ وتړي ، انسان غواړي چې ناموس ته يې څوک په سپکه سترګه ونه ګوري، نوپه کار داده چې په خپله هم دچاناموس ته په سپکه سترګه ونه ګوري ،دې ته ورته بې شمېره چارې داسې دي چې انسان يې نه غواړي چې په ټولنه کې ورته ورسيږي، نو اسلام له دغه انسان څخه غواړي چې په ټولنه کې دنورو انسانانو هم دغسې خيال وساتي ، دغې لوري ته زموږ ستر لارښود موږ داسې متوجه کوي ،((الْمُسْلِمُ مَنْ سَلِمَ الْمُسْلِمُونَ مِنْ لِسَانِهِ وَيَدِهِ)).(۱۵:۳۴).

کامل مسلمان هغه څوک دی چې نور مسلمانان دهغه دژبې او لاس له ضرر څخه په امن وي.

همدارنګه اسلام زموږ څخه غواړي چې څه دخپل ځان لپاره خوښوي، هغه بايد بل مسلمان لپاره خوښ کړئ، او دغه غوښتنه يې موږ څخه دايمان په تقاضا کړې ده ، رسول الله (صَلّى اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) فرمايلي دي :((لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتّى يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ))۳۴،۲۱).

له تاسې څخه يو څوک تر هغې مؤمن کېدې نشي ترڅو چې کوم څه دځان پاره خوښوئ دبل مسلمان لپاره يې خوښ نه کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسلام زموږ څخه غواړي چې دبدۍ ځواب په بدۍ ورنه کړو ، په دې اړه الله تعالی فرمايي:((وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ (فصلت34)

او ای پیغمبره ! نیکي او بدي یو شانته نه دي ته دبدۀ مخنیوی په هغیګ نیکۀ سره وکؤه چیګ هغه أیګره شګه وي ته به وکګوریګ چیګ له تا سره چیګ د چادشګمني لویګدلیګ وه هغه دیګ لکه صمیمي دوست کګرحګیګدلی دی.

له دغو ټولنیزو اخلاقو څخه ځیني دنمونې په توګه ذکرکوو :

۱- خپل منځي مرسته او همکاري:

دخپل منځي مرستې او همکارۍ څخه مطلب دادی چې دټولنې افراد دنېکۍ په چارو یوبل سره مرسته او همکاري وکړي لکه په قرانکریم کې چې الله تعالی فرمايي:(وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ (المائدة2)

کوم کارونه چیګ د نیکۀ او خدای پالنیګ دي په هغو کشګیګ له تګولو سره مرسته وکؤئ او کوم کارونه چیګ د ګګناه او تیري وي په هغوکشګیګ د هیګچا ملاتړ مه کوئ. له الله نه وویګریګاږئ، د الله عذاب أیګر سخت دی.

ایت کریمه خپل منځي مرسته او همکاري دیو اصل په څېر چې ټولو ټولنیزو مسائلو ته شاملېږي بیانوي،ددې ایت کریمه غوښتنه داده چې کله پر یو مسلمان کوم یا مصیبت راځي دټولنې نور افراد په هغې کې خپل ځان سهیم وګڼي ، داسې پرې وردرد ېږي ګویا چې په خپله ده ته دغه درد رسېدلی دی ، رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّم) دغه حالت دیو حدیث په ترځ کې ډېر ښه روښانه کړی دی لکه چې فرمايي:((مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادِّهِمْ

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهَرِ وَالْحُمَّى))(۴۴:۴۶۲۸).

دمؤمنانو مثال په خپل منځي محبت،ترحم،اومهربانۍ کې دیوجسد په څېر دی کله چې په جسد کې پر یوغړي کوم تکلیف راځي نو ټول اندامونه په بې خوبۍ او تبه کې ورسره شریک وي.

اسلام دیوې مسلمانې ټولنې له افرادو غواړي چې په خپل منځ کې داسې عاطفه او مهرباني ولري چې که له کوم یو څخه سهوه یا خطاوشي مقابل لوری باید دانتقام اخستنې اراده ونه کړي بلکې دعفوې او بخښنې احساس ورسره وي،دامام شافعي (رح) په اړه نقل شوي دي چې هغه ډېر حلیم انسان ؤ، خلکوشرط ایښی ؤ که چا امام په قهر کړ جائزه به ورکول کېږي،همدې موخې ته درسېدا په تکل یو خیاط ته چې کله امام دلباس دګنډلو لپاره رخت وروړ په خپل زړه کې وویل چې دجایزې دګټلو چانس په لاس ورغلی دی،نو رخت یې ورته خراب کړ یو لستونی یې لوی او بل یې ورته تنګ وګنډلو ، کله چې امام خپل لباس ولید نو سمدستي یې دخیاط شکریه اداء کړه وې ویل :الله تعالی دې خیاط ته خېر ورپه برخه کړي چې ډېرې ښې جامې یې راته ګنډلي دي ، یو لستونی یې راته پراخه ګنډلی دی چې کتابونه پکې وړدم، او بل یې راته تنګ کړی تر څو په ژمي کې یخه هوا زما بدن ته داخله نه شي، په دې اساس خلک دهغه له قهرولو عاجز پاتې شول.

امام به په هر حالت کې هغه یو کار مثبت ارزیابي کاوه تر څو په دې وسیله خپل نفس له قهر او غضب څخه وساتي.

دایقیني ده که یو څوک دچا بد مثبت ارزیابي نه کړي حتما دمقابل لوري ګنا یقیني کېږي (۷۱،۴۴-۴۲).

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسلمان له عفوې بخښني ، تېرېدنې اوصبر څخه کار اخلي،او دغه صفات دمسلمان له لوړو اخلاقو څخه شمېرل کېږي.

الله تعالی په قرانکريم دمسلمان صفت داسې بيانوي ((وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنْ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ (آل عمران134)

غوسه خوري او د نورو لنأ پاری بگشگي داسيگ نيکان خلک د خدای أيگر خوشگ دي

هر هغه مسلمان چې په ټولنيز ژوند کې له ښوا خلاقو کارنه اخلي، که څه هم لمونځ کوي،روژې نيسي،صدقې ورکوي،اوداسې نورې نېکې چارې ترسره کوي دقيامت په ورځ به ددغونېکواعمالو هيڅ ګټه ونه رسيږي ،رسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) ددغې شخص انظو په داسې شکل وړاندې کړې دی:

" أَتَدْرُونَ مَا الْمُفْلِسُ قَالُوا الْمُفْلِسُ فِينَا مَنْ لَا دِرْهَمَ لَهُ وَلَا مَتَاعَ فَقَالَ إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاةٍ وَصِيَامٍ وَزَكَاةٍ وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ هَذَا وَقَذَفَ هَذَا وَأَكَلَ مَالَ هَذَا وَسَفَكَ دَمَ هَذَا وَضَرَبَ هَذَا فَيُعْطَى هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ فَإِنْ فَنِيَتْ حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ يُقْضَى مَا عَلَيْهِ أُخِذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطُرِحَتْ عَلَيْهِ ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ " (۱۲، ۴۵۹).

تاسې پوهېږئ چې مفلس څوک دی دوي ځواب ورکړ،هو په موږ کې مفلس هغه څوک وي چې نه درهم ولري نه مال،رسول الله (صلی الله عليه واله وسلم) وفرمايل زما دامت حقيقي مفلس هغه څوک دی چې دقيامت په ورځ به له ډېرو نېکيو سره راشي لمونځونه،روژې به يې ډېر اداء کړي وي،زکاتونه او صدقې

(c) ketabton.com: The Digital Library

به ډېرې ورکړې وي خو چاته به يې ښکنځلې کړي وي،په چا پورې به يې تور تړلی وي دچا مال به يې (ناروا طريقه) خوړلی وي دچا وينه به يې تويه کړې وي، څوک به يې وهلی وي، نو دهغه نېکي به يو بل ته به ورکړل شي نو مخکې له دې چې جرمونه يې ختم شي نېکۍ يې ختمې شي ، بيا به دمظلومينو ګناهونه راواخېستل شي او پر هغه به واچول شي بالاخره اور ته به وغورزول شي.

۲- دمور اوپلار حقوق پرځاي کول:

الله تعالی دمور او پلار سره احسان په ټولو مسلمانانو لازم کړی دی ، او دزيات ارزښت لپاره يې دخپل عبادت سره سم دهغې غوښتنه کړې ده ، الله تعالی فرمايي : وَقَضَى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا (الإسراء23) وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا (الإسراء24).

په ذکر شوی ايت کريمه کې الله تعالی دمور اوپلار سره داحسان غوښتنه کړې ده ، نه دعدل کولو ،ځکه دعدل درجه له احسان څخه کمه ده ، عدل دې ته ويل کېږي چې يو څوک له يو چا سره مثلي او متقابل تعامل وکړي ، البته احسان دې ته ويل کېږي چې يو چاسره دورکړې متقابل تعامل ونه کړي،بلکې له اخستلو څخه ورکړه زياته وي اوداحسان په مقابل کې څه ونه غواړي.

ففيهما فجاهد:

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسول کریم (صَلّی اللّهُ عَلَیْهِ وَسَلّم) ته یو سړی راغی او دجهاد کولو اجازه یې ترې غوښته ، هغه (صَلّی اللّهُ عَلَیْهِ وَسَلّم) ورڅخه وپوښتل چې مور اوپلار دې ژوندي دي ؟هغه ورته وویل چې هو ، وې فرمایل چې (ففیهما فجاهد)، یعنې دمور اوپلار په خدمت کې دجهاد اجر او ثواب ترلاسه کړه.

مور او پلار دې خوشحاله کړه:

په یو حدیث کې رسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَیْهِ وَسَلّم) یو سړی دهجرت پر ځای دمور او پلار خوشحالولو ته هڅوي:**عَنْ عَبْدِ اللّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللّهِ صَلّى اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّمَ فَقَالَ جِئْتُ أُبَايِعُكَ عَلَى الْهِجْرَةِ وَتَرَكْتُ أَبَوَيَّ يَبْكِيَانِ فَقَالَ ارْجِعْ عَلَيْهِمَا فَأَضْحِكْهُمَا كَمَا أَبْكَيْتَهُمَا(۷۲، ۵۷).**

عبدالله بن عمرو روایت کوي چې رسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَیْهِ وَسَلّم) ته یو سړی راغی وې ویل چې زه راغلی یم چې په هجرت کولو تا سره بیعت وکړم ،او مور او پلار مې په ژړا پریښودل ، رسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَیْهِ وَسَلّم) ورته وفرمایل چې ولاړشه هغوي چې دې خنګه په ژړا پریښي دي دغسې هغوي وخندوه)

عبدالله بن عمر (رضي الله تعالی عنه) یو سړی ولیده چې مور یې په شا کړې او دبیت الله طواف ورکوي ، ابن عمر (رضي الله تعالی عنه) ته یې مخ ورواړاوه وې ویل ته خو ما ګورې چې دمور حق مې اداء کړ؟هغه (رضي الله تعالی عنه) ورته وویل :هېڅکله نه ،........ ته به هغې په شا ګرځولې او ستا دژوند امېد یې درلود ،خو که ته یې په شا ګرځوې دمرګ شېبې یې شمېرې. ۶۲:۴۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

دپخوانیوصالحینو په ژوند کې دمور اوپلار سره داحسان ځینې بېلګې:

له عبدالله بن مسعود (رضي الله تعالی عنه) څخه دهغه مور یوه شپه اوبه وغوښتې ، اوبه یې چې ورته راوړې ګوري چې مور یې ویده ده ، ترسحره دهغې سر ته ولاړ ؤ چې ترڅو پخپله راویښه شي او زما په راویښولو سره په تکلیف نه شي،اوکه ورڅخه ولاړ شي او بیا راویښه شي اوبه به وغواړي زه به نه اوسم.

ابن حسن تمیمي (رح)لړم ولیده غوښتل یې چې وې وژني ، خو سوري ته ننووت ، ګوتو سره یې دسوري مخه بنده کړه، لړم وچیچه ،چا ورته وویل چې ولې دې په خپل لاس دسوري مخه بندوله ؟وې ویل وېرېدم که لړم راووځي مور به مې وچیچي.(۲۲:۴۴)

دپلار په نسبت دمور حق زیات دی:

حدیث شریف کې راغلي دي: **((جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَحَقُّ النَّاسِ بِحُسْنِ صَحَابَتِي قَالَ أُمُّكَ قَالَ ثُمَّ مَنْ قَالَ ثُمَّ أُمُّكَ قَالَ ثُمَّ مَنْ قَالَ ثُمَّ أُمُّكَ قَالَ ثُمَّ مَنْ قَالَ ثُمَّ أَبُوكَ))(۳۷ ، ۳۲۳).**

رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّم) ته یو صحابي راغی وې ویل :یا رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّم) په خلکو کې په ما باندې دزیات احسان حقدار څوک دی؟وې فرمایل :ستا مور،بیایې پوښتنه وکړه ، ورپسې څوک زیات حقدار دی؟بیا یې وفرمایل :ستا مور،هغه سړي په دریېم ځل بیا وپوښتل چې بیا څوک ؟په دریم ځل بیا هم رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّم) وفرمایل ستا

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور،چې په څلورم ځل یې پوښتنه وکړه رسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَیْهِ وَسَلّم) وفرمایل:ستا پلار.

مور ځکه درې حقه لري چې خپل اولاد سره په دریو مواردو کې زیات زحمت اوتکلیف وباسي ،چې دقرانکریم په دې کریمه کې ورته اشاره شوې ده:((وَوَصَّيْنَا الْإِنسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ (لقمان14)

١- په خېټه دګرځولو تکلیف.

٢- دتولد پر مهال تکلیف.

٣- دشېدو رکولو تکلیف.

پلار یوائې دتربیت په برخه کې داولاد سره تکلیف اوباسي نوځکه خودمور حق دپلار په نسبت پر اولادونو درې چنده دی.

تا سره لویه سرمایه ده مه یې ضایع کوه:

رسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَیْهِ وَسَلّم) فرمایلي دي: ((رَغِمَ أَنْفُ ثُمَّ رَغِمَ أَنْفُ ثُمَّ رَغِمَ أَنْفُ قِيلَ مَنْ يَا رَسُولَ اللّهِ قَالَ مَنْ أَدْرَكَ أَبَوَيْهِ عِنْدَ الْكِبَرِ أَحَدَهُمَا أَوْ كِلَيْهِمَا فَلَمْ يَدْخُلْ الْجَنَّةَ)).(٣٩٥،٤٤).

وقد أوصى رسول الله لمعاذ بن جبل .....وقال وَلَا تَعُقَّنَّ وَالِدَيْكَ وَإِنْ أَمَرَاكَ أَنْ تَخْرُجَ مِنْ أَهْلِكَ وَمَالِكَ)).(٧٣،٥٣).

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسول الله(صَلّی اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) معاذ بن جبل (رضي الله تعالى عنه) ته وويل دمور او پلار نافرماني مه کوه که څه هم هغوي تاته امر وکړي چې له کور وځه او مال دې پرېږده.

دپورتنيو نصوصو په رڼا کې دمور او پلار حقوق په لاندې څو شمېرو کې خلاصه کوو:

۱- له ګنا څخه بغېر په ټولو چارو کې دمور او پلار خبره منه.

۲- دمور او پلار حترام او خدمت کوه.

۳- دهغوي له خوښې پرته په سفر مه ځه.

۴- کله چې مور او پلا رکور ته ننوځي دهغوي په احترام ودرېږه.

۵- له هغوي څخه مخکې په لاره مه ځه.

۶- په تروش تندي هغوي ته مه ګوره ، که څه هم تاته دهغوي لخوا تکليف رسېدلی وي.

۷- که هغوي تا ځان لوري ته غواړي بې له ځنډه هغوي ته حاضرېږه.

۸- په عاجزۍ او نرمۍ هغوي سره خبرې کوه

۹- دهغوي په مخکې دهغوي له اجازې څخه بغېر خبرې مه کوه.

۱۰- دهغوي په مخکې زياتې خبرې مه کوه.

۱۱- هغوي په نامه مه رابوله.

۱۲- دهغوي خبرې مه قطع کوه

۱۳-هغوي ته دامر او نهي فرمانونه مه صادروه.(چې داکوه ،او دامه کوه)

۱۴- هغوي څخه شکايتونه مه کوه.

۱۵- پر هغوي باندې دزړه له کومي ترحم کوه.

۱۶- دزړه له کومي هغوي سره مينه او دوستي کوه ، دهغوي په خوښۍ خوښېږه او په خفګان يې خفه کېږه.

۱۷- دهغوي په ناوړه خبرو دخفګان احساس مه کوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۸- که څه هم د مور او پلار احترام ساتې بیا هم دهغوي له ازاره وېرېږه.
۱۹- په خپل مال کې هغوي له ځان سره شریک وګڼه.
۲۰- دهغوي دوستان خپل دوستان او دهغوي دښمنان خپل دښمنان ګڼه.
۲۱- دزیاتو مصروفیاتو سره سره دمور او پلار دملاقات اوصحبت لپاره وخت وټاکه.
۲۲- کور څخه د تلو پر مهال له هغوي څخه اجازه او دعا غواړه.
۲۳- سحار او ماښام دهغوي لاسونه مچې کوه.
۲۴- دهغوي دابرو او عزت ساتنه کوه.
۲۵- څه چې در څخه غواړي ورته حاضروه يې.
۲۶- دژوند په چارو کې هغوي سره مشوره کوه.
۲۷- دهغوي په مخکې بې مورده خندا څخه ځان ساته.
۲۸- دالله تعالی په دربارکې تل دهغوي لپاره بخښنه غواړه.
۳۰- که هغوي ویده وي مزاحمت يې مه کوه.
۳۱- ښځې او اولادونو ته پر هغوي ترجیح مه ورکوه.
۳۲- له هغوي څخه مخکې په خوراک او څښاک پیل مه کوه.
۳۳- دهغوي په مخکې پښې مه غزوه مګر دهغوي په اجازه.
۳۴- له مرګ څخه وروسته دهغوي لپاره دمغفرت دعاګانې غواړه، او دهغوي لطرفه صدقه ورکوه.
۳۵- له مرګ څخه وروسته دهغوي دقبر زیارت ته ورځه،او دهغوي دوستان پاله. (۱۸-۱۵، ۲۲)

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳- خپلولي پالل:

تعریف:

د خپلولۍ پاللو (صلة الرحم) تعریف علماؤ دا رنګه کړی دی:

د نسب او خسرګنۍ له طرفه خپلو خپلوانو سره نیکي کول هغوی باندې شفقت او رحم کول او د هغوی له حالاتو څخه ځان خبرول، صلة الرحم (خپلولۍ پالل) بلل کېږي. (۲۷:۱۳۱).

دخپلولۍ په پاللو اسلامي شریعت زیات تاکید کړی دی ،دمؤمن دایمان دکمال لپاره یو شرط ګرځول شوی دی، ګڼ شرعي نصوص مسلمانان د خپلولۍ پاللو ته هڅوي ،نو ددې په خاطر چې دخپلوۍ پاللو پر ارزښت پوه شو نو رسول الله (ص) لارښووني دخپل ژوند لپاره دلارې مشال ګرځوو چې په دې اړه په لاندې توګه له ځینو احادیثو څخه یادونه کوو:

۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ عَنْ النَّبِيِّ صَلّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلّمَ قَالَ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللّٰه وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللّٰه وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللّٰه وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ.(۳۷، ۴۳۷).

له ابي هرېره نه روایت دی، چې نبي صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: څوک چې پر الله او اخرت ایمان لري خپل مېلمه دې وپالي او څوک چې پر الله او اخرت ایمان لري له خپلوانو سره دې خپلوي ټینګه کړي او څوک چې پر الله او اخرت ایمان لري، یا دې دخیر خبره وکړي، یا دې چوپ وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِک رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللّٰه صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُبْسَطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ أَوْ يُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ))(۳۶، ۲۲۸).

له انس(رضي الله تعالى عنه) نه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: څوک چې په دې خشحاليږي چې رزق يې زيات او عمر يې اوږد شي، نو خپلوانو سره دې خپلوي ټينګه کړي.

۳- عَنْ سِمَاک بن حَرْبِ قَالَ: رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: خَيْرُ النَّاسِ أَتْقَاهُمْ، وَآمَرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ، وَأَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَأَوْصَلُهُمْ لِلرَّحِمِ.

له سماک بن حرب (رضي الله تعالى عنه) نه روايت دی، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: غوره په خلکو کې له نارواوو نه ځان ژغورونکي، په نېکو امر کوونکي، له بديو منع کوونکي او د خپلوۍ ټينګوونکي دي.

۴- عَنْ أَبِي ذَرٍّ قَالَ أَمَرَنِي خَلِيلِي صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِسَبْعٍ أَمَرَنِي بِحُبِّ الْمَسَاكِينِ وَالدُّنُوِّ مِنْهُمْ وَأَمَرَنِي أَنْ أَنْظُرَ إِلَى مَنْ هُوَ دُونِي وَلَا أَنْظُرَ إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقِي وَأَمَرَنِي أَنْ أَصِلَ الرَّحِمَ وَإِنْ أَدْبَرَتْ وَأَمَرَنِي أَنْ لَا أَسْأَلَ أَحَدًا شَيْئًا وَأَمَرَنِي أَنْ أَقُولَ بِالْحَقِّ وَإِنْ كَانَ مُرًّا وَأَمَرَنِي أَنْ لَا أَخَافَ فِي اللّٰهِ لَوْمَةَ لَائِمٍ وَأَمَرَنِي أَنْ أُكْثِرَ مِنْ قَوْلِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ فَإِنَّهُنَّ مِنْ كَنْزٍ تَحْتَ الْعَرْشِ))(۵۵، ۴۱۳).

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابو ذر رضی الله تعالی عنه وايي زما دوست (صَلّی اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) راته په اوو شيانو وصيت کړی، ۱- چې مسکينانو سره مينه وساتم اوځان ورسره نږدې کړم،۲- او هغه چا ته نظر وکړم چې تر ما ټيټ دي.۳- اوهغه چا ته ونه ګورم چې ترما پورته دي ،۴- چې خپلوانو سره خپلوي و پالم که څه هم جفا يې راسره وکړي ،۵- او له هيچا هيڅ شی ونه غواړم. ۶- او حقه خبره وکړم که څه هم ډېره ترخه وي و دا چې (دلاحول ولاقوة الابالله) ذکر زيات تر سره کړم ، او د الله لپاره د هيڅ ملامت کوونکي له ملامتيا ونه ډار شم

۵- عَنْ عُقْبَةَ بن عَامرٍ ، قَالَ: لَقِيتُ رَسُولَ اللّهِ صَلّى اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّمَ يَوْمًا فَبَدَرْتُهُ فَأَخَذْتُ بِيَدِهِ، أَوْ بَدَرَنِي فَأَخَذَ بِيَدِي، فَقَالَ: "يَا عُقْبَةُ، أَلا أُخْبِرُكَ بِأَفْضَلِ أَخْلاقِ أَهْلِ الدُّنْيَا ، وَأَهْلِ الآخِرَةِ؟ تَصِلُ مَنْ قَطَعَكَ ، وَتُعْطِي مَنْ حَرَمَكَ ، وَتَعْفُو عَمَّنْ ظَلَمَكَ ، الَّذِي أَرَادَ أَنْ يُبْسَطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ وَيُمَدَّ لَهُ فِي عُمُرِهِ فَلْيَتَّقِ اللَّهَ ، وَلْيَصِلْ ذَا رَحِمِهِ "(۲۰، ۲۳۳).

له عقبه بن عامر نه روايت دی، يوه ورځ زه له نبي صلی الله عليه وسلم سره مخامخ شوم، ما د هغه لاس راونيو او يا هغه (صَلّی اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) ببړه وکړه او زما لاس يې ونيو، راته يې وويل: ای عقبه ايا زه تا د دنيا او اخرت د خاوندانو په خورا ښو اخلاقو خبر نه کړم؟ بيا يې وفرمايل: له هغه چا سره د خپلوۍ پالل، چې هغوی يې پرېکوي او هغه چا ته ورکړه کول چې له تا يې منع کوي. هغه چا ته عفوه کول چې له تا سره ظلم کوي ،هغه کس چې غواړي په رزق کې يې پراخي راشي او عمر يې زيات شي، نو له الله (جل جلاله) څخه دې په رښتينې توګه ووېرېږي او خپلوي دې وپالي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۷- رسول الله صلی الله علیه و سلم مهرباني کړې ده:(لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَاطِعٌ قَالَ سُفْيَانُ يَعْنِي قَاطِعَ رَحِمٍ) (۴۴ ، ۴۰۸).

ژباړه: د خپلولۍ قطع کوونکي جنت ته نه شي داخلیدلی، سفیان وویل له قاطع نه مراد دخپلولي غوڅوونکی دی.

۸- نبی علیه السلام فرمایلي دي: (الرَّحِمُ مُعَلَّقَةٌ بِالْعَرْشِ تَقُولُ مَنْ وَصَلَنِي وَصَلَهُ اللَّهُ وَمَنْ قَطَعَنِي قَطَعَهُ اللَّهُ).(۴۴ ، ۴۰۷).

د قیامت په ورځ به خپلوی عرش پورې نښتې وي او داسې به وايې چا چې دنیا کې زه پاللم الله دې نن پرې رحم وکړي او چا چې دنیا کې نه پاللم الله تعالی دی له خپل رحم څخه پرې کړي.

۱۰- جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ لِي ذَوِي أَرْحَامٍ أَصِلُ وَيَقْطَعُونِي وَأَعْفُو وَيَظْلِمُونَ وَأُحْسِنُ وَيُسِيئُونَ أَفَأُكَافِئُهُمْ قَالَ لَا إِذًا تُتْرَكُونَ جَمِيعًا وَلَكِنْ خُذْ بِالْفَضْلِ وَصِلْهُمْ فَإِنَّهُ لَنْ يَزَالَ مَعَكَ ظَهِيرٌ مِنْ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مَا كُنْتَ عَلَى ذَلِكَ)).(۵۱ ، ۴۵۱).

یو سړی رسول الله صلی الله علیه و سلم ته راغی او عرض یې ورته وکړ چې زما خپلوان دی زه ورسره خپلو پالم خو هغوی راسره خپلوی نه پالي زه هغوی ته عفوه کوم خو هغوی راباندې ظلم کوي ، زه هغوي سره ښه کوم خو هغوی راسره بد کوي ایا زه هم د هغوی سره د هغوی په څېر چلند وکړم؟ نو رسول الله صلی الله علیه و سلم ورته وفرمایل: ((نه ته د هغوی سره د هغوی په څېر چلند مه کوه چې په دی صورت کې به ټول ګناه کې شریک شئ ته غوره کارونه کوه او ددوی سره خپلوی پاله تر هغی پورې چې ته داسې کوی الهي مرسته به تا سره وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۲- قال رسول الله صَلى الله عَلَيه وسَلّم : إنّ الرّحْمَةَ لا تَنْزِلُ عَلَى قَوْمٍ فِيهِمْ قَاطِعُ رَحِمٍ}{۲۵، ۵۹).

رسول الله (صلى الله عليه واله وسلم) فرمايلي دي: په يقيني توګه پر هغه قوم باندې رحم نه راځي چې په هغوي کې خپلولي پرېکوونکی وي.

۱۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلّمَ قَالَ إِنّ أَعْمَالَ بَنِي آدَمَ تُعْرَضُ كُلّ خَمِيسٍ لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ فَلَا يُقْبَلُ عَمَلُ قَاطِعِ رَحِمٍ)).(۵۴، ۴۲۷).

ابوهرېرة (رضي الله تعالی عنه) روايت کوي چې رسول الله (صلى الله عليه واله وسلم) څخه مې اورېدلي دي ((دانسانانو اعمال هره پنج شنبه دجمعې په شپه الله تعالى ته وړاندې کېږي په دې الله تعالى دهغه چا عملونه نه قبلوي چې دخپلوانو سره خپلولي پرېکوي))

۴- شفقت او ترحم:

د شفقت او ترحم تعريف علماؤ دارنګه کړی دی:

شفقت او رحم داسې لوړعزتمند خلق (عادت) ته وايې چې خلک د اړو او محتاجو خلکو مرستی، مدد او فرياد رسۍ ته هڅوي اړو خلکو ته ګټه رسوي او ضرر ورڅخه دفع کوي. (۳۴:۱۳۷).

اسلامي شريعت داسې بشري ټولنه جوړول غواړي چې هلته د ټولنې هر غړی بايد د شفقت او رحم په لباس پوښل شوی وی د غريب د غربت علاج پکې نيول شوی وی هېڅ انسان ته د بل انسان له لورې ويره متوجه نه وي.

البته اسلام د شفقت او رحم لپاره ځانګړی اصول او مقررات وضع کړي دي په دی اساس که چېرې شفقت او رحم په خپل ځای کې استعمال نشي ګنې ستونزې زيږوی د بيلګې په توګه د هر مجرم بخښنل په دې منظور چې دا پرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

شفقت او رحم دې په ټولنه کې جرمونه زیاتوي په ټولنی شفقت او رحم دادې چې مجرمانو ته د شرعي سزا ورکولو په وسیله د جرائمو مخه ونیول شي (۱۳۷:۳۴).

له همدی امله چې الله تعالی په قرآنکریم کې فرمایلي دي: (❒◆⬧♍⬧☜⬈☠⬀
❍⬧✗ ✂⬦⬧♍⬦☽⬧⬥⬨◌⬈ ❍◻⬧❍◆◻⬧◻❍
⬀☠⬈⬥⬧◆⬧◻⬈⬥ ⬧◻⬨⬥⬧◆⬧⬨☛⬧⬧⬦✂ ❼⬧⬨◻⬆⬧⬧⬨◆③
⬧◆⬧⬨☽⬧◆⬧⬧⬦⬧⬨⬧) (۱: د البقرې سورت، آیت ۱۷۹).

ای د عقلونو خاوندانو ! تاسې لره په قصاص کې ژوند دی.

که چېرې په یوه انساني ټولنه کې د ټولنې د غړو ترمنځ شفقت او ترحم نه وي دغه ټولنه په حقیقت کې د وحشي حیواناتو په ځنګل بدلېږي هغه په دې معنی چې زورور به کمزوري خوري او ځوروي به ئې د کمزورو حقوق به تالا وي هر سړی به یوازې او یوازې د خپلې خیټې په فکر کې وي او د ټولنې د نورو غړو به ورسره غم نه وي (۱۳۸:۳۴).

البته او سني وخت کې د شفقت او رحم د نشتوالي له امله زمونږ د ټولنې همدا حال ګرځیدلې دی یو زوړ سړي ماته خپله قصه په ژړغوني اواز داسې وکړه: (زما ښځه او زما او لادونه ټول زما په ضد یو شوي دي ماته وایې چې زوړ شوی یې اعصابو د کار پرېښي دي د کور هر غړی سپکې او سپورې راته وایې راباندې شرمېږي زما په ټولو شتو یې قبضه کړېده ما باندې یې خپل کور سور اور ګرځولې دی) ګڼ شمېر شرعي د لائل د مسلمانانو څخه په ټینګه غوښتنه کوي چې باید هر مسلمان د شفقت او رحم په لباس پوښل شوی وي چې مونږ د ذکر شوو د لائلو څخه ځېنې د بېلګې په توګه په لاندې ډول ذکر کوو:

۱- رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمایلي دي:(مَنْ لَا يَرْحَمْ النَّاسَ لَا يَرْحَمْهُ اللّٰهُ عَزّ وَجَلّ (۲۵:۱۱).

څوک چې خلکو باندې رحم نه کوي داسې تن باندې الله تعالی رحم نه کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲- نبی کریم صلی الله علیه و سلم مهرباني کړې ده: الرَّاحِمُونَ يَرْحَمُهُمْ الرَّحْمَنُ ارْحَمُوا أَهْلَ الْأَرْضِ يَرْحَمْكُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ)(۱۴:۱۳).

ژباړه: تاسې په هغه چا رحم وکړئ چې ځمکې کې دي نو په تاسې به رحم وکړي هغه ذات چې آسمان کې دی.

اسلامي شریعت مسلمانان تنها په دی نه دی مکلف کړي چې په انسانانو شفقت او رحم وکړي بلکې په حيواناتو شفقت کول يې هم د مسلمانانو اهمه دنده گرځولې ده چې په لاندې ډول ځينې شرعي د لائل د بيلگې په توگه ذکر کؤ:

۱- رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمايلي دي: (يو سړی په يوې دښتې کې روان ؤ ډير تندی نيولې په دې وخت کې يې يو کوهي پيدا کړ کوهي ته ښکته شو اوبه يې وڅښلې کله چې له کوهي پورته شو يو سپی گوري چې له ډېرې تندې لمده خاوره خوري له ځان سره يې وويل چې داسپی هم زما په څېر زيات تږی شوی دی بيرته کوهي کې ښکته شو خپله موزه يې له اوبو ډکه کړله خپله خوله کې يې ونيوله او له کوهي پورته شو اوسپي ته يې اوبه ورکړلې الله تعالی له دې سړي څخه خوښ شو او بخښنه يې ورته وکړله، صحابو کرامو عرض وکړ چې ای د الله تعالی رسوله ! مونږ ته د ځارويو سره د ښه کولو په لامل اجر او ثواب راکول کيږي ؟

رسول الله صلی الله علیه و سلم و فرمايل: هر ژوندی موجود سره داحسان کولو په وجه اجر درکول کيږي. (۲۳۷:۳۱).

۲- نبی کریم صلی الله علیه و سلم مهرباني کړې ده:(عُذِّبَتْ امْرَأَةٌ فِي هِرَّةٍ لَمْ تُطْعِمْهَا وَلَمْ تَسْقِهَا وَلَمْ تَتْرُكْهَا تَأْكُلُ مِنْ خَشَاشِ الْأَرْضِ) (۲۳۶:۳۱).

ژباړه: يوه ښځه له دی امله دوزخ کې واچول شوه چې پيشکه يې زنداني کړې وه نه يې ورته خواړه ورکول او نه يې پرېښودله چې د ځمکې حشرات او خځندې وخوري ترڅو چې همدی حال کې پيشو مړه شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳- د حيواناتو وژل د لوبو او عبثياتو په منظور حرام دی ځکه چې رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمايلي دي (مَنْ قَتَلَ عُصْفُورًا عَبَثًا عَجَّ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَقُولُ يَا رَبِّ إِنَّ فُلَانًا قَتَلَنِي عَبَثًا وَلَمْ يَقْتُلْنِي لِمَنْفَعَةٍ) (۳۸:۳۰).

ژباړه: چنچنه به دقيامت په ورځ الله تعالی ته شکايت وکړي چې فلانی تن زه بې ځايه او عبث ووژلم او دګټې اخستو په خاطر يې حلال کړی نه يم.

۴ – حيوان د نښې ويشتلو لپاره حرام دی ځکه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم لعنت کړی هغه چا باندې چې ژوندی موجود د نښې په توګه استعمالوي (۳۲۱:۷).

په يو انسان کې رحم څنګه پېدا کېږي؟

په يو انسان کې رحم نشته (زړه يې سخت دی) هغه ته په کار دي چې ديتيمانو په سر لاس راکاږي او مسکينانو ته ډوډۍ ورکړي ، دغه مقصد ته په يو حديث کې داسې اشاره شويده.

(عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَجُلًا شَكَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَسْوَةَ قَلْبِهِ فَقَالَ لَهُ إِنْ أَرَدْتَ تَلْيِينَ قَلْبِكَ فَأَطْعِمْ الْمِسْكِينَ وَامْسَحْ رَأْسَ الْيَتِيمِ))(**۵۲**، ۳۰۱).

يو سړي رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ته دخپل زړه دسختوالي شکايت وکړ رسول الله(صلی الله علیه واله وسلم) ورته په ځواب کې وفرمايل:که ته غواړې چې زړه دې نرم شي مسکين ته طعام(خوراک) ورکړه ،اوديتيم په سر لاس راکاږه)

۵- د ګاونډيو سره ښه سلوک کول:

اسلامي شريعت مسلمانانو باندې لازم کړي دي چې ټولو هغو خلکو سره ښه تعلقات او سلوک ولرئ چې په کور او کلی، کارو بار او سفر کې در سره شريک او نزدی وي ،ځکه اسلام تل دټولنې دافرادو ترمنځ په عامه توګه ،اوديوې کورنۍ دغړو ،همسايګانو دکار اوعمل دملګروترمنځ په خاصه توګه دښو

تعلقاتوغوښتنه کوي،ترڅوتړولنه دمينې او محبت په فضا منوره، يو بل څخه شر دفع کړي. (۲۳:۲۷۱).

په نبوي احاديثو کې ځينې احاديث دګاونډي حقوقو او اکرام ته ځانګړې شوي دي ، چې له ګاونډي او همسايه څخه دهر ډول شر او ضرر ممانعت کوي ،په دغو احايثو کې دګاونډي اکرام دايمان نښه او هغه ته ضرر رسول دبې دينۍ سره مرادف ګڼل شوي دی،رسول الله (صَلّى اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) فرمايي:

مَا زَالَ يُوصِينِي جِبْرِيلُ بِالْجَارِ حَتّى ظَنَنْتُ أَنّهُ سَيُوَرّثُهُ (۳۷، ۴۳۰).

جبراييل امين په ما باندی دګاونډي دحقوقو په اړه دومره تاکيد کاوه چې زما يقين شو چې ګويا ګاونډي به په ميراث کې شريک شي

په ګڼو قرآني آيتونو اونبوي احاديثو کې مسلمان ښه ګاونډيتوب ته هڅول شوې دی چې ځينی يې دبېلګې په توکه په لاندې ډول ذکر کوو.

۱- الله تعالی قرآن کريم کې فرمائلي:(... ❑◆✂︎♋︎♏︎□❻♍︎ ❶♎︎❽ ✂︎♋︎⬗♌︎❸⬀→❷⬀🗀■❼🗐 ❑◆✂︎♋︎♏︎□❻♍︎ ✂︎♋︎⬗♌︎✗→✡⬉🖬⬅︎ ❑◆✂︎♋︎⬗♌︎⌚○♋︎○♎︎🖬⬅︎ ♎︎♋︎♋︎⬗♌︎✗⌧☾🖃🖬⬅︎ ... ⬅︎♎︎⌧⬅︎) (۱: د النساء سورت، ايت۳۶).

اونيکي کوئ له هغو ګاونډيو سره چې قريب وی اوله هغو ګاوندیو سره چې بعيدوي اوخپل د سفر ملګرو سره نيکي کوئ.

دپورتني آيت شريف په اړه مفسرين وايې (❑◆✂︎♋︎♏︎□❻♍︎ ❶♎︎❽ ✂︎♋︎⬗♌︎❸⬀→❷⬀🗀■❼🗐) څخه مراد هغه ګاونډې دی چې کور يې ستاله کور سره ديوال شريک وي او د (❑◆✂︎♋︎♏︎□❻♍︎ ✂︎♋︎⬗♌︎✗→✡⬉🖬⬅︎) څخه مقصد هغه ګاونډی دی چې ستاديوال شريک نه وي،علي رضی الله عنه ويلې دي: (ټول هغه ګاونډيان چې ستا دکورڅخه ستا اواز اوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

د(□◆✁♋💻⬂♑□♋❻℘ ✁♋🕿♐⬂✗→✡⬉🖪⇐)کې شامل دي) (۲۷۱:۲۳).

۲- رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمایلي دي:.. وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ).(۴۵۷:۴۹)

ژباړه: او څوک چې الله تعالی اود اخرت په ورځ ایمان لري د خپل ګاونډي عزت دې وکړي....

۳- عَنْ أَبِي شُرَيْحٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ وَاللَّهِ لَا يُؤْمِنُ وَاللَّهِ لَا يُؤْمِنُ وَاللَّهِ لَا يُؤْمِنُ قِيلَ وَمَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ الَّذِي لَا يَأْمَنُ جَارُهُ بَوَايِقَهُ (۳۷، ۴۳۳).

نبي صلی الله علیه و سلم فرمایلی دی قسم په الله تعالی چې مؤمن نه دی قسم په الله تعالی چې مؤمن نه دی قسم په الله تعالی چې مؤمن نه دی نو درسول الله صلی الله علیه و سلم څخه پوښتنه وشوه چې څوک مؤمن نه دی ؟ نبي صلی الله علیه و سلم وفرمایل هغه څوک چې ګاونډی یې دضرر څخه په امن کې نه وی.

۴ – که یو څوک زیات لمونځونه تر سره کوي زیاتې روژې نیسي خو په ژبه خپلو ګاونډیانو ته ضرر رسوي په دغه لمونځ او روژه نجات نه شي میندلی په حدیث کې راغلي دي: **عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ فُلَانَةَ يُذْكَرُ مِنْ كَثْرَةِ صَلَاتِهَا وَصِيَامِهَا وَصَدَقَتِهَا غَيْرَ أَنَّهَا تُؤْذِي جِيرَانَهَا بِلِسَانِهَا قَالَ هِيَ فِي النَّارِ قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَإِنَّ فُلَانَةَ يُذْكَرُ مِنْ قِلَّةِ صِيَامِهَا وَصَدَقَتِهَا وَصَلَاتِهَا وَإِنَّهَا تَصَدَّقُ بِالْأَثْوَارِ مِنْ الْأَقِطِ وَلَا تُؤْذِي جِيرَانَهَا بِلِسَانِهَا قَالَ هِيَ فِي الْجَنَّةِ))مسند احمد ، ۱۹ج ،۳۴۱ص.**

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابو هريرة (رضي الله تعالى عنه) روايت كوي چې يو سړي نبی صلی الله عليه و سلم ته عرض وكړ چې فلانۍ ښځه د ورځې روژه وي او ټوله شپه په عبادت تيروي خو ګاونډيو سره ښه سلوک نلري رسول الله ددی ښځی په هكله وفرمايل: نوموړې ښځه دوزخۍ ده ،ديوې بلې ښځې په هكله ورته وويل شو چې روژې صدقې او لمونځونه يې كم دي لږ څه كوچ په صدقه كې وركوي البته ګاونډيانو ته په ژبه ضرر نه رسوي وې فرمايل :دغه ښځه به جنت كې وي . (۳۵:۳)

۵- مؤمن ته په كار دي چې د خپل ځان لپاره څه خوښوي د خپل ګاونډي لپاره هم خوښ كړي ،رسول الله (صَلّى اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) په دې اړه موږ ته داسې لارښوونه كوي: ((وَالّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يُؤْمِنُ عَبْدٌ حَتّى يُحِبّ لِجَارِهِ أَوْ قَالَ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ)).(۴۱، ۱۵۹).

زما دې پر هغه ذات قسم وي چې زما روح د هغه په قبضه كې دی يو بنده تر هغه كامل مؤمن كېدی نشي تر څو چې كوم شی د خپل ځان لپاره خوښوي د خپل ګاونډي يا ورور لپاره يې خوښ نه كړي.

۶- ګاونډي ته ضرر رسوونكی، الله تعالى ته ضرر رسوونكی دی او ګاونډي سره جنګ كوونكی الله تعالى سره جنګ كوونكی دی،زموږ ستر لارښود په دې اړه داسې فرمايي

((من آذى جاره فقد آذاني ومن آذاني فقد آذى الله، ومن حارب جاره فقد حاربني ومن حاربني فقد حارب الله))(۶۲، ۲۴۳).

چاچې خپل ګاونډي ته ضرر ورساوه هغه ما ته ضرر ورساوه او چاچې ماته ضرر ورساوه هغه يقينا الله تعالى ته ضرر ورساوه، او چاچې خپل ګاونډي سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنګ وکړ هغه ما سره جنګ وکړاو چاچې ما سره جنګ وکړهغه یقینا الله تعالی سره جنګ وکړ.

۷- رسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) ګاونډي ته ضرر رسوونکی په خپل مجلس کې نه پرېږدي راتلونکی حدیث ددغې مو ضوع ښه روښانه کوونکی دی:

عَنْ عَبْدِ اللّهِ بن عُمَرَ ، قَالَ: خَرَجَ رَسُولُ اللّهِ صَلّى اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّمَ فِي غَزَاةٍ ، فَقَالَ: لا يَصْحَبْنَا الْيَوْمَ مَنْ آذَى جَارَهُ ، فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: أَنَا بُلْتُ فِي أَصْلِ حَائِطِ جَارِي ؟ فَقَالَ: لا تَصْحَبْنَا الْيَوْمَ)). (۲۲،۲۴۳).

عبدالله بن عمر (رضي الله تعالی عنه) څخه روایت دی چې یوه ورځ رسول الله (صلی الله علیه واله وسلم)په یوه غزا کې ووت ،وې ویل:نن ورځ دې هغه څوک زموږ سره ملګرتیا نه کوي چې خپل ګاونډي ته یې ضرر رسولی وي، یو سړي وویل ، ما دخپل ګاونډي ددېوال بېخ ته متیازې کړې وې، وې فرمایل:نو نن موږ سره ملګرتیا مه کوه.

۸- هغه مؤمن چې په خپله په مړه خېټه ویده کېږي او ګاونډي یې وږی وي کامل مؤمن نه دی رسول الله (صَلّی اللّهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) په دې اړه داسې فرمایي:((**لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالّذِي يَشْبَعُ وَجَارُهُ جَائِعٌ**)).(**۵۸،۳۰۰**).

هغه مؤمن نه دی چې په خپله په مړه خېټه ویده کېږي او ګاونډي یې وږی وي.

د ګاونډیانو حقوق کوم دي ؟

لاندې حدیث دغو حقوق په داسې توګه ذکر کوي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

عَنْ بَهْزِ بن حَكِيمٍ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ جَدِّهِ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا حَقُّ جَارِي عَلَيَّ؟، قَالَ: "إِنْ مَرِضَ عُدْتَهُ، وَإِنْ مَاتَ شَيَّعْتَهُ، وَإِنِ اسْتَقْرَضَكَ أَقْرَضْتَهُ، وَإِنْ أَعْوَرَ سَتَرْتَهُ، وَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ هَنَّأْتَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ مُصِيبَةٌ عَزَّيْتَهُ، وَلا تَرْفَعْ بِنَاءَكَ فَوْقَ بِنَائِهِ فَتَسُدَّ عَلَيْهِ الرِّيحَ، وَلا تُؤْذِهِ بِرِيحِ قِدْرِكَ إِلا أَنْ تَغْرِفَ لَهُ مِنْهَا ". (۲۲، ۲۴۳).

بهز بن حکیم له خپل پلار او هغه له خپل نیکه نه روایت کوي چې ما له رسول الله (صلی الله علیه واله وسلم) څخه پوښتنه وکړه چې ګاونډي پر ما څه حق لري؟وې فرمایل:چې رنځور شي پوښتنې ته ورشې،او که وفات شي جنازه یې وکړې او بیا یې تر قبره ورسوې او که پور درڅخه وغواړي پور ورکړې،او که دهغه عورت لوڅ شي(کوم عیب پکې وګورې)ته یې پټ کړې،او که کوم خبر ورته ورسېږي پرې خوشحاله شې او مبارکئ ته ورشې،او که غم ورته ورسېږي پوښتنې ته ورشې، خپله ابادي دهغه له ابادئ مه پورته کوه،چې باد پر هغه بند کړې، دخپلې کټوې په بوي باندې هغه ته زیان مه رسوه مګردا چې دهغه برخه پکې وکړې.

دګاونډیانو ډولونه:

ګاونډیان په دریو ډولونو ویشل شوي دي ځینې یې یو حق لري ، ځینې یې دوه حقونه لري او ځینې یې درې حقونه لري هغه چې یو حق لري هغه کافر ګاونډی دی چې یواځې د ګاونډیتوب حق لري هغه چې دوه حقونه لري هغه مسلمان ګاونډی دی چې یو د مسلمانۍ حق او بل د ګاونډیتوب حق لري او هغه چې درې حقونه لري هغه مسلمان ګاونډي دي چې سرې ورسره د خپلولۍ رشته لري یو د مسلمانۍ حق دوهم د ګاونډیتوب حق او دریم د خپلولۍ حق(۳۵:۱۲۴).

(c) ketabton.com: The Digital Library

يعني ښه ګاونډيتوب يوازې د مسلمان ګاونډي حق نه دی بلکې کافر ګاونډی سره ښه ګاونډيتوب د اسلامي شريعت غوښتنه ده لکه چې روايت شوې دی چې ابن عمر رضی الله عنه به کله خپل کور کې پسه حلال کړ نو له خپلې کورنۍ څخه به يې پوښتنه کوله چې ايا زما يهودي ګاوندي ته مو غوښه ليږلی اوکنه ؟ (۱۲: ۷۴)

۷- د مسلمان د عزت او ابرو ساتنه:

مسلمانان په خپلو کې ورونه دي،بايد پر خوښۍ يې خوښ او پر خفګان يې خفه شي له همدې لامله اسلام هغه چارې حرامې ګرځولي دي چې د مسلمانانو ترمنځ دلرې والي او خفګان لامل ګرځي او پر هغو چارو يې تاکيد کړی دی چې دمسلمانانو ترمنځ دمينې محبت او نږديوالي لامل ګرځي،نو کله چې له يو مسلمان څخه داسې يوه ګنا صادريږي چې زيان يې نورې ټولنې ته خپريږي،او دهغه شخصي ګنا وي داسلام غوښتنه داده چې پر دغه شخص باندې پرده واچول شي،په پټه توګه پوه کړای شي او دهغه له رسوا کولو څخه ډډه وشي، ددوو جهانو سردار محمد مصطفی (صلی الله عليه واله وسلم) په دې هکله خپل امت ته داسې لارښوونې کوي:وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ»(۳۲، ۳۰۹).

او چاچې پر يو مسلمان باندې پرده واچوله په دنيا او اخرت کې به الله تعالی پر هغه باندې پردې واچوي.

او په يو بل مورد کې داسې فرمايي:«لَا يَرَى امْرُؤٌ مِنْ أَخِيهِ عَوْرَةً، فَيَسْتُرُهَا عَلَيْهِ؛ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ»۵۷، ۲۵۴).

(c) ketabton.com: The Digital Library

که مؤمن په خپل مسلمان ورور کې یو عیب ګوري او بیا پر هغه پرده واچوي(په خلکو کې یې رسوا نه کړي) الله تعالی به هغه جنت ته داخل کړي.
دمسلمان ورور رسوا کول(شرمول) دخپل ځان رسوا کول دي، په دې هکله رسول الله (صلی الله علیه واله وسلم) داسې لارښوونه کوي:
((یَا مَعْشَرَ مَنْ آمَنَ بِلِسَانِهِ وَلَمْ یَدْخُلْ الْإِیمَانُ قَلْبَهُ لَا تَغْتَابُوا الْمُسْلِمِینَ وَلَا تَتَّبِعُوا عَوْرَاتِهِمْ فَإِنَّهُ مَنْ اتَّبَعَ عَوْرَاتِهِمْ یَتَّبِعُ اللَّهُ عَوْرَتَهُ وَمَنْ یَتَّبِعْ اللَّهُ عَوْرَتَهُ یَفْضَحْهُ فِي بَیْتِهِ))(۴۶، ۲۳).
ای هغو خلکو چې په ژبه دایمان نعرې وهئ او زړونو ته مو ایمان نه دی ننوتی، دمسلمانانو غیبت مه کوئ،او مه دهغوي پټ عیبونه راسپړئ،یقینا څوک چې دمسلمان پټو عیبونو پسې ددې لپاره ګرځي چې هغه وشرموي،په خپل کور کې به یې الله تعالی رسوا کړي.
دا او دې ته ورته بې شمیره احادیث په دې هکله راغلي دي ترڅو مسلمان ددغو لارښوونو په رڼا کې دداسې اخلاقو څښتن وګرځي چې دنورو دسپکاوي لامل نه شي.

۸- مېلمه پالنه:

د اسلامي شریعت ګڼ احکام په دې ولاړ دي چې د مسلمانانو ترمنځ مینه او محبت رامینځته کړي او د هغوی ترمینځ د انشقاق او بې اتفاقۍ مخه ونیسي، چې په دې لړ کې مېلمه پالنه اسلامي شریعت په مسلمانانو کې سنت مؤکد ګرځولې او هر مسلمان یې دې ته هڅولی چې د خپل مېلمه اکرام او عزت وکړي

ترخو په دې ترتيب د مسلمانانو ترمنځ اتفاق او وحدت رامينځته شوې وي (۲۸۸:۲۳).

البته ګڼو شرعي نصوصو کې د مسلمانانو څخه د مېلمه پالنې غوښتنه شوې چې ځينې يې د بېلګې په توګه په لاندې ډول ذکر کوو:

۱- الله تعالى قرآنكريم کې اسلامي امت ته چې ابراهيمي امت دې د ابراهيم عليه السلام د مېلمه پالنې پېښه چې ملائکې ورته د انسانانو په بڼه راغلې وي په دې الفاظو سره بيانوي. (♎⌧✍⬀📖❒✍♦♑⌨⌧ ❍⌧⑨♌③❁← ♦☹➚♌♎🕒♦❷⬀✍♐♌☽ ⬋✄⬂⑩❁⬂ ⬂❶♐☽ ⬀♐♌⬀ ⬀♐✓♌✋♦❷⬁▤←☺⬂♑✍✄ ☎✄❑➚♑✍♦☽♦▫ ♌❍⬂⓿■🖬♦⬉ ☎✄❑➔🖬⌧⌘⌧⑩ ⊲⚐⬀❑♦🔔 ⌧☠🕛■🖬⌧♋ ♦✌✍♦🔔 ☎ ✍✝☺🕛■🖬⌧♋ ✄❼■🖫♐☽ ♦⬂✄♦❷♦▫ ⬀♐♐⬀ ♦♌❑⬉❷♦▤✡⑩✋ ♑✍⇕♂♌➔♐✍ ◆➚✏✍⌧⍌♦▫ 🕒♌📖♐✄⬃♎❑📖 ▦🕛←❍♦✍▪❷♦☽♦▫ ⬀♐♌⬀ 📖✗✓♌☺⌧♋ ♌♍❑➔🖬➚✍▯♦✍ ♦♦❑📖 ♦✌✍♦🔔 ⬀☠♐♐⬀❸♦♑♐☽ ⬀♐♐⬀)(د الذاريات سورت، آيت۲۴-۲۷).

ژباړه: آيا تا ته د ابراهيم د عزتمندو ميلمنو خبره رسيدلې کله چې دا ميلمانه ابراهيم ته راغلل هغه ته يې سلام واچوه، ابراهيم ورته وويل: نااشنا خلکو په تاسې دى سلام وي بيا ابراهيم خپل کور ته ورغى ميلمنو ته يې وريت شوي سخئ (سخکی) د خوړلو لپاره راوړه او ميلمنو ته يې وويل: چې تاسې ولى خواړه نه خورئ؟

۲- رسول الله صلى الله عليه و سلم فرمايلي دي. (من كان يؤمن بالله واليوم الاخر فليكرم ضيفه) (متفق عليه).

ژباړه: څوک چې الله تعالى او د اخرت په ورځى ايمان لري نو د خپل مېلمه عزت دى وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دريم فصل د مراجعو فهرست

۱-قرانكريم
۲-ابن الاثير ، كال ۱۹۰۸م، اسد الغابة في معرفة الصحابه ، پنځم ټوک،طبعه: داراحياء التراث العربي-بيروت-لبنان.
۳-ابن حنبل: احمد ، مسند احمد ،څلورم ټوک،طبعه:دارالفکر-بيروت-لبنان
۴-ابن سعد: محمد ،الطبقات الكبرى، دريم ټوک،طبعه: دارالتحرير للطباعة والنشر الالرياض-السعوديه.
۵-ابن القيم : شمس الدين ابي عبدالله، كال: ۱۴۳۰ هـ - ۲۰۰۹ م، المجموع القيم من كلام ابن القيم،لومړی ټوک، طبعه: دارطيب للنشر والتوزيع-الالرياض-السعودية.
۶-ابن كثير: اسمعيل بن عمر. تفسير القرآن العظيم.څلورم ټوک. طبعه: دارالسلام-الالرياض-السعوديه.
۷-ابو داود: سليمان بن اشعث. سنن ابی داود ، كال: ۱۳۱۲هـ ق ،دويم ټوک طبعه: خيبر ګروپ آف كمپنيز-پيښور-پاکستان.
۸-اصفهاني: الراغب ابو القاسم الحسين بن محمد، المفردات في غريب القرآن، طبعه:دارالمعرفه.
۹-اصفهاني:الراغب ابو القاسم الحسين بن محمد ،الذريعة الى مكارم الاخلاق، طبعه: دارالمعرفة.
۱۰-اصلاحي : محمد يوسف، كال: ۱۴۲۹هـ ق، په اسلام کې د ژوندانه آداب،طبعه پيغام خپروندوی مرکز-پيښور-پاکستان.
۱۱-البخاري: محمد بن اسمعيل، كال: ۱۳۵۷هـ ش، صحيح البخاري،لومړی ټوک، طبعه: نعماني كتب خانه.پيښور-پاکستان.
۱۲-البيهقى : ابو بكر، كال ۱۴۲۲هـ ق، السنن الكبرى، پنځم ټوک، طبعه مكتبه الرشد للنشر والتوزيع-الرياض-السعوديه.
۱۳-الترمذي : محمد بن عيسى، سنن الترمذي، لومړی ټوک طبعه: مكتبة حقانية پيښور-پاکستان.
۱۴-الجزائري: ابو بكر جابر، كال: ۱۴۱۰هـ ق-۱۹۹۰م، منهاج المسلم، طبعه: دارالشروق للنشر و التوزيع والطباعة-جده-السعوديه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۵-الحاکم: محمد بن عبدالله ابو عبدالله ،المستدرک على الصحيحين، څلورم ټوک، طبعه: دارالکتب العلميه-بيروت-لبنان.
۱۶-سمرقندي: ابو الليث نصربن محمدبن احمد ،تنبيه الغافلين،طبعه: مکتبة الکتاب والسنة_ پېښور-پاکستان.
۱۷-سمرقندي: ابو الليث نصربن محمدبن ابراهيم، بستان العارفين طبعه: مکتبة الکتاب والسنة.
۱۸-الصنعاني: محمد بن اسمعيل، کال:۱۴۰۷ هـ ق- ۱۹۸۷م، سبل السلام، څلورم ټوک،طبعه: دارالکتاب العربي-بيروت-لبنان.
۱۹-الطبراني: ابو القاسم سليمان بن احمد ، کال ۱۴۱۵ق، المعجم الاوسط،دويم ټوک طبعه: دارالحرمين-قاهره.
۲۰-الطبري:تفسير الطبري، نهم ټوک، طبعه: دارالفکر - بيرت-لبنان.
۲۱-الطحان: مصطفى محمد ، کال: ۱۹۹۵م، شخصية المسلم المعاصر، طبعه: المرکز العالمي للکتاب الاسلامي-الکويت.
۲۲-العنبري: خالد بن علي بن محمد ،الاخلاق الضايعة،طبعه: مرکز ترجمة التراث الاسلامي-پېښور- پاکستان.
۲۳-العبيد: عبدالرحمن بن عبدالکريم، کال : ۱۴۰۵ هـ- ۱۹۸۴م ،اصول المنهج الاسلامي،طبعه: مطابع الفرزدق التجاريه-الرياض-السعوديه.
۲۴-الغزالي : محمد بن محمد بن احمد ، کال ۱۳۸۵هـ ش خلق المسلم.طبعه:مکتبة حقانيه- پېښور- پاکستان.
۲۵-الغزالي: محمد بن محمد بن احمد ، احياء علوم الدين،طبعه: دارالفکر- بيروت-لبنان.
۲۶-لويس: معلوف، المنجد ،طبعه دارالفکر-بيروت-لبنان.
ملا على قاري،مرقاة المفاتيح شرح مشکاة المصابيح، نهم ټوک طبعه:مکتبه رشيديه - بلوچستان-پاکستان.
۲۷-المنذري: زکي الدين عبدالعظيم بن عبدالقوي،الترغيب والترهيب. دريم ټوک،طبعه:داراحياء التراث العربي - بيروت-لبنان.
۲۸-مودودي: ابو الاعلى، کال ۱۴۰۵ هـ ق- ۱۹۸۵م، تفهيم القرآن،شپږم ټوک،طبعه: ادارة احياء العلوم- پېښور، پاکستان.
۲۹-النسائي: احمد بن شعيب،سنن النسائي،دويم ټوک،طبعه: خيبر ګروپ آف کمپنيز- پېښور-پاکستان.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳۰-النيساپوري: مسلم بن حجاج ابو الحسين، کال: ۱۳۴۹هـ ش، الجامع الصحيح مسلم ،دويم ټوک طبعه:خيبر ګروپ اف کمپنيز پېښور پاکستان.
النووي: يحيى بن شرف، کال ۱۴۱۸ هـ - ۱۹۹۸ م، الرياض الصالحين، طبعه:المکتبة الاسلامي – بيروت- لبنان.
۳۱-النووي: يحيى بن شرف، شرح الاربعين للنووي، طبعه: دار الکتاب العربي.
۳۲-هاشم محمد ،کال ۱۴۱۴هـ ق- ۱۹۹۳م، ضوابط السلوک والمنجيات، طبعه: مکتبة دارالسالم للنشر والتوزيع - السعوديه، .
۳۳-الهيثمي : نورالدين على بن ابى بکر، مجمع الزوائدومنبع الفوائد، اتم ټوک، طبعه:دارالفکر-بيروت لبنان.
۳۴- البخاري ، محمد بن اسماعيل صحيح البخارى بن مغيره،۱ټوک ،طبعه بيروت دار بن کثير اليمامة
۳۵- البخاري ، محمد بن اسماعيل صحيح البخارى بن مغيره،۷ټوک ،طبعه بيروت دار بن کثير اليمامة
۳۶- البخاري ، محمد بن اسماعيل صحيح البخارى بن مغيره،۸ټوک ،طبعه بيروت دار بن کثير اليمامة
۳۷- البخاري ، محمد بن اسماعيل صحيح البخارى بن مغيره، ۱۸ټوک ،طبعه بيروت دار بن کثير اليمامة
۳۸- البخاري ، محمد بن اسماعيل صحيح البخارى بن مغيره، ۱۹ټوک ،طبعه بيروت دار بن کثير اليمامة
۳۹- البخاري ، محمد بن اسماعيل صحيح البخارى بن مغيره،۲۰ټوک ،طبعه بيروت دار بن کثير اليمامة
۴۰- البخاري ، محمد بن اسماعيل صحيح البخارى بن مغيره،۲۲ټوک ،طبعه بيروت دار بن کثير اليمامة
۴۱- النيسابوري ، أبو الحسين مسلم بن الحجاج بن مسلم القشيري ، صحيح مسلم ،۱ ټوک، دار الجيل بيروت
۴۲- النيسابوري ، أبو الحسين مسلم بن الحجاج بن مسلم القشيري ، صحيح مسلم ،۲ ټوک، دار الجيل بيروت
۴۳- النيسابوري ، أبو الحسين مسلم بن الحجاج بن مسلم القشيري ، صحيح مسلم ،۹ټوک، دار الجيل بيروت

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۴- النيسابوري ، أبو الحسين مسلم بن الحجاج بن مسلم القشيري ، صحيح مسلم ،۱۲ ټوک ، دار الجيل بيروت
۴۵- النيسابوري ، أبو الحسين مسلم بن الحجاج بن مسلم القشيري ، صحيح مسلم ،۱۴ټوک ، دار الجيل بيروت
۴۶- السجستاني ، سليمان بن الأشعث أبو داود الأزدي، سنن أبي داود ،۱۳ټوک ،طبعه،دار الفكر
۴۷- الترمذي، محمد بن عيسى أبو عيسى السلمي ،الجامع الصحيح سنن الترمذي ۶ټوک ،طبعه:دار إحياء التراث العربي – بيروت
۴۸- الترمذي، محمد بن عيسى أبو عيسى السلمي ،الجامع الصحيح سنن الترمذي ۷ټوک ،طبعه:دار إحياء التراث العربي – بيروت
۴۹- ابو عبدالله: مالک بن انس ،الموطاء،۵ ټوک.طبعه داراحياء التراث العربي – مصر.
۵۰- ابو عبدالله: مالک بن انس ،الموطاء،۳ ټوک.طبعه داراحياء التراث العربي – مصر.
۵۱- ابن حنبل: احمد ، مسند احمد ۱۳، ټوک.طبعه:دارالفكر-بيروت-لبنان.
۵۲- ابن حنبل: احمد ، مسند احمد ،۱۵ ټوک.طبعه:دارالفكر-بيروت-لبنان.
۵۳- ابن حنبل: احمد ، مسند احمد ،۱۹ ټوک.طبعه:دارالفكر-بيروت-لبنان.
۵۴- ابن حنبل: احمد ، مسند احمد ،۲۰ ټوک.طبعه:دارالفكر-بيروت-لبنان.
۵۵- ابن حنبل: احمد ، مسند احمد ،۴۳ ټوک.طبعه:دارالفكر-بيروت-لبنان.
۵۶- ابن حنبل: احمد ، مسند احمد ،۴۶ ټوک.طبعه:دارالفكر-بيروت-لبنان.
۵۷- الطبراني ،ابوالقاسم سليمان بن احمد بن ايوب ،المعجم الكبير،۴ټوک ،طبعه القاهرة دارالحرمين.
۵۸- الطبراني ،ابوالقاسم سليمان بن احمد بن ايوب ،المعجم الكبير،۱۰ټوک ،طبعه القاهرة دارالحرمين.
۵۹- الطبراني ،ابوالقاسم سليمان بن احمد بن ايوب ،المعجم الكبير،۱۱ټوک ،طبعه القاهرة دارالحرمين.
۶۰- الطبراني ،ابوالقاسم سليمان بن احمد بن ايوب ،المعجم الكبير،۱۲ټوک ،طبعه القاهرة دارالحرمين.
۶۱- الطبراني ،ابوالقاسم سليمان بن احمد بن ايوب ،المعجم الكبير،۱۹ټوک ،طبعه القاهرة دارالحرمين.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۶۲- القادري، علاء الدين علي بن حسام الدين ابن قاضي خان، كنز العمال في سنن الأقوال والأفعال،۲ټوک طبعه: مؤسسة الرسالة.

۶۳- البيهقي، أبو بكر أحمد بن الحسين، شعب الإيمان ۱ټوک،طبعه: المكتب الإسلامي, دار عمار - بيروت, عمان

۶۴- البيهقي، أبو بكر أحمد بن الحسين، شعب الإيمان ۱۲ټوک،طبعه: المكتب الإسلامي, دار عمار - بيروت, عمان

۶۵- الصنعاني: محمد بن اسمعيل، كال:۱۴۰۷ هـ ق- ۱۹۸۷م، سبل السلام، ۷ ټوک،طبعه: دارالكتاب العربي – بيروت – لبنان.

۶۶- عرفة ،منير، وبالوالدين احسانا ،المكتبة الشاملة

۶۷- ابن أبي شيبة، أبو بكر عبد الله بن محمد الكوفي، المصنف في الأحاديث والآثار ۸ټوک،مكتبة الرشد - الرياض

۶۸- القزويني: ابن ماجه محمد بن يزيد ،سنن ابن ماجه،دولسم ټوک، مطبعه: مكتبة العلميه- بيروت-لبنان.

۶۹- المقدسي، الامام احمد بن محمد ، مختصر منهاج القاصدين، طبعه،المكتب الاسلامي بيروت.

۷۰- الباني: محمد ناصرالدين بن نوح، صحيح الادب المفرد ،طبعه: دارالصدق.

۷۱- الصيدلي ،د/ ،جمال محمد الزكى، (انما بعثت لاتمم مكارم الاخلاق.

۷۲- السجستاني ، سليمان بن الأشعث أبو داود الأزدي، سنن أبي داود ،۷ټوک ،طبعه،دار الفكر

۷۳- ابن حنبل: احمد ، مسند احمد ،۴۵ ټوک.طبعه:دارالفكر-بيروت-لبنان.

څلورم فصل

۲- ناوړه (بد) اخلاق

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام د دين په رڼا کې د ځينو ناوړه (بدو) اخلاقو بېلګې

۱-غيبت

۲-دروغ ويل

۳-نمامت

۴-رياء کاري

۵- کبر

۶- د نازاو نخرو تګ

۷- حسد

۸- غصه

۹- تجسس

۱۰- بدګماني

ناوړه (بد) اخلاق

ناوړه اخلاق بې شمېره دنيوي او اخروي بدبختۍ زېږوي همدا لامل دی چې اسلامي شريعت په بېلا بېلو طريقو په ډېر تاکيد سره مسلمانان د ېته هڅولي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ځانونه له ناوړو اخلاقو څخه لرې وساتي په دغه فصل کې د اسلامي شریعت له نظره ځینې ناوړه اخلاق په لاندې ډول ذکر کیږي:

۱-غیبت:

الف: د غیبت تعریف:

د غیبت تعریف په راتلونکي حدیث شریف کې داسې بیان شوی دی:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ أَتَدْرُونَ مَا الْغِيبَةُ قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ ذِكْرُكَ أَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُ قِيلَ أَفَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ فِي أَخِي مَا أَقُولُ قَالَ إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ اغْتَبْتَهُ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ فَقَدْ بَهَتَّهُ)). (۲۸، ۴۷۲).

ابوهریره روایت کوي چې رسول الله صلی الله علیه و سلم صحابو کرامو څخه وپوښتل: آیا تاسې غیبت پیژنئ ؟ صحابو کرامو عرض وکړ، چې د غیبت په تعریف الله تعالی او د هغه رسول ښه پوهیږي. نو رسول الله صلی الله علیه و سلم ورته غیبت په دی الفاظو سره تعریف کړ: د یو مسلمان ورور په غیاب کې هغه پسې داسې خبره کول چې هغه یې بده ګڼي، دې ته غیبت وایې ،یو صحابي عرض وکړ، چې یا رسول الله صلی الله علیه و سلم که چیرې د مسلمان په اړه چې څه وایم هغه پکې موجود وي نو دا هم غیبت دی؟

نبي صلی الله علیه و سلم ورته وفرمایل: که چیرې ذکر شوی عیب پکې موجود وي دې ته غیبت وایې او که چیرې پکې موجود نه وي دې ته بهتان وایې.

البته بهتان له غیبت څخه لویه ګناه ده.

د غیبت اضرار او ناوړه پایلې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چې د يوې کورنۍ او ټولنې په غړو کې د غيبت موجوديت ګڼې تباه کوونکې ستونزې زېږوي او د انسانانو ترمنځ د ښمنيو بنسټ تشکيلوی په دی اساس اسلامي شريعت ډېرې هلې ځلې کړې دي چې مسلمانان د دې ناوړه صفت څخه وژغوري، مونږ په دې اړه ځينې شرعي دلايل د بېلګې په توګه په لاندې ډول ذکر کوو:

۱- الله تعالی په قرآنکريم کې غيبت کول داسې بد کار ګڼلی لکه څوک چې د خپل مړه ورور غوښه خوري فرمايې: (...■♦✌⬂⬄♦③ ••◆❐ ❹■✎♦⬈⑥❐🕮 🗐 ✍♓✡⬃➔♦✉ ☠⬈▤➔✡⬃➔✸✉ ⌘☠⬄••♍ •✍➔▤▫🕯♦③ ♌❐🕮 ⬄⚐➔▤⬅⑨♦■❐🕮 ⬅■❑⬅☺⬅☞⬃♎⌧❷•▤•▫ ✍ॐ✌⬂⑩♦✌ ✎❍⑩⬁⌘❐🕮 🗐... ⬀⬂⌘⬀)(۱: د الحجرات سورت، آيت ۱۲).

ژباړه: او نه دی کوي غيبت ځينې ستاسې د ځينې نورو. آيا خوښوي يو له تاسې څخه دا چې وخوري غوښې د ورور خپل په داسې حال کې چې مړ وي، پس بد ګڼئ تاسې د خپل مړه ورور غوښه خوړل.

۲- رسول الله صلی الله عليه و سلم په دوزخ کې د غيبت کونکو حال داسې بيان کړی دی:

((لَمَّا عُرِجَ بِي مَرَرْتُ بِقَوْمٍ لَهُمْ أَظْفَارٌ مِنْ نُحَاسٍ يَخْمُشُونَ وُجُوهَهُمْ وَصُدُورَهُمْ فَقُلْتُ مَنْ هَؤُلَاءِ يَا جِبْرِيلُ قَالَ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ لُحُومَ النَّاسِ وَيَقَعُونَ فِي أَعْرَاضِهِمْ)).(۳۳، ۲۲)

ژباړه: کله چې زه پورته وخېژول شوم پر يو قوم تېر شوم ومې ليدل چې د هغوی نوکان له وسپنې څخه جوړ خپل مخونه سينې يې پرې څيرولې ما د جبريل عليه السلام څخه پوښتنه وکړله چې دی خلکو د نيا کې کومه ګناه کوله؟ جبريل

(c) ketabton.com: The Digital Library

علیه السلام راته وویل چې دې خلکو دنیا کې غیبت کاوه او د خلکو بې عزتي یې کوله.

۳- په یو حدیث کې عایشة (رضي الله تعالی عنه) دغیبت په اړه خپله قصه په داسې الفاظو بیانوي: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ: إِنّ صَفِيّةَ امْرَأَةٌ، فَقَالَتْ بِيَدِهَا: أَيْ: إِنّهَا قَصِيرَةٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صَلّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلّمَ: " لَقَدْ مَزَجْتِيهَا بِكَلِمَةٍ لَوْ مَزَجْتِ بِهَا الْبَحْرَ لَمَزَجَتْهُ)).(۴۴، ۱۳۴).

ما رسول الله صلی الله علیه و سلم ته د صفیه رضی الله عنها په اړه وویل چې قد یې لنډ دی یعنې (غیبت یې وکړ) رسول الله صلی الله علیه و سلم راته وفرمایل: تا داسې خرابه خبره وکړله چې که د بحر اوبو سره ګډه شي د بحر ټولې اوبه به خرابې کړي.

هغه ځایونه چې غیبت کول په کې جواز لري:

شپږو شرعي مقصدونو لپاره غیبت کول جواز لري چې په لاندې ډول ذکر کېږي (۲۰:۵۲۵-۵۲۸).

اول: دا چې مظلوم د ظالم له لاسه داسې چاته شکایت وکړي چې د ظلم څخه یې خلاصوي.

دوهم: دا چې یو څوک چا کې د شریعت څخه مخالف کار وګوري نو دا کار داسې سړی ته په ګوته کوي چې دا قوت او قدرت لري چې ذکر شوی بد کار څخه منع کړي.

دریم: دا چې د استفتاء لپاره وي هغه داسې چې یو چا ته ورځي. او ورته وایې چې فلاني سړی ما سره داسې چلند کړی دی، آیا هغه ما سره د داسې چلند کولو حق درلوده او که نه؟ زه ورسره څه وکړم؟ غوره خبره دا ده چې په پورتني صورت

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې يې نوم وانه خستل شي او داسې وويل شي چې: که چېرې يو څوک د چا سره داسې چلند وکړي نو هغه سره بايد شرعاً څنګه معامله وشي؟

څلورم: دا چې يو تن کې کوم عيب موجود وي د دې په خاطر بل څوک ورباندې خبر وي چې له شر څخه يې وژغورل شي چې البته د دې ګڼ صورتونه دي چې د هغو له جملې څخه يو دا دی چې څوک غواړي د چا سره ښيښې وکړي نو جانب مقابل د دې د کړو وړو څخه خبروي ترڅو په راتلونکي کې د دوی ترمنځ د شر مخه نيول شوي وي.

پنځم: دا چې يو څوک ښکاره ګناه کوي نو د داسې سړی د ښکاره ګناه يادونه جواز لري.

شپږم: دا چې يو عيب د چا نوم ګرځېدلی وي لکه ګوډ ، ړوند ، کوڼ او داسې نور خوکه له ذکر شوي نوم پرته نوموړی شخص په بل نوم خلکو پېژنده بيا د ګوډ ، ړوند او کوڼ ويل ورته جواز نه لري البته د پورتنيو شپږو صورتونو جواز په صحيحو احاديثو سره ثابت دي.

د غيبت کوونکي د توبې څرنګوالی:

د غيبت کوونکي د توبې په هکله علماء دوه ډلې شوي دي يوه ډله علماء وايې چې د غيبت کوونکي توبه دا ده چې په خپل کړي غيبت پښيمانه وي او راتلونکي کې د غيبت کولو څخه ځان وساتي خو بله ډله علماء وايې چې د ذکر شوو دوو نقطو ترڅنګ دريمه نقطه هم بايد په نظر کې ونيول شي هغه دا چې د چا غيبت يې کړې وي له هغه څخه د غيبت کولو بخښنه وغواړي، البته غوره نظر دا دی چې که غيبت هغه چا ته ور رسيدلې وي چې غيبت يې شوی دی نو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه څخه د بخښنه وغواړي خو که غیبت نه وي وررسیدلې بخښنه دی ورڅخه نه غواړي (۸۹:۱۳).

۲-د روغ ویل:

اسلامي شریعت د مسلمانانو څخه غواړي چې خپل ټول ژوند په حق او حقیقت ودروي،له حق پرته بل څه ونه وایې او له حق پرته په بل څه عمل ونه کړی چې په دې ترتیب یې حق د انساني خلقت د اساساتو څخه مهم اساس ګرځولې دی، ډېرې بدبختۍ چې انسانان ورسره نن ورځ لاس وګریوان دي اصلي علت یې دا دی چې انسانانو پورتنې مهم اسلامي اصل هیر کړی دی (۵۲:۱۲).

په دی اساس کوم ارزښت چې اسلامي شریعت حق ویلو ته ورکړې دی که کوم مسلمان ورڅخه ځان لری او درواغو ویلو ته لاس اوږد کړی داسې مسلمان د حقیقي مسلمانانو له ډلې څخه وتلې ګڼي لکه چې په دې هکله حدیث شریف کې راځي چې رسول الله صلی الله علیه و سلم څخه پوښتنه وشوه. قِيلَ لِرَسُولِ اللهِ صَلّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيَكُونُ الْمُؤْمِنُ جَبَانًا فَقَالَ نَعَمْ فَقِيلَ لَهُ أَيَكُونُ الْمُؤْمِنُ بَخِيلًا فَقَالَ نَعَمْ فَقِيلَ لَهُ أَيَكُونُ الْمُؤْمِنُ كَذَّابًا فَقَالَ لَا)) (۲۵، ۱۳۱).

ژباړه: آیامؤمن ډارن کېدې شي؟رسول الله صلی الله علیه و سلم وفرمایل :هو، بیا پوښتنه ترې وشوه چې آیا کېدلی شي یو مؤمن بخیل وي؟ نبي صلی الله علیه و سلم وفرمایل هو، بیا ورته وویل شو چې آیا کېدلی شي یو مؤمن دروغجن وي؟ رسول الله صلی الله علیه و سلم وفرمایل نه نشي کېدلی.

د پورتني حدیث شریف مطلب دا نه دی چې بخل او د کافرو سره د جنګیدلو نه ویره کوچنۍ ګناه ده بلکې مراد ترې دا دی چې کله کله د بخل او ویری لپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

عذر پیدا کیدای شي خو دروغ ویل په هیڅ صورت سره قابل د عذر نه دی(۵:۱۲).

ګڼ شرعي دلایل مسلمانان دروغو ویلو څخه منع او رښتیا ویلو ته هڅوي چې ځیني د بېلګې په توګه په لاندې ډول ذکر کوو:

۱- الله تعالی په قرآنکریم کې مهرباني کړې ده: ([illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible])(۱: د التوبه سورت، آیت ۱۱۹).

ژباړه: ای مؤمنانو د الله تعالی څخه وویرېږئ او له هغو خلکو سره شئ چې رښتیا وایې (او له دروغو څخه ځان ساتي).

۲- رسول الله صلی الله علیه و سلم مهرباني کړې ده: ((إِذَا كَذَبَ الْعَبْدُ تَبَاعَدَ عَنْهُ الْمَلَكُ مِيلًا مِنْ نَتْنِ مَا جَاءَ بِهِ))(۳۱، ۲۳۹)

ژباړه: کله چې یو سړی دروغ ووایې ددې دروغو د بدبويۍ له امله د رحمت ملائکې د دې سړي څخه د یو میل په فاصله لرې کېږي.

۳- نبي صلی الله علیه و سلم فرمایلي دي: (تحروا الصدق و ان رأيتم ان الهلكة فيه فان فيه النجاة) (۳۰۵:۱۲).

ژباړه: په رښتیا ویلو کې ټینګ اوسئ اګر که تاسې پرې هلاک کېږئ هم، بېشکه چې رښتیا ویلو کې ستاسې حقیقي خلاصون دی.

هغه ځایونه چې دروغ ویل په کې جواز لري:

په راتلونکي حدیث شریف کې هغه ځایونو په ګوته شوي دي چې دروغ ویل په کې جواز لري، نبي صلی الله علیه و سلم فرمایلي دي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

((الكذب لایصلح الا فی ثلاث فی الحرب لان الحرب خدعة والرجل یصلح به بین اثنین و حدیث الرجل امرأته و حدیث المرأة زوجها) (۳۲۵:۲۲).

ژباړه: دروغ ویل پرته له دغو دریو ځایونو نورو ځایونو کې جواز نه لري: کافرو سره جنګ کې ځکه چې جنګ دوکه کول دي، په هغه ځای کې چې یو څوک د دوو تنو ترمنځ روغه جوړه راولي او هغه ځای کې چې میړه خپلې ښځې سره یا ښځه خپل میړه سره پرې روغه جوړه برابروي.

۳-شیطانت (نمیمة):

شیطانت (نمیمة) دې ته وایې چې یو څوک د دوو تنو ترمنځ ګرځي راګرځي د یوه جانب خبرې بل جانب ته رسوي ترڅو په دې وسیله د جانبینو ترمنځ شر او فتنې را پیدا کړي (۱۴۸:۱۵).

اسلامي شریعت د فرد، کورنۍ او ټولنې لپاره اتفاق، سوکاله او ارامه ژوند جوړول غواړي خو شیطان سړی (نمام) په یوه لحظه کې د کورنۍ او ټولنې وحدت له منځه وړي او هغوی د هلاکت کندې ته غورځوي په همدې لامل دا خبره ډېره مشهور ده چې د نمام عمل د شیطان د عمل څخه ډېر خطرناک دی ځکه چې شیطان خلک د تباهۍ کندې ته په وسوسو سره غورځوي خو نمام مستقیماً سړی له لاسه نیسي او د هلاکت کنده کې یې اچوي (۹۱:۱۳).

ګڼ شرعي دلایل مسلمانان د شیطانت څخه منع کوي چې د هغو له جملې څخه یو حدیث شریف د بېلګې په توګه په لاندې ډول ذکر کوو:

رسول الله صلی الله علیه و سلم مهرباني کړی: (لَا یَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَّاتٌ) (۴۵، ۳۲۵).

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: جنت ته نمام (شيطان شخص) نه شي داخليدلی.

۴-رياء کاري:

د رياء تعريف علماؤ دارنګه کړی دی: (ارادة العباد بطاعة المعبود عزوجل للحصول على الحظوة بينهم والمنزلة فى قلوبهم) (۱۵: ۲۴۳).

ژباړه: رياء دې ته وايې چې د الله تعالی د عبادت پر مهال بنده ګان مراد کړلای شي څو ددې پوسيله د هغوی په منځ کې ځانته مقام حاصل کړي او په زړونو کې يې ځای ونيسي.

الله تعالی يوازې او يوازې هغه عمل باندې اجر او ثوابورکوي چې رياء په کې ځای ونه لري تنها د ده د رضا په خاطر ترسره شوی وي په دې اړه رسول الله صلی الله عليه و سلم داسې مهرباني کړې ده: **(ان الله لا يقبل من العمل الا ما كان خالصاً و ابتغى به وجهه) (۱۹: ۲۸).**

ژباړه: الله تعالی يوازې هغه عمل قبلوی چې سوچه وي او تنهاد الله تعالی د رضا په خاطر شوی وي.

نو دا چې رياء عملونه تباه کوي په دې وجه اسلامي شريعت مسلمانان له رياء منع کوي او دې ته يې هڅوي چې نيک عملونه يوازې او يوازې د الله تعالی د رضا په خاطر ترسره کړی مونږ دلته ځينې شرعي دلايل د بېلګې په توګه ذکر کوو:

۱- رسول الله صلی الله عليه و سلم فرمايلي دي چې الله تعالی داسې فرمايلي: **(يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى : مَنْ عَمِلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ غَيْرِي فَهُوَ لَهُ كُلُّهُ وَأَنَا عَنْهُ بَرِيءٌ وَأَنَا أَغْنَى الْأَغْنِيَاءِ عَنْ الشِّرْكِ))(۳۸، ۱۳۳).**

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: چا چې د نیک عمل په ترسره کولو کې زما رضاء سره بل څوک شریک کړ نو دا عمل ټول د هماغه بل تن د خوښې لپاره شو زه د دې عمل څخه بېزاره یم.

۲- ریاء ته اسلامي شریعت کې کوچنی شرک ویل شوی دی په دې هکله رسول الله صلی الله علیه و سلم داسې مهرباني کړې ده

(إِنّ أَخْوَفَ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمْ الشِّرْكُ الْأَصْغَرُ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الشِّرْكُ الْأَصْغَرُ قَالَ الرِّيَاءُ إِنّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَقُولُ يَوْمَ تُجَازَى الْعِبَادُ بِأَعْمَالِهِمْ اذْهَبُوا إِلَى الّذِينَ كُنْتُمْ تُرَاءُونَ بِأَعْمَالِكُمْ فِي الدُّنْيَا فَانْظُرُوا هَلْ تَجِدُونَ عِنْدَهُمْ جَزَاءً) (۱۲۸.۴۱).

ژباړه: زه په تاسې ډېر زیات ډارېږم چې تاسې به کوچنی شرک وکړئ صحابو کرامو عرض وکړ، چې یا رسول الله کوچنی شرک څه شي ته وایې؟ نبي صلی الله علیه و سلم ورته وفرمایل: کوچنی شرک ریاء ته وایې کله چې د قیامت په ورځ الله تعالی خپلو بندګانو ته د خپلو نیکو عملونو بدله ورکوي نو کومو کسانو چې نیکو عملونو کې یې ریاء کړې وي هغوی ته به ووایي لاړ شئ د هغو خلکو څخه د خپل عمل بدله وغواړئ چې په دنیا کې دا نیک کارونه تاسې د هغوی لپاره ترسره کول اوګورئ چې ایا د هغوی سره بدله موندلای شي او کنه؟

۵- کبر:

د کبر تعریف رسول الله صلی الله علیه و سلم په راتلونکي حدیث شریف کې داسې کړی دی: **لَا يَدْخُلُ الْجَنّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرّةٍ مِنْ كِبْرٍ قَالَ رَجُلٌ إِنّ الرّجُلَ يُحِبُّ أَنْ يَكُونَ ثَوْبُهُ حَسَنًا وَنَعْلُهُ**

(c) ketabton.com: The Digital Library

حَسَنَةً قَالَ إِنَّ اللّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ الْكِبْرُ بَطَرُ الْحَقِّ وَغَمْطُ النَّاسِ)).(۲۷، ۲۴۷).

رسول الله (صلى الله عليه واله وسلم) وفرمايل جنت ته به هغه څوک لاړ نه شي چې په زړه کې دذرې په اندازه کبر وي يو صحابي رسول الله صلى الله عليه و سلم ته عرض وکړ، چې اى د الله تعالى رسوله ! يو سړى غواړي چې جامې او څپلۍ يې ښکلى وي آيا دا کبر دى؟ نبي صلى الله عليه و سلم ورته مهرباني وکړه: نه دا کبر نه دى بلکې ښکلا ده ،بېشکه الله تعالى ښکلى دى ښکلا خوښوي، کبر د حق ردولو او د خلکو ذليل ګڼلو ته وايي.

د پورتني تعريف په اساس کبر د تواضع ضد دى چې تواضع کول د انبياؤ او صالحينو د اخلاقو څخه دى او کبر کول د کافرانو او فرعونيانو خاصيت دى.

په دې اړه الله تعالى قرآنکريم کې داسې مهرباني کړې:

(❒◆♎❍♍⬀✍ ❒◆❒⬄❷⬉◆❒⬀⬉♍⬀✍
❒◆♎⬀☺⬀⬀☺✍ ☎ ❒◆⬁♒◆◑◆⑨⇳ ♊⬀♎✏⬈◆♎➔☠
✍❍❒❿♋⬀♋⬀▯ ✉♈♐♐⬂⌨◆❹♓⚐☪◆⏲☀💣♋
◆◽♐♐♐♐❋⇔☞◆⌛⇩♒⬀❸⬅❒✂☎ ✖♈❼
⬅⬀☞❻⬀✓⬏ ✂♐♐⌸☞◆ ✍◆⬅❒✂☎ ✉⌧⬀☼⬅❒✂☎
❋⬀◵⌨♈◑⚐✓◽♍✍ ⬀♋⊘⬛⬀) (۱:د العنکبوت سورت، آيت ۳۹).

او قارون ، فرعون او هامان مې هلاک کړل بېشکه چې دوى لره موسى په ښکاره معجزو سره راغلې ؤ، دوى په ځمکه کې کبر وکړ، زمونږ له عذاب څخه دوى خلاصيدونکي نه ول.

په ګڼو شرعي نصوصو کې د مسلمانانو څه په کلکه غوښتل شويدي چې ځانونه له کبر څخه وژغوري چې ځينې يې د بېلګې په توګه په لاندې ډول ذکر کېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱- نبي صلی الله علیه و سلم مهرباني کړې ده چې الله تعالی فرمايلي دي: ((الْكِبْرِيَاءُ رِدَائِي وَالْعَظَمَةُ إِزَارِي فَمَنْ نَازَعَنِي وَاحِدًا مِنْهُمَا أَلْقَيْتُهُ فِي النَّارِ)).(۴۳ ، ۲۱۳).

کبر زما څادر او لويي زما پرتوګ دی يعنی (عظمت او کبر زما ځانګړې صفات دي) چې زما څخه پرته بل هیڅوک د دې وړتيا نه لري) ، چا چې د غو صفاتو کې ځان راسره شريک کړ، دوزخ کې يې اچوم.

۲- رسول الله صلی الله علیه و سلم مهرباني کړې ده: ((بِحَسْبِ امْرِئٍ مِنْ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ))(۱۲، ۴۲۲).

د يوه تن د هلاکت او تباهۍ لپاره همدومره شر بس دی چې خپل مسلمان ورور خوار او ذليل وګڼي.

د کبرجنو نښې نښانې:

کبر مختلف ډولونه او شکلونه لري چې نښې يې په کبرجنو کې راڅرګندېږي، چې د هغو له جملې څخه ځينې يې په لاندې ډول دي:

۱- کبر جن ځينې داسې دي چې فقيرانو او مسکينانو خلکو سره په ناسته پاسته شرمېږي، خوښېږي او وياړي چې تل د منصب خاوندانو او شتمنو سره اوسي.

۲- د کبرجنو بله نښه داده چې تل هڅه کوي چې په خپل لباس او موټرسره په خلکو ځان جګ وګڼي، رنګارنګ لباسونه او نوي ماډل موټرونه د دې لپاره بدلوي رابدلوي چې په نورو فخر وکړي.

۳- ځینی خلک چې ځان دعوتګران هم ګڼي چې لږ خلک وي خبره نه کوي او يا درست اهتمام ورته نه کوي خو کله چې خلک زيات وي په خبرو کې دلچسپي اخلي او موضوع ته اهتمام کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴- دکبر جنو رياکارو بله نښه داده چې کله خبرې کوي، مبالغه کوي، دځان ښودنې په خاطر لغت پراني کوي، او پخوله کې به ژبه داسې اړوي رااړوي چې دبيان اثر به له منځه ويسي او غرور يې له ورايه په خبرو کې ښکاري، رسول الله (صلی الله عليه واله وسلم) ددغو خلکو څخه په دې توګه يادونه کوي:((إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُبْغِضُ الْبَلِيغَ مِنْ الرِّجَالِ الَّذِي يَتَخَلَّلُ بِلِسَانِهِ تَخَلُّلَ الْبَاقِرَةِ بِلِسَانِهَا)).(۳۲، ۱۹۳).

الله تعالی هغه مبلغ د ډېربد ايسي چې په خوله چې به ژبه داسې اړوي رااړوي لکه غوايان چې دخوراک پر مهال خوله کې ژبه اړوي رااړوي.

۵- دکبرجنو بله نښه داده چې پر خپل علم به له نورو خلکو ځان لوړ ګڼي دخپل ځان دشهرت او رياء کارئ په خاطربه دخپل ځان صفتونه کوي، تل به هڅه کوي چې په خپلو خبرو کې علماؤ ته اخطارونه او چېلنجونه ورکړي، علم يې ددې لپاره کړی وي چې علماؤ سره پرې مناظرې او مقابلې وکړي، ناپوهو خلکو سره جګړې وکړي ځان پرې لوړ وګڼي، دا هغه مذموم صفات دي چې رسول کريم (صلی الله عليه واله وسلم) ددې کار ممانعت په دې الفاظو سره کړی دی:

((لَا تَعَلَّمُوا الْعِلْمَ لِتُبَاهُوا بِهِ الْعُلَمَاءَ وَلَا لِتُمَارُوا بِهِ السُّفَهَاءَ وَلَا تَخَيَّرُوا بِهِ الْمَجَالِسَ فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَالنَّارُ النَّارُ)).(۴۲، ۲۹۶).

علم ددې لپاره مه زده کوئ چې علماؤ سره پرې مقابلې وکړئ، اومه ددې لپاره علم زده کوئ چې ناپوهو سره پرې جګړې وکړئ، او مه ددې لپاره علم زده کوئ چې په مجالسو کې ځان په نورولوړ وګڼۍ ، که هر چا دا کار وکړ نو اور يې ځاي دی اور يې ځاي دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو بل حديث کې دې موضوع ته داسې اشاره شوې ده:((إِنَّ مِنْ أَحَبِّكُمْ إِلَيَّ وَأَقْرَبِكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَحَاسِنَكُمْ أَخْلَاقًا وَإِنَّ أَبْغَضَكُمْ إِلَيَّ وَأَبْعَدَكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ الثَّرْثَارُونَ وَالْمُتَشَدِّقُونَ وَالْمُتَفَيْهِقُونَ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ عَلِمْنَا الثَّرْثَارُونَ وَالْمُتَشَدِّقُونَ فَمَا الْمُتَفَيْهِقُونَ قَالَ الْمُتَكَبِّرُونَ)).(۴۵، ۳۰۹).

دقيامت په ورځ به په تاسې کې ماته ډېر محبوب،اوپه مجلس کې ما ته ډېر نږدې به هغه څوک وي چې دښو اخلاقو څښتن وي،او ماته تر ټولو مبغوض ترين او په مجلس کې به له ما نه لرې هغه څوک وي چې ډېرې او تکلفي خبرې کوي(۴۳،۲۹۲) او هغه څوک چې غټې او په ډکه خوله فصاحت سره خبرې ددې لپاره کوي چې دخپلو خبروعظمت خلکو ته وښايي (۳۴،۲۹۲).او هغه سړي چې په خپلو خبرو کې مبالغه کوي،اوږدوي يې ددې لپاره چې خلک دخپلو خبرودتاثيرلاندې راولي،په خلکو خپل غوره والی ثابت کړي او خلکو ته خپل ځان پوه سړی معرفي کړي. (۳۴،۲۹۲)

دکبر علاج:

که څوک دکبرعلاج کول غواړي نودمسکينانو سره دې اړيکي وساتي په مجلس کې ترټولو وروسته کيني او داسې چارې ترسره کړي چې دکبرجن دشان سره نه ښايي لکه دلرګيو وړل پنډ په شا کول او داسې نور

۲- په لاره کې په نازو نخرو تګ:

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسلامي شريعت هيڅ مسلمان ته اجازه نه ورکوي چې داسې اعمال ترسره کړي چې ورڅخه دلويې کبر او غرور بوي راځي ،په لاره کې دنازو اونخرو تګ دلويي نښه ده نو ځکه خو اسلامي له دې کار څخه په کلکه موږ منعه کړي يو.
ګڼ شرعي دلايل په لاره کې په نازونخرو تګ حرام ګڼي چې ځينې يې د بېلګې په توګه په لاندې ډول ذکر کېږي.

۱- الله تعالی قرآنکريم کې فرمايلي دي چې لقمان خپل ځوی ته داسې نصيحت وکړ:(... ✂☞❻⬀⮟⮈ ❼⊘✖ ✍♦☺⇳⏲⮱ ■◆♦♦ ✂⚛☞✍⚈⬈⬑⏼⬗ ☎ ❷◆❍⏲ ✂ ⬀ ▢♌⊘◑ ♦♦ ⑥⬈♦⊘⬚❹ ✋◆❷ ✋♦➔③⬂☞◆ ✌▫♦②⬉❐❻ ⬁⬀⊘⬂⮈) (۱: د لقمان سورت،آيت۱۸).

ژباړه: او مه کوه تګ په ځمکه کې په نازونخرو بيشکه چې الله تعالی کبر جن او فخر کوونکی نه خوښوي.

۲- رسول الله صلی الله عليه و سلم مهرباني کړې ده: (مَنْ تَعَاظَمَ فِي نَفْسِهِ ، وَاخْتَالَ فِي مِشْيَتِهِ لَقِيَ اللَّهَ ، وَهُوَ عَلَيْهِ غَضْبَانُ) (۸۲:۱۱).

ژباړه: چا چې کبر وکړ او لاره کې يې په نازونخرو تګ وکړ د قيامت په ورځ به د الله تعالی سره د ده ملاقات داسې حال کې وشي چې الله تعالی به پرې په قهر وي.

۳- راتلونکي حديث شريف کې رسول الله صلی الله عليه وسلم د يوه سړی حالت داسې بيان کړی دی. (بينما يمشى رجل فى حلة تعجبه نفسه مرجل راسه يختال فى مشيته اذ خسف الله به فَهُوَ يَتَجَلْجَلُ فى الارض الى يوم القيامة) (متفق عليه).

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: يو سړی ښکلی لباس اغوستی وو خپل سر يې ږمنځ کړی ؤ او په نازو نخرو په لاره کې روان ؤ چې الله تعالی دا سړی په ځمکه ننويست تر قيامته به ځمکه کې ننوځي.

۷- حسد:

دحسد تعريف:

((تمنى زوال النعمة عن صاحبها ،سواء كانت نعمة دين او دنيا)).(۳۳۲،۴۸).

((له يو چا نه دنعمت دزوال ارزو درلودل برابره خبره ده هغه ديني نعمت وي او که دنياوي.

حسد يوناوړه قلبي مرض:

حسد يوناوړه اوبد قلبي مرض دی چې دحسد کوونکي په بدوالي دلالت کوي ،په ټولنه کې دشر خپرېدو لامل ،او دټولنې د زوال سبب ګرځي.

حسد په حقيقت کې دنورو زيات شمېر بدو خويونو دمنځ ته راتلو مصدر ګڼل کېږي له دې لارې شيطان دانسان نفس ته داخلېږي او ډېرو ناوړو چاروته يې هڅوي.

دحسد کولو عوامل:

حسد عموما له کبر،دښمنۍ،بغض،ځان ښودنې،په نورو باندې د رخې کولو ، دځان لوړ ګڼلو او زيات شمېر نورو ناوړه اخلاقو په سبب انسان کې پېدا کېږي .

په اسلامي شريعت کې دحسد کولو حکم:

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسلام حسد کول حرام کړي دي او په کلکو الفاظو يې مؤمنان ورڅخه منعه کړي دي،له کبيره ګناهونو څخه يې شمېرلی، ددنيا او اخرت دزيان لامل يې ګڼلی،او ايمان پر ضد يې شمېرلی، لاندېني احاديث دحسد دحرمت لپاره څرګند دلايل دي

١- رسول الله (صلی الله عليه واله وسلم) په دې هکله داسې فرمايي: ((لَا يَجْتَمِعَانِ فِي قَلْبِ عَبْدٍ الْإِيمَانُ وَالْحَسَدُ))(**١٥٧،٣٥**).

دمؤمن په زړه کې ايمان اوحسد دواړه نه يوځای کېږي.

٢- په يوبل حديث کې رسول الله (صلی الله عليه واله وسلم) له حسد څخه په دې الفاظومنعه کړې ده: ((لَا تَبَاغَضُوا وَلَا تَحَاسَدُوا وَلَا تَدَابَرُوا وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا وَلَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يُهَاجِرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ)).(٣٩٥،٢٤).

يو بل سره بغض مه کوئ،يو بل سره حسد مه کوئ،يوبل نه مه مرورېږئ دالله تعالی بنده ګان ورونه ورونه شئ ،ديو مسلمان لپاره جايز نه دي چې دخپل مسلمان ورور سره له درې ورځو څخه زيات اړيکې پرېکړي.

٣- ((إِيَّاكُمْ وَالْحَسَدَ فَإِنَّ الْحَسَدَ يَأْكُلُ الْحَسَنَاتِ كَمَا تَأْكُلُ النَّارُ الْحَطَبَ أَوْ قَالَ الْعُشْبَ))(**٥٢،٤٣**).

له حسد څخه ځانونه وساتئ ،ځکه حسد نيکي داسې خوري لکه اور چې لرګي خوري.

دحسد اضرار:

١- حسد نه يوازې داچې لويه ګناه ده بلکې دنورو لويو ګناهونو لکه کبر،دښمني،ځان ښودنه،ظلم،قتل،عجب اوداسې نورو ناوړه اخلاقو دمنځ ته راتلو سبب ګرځي. (٣٣٢:۴٨)

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲- حسد داور هغه سکروټه ده چې نه یوائې داچې په خپله حسد کوونکي ته اورلګوي، بلکې له کبله یې په ټولنه کې زیات شمېر افرادو ته ضرر رسیږي او دټولنې د هلاکت لامل ګرځي.(۲۰۱:۴۹).

۳- حسد کوونکی دالله تعالی دنعمتونو دښمن،دالله تعالی په پرېکړو ناراض،اودبنده ګانو ترمنځ دالله تعالی پر وېش اعتراض کوونکی دی، رسول الله (صلی الله علیه واله وسلم) په دې هکله داسې فرمايي:

((الحاسد عدو نعمتي ، متسخط لقضائي ، غير راض بقسمتي التي قسمت بين عبادي)).۳۶، ۱۵۰).

حسد کوونکی زما دنعمتونودښمن،زما په پرېکړو ناخوښ،اودبنده ګانو ترمنځ زما په تقسیم ناراضه دی.

دحسد او بغض ترمنځ توپير:

بغض دغصې هغه پایله ده چې انسان دښمنۍ کولو ته هڅوي ،دبغض له کبله دانسان سره حسد پېدا کېږي،بغض خاص، او حسد عام دی،حسد په هر حالت کې حرام خو بغض که دالله تعالی په خاطر وي مستحب ګڼل کېږي او انسان ته پرې اجر ورکول کېږي، رسول الله (صلی الله علیه واله وسلم) په دې هلکه فرمايي: **((مَنْ أَحَبَّ لِلَّهِ وَأَبْغَضَ لِلَّهِ وَأَعْطَى لِلَّهِ وَمَنَعَ لِلَّهِ فَقَدْ اسْتَكْمَلَ الْإِيمَانَ))(۲۹۱:۳۲).**

چاچې دالله تعالی لپاره مینه وکړه دالله لپاره یې چاسره بغض وکړ،دالله تعالی لپاره یې چا ته څه شی ورکړ، یایې منعه کړ، ایمان یې بشپړ شو.

عَنْ مُعَاذ انَّهُ سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ أَفْضَلِ الْإِيمَانِ قَالَ:((أَنْ تُحِبَّ لِلَّهِ وَتُبْغِضَ لِلَّهِ))(۴۱، ۱۰۶).

(c) ketabton.com: The Digital Library

معاذ بن جبل (رض)له نبي کريم (صلی الله علیه واله وسلم)څخه پوښتنه وکړه چې غوره ایمان کوم یو دی؟وې فرمایل:چې محبت او بغض دې دالله تعالی لپاره وي.

دحسد او غبطې تر منځ توپیر:

غبطه او حسد یو بل څخه توپیر لري ، په حسد کې یوڅوک دیو چا دنعمت دزوال ارزو لري ده ته ورکول شي یا نه، خو برخلاف په غبطه کې یو څوک دیو چا دنعمت ارزو نه لري او نه غواړي چې نوموړي شخص څخه نعمت واخستل شي، بلکې ارزو یې داوي چې کوم نعمت مقابل لوري ته ورکول شوی دی هماغسې ده ته هم ورکول شي،.(۴۸:۳۳۲)

دحسد علاج:

۱- الهي پریکړو ته غاړه ایښودل،له دنیا څخه بې رغبتي(زهد)او داخرت حساب کتاب مخ ته ایښودل هغه اسباب دي چې پر مټ یې له حسد څخه ځان ژغورلای شو، ځکه په دې اسبابو سره دزړه تشفي کېږي،سکون پرې حاصلیږي اودانسان داطمنان سبب ګرځي.

۲- ددې شیطاني خوي (حسد)علاج په قناعت اوپه الهي تقسیم باندې راضي کېدو سره کېږي، که څوک غواړي چې له دې بدعادت څخه نجات ومومي نود الله(جل جلاله) څخه دې بخښنه وغواړي (استغفار) دې وواېي اود چاسره چې حسد لري دهغه لپاره دې دخیر دعا وکړي نو ډېر زربه یې له زړه څخه کینه ووځي.

۸-غصه:

غصه داور یوه لمبه ده چې شیطان ورڅخه جوړ شوی او انسان هغه وخت دشیطان دغه خوي اخلي چې په قهر شي، انسان چې له خاورې جوړشوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

طبيعت يې سکون او وقار دی،او داور طبيعت لمبې او ګرموالی دی نو انسان دغصې په حالت کې له خپل اصلي حالت څخه بدلون مومي او دشيطان خوي او خصلت اخلي، له همدې کبله کله چې يو صحابي له رسول الله (صلی الله عليه واله وسلم) څخه دنصيحت غوښتنه کوي نو رسول الله (صلی الله عليه واله وسلم) ورته فرمايي:

((..لَا تَغْضَبْ فَرَدَّدَ مِرَارًا قَالَ لَا تَغْضَبْ))(۷۴:۲۲).

غصه مه کوه هغه بيا بيا غوښتنه کوله رسول الله (صلی الله عليه واله وسلم) همدغه ځواب ورکاوه چې غصه مه کوه.

که څه هم غصه دانسان يو فطري عمل دی ځان ساتل ورڅخه يو ستونزمن کار دی خو داسلامي شريعت غوښتنه داده چې مسلمان دغصې له نتايجو څخه ځان وساتي،ځان کنترول کړي او هغه کارونه تر سره نه کړي چې دغصې په نتيجه کې منځ ته راځي ، لکه تعصب، جګړه ،ظلم ،وژنې ،طلاق اوداسې نوربدعواقب، رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّم) فرمايلي: دي ((لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرَعَةِ إِنَّمَا الشَّدِيدُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ))(۲۴،۳۹۲).

پهلوان هغه نه دی چې بل راوپرزوي، يقيني پهلوان هغه دی چې دغصې پرمهال خپل ځان کنترول کړي.

دغصې علاج:

که په چاکې دغه صفت موجود وي نو په حديث کې هغې علاج داسې ښودل شوی دی:

۱- غصه کوونکی دې خپل فزيکي حالت ته بدلون ورکړي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسول الله (صلی الله علیه واله وسلم) فرمایلي دي:((إِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ وَهُوَ قَائِمٌ فَلْيَجْلِسْ فَإِنْ ذَهَبَ عَنْهُ الْغَضَبُ وَإِلَّا فَلْيَضْطَجِعْ))(۳۲:۴۰۲).

یعنې: کله چې یو له تاسې غصه شي که ولاړ وي نو کېدیني که غصه ترې لاړه نو ښه تر ښه او که غصه یې ختمه نه شوه نو تکیه دي ووهي.

۲- غصه کوونکی دې اودس وکړي:

په دې اړه درسول الله (صلی الله علیه واله وسلم) لارښوونه داسې ده: په یوبل حدیث کې یې علاج داسې ذکر شوی ((إِنَّ الْغَضَبَ مِنْ الشَّيْطَانِ وَإِنَّ الشَّيْطَانَ خُلِقَ مِنْ النَّارِ وَإِنَّمَا تُطْفَأُ النَّارُ بِالْمَاءِ فَإِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَتَوَضَّأْ)) (۳۲:۴۰۳).

غصه دشېطان له لوري وي او شیطان له اوره پیدا شوی دی، اور په اوبو مړ کېږي، نو کله چې یو له تاسې په غصه شي اودس دې وکړي.

یعني :کله چې یوله تاسي غصه شي نواودس دي وکړي ځکه غصه له اوره پیدا شوي اواورپه اوبوسره مړکیږي.

۳- اعوذ بالله دې ووايي:

داعوذ بالله په ویلو سره دانسان غصه له منځه ځي رسول الله (صلی الله علیه واله وسلم) په دې هکله داسې فرمايي:

((لو یقول أحدکم إذا غضب: أعوذ بالله من الشیطان الرجیم ذهب عنه غضبه))(۳۷:۱۵۷).

دغصې پر مهال که له تاسې څخه یو څوک((اعوذ بالله من الشیطان الرجیم))ووايي،نوغصه به ترې لاړه شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې اړه يوه کيسه په حديث کې داسې ذکرشوی ده:

عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ قَالَ اسْتَبّ رَجُلَانِ عِنْدَ النّبِيّ صَلّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلّمَ حَتّى عُرِفَ الْغَضَبُ فِي وَجْهِ أَحَدِهِمَا فَقَالَ النّبِيُّ صَلّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلّمَ إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً لَوْ قَالَهَا لَذَهَبَ غَضَبُهُ أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنْ الشّيْطَانِ الرّجِيمِ))۴۶: ۳۴۹).

معاذ بن جبل (رضي الله تعالی عنه) روايت کوي چې دنبي کريم (صَلّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) په مخکې دوو تنو يو بل ته کنځلې پېل کړې تردې چې ديو په مخکې دغصې اغېزې را څرګندې شوې نبي کريم (صَلّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلّم) وفرمايل :ما ته يوه کلمه معلومه ده که يې ووايې نو غصه به يې سړه شي هغه (أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنْ الشّيْطَانِ الرّجِيمِ) دی

۹- د خلکو پټ عيبونه لټول (تجسس):

د تجسس تعريف:

علماو د تجسس تعريف داسې کړی دی (التجسس البحث عما يکتم عنک) (۱۷: ۳۲۳).

ژباړه: تجسس د هغه شي لټونې ته وايې چې ستا څخه پټ کړل شوی دی.

د تجسس حکم:

د ګڼو مصالحو پر اساس اسلامي شريعت په مسلمانانو حرام کړې چې يو مسلمان د بل مسلمان پټو عيبونو پسې وګرځي،هغه را برسېره کړي،اومسلمان پ ټولنه کې رسوا کړي، د تجسس د حراموالي ګڼ دلايل موجود دي چې ځينې يې د بېلګې په توګه په لاندې ډول ذکر کوو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱- الله تعالی په قرآنکریم کې مهرباني کړې ده:(... ••◆❑
✌❑♑❑○○○⇧❑✂☎ •... ⇫⇨⌘⇨⇪) (۱: د الحجرات سورت، آیت ۱۲).

ژباړه: او مه لټوئ تاسې پټ عیبونه د مسلمانانو.

۲- په همدې توګه رسول الله (صلی الله علیه واله وسلم) په ډېرو سختو الفاظو دهغه چا غندنه کړې چې دمسلمان پټ عیوب رابرسېره کوي، او غواړي چې په دې سره مسلمان رسوا کړي، په دې هکله دهغه (صلی الله علیه واله وسلم) فرمان په دې ډول دی:

((يَا مَعْشَرَ مَنْ آمَنَ بِلِسَانِه وَلَمْ يَدْخُلْ الْإِيمَانُ قَلْبَهُ لَا تَغْتَابُوا الْمُسْلِمِينَ وَلَا تَتَّبِعُوا عَوْرَاتِهِمْ فَإِنَّهُ مَنْ اتَّبَعَ عَوْرَاتِهِمْ يَتَّبِعُ اللَّهُ عَوْرَتَهُ وَمَنْ يَتَّبِعْ اللَّهُ عَوْرَتَهُ يَفْضَحْهُ فِي بَيْتِهِ))(۳۳:۳۳).

:ای هغې ډلې چې په ژبه یې ایمان راوړی او زړه ته یې ایمان ننوتی نه دی تاسې د مسلمانانو غیبت مه کوئ او د مسلمانانو پټ عیبونه مه لټوئ ځکه چې د مسلمانانو پټ عیبونه ولټوي الله تعالی به د هغه عیبونه ولټوي او د چا چې الله تعالی عیبونه ولټول الله تعالی به داسې سړی په خپل کور کې وشرموي.

پر مسلمان پرده واچوئ:

دالله تعالی رینښتینی استازی دهغه چا چې په مسلمان پرده اچوي مقام بیانوي او په دې بیان سره هغه ځوک تشویقوي چې دمسلمان تجسس نه کوي په دې هکله دهغه لارښوونه داسې ده:

۲- رسول الله صلی الله علیه و سلم مهرباني کړې ده: ((لَا يَسْتُرُ اللَّهُ عَلَى عَبْدٍ فِي الدُّنْيَا إِلَّا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)).(۴۷۸:۲۸).

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوک چې د یوه مسلمان په عیب باندې په دنیا کې پرده واچوي الله تعالی به د دی سرې په عیب باندی د قیامت په ورځ پرده واچوي.
په یو بل حدیث کې دې الفاظو ته ورته الفاظ راغلي دي خو په لږ زیاتوالي چې په دې حدیث کې ددنیا یادونه هم شوې ده لکه چې فرمایي: وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللّٰهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ))(۲۹، ۲۱۲).
ځوک چې د یو مسلمان په عیب باندې پرده واچوي الله تعالی به دهغه په عیب باندی په دنیا او اخرت کې پرده واچوي.
۴- نبي صلی الله علیه و سلم مهرباني کړې: (طُوبَی لِمَنْ شَغَلَهُ عَيْبُهُ عَنْ عُيُوبِ النَّاسِ))(۳۶: ۴۴۳).
نېکمرغه دی هغه مسلمان چې د خپلو عیبونو اصلاح کولو دومره مشغول کړی وي چې د خلکو عیبونو ته د فکر کولو لپاره هیڅ وخت نه لري.
۵- عبدالرحمن بن عوف رضی الله عنه یوه شپه د امیرالمؤمنین عمربن الخطاب رضی الله عنه سره د مدینې منورې په کوڅو کې ګرځیده ترڅو د خلکو دحال احوالو څخه ځان خبر کړي په دې وخت کې د یوه کور د دروازی څخه ښکاریده چې کور کې چراغ لګیدلی او د خلکو ګڼه ګونه ده عمر رضی الله عنه عبدالرحمن بن عوف رضی الله عنه ته مهرباني وکړله چې دا کور د ربیعه بن امیه بن خلف دی دوی اوس لګیا دي. شراب څښي دوی سره څه وکړو؟ عبدالرحمن بن عوف رضی الله عنه وویل: مونږ د اوس لپاره لګیا یو تجسس کوو ،حال دا چې الله تعالی فرمایلي دي: (ولاتجسسوا) چې په دې اساس دواړو دا خلک په خپل حال پریښودل او هیڅ یې ورته ونه ویل (۱۷: ۳۳۳).
لکه څرنګه چې یو مسلمان ته لازم نه دي چې دبل مسلمان عیوبو پسې وګرځي او هغه وپلټي نودغسې خپل عیوب هم باید پټ کړي او چا ته یې ښکاره نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړي، او څوک چې داکار کوي هماغسې دجزاء او عذاب مستحق دی لکه پردي عیوب چې لوڅوي، رسول الله (صلی الله علیه واله وسلم) په دې هکله فرمايي:

((كُلُّ أُمَّتِي مُعَافًى إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ وَإِنَّ مِنْ الْمُجَاهَرَةِ أَنْ يَعْمَلَ الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ عَمَلًا ثُمَّ يُصْبِحَ وَقَدْ سَتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ فَيَقُولَ يَا فُلَانُ عَمِلْتُ الْبَارِحَةَ كَذَا وَكَذَا وَقَدْ بَاتَ يَسْتُرُهُ رَبُّهُ وَيُصْبِحُ يَكْشِفُ سِتْرَ اللَّهِ عَنْهُ))(۱۹:۱۵).

زما هر امتي دمعافی لیاقت لري خو مجاهرین نه ،مجاهرین هغه خلک دي چې دشپې يو ناروا عمل تر سره کړي، الله تعالی هغه باندې پردې واچوي بيا سحر خلکو ته بيان کوي چې ای فلانيه بېګاه مې دغسې دغسې کارونه وکړل،شپه به يې دالله تعالی په پرده کې تېره کړې وي او سهار دالله تعالی پر ده له ځانه پورته کوي.

۱۰- بد ګماني:

بد ګماني هغه بد خوي او عادت دی چې دزيات شمېر ناوړه بدو پايلو دمنځ ته راتلو سبب ګرځي،نوځکه خو په قران کريم کې له دې ناوړه خوي څخه په کلکه منعه راغلې ده، الله تعالی فرمايي: ((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِنْ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ...))(الحجرات 12)

ای مؤمنانو ،له ډېرو ګومانونوکولونه ډډه وکړئ چې ځينې ګومانونو څخه کار اخستل ګناه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسول الله (صلی الله علیه واله وسلم) هم له بد ګمانۍ څخه موږ منعه کړي یو لکه چې فرمايي:((إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ))(۲۴: ۳۹۲).له ګمان څخه ځانونه وساتئ ځکه ګمان کول ترټولو بد دروا غ دي.

په قرانکریم کې الله تعالی له ځینو ګمانونو څخه منعه فرمایلې ده له دې حکم څخه جوتیږي چې په مطلق ډول له ګمان کولو څخه منع نده شوې بلکې له ډېرو زیاتو ګمانونو څخه کار اخستل او دهر ډول ګمان پېروي کول منع کړای شوي دي ، کله چې ځینې ګمانونه ګنا وي نو په کار داده چې دغه حکم باندې ددرستې پوهې لپاره تجزیه او په ډولونو ووېشل شی پر دې بنا ګمانونه په لاندې ډولونو وېشو:

۱- ښه ګمان:

یو ډول ګمان هغه دی چې داخلاقو له نطره ډېر غوره او ددین له نظره مطلوب ګمان دی، دمثال په ډول په الله تعالی او دهغه په رسول ،پر مؤمنانو او پر هغو خلکو باندې نېک ګمان کول چې دمؤمانو سره ناسته پاسته لري او دهغو په باب دبد ګمانۍ کولو هیڅ دلیل نه وي.

۲- غالب ګمان

لکه په محکمه کې چې قاضي دګواهانو په ګواهۍ یوه پرېکړه په غالب ګمان تر سره کوي،ځکه قاضي ته دموضوع پر حقیقت باندې په مستقیم ډول پوهېدل ګران وي.

۳- جایز بدګماني:

دا که څه هم بد ګماني ده خو په ګنا کې نه شمېرل کېږي دمثال په ډول دیو شخص یا یوې ډلې په کړو وړو کې داسې څرګندې نښې نښانې لیدل کېږي چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهغې پر بنسټ پر هغه بدګماني کېدی شي او دښه ګمان وړ نه وي په دغسې حالت کې دشریعت غوښتنه هیڅکله دا نه ده چې مسلمان ساده لوحي غوره کړي او ارو مرو پرې نېک ګمان ولري، خو ددغې مشروعې بد ګمانۍ حد يواځې همدومره دی چې انسان پرې دبل له شره ځان وساتي، له دې نه زیات محضې دګومان په اساس دهغه پر خلاف کوم اقدام کول صحیح کار نه دی.

۴- ناروا بد ګماني:

ځلورم ډول ګمان چې په حقیقت کې ګنا ده، هغه دادی چې انسان پر بل چا باندې بې سببه بد ګماني وکړي، یا دنورو په باب په رای ټیګولو کې تل په بد ګمانئ سره پیل وکړي، یا داسې خلکو په باب له بد ګمانۍ څخه کار واخلي چې دهغو ظاهري حالت دهغه دښه والي او شرافت نمایندګي کوي، همدارنګه دا خبره هم ګنا ده چې دیو چا په څه وینا کې دبدۍ او نېکۍ مساوي احتمال وي او موږ محضې دبد ګمانۍ نه په څه کار اخستلو سره هغه پر بدۍ باندې وشمېرو، دمثال په توګه یو ښه سړی له یوې غونډې نه پاڅیږي او دخپلو پڼو پرځاي دبل چا پڼې پښو کوي، او موږ یواځې دګان پر اساس دا فکو وکړو چې دپڼو دغلا کول لپاره یې داکار کړی دی، په داسې حال کې چې داکار په سهوې سره هم کېدی شي، او دلته دښه احتمال پر ځاي دبد احتمال په غوره کولو کې له بد ګمانۍ پرته بل هیڅ دلیل نشته.

له دې تجزیې څخه څرګنده شوه چې ګمان په خپل ذات کې کوم ممنوع شی نه دی، بلکې په ځینو حالاتو کې مستحب، په ځینو حالاتو کې ضروري ،ځینو حالاتو کې تر یو حده روا او له هغه نه زیات ناروا دی، او په ځینو حالاتو بیخي ناروا دی.

نو په کار داده یو مسلمان دبل مسلمان په اړه کومه رایه څرګندوي یا دکوم اقدام تصمیم نیسي نو له زیات تحقیق اوپلټنې وروسته یې ونیسي.(۱۱۸-۱۲۰:۴۷)

(c) ketabton.com: The Digital Library

دخلورم فصل د مراجعو فهرست

۱-قرانکريم
۲-ابن حبان: محمد بن حبان بن احمد ابو حاتم، کال ۱۹۰۲م ،صحيح ابن حبان بترتيب ابن بلبان،دولسم ټوک ،طبعه: مؤسسة الرساله.
۳-ابن حنبل: احمد ، مسند احمد ،دويم ټوک.طبعه:دارالفکر-بيروت-لبنان.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴- ابو عبدالله: مالک بن انس ،الموطاء،دويم ټوک.طبعه داراحياء التراث العربي – مصر.
۵-ابو داود: سليمان بن اشعث، کال ۱۳۱۲هـ ق، سنن ابی داود،دويم ټوک طبعه: خيبر ګروپ آف کمپنيز- پېښور-پاکستان.
۶-البخاري : محمدبن اسمعيل، الادب المفرد،طبعه: وحيدي کتب خانه-پېښور-پاکستان.
۷-البزار: ابی بکر احمد بن عمرو بن عبدالخالق،مسند البزار،دويم ټوک، طبعه: دارالفکر-بيروت–لبنان.
۸-البغوي: حسين بن مسعود، کال ۱۴۰۳هـ ق، شرح السنن، دولسم ټوک،طبعه:المکتب الاسلامي–دمشق.
۹-البيهقی : ابو بکر، کال ۱۴۲۲هـ ق ، السنن الکبری، دويم ټوک، طبعه: مکتبه الرشد للنشر والتوزيع- الالرياض–السعوديه.
۱۰-الترمذي : محمد بن عيسی، جامع الترمذي،دويم ټوک طبعه: مکتبة حقانية پېښور- پاکستان.
۱۱-الحاکم: محمد بن عبدالله ابو عبدالله ،المستدرک علی الصحيحين، دريېم ټوک، طبعه: دارالکتب العلميه–بيروت- لبنان.
۱۲-زين الدين: محمد ، فيض القدير شرح جامع الصغير، دريېم ټوک، طبعه:دارالفکر-بيروت-لبنان
۱۳-سمرقندي: ابو الليث نصربن محمدبن احمد ،تنبيه الغافلين، طبعه: مکتبة الکتاب والسنة_ پېښور–پاکستان.
۱۴-سمرقندي: ابو الليث نصربن محمدبن ابراهيم، بستان العارفين طبعه: مکتبة الکتاب والسنة.
۱۵-العبيد: عبدالرحمن بن عبدالکريم ، کال : ۱۴۰۵ هـ- ۱۹۸۴م اصول المنهج الاسلامي، طبعه: مطابع الفرزدق التجاريه–الرياض–السعوديه.
۱۶-الغزالي : محمد بن محمد بن احمد ، کال ۱۳۸۵هـ ش، خلق المسلم،طبعه: مکتبة حقانيه- پېښور- پاکستان.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۷-القرطبي : ابو عبدالله محمد بن احمد ،الجامع لاحکام القرآن، شپاړسم ټوک، طبعه: دارالفکر –بیروت–لبنان.
۱۸-ملا علی قاري،مرقاة المفاتیح شرح مشکاة المصابیح، نهم ټوک طبعه:مکتبه رشیدیه–بلوچستان–پاکستان.
۱۹-النسائي: احمد بن شعیب، سنن النسائي، دویم ټوک،طبعه: خیبر ګروپ آف کمپنیز-پېښور-پاکستان.
۲۰-النووي: یحیی بن شرف، کال ۱۴۱۸ هـ - ۱۹۹۸ م ،الریاض الصالحین،طبعه:المکتبة الاسلامي–بیروت-لبنان.
۲۱-النووي: یحیی بن شرف، کال ۱۴۱۸ هـ - ۱۹۹۸ م ،شرح النووي للجامع الصحیح،دویم ټوک طبعه: المکتبة الاسلامي–بیروت-لبنان.
۲۲-النیساپوري : مسلم بن حجاج ابوالحسین، کال: ۱۳۴۹هـ ش ،الجامع الصحیح،دویم ټوک طبعه:خیبر ګروپ اف کمپنیز پېښور پاکستان.
۲۳-الهیثمي : نورالدین علی بن ابی بکر، مجمع الزوائدومنبع الفوائد، لسم ټوک،طبعه: دارالفکر-بیروت لبنان.
۲۴- ابو عبدالله: مالک بن انس ،الموطاء،۵ ټوک.طبعه داراحیاء التراث العربي – مصر.
۲۵- ابو عبدالله: مالک بن انس ،الموطاء،۶ ټوک.طبعه داراحیاء التراث العربي – مصر.
۲۶- البخاري ، محمد بن اسماعیل صحیح البخاری بن مغیره ،۱۹ټوک ،طبعه بیروت دار بن کثیر الیمامة
۲۷- النیسابوري ، أبو الحسین مسلم بن الحجاج بن مسلم القشیري ، صحیح مسلم ،۱ټوک، دار الجیل بیروت
۲۸- النیسابوري ، أبو الحسین مسلم بن الحجاج بن مسلم القشیري ، صحیح مسلم ،۱۲ټوک، دار الجیل بیروت
۲۹- النیسابوري ، أبو الحسین مسلم بن الحجاج بن مسلم القشیري ، صحیح مسلم ،۱۳ټوک ، دار الجیل بیروت

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳۰- السجستاني ، سليمان بن الأشعث أبو داود الأزدي، سنن أبي داود،۲ټوک ،طبعه،دار الفكر.
۳۱- السجستاني ، سليمان بن الأشعث أبو داود الأزدي، سنن أبي داود،۷ټوک ،طبعه،دار الفكر.
۳۲- السجستاني ، سليمان بن الأشعث أبو داود الأزدي، سنن أبي داود،۱۲ټوک ،طبعه،دار الفكر.
۳۳- السجستاني ، سليمان بن الأشعث أبو داود الأزدي، سنن أبي داود،۱۳ټوک ،طبعه،دار الفكر.
۳۴- أبو الطيب، محمد شمس الحق العظيم آبادي، عون المعبود شرح سنن أبي داود۱۰ټوک،طبعه دار الكتب العلمية-بيروت
۳۵- النسائي: احمد بن شعيب، سنن النسائي،۱۰ ټوک،طبعه: خيبر ګروپ آف کمپنيز-پيښور-پاکستان.
۳۶- البيهقي، أبو بكر أحمد بن الحسين، شعب الإيمان ۴ټوک،طبعه: المكتب الإسلامي, دار عمار - بيروت, عمان
۳۷- الطبراني، سليمان بن أحمد بن أيوب أبو القاسم، المعجم الصغير ،۳ټوک،طبعه: دار الكتب العلمية - بيروت
۳۸- الطبراني، سليمان بن أحمد بن أيوب أبو القاسم المعجم الاوسط ۱ټوک،طبعه: دار الكتب العلمية - بيروت
۳۹- البيهقي، أبو بكر أحمد بن الحسين شعب الإيمان۴ټوک،طبعه: دار الكتب العلمية-بيروت
۴۰- البيهقي، أبو بكر أحمد بن الحسين شعب الإيمان۱۴ټوک،طبعه: دار الكتب العلمية-بيروت
۴۱- الشيباني، أبو عبد الله أحمد بن محمد بن حنبل بن هلال بن أسد ، مسند الإمام أحمد بن حنبل ،۴۵ټوک ،طبعه مؤسسة الرسالة بيروت.
۴۲- القزويني: ابن ماجه محمد بن يزيد ،سنن ابن ماجه،اول ټوک، مطبعه: مكتبة العلميه-بيروت-لبنان.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۳- القزويني: ابن ماجه محمد بن يزيد ،سنن ابن ماجه،دولسم ټوک، مطبعه: مكتبة العلميه-بيروت-لبنان.
۴۴-الطحاوي: أبو جعفر، بيان مشكل الآثار،۲ټوک،مطبعه:دارالنشرللكتب.
۴۵- الترمذي، محمد بن عيسى أبو عيسى السلمي ،الجامع الصحيح سنن الترمذي ۷ټوک ،طبعه:دار إحياء التراث العربي – بيروت
۴۶ - الترمذي، محمد بن عيسى أبو عيسى السلمي ،الجامع الصحيح سنن الترمذي ۱۱ټوک ،طبعه:دار إحياء التراث العربي – بيروت
۴۷- مودودي، مولاناسيد ابوالاعلى ،تفهيم القران،۵ ټوک ،پښتو ژباړه قيام الدين كشاف.
۴۸- الزحيلي، استاددكتور وهبه ،اخلاق المسلم، ، ۱ ټوک ،طبعه دارالفكر المعاصر،بيروت لبنان.
۴۹- المقدسي، الامام احمد بن محمد ، مختصر منهاج القاصدين، طبعه،المكتب الاسلامي بيروت.

پنځم فصل

د مسلمان د ژوند انه ځيني مهم اداب

۱- د مېلمه پالنې اداب

۲- داجازې غوښتلو اداب

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳- د سلام اداب
۴- د صنف او مجلس اداب
۵- د خوراک او څښاک اداب:
۶- د سفر اداب
۷- د خوب اداب

۱- د مېلمه پالنې اداب:

مسلمانانو ته ښايي چې دمېلمه پالنې په اړه لاندې لارښوونې نظر کې ونيسي(۱۷۲-۱۷۰:۱۴)

۱- مېلمستيا ته تقوا داره خلک راوبلي د فاسقو، فاجرو خلکو له مېلمه کولو ډډه وکړي، څکه چې رسول الله صلی الله عليه و سلم فرمايلي دي:(لَا تُصَاحِبْ إِلَّا مُؤْمِنًا وَلَا يَأْكُلْ طَعَامَكَ إِلَّا تَقِيٌّ)(۸:۳۱۲).

ژباړه: له مؤمن پرته بل چا سره ملګرتيا مه کوه او ستا خواړه د تقوی داره شخص پرته بل څوک نه خوري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲- مېلمستيا تنها مالدارو خلکو پورې ځانګړې نه کړي غريب خلک هم بايد په کې موجود وي ځکه چې رسول الله صلی الله عليه و سلم فرمايلي دي (شَرُّ الطَّعَامِ طَعَامُ الْوَلِيمَةِ يُدْعَى لَهَا الْأَغْنِيَاءُ وَيُتْرَكُ الْمَسَاكِينُ وَمَنْ لَمْ يَأْتِ الدَّعْوَةَ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ)(۲:۱۲۸).

ژباړه: په خوړو کې تر ټولو بد د هغه واده خواړه دي چې غنيان (مالداران) ورته رابلل کېږي او فقيران (غريبان) ورځخه منع کېږي،اوچاچې دعوت ونه منلو دالله تعالی او رسول نافرماني يې وکړه.

۳- مېلمستيا ته دی هغه څوک نه رابلي چې مېلمستيا ته د حاضريدلو په لامل مشقت او حرج کې لوېږي ځکه چې داسې کول مسلمان ته ضرر رسول دي چې شرعاً جواز نه لري.

۴- د مېلمستيا جوړولو څخه يې هدف يوائې او يوائې د رسول الله صلی الله عليه و سلم د سنتو په ځای کول وي نور مقاصد بايد مېلمستيا کې په نظر کې ونه نيول شي.

۵- د مېلمستيا قبلولو کې بايد د مالدار او غريب ترمينځ توپيرونه ونه شي ځکه که چېرې څوک د مالدار مېلمستيا قبلوی او د غريب مېلمستيا نه قبلوی د ايو نوع کبر دی او کبر په اسلام کې بد عمل ګڼل شوی دې، يوه ورځ حسن بن علي رضی الله عنه په لاره تيريده چې يو شمېر غريبو خلکو د سترخوان هوار کړې ؤ او ډوډۍ يې خوړله، هغوی ورته وويل: چې ای د رسول الله صلی الله عليه و سلم د لور ځويه! راشه مونږ سره ډوډۍ وخوره، حسن رضی الله عنه ورته مهرباني وکړله: هو د الله تعالی متکبرين نه خوښيږي د خپل اس څخه ښکته شو د هغوی سره په يوه دسترخوان کښيناست او ډوډۍ يې ورسره وخوړله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۶- د نفلي روژې نیولو په لامل باید سړی مېلمستیا کې غیر حاضر نه شي مېلمستیا ته دی ورشي هلته که کوربه د ده په ډوډۍ خوړلو خوښیده نو روژه دی ماته کړي ځکه چې د مسلمان ورور خوشحاله کول عبادت دی که روژه یې نه خوړله نو کوربه ته دې د مېلمستیا جوړولو له امله دعاء وکړي ځکه چې رسول الله صلی الله علیه و سلم مهرباني کړې ده:(إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ فَلْيُجِبْ فَإِنْ كَانَ صَائِمًا فَلْيُصَلِّ وَإِنْ كَانَ مُفْطِرًا فَلْيَطْعَمْ)(۱۸:۱۸۵).

کله چې یو تن ستاسې څخه مېلمستیا ته وبلل شي نو مېلمستیا ته دی لاړ شي که چېرې روژه وي نو کوربه ته دې د مېلمستیا جوړولو له امله دعاء وکړي او که روژه نه وي د مېلمستیا خواړه دی وخوري.

په بل حدیث شریف کې راځي:(تکلف لک اخوک و تقول انی صائم)(۱۸:۱۸۵).

ژباړه: ستا مسلمان ورور تکلیف کړې او تا ته یې مېلمستیا تیاره کړې او ته ورته وایې چې زه روژه یم.

۷- د دعوت قبلولو لامل یواځې او یواځې د خپل مسلمان ورور اکرام کول وګرځوي چې په دې ترتیب مېلمستیا ته ورتګ عبادت ګرځي ځکه چې د مسلمان ورور عزت او اکرام کول د اسلامي شریعت امر دی.

۸- کوربه باید د مېلمه لپاره دومره خواړه تیار کړي چې د مېلمه د مړښت لپاره کفایت وکړي، ځکه چې که چېرې خواړه له دې څخه لږ وي د کوربه شخصیت ته ضرر رسوي او که له دې څخه زیات وي اسراف کې داخلیږي، چې دواړه اسلامي شریعت بد ګڼلي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۹- مېلمه باید کوربه کره د زیات وخت لپاره پاتې نه شي مګر په هغه صورت کې دی پاتې شي چې کوربه د پاتې کېدلو زیات اصرار پرې وکړي ځکه چې رسول الله صلی الله علیه و سلم مهرباني کړی. (وَلَا يَحِلُّ لِرَجُلٍ مُسْلِمٍ أَنْ يُقِيمَ عِنْدَ أَخِيهِ حَتَّى يُؤْثِمَهُ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكَيْفَ يُؤْثِمُهُ قَالَ يُقِيمُ عِنْدَهُ وَلَا شَيْءَ لَهُ يَقْرِيهِ بِهِ ۱۸:۱۸۱).

ژباړه: مسلمان ته نه ښايې چې خپل مسلمان ورور کره دومره وخت لپاره مېلمه شي چې هغه ګناهګار کړي خلکو پوښتنه وکړله چې ای د الله تعالی رسوله! څنګه یې ګناهګار وی؟ نبي صلی الله علیه و سلم وفرمایل: هغه داسې چې کوربه کره دومره وخت واوسېږي چې کوربه د هغه مېلمستیا لپاره څه ونه لري.

۱۰- کله چې مېلمه د کوربه له کوره رخصتېږي باید کوربه د خپل کور څخه ورسره بهر ووځي ځکه چې د سلفو صالحینو څخه همداسې رانقل شوی دی بله دا چې په داسې کولو سره د مېلمه عزت کېږي چې شرعاً مسلمانان پرې مکلف دي.

دذکرشوو ادابو برسېره د نړۍ نامتو عالم الشیخ ابو اللیث نصر بن محمد سمرقندي د مېلمه پالنې لپاره لاندیني اداب ذکر کړی دی(۴۶:۱۵).

۱- مېلمه به هغه ځای کې کښېني چې کوربه یې غواړي، ځکه چې کوربه د خپل کور د عورت ساتنې په برخه کې له هرچا زیات پوهېږي.

۲- کوم خوراک چې د کوربه لخوا مېلمه ته راوړل کېږي مېلمه باید پرې بد ونه وايې بلکې صفت یې وکړي.

۳- د کوربه له اجازې پرته د مېلمه بل طرف ته نه ځي.

۴- که چېرې مېلمه سره په دسترخوان د ده څخه مشر سړی ناست وي مېلمه باید له هغه څخه وړاندې په خوراک پیل ونه کړي.

۵- کوربه باید خپلې وسعې مطابق خواړه تیار کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۶- کوربه باید په مېلمه بخل ونه کړي په مېلمه بخل کول دادی چې مېلمه ته په کور کې موجوده خواړه ورنکړي بلکې د موجوده خوړو څخه خراب خواړه ورته تیار کړي.

۷- که چېرې مېلمانه لږ وي کوربه کولی شي چې په یوه دسترخوان مېلمنو سره ډوډۍ خوړلو ته کښېني او د مېلمنو خدمت وکړي خو که مېلمانه زیات وي د مېلمنو خدمت د وکړي او په دسترخوان ورسره ډوډۍ خوړلو ته ناسته ښه نه ده.

۸- ښه دا ده چې کوربه کله کله د ډوډۍ مینځ کې مېلمه ته اواز کوي چې خوراک زړور کوه خو ډېر ټینګار د پرې نه کوي.

۹- د ډوډۍ خوړلو وخت کې ډېره چپتیا غوره کار نه دی.

۱۰- کوربه باید د ډوډۍ خوړلو وخت کې د مېلمنو څخه لری بل ځای ته لاړ نه شي.

۱۱- کوربه باید مېلمه سره د ډوډۍ خوړلو په وخت کې داسې څوک کښېننوي چې مېلمه باندې د هغه ناسته درنده تمامېږي.

۱۲- کله چې مېلمنو ډوډۍ وخوړله او د کوربه څخه یې د تګ اجازه غوښتله باید کوربه ورته په پاتې کېدلو کې ډېر ټینګ نه شي.

۱۳- د ډوډۍ خوړلو وخت کې باید یو تن د بل تن د خوړو مړۍ ته ونه ګوري او نه دې مېلمه هغه لوری ته ګوري چې د هغه لوری خواړه دسترخوان ته راوړل کېږي.

۱۴- د خوړو څخه وړاندې د لاس وینځلو پیل په اړه علماء دوه ډلی شوي دي. یوه ډله علماء وایې چې لاس وینځل به د مشر مېلمه څخه پیل شي او د مشر مېلمه ښي طرف ناستو خلکو لاسونه به یو بل پسې مینځل کېږي بله ډله علماء وایې چې لاس وینځل په مېلمنو کې د کشر مېلمه څخه پیل کېږي او د کشر مېلمه ښي طرف ته به ځي او د خلکو لاسونه په یو بل پسې مینځي چې البته

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواړه ډلی علماء ځانته دلایل لري په دې اساس که هر قول باندې عمل وشي جواز لري.

۱۵- له ډوډۍ وړاندې د لاس وینځلو څخه وروسته د لاس په دستپاک پاکولو په هکله علماؤ ویلې دي چې غوره کار دا دی چې لاس په دستپاک پاک نه شي خو که چا لاس پاک کړ پروا نه لري.

۱۶- په خوراک او څښاک کې باید د خپل ناست ملګري خیال وساتل شي هغه داسې چې هڅه ونه کړي ترڅو د خپل ملګري څخه زیات خوراک او څښاک وکړي.

۱۷- مېلمه باید له خوراک او څښاک وروسته کوربه ته دعاء وکړي ځکه چې جابر بن عبدالله رضي الله عنه ویلې دي: یو ځل ابو هیثم بن تیهان رسول الله صلی الله علیه وسلم او یو شمېر صحابه کرامو ته مېلمستیا تیاره کړله کله چې نبی علیه السلام او صحابو کرامو خوراک او څښاک وکړ نو نبی علیه السلام صحابو کرامو ته مهرباني وکړله چې تاسې ابو هیثم ته ددی مېلمستیا بدله او عوض ورکړئ صحابو کرامو رسول الله صلی الله علیه وسلم ته عرض وکړ چې بدله یې څنګه ورکړو؟ نبی علیه السلام ورته مهرباني وکړله (إِنَّ الرَّجُلَ إِذَا دُخِلَ بَيْتُهُ فَأُكِلَ طَعَامُهُ وَشُرِبَ شَرَابُهُ فَدَعَوْا لَهُ فَذَلِكَ إِثَابَتُهُ) (۸:۱۸۲).

کله چې یو تن خپل مسلمان ورور کره مېلمه شي او هلته خوراک او څښاک وکړي بیا دغه مېلمه کوربه ته د خیر او برکت دعا وکړي دا د کوربه لپاره د مېلمه بدله ده.

البته رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه د مېلمه څخه کوربه ته د دعاء کولو بیلابیل الفاظ را نقل شوي دي چې د هغو له جملې څخه دوه دعاګانې د بیلګې په توګه ذکر کوو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

الف: یو ځل رسول الله صلی الله علیه وسلم سعد بن عباده رضی الله عنه کره مېلمه شو د خوراک او څښاک څخه وروسته یې کوربه ته داسې دعاء وکړه (أَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ وَأَكَلَ طَعَامَكُمْ الْأَبْرَارُ وَصَلَّتْ عَلَيْكُمْ الْمَلَائِكَةُ)(۸:۱۸۲).

تاسې کره دې روژه نیونکې روژه ماتې وکړي، نیکان خلک دی ستاسو خواړه وخوري او ملائکې دی ستاسو لپاره د مغفرت او رحمت دعاګانې وغواړي.

ب: رسول الله صلی الله علیه وسلم کوربه ته د خوراک او څښاک څخه وروسته داسې دعاء وکړله (اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِي مَا رَزَقْتَهُمْ وَاغْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمْهُمْ) (۱۸:۱۸۰).

ای الله تعالی ! تا چې دوی ته څه ورکړي دي په هغې کې ورته برکت واچوې او دوی ته بخښنه وکړې او په دوی رحم او کرم وکړې.

۲- داجازې غوښتلو اداب:

کله چې یو څوک د چا ځای ته ورځي اسلامي شریعت ورڅخه د ګڼو مصلحتونو پر اساس ټینګه غوښتنه کړې ده چې باید ورڅخه اجازه وغواړي چې د نوموړي مصلحتونو څخه یو دا دی چې ممکن د مېلمه سترګې د کوربه په غیر محرمې ښځې ولګیږي یا مېلمه د کوربه کور کې داسې یو شی وګوري چې کوربه یې په لیدلو خفه کېږي چې البته دغه علت ته په راتلونکي کې حدیث شریف کې داسې اشاره شوی (إِنَّمَا جُعِلَ الِاسْتِئْذَانُ مِنْ أَجْلِ النَّظَرِ)(۸:۳۵۷).

ژباړه: بېشکه اجازه غوښتل (استیذان) د سترګو لګیدلو له امله ضرور ګڼل شوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسلامي شريعت کې ګڼ دلايل د مسلمانانو څخه د اجازې غوښتلو تاکيد کوي چې ځينې يې د بېلګې په توګه په لاندې ډول ذکر کوو:

الله تعالی قرآنکريم کې فرمايلي دي: (③♦🕔✵🕯☐⑨❧&☐✍
✍✂↗♦✂🖎♦☪⇖☐✂☎ ♦•
✍⑨⇕⌘↗⊟➔☐✂☎ ✉←⓿⇖☐✍🕛✍ ↘⊠❷⬀❸♦
✉←⓿⇖☐✍☌⌛➔☠⬀ ○⊡☹✸♉🗐
✍■○⇔✌♦🕯▫♦☤○⓿☐✂☎ ☐♦✍➔○✸⊡&☺←☐✂☎
⇖♦✍■❼✂ 🕮☐♎⬃⊡☤♑⊡✍ 🗐 ❶♦🕔♏⊞↗☠⬀
⌘⊡⬀❷⬀❸∢ ♏⅄⊞↗☠⬀ ♏♦➔⊡⊟✦⊞↗☠⬀
✍♦⓿⊠🗋⅄❷⇖☐♍❧ ✐✍✗⌂)(سورت النور، ايت (۲۷).

ای مؤمنانو مه ننوځئ تاسې پردیو کورونو ته ،تر هغه پورې چې اجازه وغواړئ او سلام واچوئ پر خاوندانو د دی کورونو داسې کول کې ستاسو لويه ګټه ده شايد چې تاسی پند واخلئ.

رسول الله صلی الله عليه و سلم فرمايلي دي: **(من اطلع علی قوم فی بيتهم بغير اذنهم فقد حل لهم ان يفقؤوا عينه) (۱۸:۲۱۲).**

که چېرې يو څوک د پردي کور د خاوند له اجازې پرته پردي کور کې څوک وګوري د دې کور خاوند ته جواز شته چې د دې ليدونکي سترګه وباسي.

د اجازې غوښتلو (استيذان) شرعي طريقه:

د اجازې غوښتلو شرعي طريقه په راتلونکي حديث شريف کې داسې بيان شوی ده: رسول الله صلی الله عليه و سلم خپل کور کې تشريف درلوده يو سړی راغی اود کور څخه بهر يې رسول الله صلی الله عليه و سلم ته غږ کړ، چې ايا زه ستا کورته داخل شم؟ رسول الله صلی الله عليه و سلم خپل خادم ته مهرباني وکړله چې لاړ شه ذکر شوي تن ته د اجازې غوښتلو شرعي طريقه وښايه، ورته ووايه: اول (السلام عليکم) ووايه، بيا ووايه چې ايا زه ستا کور ته داخل شم؟ ذکر شوی سړی د نبي صلی الله عليه و سلم خبری واوريدلی او په ښودل شوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

طريقه يې د داخليدلو اجازه وغوښتله رسول الله صلى الله عليه و سلم ورته اجازه ورکړله سړی کورته داخل شو(۸:۳۵۲).

د اجازې غوښتلو (استيذان) اداب:

د اجازې غوښتلو (استيذان) اداب په لاندې ډول ذکر کيږي:

۱-مېلمه بايد له دريو ځلو زيات د کوربه څخه د داخليدلو اجازه ونه غواړي ځکه چې رسول الله صلى الله عليه و سلم فرمايلي دي: (الْاسْتِئْذَانُ ثَلَاثٌ فَإِنْ أُذِنَ لَكَ فَادْخُلْ وَإِلَّا فَارْجِعْ)(۱۸:۲۱۰).

اجازه غوښتل درې ځلي وي که اجازه درکړل شوه ښه که نه بېرته وګرځه.

که چېرې کوربه د اجازې غوښتونکي څخه پوښتنه وکړي چې ته څوک يې چې اجازه غواړې؟ نو هغه دې خپل نوم ورته وښايې ځکه چې يوه ورځ رسول الله صلى الله عليه و سلم يوه باغ کې تشريف درلوده. ابوبکر رضى الله عنه ورڅخه اجازه وغوښتله رسول الله صلى الله عليه و سلم ترې پوښتنه وکړله چې ته څوک يې چې اجازه غواړې هغه ځواب ورکړ، ابوبکر يم. بيا عمر رضى الله عنه راغی هغه هم په همدې طريقې اجازه وغوښتله او اجازه ورکړل شوه، وروسته له دې عثمان رضى الله عنه ته په ذکر شوې طريقې اجازه ورکړل شوه(۲:۴۴).

کله چې کوربه اجازه غوښتونکي څخه پوښتنه وکړي چې ته څوک يې؟ هغه به ځواب کې دا نه وايې زه يم، ځکه جابر رضى الله عنه وايې: ما د رسول الله صلى الله عليه و سلم دروازه وټکوله هغه صلى الله عليه و سلم راڅخه پوښتنه وکړله څوک يې؟ ما ورته وويل زه يم. نبي صلى الله عليه و سلم داسې ويل بد وګڼل ويې فرمايل. (انا انا)(۱۸:۲۱۱).

ژباړه: زه يم زه يم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳- د سلام اداب:

اسلامي شریعت مسلمانانو څخه غوښتي چې کله یو د بل سره مخامخ کېږي سلام واچوي، چې البته د (السلام علیکم) ویل د سلامتیـ او عافیت هر اړخیزه جامع دعاء او هغه ته د خیر غوښتنې وعده ده، په دی معنا چې الله تعالی دی تا په بشپړی سلامتیـ سره ونازوي ستا ځان او مال دې خوندي وساتي، ته او ستا اولاده خپل خپلوان او دوستان د روغ رمټ ولري ستا دین او دنیا د سلامتیـ جامه کې وپوخي، ستا دین او دنیا د دهر قسم ضرر څخه په امن کې وساتي، زما په زړه کې ستا لپاره د خېر غوښتنې، د مینی او اخلاص او د سلامتیـ او عافیت ژوری ولولې دي زما له لاسه به تا ته هیڅکله درد او تکلیف ونه رسیږي. ته زما له لوری هیڅ اندیښنه مه لره(۲۱۱:۱۳).

په ګڼو شرعي نصوصو کې مسلمانان سلام اچولو ته هڅول شوي چې ځینې یې د بېلګې په توګه په لاندې ډول ذکر کوو:

الله تعالی قرآنکریم کې فرمایلي دي: (❒◆◗♑❶⬧✁ ☎✁❑♋⑩⍓⬧⬥▫ ⌨❑❑⑩⬀⬧♦☞♑✉ ☹➚⬇⑩⬂✍⓿⬉❍ ⬃❑❑🕮 ✏✍❑♠⬃❋♑✌ ⌘♊✿❍⇧❍❑♁♑✉ ❻⬇⑩♋❑♎⬜⬂... ✏✍⬀♑♑⬰)(۱: سورت النساء، ایت ۸۶).

کله چې تاسې ته سلام واچول شي نو د هغه څخه په ښو الفاظو سره ځواب ورکړئ یا په همغه الفاظو سره ځواب ورکړئ.

رسول الله مهرباني کړی: کله چې الله تعالی ادم علیه السلام پیدا کړه نو الله تعالی ورته امر وکړ، چې د ملایکو هغې ناستی ډلی ته ورشه او سلام ورته واچوه هغوی چې څرنګه ځواب درکړ هغه ښه واوره چې همداسې ویل ستا او ستا د اولادی سلام اچول دي کله چې ادم علیه السلام د ملایکو ټولګې ته ورسیده نو هغوی ته یې په دی الفاظو سره سلام واچوه چې (السلام علیکم) ملایکو ورته وویل: (السلام علیک ورحمة الله)(متفق علیه).

(c) ketabton.com: The Digital Library

نبي صلى الله عليه و سلم مهرباني کړې ده: (لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا أَوَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ)).(۴: ۱۸۳)

تر هغې جنت ته داخيدلی نه شئ ترڅو چې ايمان رانه وړئ. تر هغې پورې به تاسی د کامل ايمان څښتنان نه شئ ترڅو چې يو بل سره مينه او محبت ونه لرئ. آيا زه تاسی ته داسې يو کار ونښايم چې که هغه کار مو سرته ورسوه يو بل سره مو مينه او محبت پيدا کېږي هغه کار دا دی چې تاسی خپلو مينځونو کې يو بل ته سلام اچوئ.

د سلام اچولو اداب:

اسلامي شريعت د سلام اچولو لپاره ځانګړی اداب وضع کړي دي، چې په لاندی ډول ذکر کېږي:

مستحبه طريقه دا ده چې څوک چا ته سلام اچوي (السلام عليکم) دی ورته ووايې يعنې چاته چې سلام اچوي يو تن وي، دوه تنه وي يا ډېر وي د ټولو لپاره د جمعی صيغه يعنی (عليکم) کليمه دی ورته استعمال کړي ځواب ورکوونکی بايد ورته (وعليکم السلام) ووايې،يعنی د سلام د ځواب سر کې واو چې د عطدرف لپاره دی او د (عليکم) کلمه استعمال کړي(۳۴۶:۱۹).

په حديث شريف کې راغلي چې سپور به پياده باندی سلام اچوي ولاړ په ناست باندی سلام اچوي، لږ خلک په ډېرو خلکو باندی سلام اچوي او کشر په مشر باندی سلام اچوي(۲۱۲:۱۸).

په حديث شريف کې بيان شوي چې کله د دوو تنو ترمينځ ملاقات وشو او دوی يو پر بل سلام واچوه بيا د دوی ترمنځ ونه، تيږه يا ديوال راغی او دوی يو د بل څخه جدا شول کله چې بيا يو د بل سره مخ کېږي بايد سلام واچوي(۳۲۰:۸).

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې يو تن خپل کور ته ننوزي بايد سلام واچوي ځکه چې انس رضی الله عنه ويلې دي چې ماته رسول الله صلی الله عليه و سلم داسې وفرمايل: ((يَا بُنَيّ إِذَا دَخَلْتَ عَلَى أَهْلِکَ فَسَلِّمْ يَكُنْ بَرَكَةً عَلَيْکَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِکَ))(۹۹:۱۲).

ای بچونيه ! کله چې خپل کورته داخلېږی سلام اچوه چې دا سلام په تا او ستا کورنۍ کې برکت واچوي.

په ماشومانو سلام اچول غوره کار دی ځکه چې انس رضی الله عنه يو ځل په ماشومانو تېريده په هغوی يې سلام واچوه بيا يې وويل: چې رسول الله صلی الله عليه و سلم همداسې کول(۱۸:۲۱۴).

که د فتنی خطر نه وي نارينه خپلو او پرديو ښځو او ښځې خپلو او پرديو نارينو ته سلام اچولی شي ځکه چې اسماء بنت يزيد رضی الله عنها ويلې دي چې مونږ د ښځو يوه ډله ناست وو رسول الله صلی الله عليه و سلم تيريده پر مونږ يې سلام واچوه (۸:۳۶۰).

همدارنګه ام هانئ رضی الله عنها ويلې دي چې: زه د رسول الله صلی الله عليه و سلم کورته لاړم نبي صلی الله عليه و سلم باندی مې سلام واچوه (۱۸:۲۱۳).

د سلام الفاظ چې څومره زيات وي ثواب او اجر يې زياتېږي ځکه چې حديث شريف کې راځي چې يوه ورځ رسول الله صلی الله عليه و سلم مجلس کې تشريف درلوده يو صحابي راغې په دې الفاظو سره يې سلام واچوه (السلام عليکم) نبي صلی الله عليه و سلم د سلام ځواب ورکړ، بيا يې وفرمايل: د دی سړی لپاره لس نيکۍ ورکړل شوی، بل سړی راغی په دې الفاظو سره يې سلام واچوه،(السلام عليکم ورحمة الله) نبي صلی الله عليه و سلم ځواب ورکړه بيا يې وفرمايل د دی سړی لپاره شل نيکۍ ورکړل شوی، دريم سړی راغی او په دی الفاظو سره يې سلام واچوه (السلام عليکم ورحمة الله وبرکاته) نبي صلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله علیه و سلم د سلام ځواب ورکړ بیا یې وفرمایل دی سړی لپاره دیرش نیکۍ ورکړل شوی (۸:۳۶۰).

مسلمان به کافر ته اول سلام نه اچوي کله چې کافر ورباندی سلام واچوي نو په ځواب کې به تنها دومره ووایي (وعلیکم) ځکه چې رسول الله صلی الله علیه و سلم مهرباني کړی. (لَا تَبْدَءُوا الْيَهُودَ وَلَا النَّصَارَى بِالسَّلَامِ)(۱۸:۲۱۴).

تاسی یهودو او انصارو باندی اول سلام مه اچوئ.

په بل حدیث شریف کې راغلی دی (اذا سلم علیکم اهل الکتاب فقولوا و علیکم)(۱۸:۲۱۳).

کله چې تاسی ته اهل کتابو سلام واچوه نو ووایې. (وعلیکم)

که چېرې یو مجلس کې مسلمانان او کافران ګډ ناست وي داسې مجلس باندی سلام اچول جواز لري ځکه چې رسول الله صلی الله علیه و سلم همداسې مجلس باندی سلام اچولی دی (متفق علیه).

کله چې څوک د چا څخه رخصتیږي باید سلام ورته واچوي ځکه چې رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمایلي دي ((إِذَا انْتَهَى أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَجْلِسِ فَلْيُسَلِّمْ فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَقُومَ فَلْيُسَلِّمْ فَلَيْسَتْ الْأُولَى بِأَحَقَّ مِنْ الْآخِرَةِ))) (۱۱ :۴۱۸).

کله چې ستاسې څخه یو تن مجلس ته راځي نو سلام دی واچوي او کله چې د مجلس څخه بېرته ځي سلام دی واچوي ځکه چې راتګ د تګ څخه زیات د سلام اچولو مستحق نه دی.

إِذَا لَقِيَ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ فَلْيُسَلِّمْ عَلَيْهِ فَإِنْ حَالَتْ بَيْنَهُمَا شَجَرَةٌ أَوْ جِدَارٌ أَوْ حَجَرٌ ثُمَّ لَقِيَهُ فَلْيُسَلِّمْ عَلَيْهِ أَيْضًا))(۱۱ :۴۱۸).

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې ستاسې یو تن دخپل مسلمان ورور سره مخامخ کېږي،نو پر هغه دې سلام واچوي،که ونه ،دېوال او یا تیګه ددواړو ترمنځ پرده شي او بیا سره مخامخ شي نو بیا دې سلام پرې واچوي.

۴- د صنف او مجلس اداب:

د هر مسلمان ټول ژوند باید د اسلامي شریعت په اصولو ولاړ وي چې په دی لړ کې د صنف او مجلس مهم شرعي اداب په لاندی ډول ذکر کېږي(۱۲:۱۴).

۱-کله چې څوک صنف یا مجلس ته راشي نو سلام دی واچوي او د مجلس هغې برخې کې د کښېني چې دی ته نژدې وي او ناست خلک ورته رسیدلی دی داسې دی نه کوي چې بل تن د مجلس څخه پاڅوي خپله د هغه ځای کې کښیني او نه د دوو تنو په مینځ کې د هغوی له اجازې پرته کښیني ځکه چې رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمایلي دي: (**لا یقیمن احد کم رجلاً من مجلسه ثم یجلس فیه و لکن تو سعوا**)(**متفق علیه**).

ستاسی څخه دی یو تن داسې نه کوي چې بل تن د مجلس څخه پاڅوي او خپله د هغه ځای کې کښېني،خلک دی وخوځېږي ترڅو راغلي تن ته د ناستي ځای پیداشي.

د ابن عمر رضی الله عنه دا عادت ؤ چې چا به ورته مجلس کې خپل ځای پرېښوده هلته به نه کېناسته. جابر بن سمرة رضی الله عنه وایې چې: کله به مونږ د رسول الله صلی الله علیه و سلم مجلس ته راغلو نو کوم ځای کې به چې د مجلس وروستني خلک ناست ول، د هغوی ترڅنګ به کېناستلو.

رسول الله صلی الله علیه و سلم مهرباني کړې ده: (**لا یحل للرجل ان یفرق بین اثنین الا باذنهما**)(۸:۳۱۷).

(c) ketabton.com: The Digital Library

جواز نه لري چې يو څوک په مجلس کې د دوو تنو ترمنځ د هغوی له اجازې پرته کښېني.

۲-څوک چې په صنف يا مجلس کې د کوم ضرورت په اساس د خپل ځای څخه پاڅېده او بهرته ووت هرکله چې مجلس ته راشي حق يې دا دی چې خپل اولني ځای کې کښېني ځکه رسول الله صلی الله عليه و سلم فرمايلي دي: (إِذَا قَامَ الرَّجُلُ مِنْ مَجْلِسٍ ثُمَّ رَجَعَ إِلَيْهِ فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ)(۱۸:۲۱۷).

کله چې يو تن ستاسې څخه د مجلس څخه ووځي بيا بېرته مجلس ته راشي حق يې دا دی چې خپل اولني ځای کې کښېني.

۳-که چېرې صنف يا مجلس د حلقې په بڼه جوړ شوی وي نو د حلقې په منځ کې ناسته جواز نه لري ځکه چې حذيفه رضی الله عنه ويلي دي (لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ قَعَدَ فِي وَسْطِ الْحَلْقَةِ)(۸:۳۱۲).

رسول الله صلی الله عليه و سلم لعنت کړی هغه چا باندې چې د حلقې منځ کې کښېني.

۴-په صنف او مجلس کې مسلمان بايد په ډېر وقار او سنګينۍ سره ناست وي په خپلې زېرې يا بل شي دې لوبې نه کوي. خپلو غاښونو او پوزې کې دې ګوتې نه وهي، نه دې لاړې توکوي او نه دې پوزه سونړوي او نه دې قصداً ټوخې کوي. د خبرو نوبت دې مراعات کړي، ډېرې خبرې دې نه کوي د بې ځايه ټوکو او رياء کارۍ څخه دې ځان وساتي. لاپې دې نه وهي که بل چا خبرې کولې د هغه خبرو ته دې غوږ کېږدي د بل چا خبره دې نه قطع کوي چې البته ذکر شوي کارونه په دوو وجو جواز نه لري يو دا چې په دې کارونو سره د مجلس او صنف ګډونوالو ته ضرر رسوي چې دا سې کول شرعاً حرام کار دي بل دا چې د نوموړو کارونو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه کولو سره د مجلس د ګډونوالو مینه او محبت ځانته راجلبوي چې دې کار باندې هر مسلمان شرعاً مکلف دی.

۵-کله چې یو څوک مجلس ته راځي بل شخص به د سترې مشي او احترام له امله ورته دریږي او که نه؟

دی موضوع کې د علماؤ تر منځ اختلاف دی یو شمیر علماء وایې چې د بل چا سترې مشي او احترام لپاره هیڅ ته دریدل جواز نلري د دغې ډلې علماؤ ځینې دلائل په لاندې ډول ذکر کوو:

الف-ابو امامه رضی الله عنه وایي چې یو ځل رسول الله صلی الله علیه و سلم زمونږ مجلس ته راغی مونږ ورته ودریدو نو نبی علیه السلام مونږ ته مهرباني وکړله (لَا تَقُومُوا كَمَا تَقُومُ الْأَعَاجِمُ يُعَظِّمُ بَعْضُهَا بَعْضًا)(۸:۳۳۲).

ژباړه: لکه څنګه چې غیر عرب خلک یو د بل احترام لپاره دریږي تاسی مه دریږئ.

ب- انس رضی الله عنه وایې (لَمْ يَكُنْ شَخْصٌ أَحَبَّ إِلَيْهِمْ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ وَكَانُوا إِذَا رَأَوْهُ لَمْ يَقُومُوا لِمَا يَعْلَمُونَ مِنْ كَرَاهِيَتِهِ لِذَلِكَ)(۱۲:۱۰۴).

صحابو کرامو ته د رسول الله صلی الله علیه و سلم څخه بل هیڅوک زیات ګران نه ؤ خو سره له دی چې کله به رسول الله صلی الله علیه و سلم د دوی مجلس ته راغی نو دوی به ورته نه دریدل دا ځکه چې صحابه کرام پدې پوهیدل چې نبی علیه السلام د دوی په دریدلو خفه کیږي.

خو یو شمیر نور علماء وایې چې د بل چا د سترې مشي او احترام لپاره دریدل جواز لري، د دغی ډلې علماؤ ځینې دلائل په لاندې ډول ذکر کؤ:

(c) ketabton.com: The Digital Library

الف: يو ځل سعد بن معاذ رضی الله عنه مجلس ته راغی نو نبی علیه السلام صحابو کرامو ته وفرمایل: (قُومُوا إِلٰی سَیِّدِکُمْ)(۳:۴۸۴) خپل مشر ته ودریږئ.

ب: عائشه رضی الله عنها وايي: چې زيد بن حارثه رضی الله عنه مدينه ته را ورسيد کله چې زمونږ کور ته راغی نبی علیه السلام ورته پاڅيده، غاړه يې ورته ورکړله او مچی يې کړه(۱۲:۱۰۲).

ج: عائشه رضی الله عنها وايي: چې کله به د نبی علیه السلام لور بي بي فاطمه رضی الله عنها راغلله نو نبی علیه السلام به ورته پاڅيده مچی به يې کړله او په هغه ځای کې به يې کښينوله چې نبی علیه السلام به ناست ؤ او کله به چې نبی علیه السلام فاطمې رضی الله عنها کره لاړ هغه به ورته پاڅيدله لاس به يې مچی کړله او په هغه ځای کې به يې کښينوه چې فاطمه رضی الله عنهه به ناسته وه(۸:۳۶۲).

علماؤ د پورتنيو دوو ډلو د دلائلو تطبيق پدې ډول کړی چې کوم دليل کې د احترام له امله دريدل منع شوي دا هغه دريدل دي چې سړی يې د تکبر له امله پخپله د خلکو څخه غواړي يا که چاته دريدل هغه کې تکبر پيدا کوي بيا ورته دريدل جواز نلري خو که ناست شخص راتلونکی شخص ته د هغه د غوښتنې پرته د هغه د احترام او اکرام لپاره ودريږي او دريدل په هغه کې تکبر نه پيداکوي بيا داسې دريدل شرعاً جواز لري (۱۷:۱۱۰).

۲-د مجلس په پای کې بايد دغه دعاء ولولي ځکه چې رسول الله صلی الله عليه و سلم همداسې امر کړی دی سبحانک اللهم و بحمدک اشهدان لا الهٰ الا انت استغفرک و اتوب اليک)(۸:۳۱۹).

ای الله ! تا لره پاکي ده او ثناء تا لره ده ګواهي ورکوم چې پرته له تا څخه بل د عبادت وړ نشته ستا څخه بخښنه غواړم او تا ته رجوع کوم (توبه وباسم).

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵- د خوراک او څښاک اداب:

اسلامي شریعت مسلمانانو ته لارښونه کړې ده چې د خوراک او څښاک په وخت کې لاندیني اداب باید په نظر کې ونیسي

۱-هر مسلمان باید د خوراک او څښاک څخه وړاندې دا نیت ولري چې دا خوراک او څښاک د دې په خاطر کوم چې بدن مې قوي شي ترڅو د الله تعالی عبادت پرې وکړم چې په دې نیت سره یې خوراک او څښاک عبادت ګرځي کوم چې مسلمانان پرې مکلف دي.

۲- مسلمان د داسې شیانو څخه خوراک او څښاک وکړي چې حلال وي ځکه چې الله تعالی په قرآنکریم کې فرمایلي دي: ③♦🕔✵🕯❏③⑩♑⍓👓
☎✂❏➔🖫→🗎 ☎✂❏⇖☪♦👌✂♦⇗ ♏▫⇦♎🔔⅄✎👓✂
... ⇗☠⇗▤🕔❏✡⇘🔔⍓♒♦❻ 👓♦👌♎💣🕔♦⌛♏♒⑩⬧⊂♊♎👌
⬀⬂♓♓⬀)(۱: د البقرې سوېت، آیت۱۷۲).

ژباړه: ای مؤمنانو حلال خواړه چې ما تاسی ته درکړي دي وخورئ.

۳-له خوراک وړاندې او وروسته باید خپل لاسونه ښه ووینځي، ځکه چې رسول الله صلی الله علیه و سلم مهرباني کړې: بَرَكَةُ الطَّعَامِ الْوُضُوءُ قَبْلَهُ وَالْوُضُوءُ بَعْدَهُ))(۱۰، ۲۰۹).

ژباړه: له خوړلو وړاندې او وروسته لاس وینځلو کې برکت دی.

۴-د خوراک او څښاک پیل کې باید (بسم الله الرحمن الرحیم) ووایې ځکه رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمایلي دي: ((إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَذْكُرْ اسْمَ اللَّهِ تَعَالَى فَإِنْ نَسِيَ أَنْ يَذْكُرَ اسْمَ اللَّهِ تَعَالَى فِي أَوَّلِهِ فَلْيَقُلْ بِسْمِ اللَّهِ أَوَّلَهُ وَآخِرَهُ)). (۱۰: ۲۱۹).

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: کله چې ستاسی څخه يو تن خوراک کوي نو د الله نوم دی یاد کړي که چېرې دا ورڅخه د خوړلو پېل کې هېر شوکله چې وریاد شو ودی وايي: (بسم الله اوله و اخره).

که څوک هرې مړۍ کې (بسم الله) ووايي د قيامت په ورځ د دی مړۍ حساب وکتاب ورسره نه کېږي په دې هکله حديث شريف کې داسې راغلي دي: (**من قال عند كل لقمة بسم الله لا يحاسبُ يوم القيامة فى اكلها**)(۴۴:۱۵).

ژباړه: څوک چې د خوراک هرې مړۍ کې (بسم الله) ووايي د قيامت په ورځ ورسره د دغی مړۍ حساب و کتاب نه کېږي.

ښه دا ده چې د خوراک په پېل کې (بسم الله) په لوړ اواز وویل شي ترڅو په دسترخوان ناست خلک يې واوري، هغوی يې هم ووايي.

۵-خوراک او څښاک به په ښي لاس سره کوي او د کاسې له هغې څنډې څخه به خواړه اخلي چې ده ته نژدې وي د کاسې له مينځ څخه دې خواړه نه اوچتوي ځکه رسول الله صلى الله عليه و سلم عمربن سلمه رضى الله عنه ته داسې مهرباني کړې: **يَا غُلَامُ سَمِّ اللّهَ وَكُلْ بِيَمِينِکَ وَكُلْ مِمَّا يَلِيکَ**)(۱۸:۱۷۲).

ژباړه: خوراک په ښي لاس سره کوه او د کاسې د هغې څنډې څخه خوراک کوه چې تا ته نژدې ده.

په بل حديث شريف کې راځي: (**الْبَرَكَةُ تَنْزِلُ وَسَطَ الطَّعَامِ فَكُلُوا مِنْ حَافَتَيْهِ وَلَا تَأْكُلُوا مِنْ وَسَطِه**)(سنن الترمذی، ۲ټوک ،۴۲۶مخ).

ژباړه: برکت د خوړو منځنۍ برخه کې نازلېږي نو تاسې د خوړو د څنډو څخه خوراک کوئ د خوړو د منځنۍ برخې څخه خواړه مه اخلئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۶-ډېر تاوده خوړل او څښل باید ونه شي او نه دخوراک او څښاک شیان بوی کړل شي ځکه چې رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمایلي دي. ("أَبْرِدُوا بِالطَّعَامِ، فَإِنَّ الطَّعَامَ الْحَارّ غَيْرُ ذِي بَرَكَةٍ". و لاتشم الطعام فان ذلک عمل البهائم)(۱۵: ۴۳).

ژباړه: خواړه ساړه کړئ، ځکه د تاوده خوړو خوړلو کې برکت نه شته او خواړه دی نه بویول کېږي ځکه چې دا عمل د څارویو عمل دی.

۷-د خوراک او څښاک څیزونو کې باید تنفس ونه شي او نه د خوراک او څښاک پو کړل شي ځکه چې ابن عباس رضی الله عنه ویلې دي: (ان النبی صلی الله علیه و سلم نهی ان یتنفس فی الاناء او ینفخ فیه)(۱۳: ۳۳).

ژباړه: رسول الله صلی الله علیه و سلم له دې څخه منع کړې ده چې د خوراک او څښاک څیزونو کې تنفس وکړل شي یا په کې پوکې وکړل شي.

۸-په حدیث شریف کې راغلې دی چې:خوراک او څښاک باید لومړی په دسترخوان ناست تر ټولو د عمر له لحاظه مشر ته کېښودل شي(۱۴: ۱۲۷).

بیا دی د مشر تن د ښي څنګ سړي څخه پېل کړي او په ترتیب سره دی ټولو ته خوراک او څښاک کېږدي (متفق علیه).

۹-د خوراک او څښاک وخت کې دی نه داسې کار او نه داسې خبره وکړي چې عادتاً د سړی کرکه راولي د بېلګې په توګه له هرې مړې، کولو وروسته د وریجو غوري کې لاس څنډل یا د خوراک څښاک وخت کې د چټلو شیانو یادول البته ذکر شوي شیان ځکه جواز نلري چې پدې سره خوراک او څښاک ته ناستو خلکو لپاره داسې ضرر رسیږي چې شریعت حرام ګڼلي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۰- له خوراک وروسته له لاس وينځلو وړاندی بايد خپلی ګوتی وڅټي او کاسه ښه پاکه کړي ځکه چې جابر رضی الله عنه ته نبي صلی الله عليه و سلم همداسې امر کړی دی او فرمايلي دي: (انکم لاتدرون فی ای طعامکم البرکة) (۳۱:۱۷۵).

ژباړه: تاسی په دی نه پوهيږئ چې د خوړو په کومی برخې کې برکت دی.

۱۱-په خوراک او څښاک سره بايد سړی خپله خيټه ډېره ډکه نه کړي ځکه چې رسول الله صلی الله عليه و سلم فرمايلي دي: (ما ملأ ابن ادم وعاء شراً من بطنه بحسب ابن ادم لقيمات يقمن صلبه فان کان لامحاله فثلث لطعامه و ثلث لشرابه و ثلث لنفسه) (۳۰:۳).

ژباړه: بنی ادم د خپلی خيټی څخه بد بل لوښی نه دی ډک کړی د هغه لپاره په کار ده چې څو مړۍ خواړه وخوري چې بدن يې پری استوار وي که چېرې يو څوک ضروراً خواړه خوړل غواړي نو خپله خيټه دی په دريو برخو وويشي يوه برخه دی خواړه وخوري، دوهمه برخه دی اوبه وڅښي او دريمه برخه دی هوا ته خالي پريږدي.

۱۲-په څښاک کې مستحبه طريقه دا ده چې څښاک په دريو تنفسونو سره وشي ځکه انس رضی الله عنه ويلې دي: (ان النبی صلی الله عليه و سلم کان يتنفس فی الشراب ثلاثاً) (۱۸:۱۷۴).

ژباړه: رسول الله صلی الله عليه و سلم څښاک په دريو تنفسونو څښنه.

۱۳-د خوراک په وخت کې که کومه مړۍ د لاسه په دسترخوان ولوېږي هغه دی پاکه کړي او ودی خوري ځکه چې رسول الله فرمايلي دي: (اذا سقط لقمة

(c) ketabton.com: The Digital Library

احدکم فلیأخذها فلیُمِط عنها الاذی ولیاکلها و لایترکها للشیطان) (۸:۱۸۱).

ژباړه: کله چې خوراک وخت کې ستاسی څخه د یوه تن له لاسه د خوړو مړۍ په دسترخوان ولویږي هغه دی پورته کړي پاکه دی کړي او ودی خوري شیطان ته دې دا مړۍ نه پرېږدي.

۱۴-په اجتماعي بڼه خوراک او څښاک کول غوره کار دی ځکه چې رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمايلي دي: (اجتمعوا علی طعامکم یبارک الله لکم فیه)(۸:۱۷۲).

ژباړه: خپل خواړه په اجتماعي بڼه خورئ الله تعالی په کې برکت اچوي.

۱۵-خواړه باید په دریو ګوتو وخوړل شي ځکه چې کعب بن مالک رضی الله عنه ویلي دي: ((کَانَ رَسُولُ اللهِ صَلّی اللهُ عَلَیْهِ وَسَلّمَ یَأْکُلُ بِثَلَاثِ أَصَابِعَ وَیَلْعَقُ یَدَهُ قَبْلَ أَنْ یَمْسَحَهَا))(۱۸:۱۷۵).

ژباړه: رسول الله صلی الله علیه و سلم به په دریو ګوتو سره یې خوراک کاوه ، او له وچولو مخکې به یې خپلې ګوتې څټلې.

۱۶-مستحبه طریقه دا ده چې د خوراک وخت کې تیار شوو خوړو باندې بد ونه ویل شي بلکې صفت یې وشي(۱۸:۳۱۲).

۱۷-خوراک او څښاک په ولاړه جواز لري ځکه ابن عمر رضی الله عنه ویلي دي: (کنا علی عهد رسول الله صلی الله علیه و سلم نأکل و نحن نمشی و نشرب و نحن قیام) (۱۰:۱۲).

ژباړه: د رسول الله صلی الله علیه و سلم وخت کې به مونږ په روانه خوراک کاوه او په ولاړه به مو څښاک کاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو غوره او افضل کار دا دی چې خوراک او څښاک په ناسته وشي ځکه چې انس رضی الله عنه د نبي صلی الله علیه و سلم څخه نقل کړې دی چې رسول الله صلی الله علیه و سلم په ولاړی د اوبو څښلو څخه خلک منع کړي دي. قتادة رضی الله عنه ویلې دي چې مونږ د انس رضی الله عنه څخه پوښتنه وکړله چې خوراک کول په ولاړی څنګه دی؟

هغه ځواب راکړ، چې په ولاړه خوراک کول د ولاړی څښاک کولو څخه ډیر بد دی(۱۸:۱۷۳).

د پورتنیو حدیثونو او نورو دلایلو په اساس علماؤ داسې فتوی ورکړې ده چې خوړل او څښل په ولاړی جواز لري خو غوره او افضل په ناستی خوراک او څښاک کول دي(۱۸:۳۲۴) (۱۲:۳۰۵).

۱۸-له خوراک او څښاک وروسته دا دعاء دی ولولي: (**الحمد لله الذی اطعمنا و سقانا و جعلنا من المسلمین**)(۸:۴۳۲).

۱۹-له خوراک وروسته د خپله خوله وو ینځي(۱۴:۱۲۹).

۲- د سفر اداب:

د سفر لپاره اسلامي شریعت ځانګړې اداب ایښي دي، چې ځینې یې په لاندې ډول ذکر کیږي:

۱-مسافر به خپلې کورنۍ او ملګرو سره خدای پاماني کوي هغوی به الله تعالی باندې سپاري، رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمایلي دي

((**ان الله تعالیٰ اذا استودع شیئًا حفظه**))(۴:۲۸).

لقمان صاحب ویلې دي، چې کله الله تعالی باندی څوک وسپارل شو الله تعالی یې ساتنه کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او مسافر ته به خپله کورنۍ او ملګري راتلونکو الفاظو سره دعاء کوي کومه چې د رسول الله صلی الله علیه و سلم څخه رانقل شوې: (استودع الله دینک و امانتک و خواتیم عملک)(۸:۳۵۷).

ژباړه: ستا دین، امانت او د عمل پایلې الله تعالی ته سپارم.

۲-مسافر باید سفر ته یواځې لاړ نه شي درې یا زیات ملګري باید ولري ځکه چې رسول الله صلی الله علیه و سلم مهرباني کړې (الراکب شیطان والراکبان شیطانان والثلاثة رکب)(۸:۳۵۷).

ژباړه: کوم تن چې سفر ته یواځې ځي دا داسې عمل دی چې یوه شیطان د دې عمل سرته رسولو لپاره هڅولې دی که دوه تنه یواځې سفر ته روان وي دا داسې عمل دی چې دوو شیطانانو د دې عمل سرته رسولو لپاره هڅولی دی کله چې درې تنه سفر ته یوځای روان شي دا ډله ده چې د الله جل جلاله مرسته ورسره ملګرې ده.

په بل حدیث شریف کې رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمایلي دي: (لوان الناس یعلمون من الوحدة ما اعلم ما سار راکب بلیل وحده)(۲:۲۳).

ژباړه: که چېرې د یواځې سفر په هغو عواقبو چې زه پرې پوهیږم نور خلک پوهیدلی یو تن به هم د یوې شپې لپاره یواځې سفر ته ونه وځي.

۳-د سفر ملګري باید په خپلو کې د مشورو په اساس یو تن د سفر امیر وټاکي ځکه چې رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمایلي دي: (اذا خرج ثلاثة فی سفر فلیأمروا احدهم)(۸:۳۵۸).

ژباړه: کله چې درې تنه سفر ته ځي نو یو تن دې خپل امیر وټاکي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴-سفر ته له وتلو وړاندی باید مسافر استخاره وکړي(۱:۲۳).
۵-مسافر باید په سفر کې ډېرې دعاګانې وکړي ځکه چې رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمایلي دي: (**ثلاث دعوات مستجابات لاشک فیهن دعوة المظلوم و دعوة المسافر و دعوة الوالد علی ولده**)(۲۷:۱۲).

ژباړه: بېشکه چې د دریو ډلو خلکو دعاګانې قبلیږي. د مظلوم دعاء، د مسافر دعاء او د پلار دعاء خپل اولاد ته.

۶-مستحب دا دی چې مسافر د پنجشنبی په ورځ سفر ته ووځي ځکه چې کعب بن مالک رضی الله عنه ویلې دي: (**کان الرسول صلی الله علیه و سلم یحب ان یخرج یوم الخمیس**)(متفق علیه).
ژباړه: رسول الله صلی الله علیه و سلم دا خوښه وه چې د پنجشنبی په ورځی سفر ته ووځي.
۷-مستحبه طریقه دا ده چې مسافر سهار وختي سفر ته ووځي ځکه چې رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمایلي دي: (**اللهم بارک لامتی فی بُکورها**)(۸:۳۵۸).

ژباړه: ای الله تعالی ځما په هغو امتیانو برکتونه رانازل کړه چې سهار وختي سفر کوي.
۸-کله چې مسافر نقلیه واسطی ته خیژي (بسم الله) دی ووایې ځکه چې د علي رضی الله عنه څخه همدا اسې رانقل شوي دي (۸:۳۵۷).
۹-کله چې مسافر نقلیه وسیله کې کښېناسته او نقلیه وسیلی حرکت وکړ درې ځلي به الله اکبر ووایې، وروسته له دی به راتلونکې دعاء ولولي ځکه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسول الله صلی الله علیه و سلم همدا سې کول: { سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ}
اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَى وَمِنْ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ وَالْخَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ وَكَآبَةِ الْمَنْظَرِ وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ وَإِذَا رَجَعَ قَالَهُنَّ وَزَادَ فِيهِنَّ آيِبُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ(٨:٣٥٧).

پاکي ده هغه الله لره چې دا (د سپرلۍ وسیله) يې مونږ ته تابع کړې حال دا چې مونږ ددې د تابع کولو قدرت نه لره، بیشکه چې مونږ د الله لورې ته ورتلونکی يو، ای الله! مونږ په دی سفر کې ستا څخه نیکي او تقوی غواړو او مونږ ته پدې سفر د داسې عملونو سرته رسولو توفیق راکړی چې ته پرې خوښیږې، ای الله! زمونږ دا سفر اسانه کړې او وړده لاره يې لنډه کړې، ای الله! ته مو پدې سفر کې ملګرې شی او ته مو په کورونو کې خلیفه او ساتونکی شی، ای الله! ته مو ددی سفر له تکلیفونو وساتئ او د ناوړو پيښو له ليدلو مو خوندي کړی او خپل مال، خپل کور او خپلو بچيو ته د بد ستنيدلو څخه خلاصون را په برخه کړی

کله چې مسافر له سفر څخه بيرته خپل کور ته راګرځي د ذکر شوی دعاء سره به راتلونکي الفاظ ورزيات کړي: (آيِبُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ)(٨:٣٥٧).

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: مونږ خپل رب ته رجوع کوونکی، توبه ويستونکی، عبادت کوونکی او ثناء ويوونکی يو.

۱۰-د سفر په اوږدو کې کله چې نقليه وسيله په لوړه خيژي مسافر به (الله اکبر) وايي او کله چې په ژوره کوزيږي (سبحان الله) به وايي ځکه چې له رسول الله صلی الله عليه و سلم څخه همدا اسې وينا رانقل شوی ده(۸:۳۵۷).

۱۱-د سفر په بهير کې که چېرې مسافر په کوم ځای کې له خلکو ويريده راتلونکې دعاء دی لولي: **(اللهم انا نجعلک فی نحورهم و نعوذبک من شرورهم)(۸:۳۵۸).**

ژباړه: ای الله! مونږ تا ددوی مخې ته ګرځوو او د دوی له شر څخه په تا پناه غواړو.

۱۲-د سفر په اوږدو کې کله چې مسافر کوم ځای کې دمه کوي راتلونکې دعاء دی ولولي ځکه چې رسول الله صلی الله عليه و سلم مهرباني کړی چې که چېرې دغه حالت کې راتلونکې دعاء ولوستل شي هيڅ شی ورته ضرر نه شي رسولی: **(اعوذ بکلمات الله التامات من شرما خلق)(۱۸:۲۵).**

ژباړه: د الله په کاملو کلماتو د الله د مخلوقاتو د شر څخه پناه غواړم.

۱۳-کله چې مسافر له سفر څخه را ستون شي او د لومړي ځل لپاره يې په خپلې سيمې سترګې ولګيږي راتلونکې دعاء دی ولولي ترهغه پورې دی دا دعاء لولي چې خپل کور ته ورسيږي ځکه چې انس رضی الله عنه ويلې دي چې کله مونږ د نبي صلی الله عليه و سلم سره د خيبر غزوې څخه را ستانه شولو او مدينه منوره مونږ ته له لری ښکاره شوه رسول الله صلی الله عليه و سلم دا دعاء ولوستله او ترهغې يې تکراروله چې مدينې منوری ته ورسيدو **(ايبون تائبون عابدون لربنا حامدون)(۱۸:۲۴).**

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: مونږ خپل رب ته رجوع کوونکی، توبه ویستونکی، عبادت کوونکی او ثناء ویوونکی یو.

۱۴- کله چې مسافر له سفر څخه خپلې سیمې ته ستون شي نو د خپل کور نژدی مسجد کې دی دوه رکعته لمونځ وکړي وروسته دی خپل کور ته داخل شي ځکه چې د رسول الله صلی الله علیه و سلم څخه همداسې کول رانقل شوي دي(متفق علیه).

۷- د خوب آداب:

په انسانانو باندي د الله تعالی له سترو نعمتونو څخه یو هم خوب کول دي چې د انسانانو د ژوند دبقاء لپاره ډیر مهم عنصر ګڼل کېږي الله تعالی د قرآنکریم په ګڼو ایتونو کې خوب کول په انسانانو باندي خپل لوی نعمت بولي او د احسان په توګه یې یادوي چې د نوموړو ایتونو له جملې څخه راتلونکې ایت شریف دبېلګې په توګه ذکر کوو:(❐◆♉⌧➔⌧▫◘☪▫◆✍ ✡◆❑⌫⌧♦✍◆🖅✉⬀ ✍✡✍✍♦⌨←♏ ✍♌✍)(۱:د النباء سورت، آیت ۹).

ژباړه: ستاسي خوب مي ستاسو لپاره ارامتیا او راحت ګرځولې دی.

نو ددي لپاره چې مسلمانانو د الله تعالی ددي ستر نعمت څه نا څه شکر اداء کړې وي باید د خوب په اړه د اسلامي شریعت لاندیني اخلاق او اداب حتما مراعات کړئ:

هر مسسلمان باید له ضرورت پرته د ماسخوتن له لمانځه څخه وروسته خوب کول ونه ځنډوي ځکه ابو برزهرضی الله عنهویلي دي چې(ان النبیعلیه السلام کان یکره النوم قبل صلاة العشاء والحدیث بعدها) (متفق علیه).

ژباړه : نبي علیه الصلاة والسلام د ماسخوتن له لمانځه څخه وړاندې خوب کول او دماسخوتن لمانځه څخه وروسته خبرې اترې کول بد ګڼلي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسلمان بايد ډېره هڅه وکړي چې په اودس سره ويده شي لومړی بايد په ښي ډډه پريوځي او ښي لاس بايد د خپل سر لاندې کېږدي وروسته له څه وخته که بلې ډډې ته واوړي شرعا کومه پروا نلري ځکه چې رسول الله صلی الله عليه وسلم براء بن عازب ته داسې فرمايلي ؤ: ((إِذَا أَتَيْتَ مَضْجَعَكَ فَتَوَضَّأْ وُضُوءَكَ لِلصَّلَاةِ ثُمَّ اضْطَجِعْ عَلَى شِقِّكَ الْأَيْمَنِ))۲:۴۱۲)

کله چې ويده کېږې نو د لمانځه د اودس په څير اودس وکړه بيا په ښي ډډه پريوزه.

اوبل حديث شريف کې له همدې براء بن عازب (رض) څخه روايت دی چې ماته رسول الله (ص) وفرمايل :((إِذَا أَوَيْتَ إِلَى فِرَاشِكَ وَأَنْتَ طَاهِرٌ فَتَوَسَّدْ يَمِينَكَ))سنن ابي داود:۱۳ټوک ، ۲۴۳مخ.

اوچې کله ويده کېږې په اوداسه ويده کېږه ،او ښي لاس سر لاندې کښېږده

مسلمان بايد پر مخې په خېټې پرې نه وځي ځکه چې دداسې خوب په اړه رسول الله صلی الله عليه وسلم داسې مهرباني کړې:((إِنَّمَا هَذِهِ ضِجْعَةُ أَهْلِ النَّارِ)) او په بل حديث شريف کې داسې راغلي دي ((إِنَّ هَذِهِ ضِجْعَةٌ لَا يُحِبُّهَا اللَّهُ))سنن ابن ماجه:۱۱ټوک، ۱۴۱مخ،مسند احمد ،۱۲ټوک، ۲۳۹مخ.

ژباړه : پر مخې پريوتل د دوزخيانو پريوتل دي .پر مخې پرېوتل داسې عمل دی چې الله جل جلاله يې نه خوښوي

د رسول الله صلی الله عليه وسلم څخه ګڼ شمېر دعا ګاني رانقل شوي دي چې د خوب په وخت کې ويل کېږي چې ځينې يې په لاندې ډول ذکر کوو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

الف ـ دري ديرش ځلې (سبحان الله) دري ديرش ځلي (الحمد لله) او څلور ديرش ځلي (الله اكبر) وواييې ځكه چې يو ځل علي رضي الله عنه او فاطمي رضي الله عنها د رسول الله څخه يو خادم وغوښت چې د كور په كارونو كې مرسته ورسره وكړي نو نبي عليه السلام ورته داسې وفرمايل: ((أَلَا أَدُلُّكُمَا عَلَى خَيْرٍ مِمَّا سَأَلْتُمَا إِذَا أَخَذْتُمَا مَضَاجِعَكُمَا أَوْ أَوَيْتُمَا إِلَى فِرَاشِكُمَا فَسَبِّحَا ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَاحْمَدَا ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ وَكَبِّرَا أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمَا مِنْ خَادِمٍ)) (۳۴۲:۱۸).

ژباړه: ايا زه تاسي ته داسې څه ونه ښايم چې له هغه څه څخه ډير غوره دی چې تاسي زما څخه وغوښت؟ هغه داچې كله تاسي ويده كېږي دري ديرش ځلې(سبحان الله) دري ديرش ځلې (الحمد لله) او څلور ديرش ځلې (الله اكبر) وواييې دا ستاسي لپاره د خادم څخه ډير ګټور دی.

ب ـ ايت كرسي دي وواييې ځكه چې رسول الله صلى الله عليه وسلم يو صحابي ته داسې فرمايلي دي:(إِذَا أَوَيْتَ إِلَى فِرَاشِكَ فَاقْرَأْ آيَةَ الْكُرْسِيِّ مِنْ أَوَّلِهَا حَتَّى تَخْتِمَ الْآيَةَ{ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ }وَقَالَ لِي لَنْ يَزَالَ عَلَيْكَ مِنْ اللَّهِ حَافِظٌ وَلَا يَقْرَبُكَ شَيْطَانٌ حَتَّى تُصْبِحَ)(۸۳:۱).

ژباړه : كله چې ويده كېږي ايت كرسي ترپايه ولوله تر سهاره پوري به د الله تعالى له طرفه په تا باندي ساتندوي مقرر وي او شيطان به تاته نشي نژدي كيدلای

البته د قرانكريم راتلونكی آيت شريف د آيت الكرسي په نوم نومول شوی دی: (

◆□➔♎ •✂️☹️◐ ◆○🕔•📫☹️◐ ✋• ✦✎✍✂
•• 🗐 ⇖🏳□⑩⓿•◑⬂📫✍✂ ❺✂⊠⊠⬂📫✍✂

(c) ketabton.com: The Digital Library

)(د البقرى سورت ، آيت۲۵۵).

ج - همدارنگه له مسلمانانو څخه غوښتل شوي دي چې سورت فاتحه او د سورت بقري اولني ايتونه تر (اولئک هم المفلحون) او د بقري د سورت اخرني ايتونه يعني (لله ما في السموات وما في الارض) د سورت تر اخره پورې ولولي (۱۴:۱۸۸).

له دي بر سيره د راتلونکي دعا لوستل هم د نبي عليه السلام څخه نقل شوي دي

(بِاسْمِکَ أَمُوتُ وَأَحْيَا) (۳:۳۷۴)

ژباړه: اى الله ! ستا په نوم باندې مړ کيږم او ستا په نوم ژوندى کيږم.

که چيرې کوم مسلمان په خپل خوب کې لالهانده او سټړى وي دا دعاء دى ولولي (أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَحْضُرُونِ) (۱۲:۱۷۴).

ژباړه: پناه غواړم د الله تعالى په کاملو کلماتو د الله تعالى له غضب، عذاب، د بنده ګانو له شر او شيطانانو له وسوسو څخه او له دى څخه چې شيطانان ماته حاضر شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که چېرې کوم مسلمان ښه خوب وګوري هغه دی وکړي چې چاته یې ونه وایې خو که چاته یې وایې داسې چاته دي ووایې چې ده سره محبت لري او د خوب ښه تعبیر ورته کوي خو که چېرې کوم مسلمان بد خوب وګوري درې ځلې دی چپ لورې ته لاړې توکړي بیا دی درې ځلې له الله تعالی څخه ددی خوب له شر څخه پنا وغواړي او هیچاته دی ذکر شوی خوب نه وایې په کومه ډډه یې چې نوموړي خوب لیدلای وي له هغې ډډې څخه دی بلې ډډې ته واوړي او که چېرې یې خوښه وي نو پورته دی شي او لمونځ دی وکړي: (۱۸:۳۴۵).

کله چې د خوب په دوران کې ویښېږي دا الفاظ دی ولولي:

((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)).

وروسته لدې څخه دی له الله تعالی څخه د خپلې اړتیا د پوره کېدو غوښتنه وکړي ځکه چې رسول الله فرمایلي دي: (مَنْ تَعَارَّ مِنْ اللَّيْلِ فَقَالَ حِينَ يَسْتَيْقِظُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ثُمَّ دَعَا رَبِّ اغْفِرْ لِي قَالَ الْوَلِيدُ أَوْ قَالَ دَعَا اسْتُجِيبَ لَهُ فَإِنْ قَامَ فَتَوَضَّأَ ثُمَّ صَلَّى قُبِلَتْ صَلَاتُهُ) (۸:۳۴۲).

ژباړه: څوک چې د خوب دوران کې ویښ شي پدې وخت کې دا الفاظ (لا اله الا الله وحده لاشریک له له الملک و له الحمد وهو علي کل شي قدیر سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر ولا حول ولا قوة الا بالله) د ووایي وروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دی الفاظو ویلو څخه له الله تعالی څخه سوال وکړي الله تعالی یې سوال قبلوي او که لمونځ وکړي الله تعالی به یې قبول کړي.

کله چې له خوب څخه پاڅیده دغه دعا دي ولولي (الْحَمْدُ لِلّهِ الّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ) (۱۸:۳۴۶).

ژباړه: ثناء هغه الله لره ده چې له مرګ وروسته یې را ژوندي کړلو او د هغه لورې ته ورتګ دی.

تمت بالخير

الحمد لله الذي بنعمته تتم الصالحات

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پنځم فصل د مراجعو فهرست

١- القران الكريم
٢- البخاري: محمد بن اسمعيل، کال: ١٣٥٧هـ ش، صحيح البخاري،لومړی ټوک، طبعه: نعماني کتب خانه.پېښور- پاکستان.
٣- البخاري: محمد بن اسمعيل، کال: ١٣٥٧هـ ش، صحيح البخاري،٨ ټوک، طبعه: نعماني کتب خانه.پېښور- پاکستان.
٤- النيسابوري ، أبو الحسين مسلم بن الحجاج بن مسلم القشيري ، صحيح مسلم ،١ټوک ، دار الجيل بيروت
٥- النيسابوري ، أبو الحسين مسلم بن الحجاج بن مسلم القشيري ، صحيح مسلم ،٢ټوک ، دار الجيل بيروت
٦- النيساپوري : مسلم بن حجاج ابوالحسين، کال: ١٣٤٩هـ ش، الجامع الصحيح مسلم ،دويم ټوک طبعه:خيبر ګروپ اف کمپنيز پېښور پاکستان.
٧- ابن حنبل: احمد ، مسند احمد ،ځلورم ټوک،طبعه:دارالفکر-بيروت-لبنان
٨- السجستاني: سليمان بن اشعث. سنن ابی داود دويم ټوک ، کال: ١٣١٢هـ ق ، طبعه: خيبر ګروپ آف کمپنيز- پيښور-پاکستان.
٩- السجستاني ، سليمان بن الأشعث أبو داود الأزدي، سنن أبي داود ،٩ټوک ،طبعه،دار الفكر
١٠- السجستاني ، سليمان بن الأشعث أبو داود الأزدي، سنن أبي داود ،١٠ټوک ،طبعه،دار الفكر
١١- السجستاني ، سليمان بن الأشعث أبو داود الأزدي، سنن أبي داود ،١٣ټوک ،طبعه،دار الفكر
١٢- الترمذي : محمد بن عيسى، جامع الترمذي، لومړی ټوک طبعه: مکتبة حقانية پېښور- پاکستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۳-اصلاحي : محمد يوسف، كال: ۱۴۲۹هـ ق، په اسلام كې د ژوندانه آداب،طبعه پيغام خپروندوى مركز- پيښور- پاكستان.
۱۴- الجزائري: ابو بكر جابر، كال: ۱۴۱۰هـ ق- ۱۹۹۰م، منهاج المسلم، طبعه: دارالشروق للنشر و التوزيع والطباعة- جده- السعوديه.
۱۵- سمرقندي: ابو الليث نصربن محمدبن ابراهيم، بستان العارفين طبعه: مكتبة الكتاب والسنة.
۱۶- الصنعاني: محمد بن اسمعيل، كال:۱۴۰۷ هـ ق- ۱۹۸۷م، سبل السلام، څلورم ټوک،طبعه: دارالكتاب العربي –بيروت–لبنان.
۱۷- الطحان: مصطفى محمد ، كال: ۱۹۹۵م، شخصية المسلم المعاصر، طبعه: المركز العالمي للكتاب الاسلامي-الكويت.
۱۸- النووي: يحيى بن شرف، شرح الاربعين للنووي،طبعه: دارالكتاب العربي.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library